

Số 127 - Tháng 6 / 2012

Nguyệt San
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaodgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỳ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toàn, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyến, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,

Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao

Nguyễn Mạnh Chí, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát

Nguyễn Xuân, Phụ tá

Thủ Quỹ:

Nguyễn Thị Hiếu

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Tri, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Illusion Graphic

Trong Số Này

Thường Xuyên:

Thư Tòa Soạn ..... Diễn Đàn Giáo Dân... 2
Hộp Thư Độc Giả ..... Diễn Đàn Giáo Dân... 4

Chủ Đề:

Mặc Giao kính chào độc giả ..... Mặc Giao... 6
Bài giảng của ĐGM Nguyễn V. Long 7
Đề hưởng ứng “Nhận định” ..... Lm Vũ Khởi Phụng... 10
Thư Giám Mục Kontum minh định ..... GM Hoàng Đ. Oanh... 12
Tòa Thánh lên án các tổ chức ..... Lm Trần Đ. Anh... 14
Tuyên bố về vấn đề nông dân bị tước đoạt ..... NLMNKĐ... 15
Bạo quyền Trung Quốc chịu khuất phục 18
Viết từ Canada ..... Mặc Giao... 19
Mẹ Việt Nam ơi chúng con vẫn còn đây ..... Phạm M. Tâm... 23
Lượm lật đóc đây ..... Trần Phong Vũ... 26
Một ước mơ ..... Lm Chân Tín... 29
Đòn thù đê hèn của Hànội ..... Nguyễn Việt... 58
Cha già của Dương Thu Hương ..... Mặc Giao... 83
Vấn những trò sách nhiễu hèn hạ ..... Đỗ Hải Nam... 94

Tôn Giáo:

Hội Đồng Giám Mục VN: Biên Bản 9
Giải đáp giáo lý căn bản ..... Lm Ngô Tôn Huấn... 62
Sống đạo giữa đời ..... Lê Thiên & Lê Tinh Thông... 64
Tin mừng giữa dòng đời ..... Trần Việt Cường... 72
Những lời tâm huyết ..... Lm Đỗ Xuân Quốc... 74
Giáo hội Nam Hàn & Giáo hội VN ..... Lm. Chân Tín... 77
Trả lời thắc mắc của độc giả ..... Lm Ngô Tôn Huấn... 81

Chính Trị, Xã Hội, Văn Hóa, Tin Tức, Sinh Hoạt:

Đức Cha Anton Nguyễn Văn Thiện qua đời 13
Lm Phan Văn Lợi bị công an tới nhà ..... Nguyễn Chính Kết... 17
Giáo xứ Thái Hà dâng Thánh lễ thấp nền cầu nguyện 22
Thơ gió chướng: Hội Thánh hay hội hè ..... Cuồng Phong... 31
Khi nước mắt đã không tròn ý nghĩa (thơ) ..... Ngô M. Hằng... 31
Câu chuyện từ nước Đức ..... Phạm Hồng Lam... 32
Hànội “phúng điếu” 100 ngày ..... Trần Nguyên Thao... 37
S.T.T.D: Những bước đi lùi ..... Tưởng Năng Tiến... 39
Một nén hương cho Trần Đình Trường ..... Lê Thiên... 42
Câu chuyện chín năm trốn chạy ..... Nguyễn Văn Lục... 47
Tuyên bố về việc cưỡng chế giải tỏa 50
Những tin đáng ghi nhận trong 30 ngày qua 55
Tầu Cộng tung tin thay đổi chính trị ..... Lý Đại Nguyên... 67
Gia Chánh ..... Bà Hương Bình... 70
Phóng sự: Biểu tình phản đối vi phạm nhân quyền 71
Hội Đồng Đa Văn Hóa Á Châu Canada tuyên dương 79
Cô muốn tôi làm gì? 82
Tổ chức theo dõi nhân quyền 88
Kháng thư phản đối việc giam cầm ..... NLMNKĐ... 89
Thôi bỏ đi tám ..... Tưởng Năng Tiến... 90
Cộng đoàn Vinh tại Hànội cầu nguyện .... JB Nguyễn H. Vinh...99
Chúng sẽ mua được quý vị gói giá nào ..... Mai Xuan Dũng.. 101

Hình Bìa: Nhà cửa, ruộng vườn, mồ mả cha ông tại Văn Giang bị sang bằng, đào xới...

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 45MK
Đọc giả ân nhân: 50MK trở lên
- Canada: 50MK
- Âu Châu: 70MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■ Các Đại Diện

La Puente, CA:

Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:

Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:

Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:

Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:

Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:

Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockon, CA:

Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:

Trần Công Huân
(719) 574-9818

Denver, CO:

Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:

Nguyễn Văn Đăng
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Biến cố nổi bật nhất trong tháng 4 và tháng 5 vừa qua là những vụ cưỡng chế giải tỏa đất do nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam thực hiện để lấy đất của nông dân bán (hoặc cho thuê dài hạn) cho các công ty tư nhân xây cất những khu du lịch, thương mại và công nghiệp. Tự thân việc trất đất, cướp tài sản tư hữu của dân đã là một vấn đề trầm trọng. Thêm vào đó, nhà cầm quyền còn cho các lực lượng võ trang đến đánh đuổi những nông dân chỉ có tội quyết tâm bảo vệ miếng đất đã nuôi sống gia đình mình trong bao nhiêu năm và đã để lại trên đó biết bao công sức và kỷ niệm. Việc đánh đuổi những chủ đất nạn nhân tại Văn Giang, Hưng Yên ngày 24-4-2012 và Vụ Bản, Nam Định ngày 9-5-2012 đã diễn ra một cách rất tàn ác, dã man như chưa từng xảy ra trên đất nước Việt Nam, còn tệ hại hơn dưới thời Pháp và Nhật chiếm đóng, theo những nhân chứng lớn tuổi đã có kinh nghiệm sống trong những năm lịch sử cận đại. Người ta đặt câu hỏi tại sao nhà cầm quyền hiện tại vốn lớn tiếng tự khoe là do dân, vì dân lại đối xử với dân tàn tệ như vậy? Câu trả lời chỉ có thể là họ muốn tỏ uy quyền, sợ những mầm mống chống đối và nhất là bảo vệ một nguồn lợi tức lớn lao từ đất cho những người trong đảng và chính quyền ở mọi cấp. Tóm lại, họ đàn áp dân chỉ vì quyền và tiền cho chính họ.

Trước chủ trương và hành động phi pháp và vô lương tâm ấy, nhiều tổ chức trí thức và tôn giáo ở trong nước đã có phản ứng và tỏ thái độ phản đối rất mạnh mẽ:

- Nhóm trí thức tập hợp trong diễn đàn Bôxít Việt Nam đã tung ra bản văn “*Tuyên bố về việc cưỡng chế giải tỏa đất đai Văn Giang bằng vũ lực*”. Khi bản Tuyên Bố được phổ biến ngày 1-5-2012, đã có 125 người ký tên. Đến nay, cuối tháng 5, số người ký đã tăng tới 3,000.

- Nhóm Linh Mục Nguyễn Kim Điền cũng ra “*Tuyên Bố về vấn đề nông dân bị tước đoạt quyền tư hữu ruộng đất tại Việt Nam*” ngày 15-5-2012.

- Nhiều tờ báo trong nước (dĩ nhiên đều thuộc các cơ quan nhà nước) như Tuổi Trẻ, Sài Gòn Tiếp Thị và ngay cả trang mạng “Info.net.vn” của Bộ Thông Tin Truyền Thông cũng tố cáo hành động đàn áp nông dân của các nhân viên công quyền. Báo Sài Gòn Tiếp Thị chê sự “*thấp kém cả về năng lực chuyên môn và phẩm chất đạo đức công vụ của những người được giao chức năng quản trị, điều hành*”. Trang mạng của Bộ Thông Tin thì “*báo động tình trạng phạm pháp của cảnh sát*”.

- Giáo Hội Công Giáo VN, qua Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình, cũng chính thức công bố ngày 15-5-2012 “*Nhận Định về một số tình hình tại Việt Nam hiện nay*”, trong đó đề cập tới nhiều vấn đề cấp thiết như kinh tế, luật đất đai, môi trường xã hội, luật pháp, biên cương hải đảo, môi trường sinh thái, vai trò của trí thức, Giáo dục và y tế, lĩnh vực tôn giáo.

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253

Portland, OR:
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871

Philadelphia, PA:
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Houston, TX:
Kim Mai

Riêng về Luật đất đai, bản Nhận Định viết: “*Luật đất đai hiện hành, vừa đi ngược tự nhiên, vừa không tôn trọng Tuyên Ngôn quốc tế về nhân quyền, là nguyên nhân của khoảng 80% các khiếu kiện trong nước... Luật đất đai qui định đất đai thuộc sở hữu toàn dân, nhưng do nhà nước quản lý đã làm cho hàng triệu người cảm thấy mất đất và chẳng có quyền tự do hành xử trên “mảnh đất ông bà tổ tiên”.* Trên thực tế, sở hữu toàn dân không phải là phương thức quản lý đất đai tốt nhất, còn việc nhà nước làm chủ sở hữu đã phát sinh đặc quyền, đặc lợi của chính quyền các cấp trong việc quy hoạch và thu hồi đất cho các dự án, mất quyền căn bản của người dân”.

Đây là lời phát biểu về đất đai rõ ràng và mạnh mẽ nhất của Hội Đồng Giám Mục VN. Bản Nhận Định này đã được tung ra từ tháng trước (ĐĐGD đã đăng trong số 126, tháng 5-2012) nhưng không được xác nhận là của Hội Đồng Giám Mục VN. Nay đã có sự xác nhận chính thức. Chúng ta vui mừng vì thấy các vị chủ chăn đã nhìn ra những vấn đề của đất nước và đã can đảm lên tiếng. Phải chăng một luồng gió mới đã thổi trên Giáo Hội Công Giáo VN? Chúng ta yên lòng được một phần nhưng vẫn chờ đợi những hành động thể hiện “*tri hành hợp nhất*”.

Nói chung, tình hình Việt Nam trong tháng qua có những điều đau lòng, nhưng cũng có những niềm hy vọng về việc càng ngày sự dữ và sai trái càng được nhận thức, và nhờ đó tạo tình thông cảm, liên đới giữa các thành phần dân tộc. Từ điểm này, sớm muộn sẽ phát sinh một sự thay đổi lớn cho vận mệnh của đất nước và toàn dân.

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN ■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phụng hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành

(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long

(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiê

(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang

(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niê

(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm

0421600100

Hoàng Chính Đan

0423085609

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan

0143403114

Đức Quốc:

Phạm hồng Lam

(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông

0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
1 trang bìa màu: \$300 MK
1 trang trong: \$100 MK
1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
1 trang trong: \$120 MK
1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả

Ông Lê Triều

“ Trước hết tôi kính thăm sức khỏe của quý vị. Cầu xin Chúa, Mẹ Maria ban dồi dào tâm lực cho quý vị để phục vụ mọi người. Tôi cũng thân mến gửi lời chào riêng tân Củ Bút Mặc Giao và thân ái thăm hỏi sức khỏe của anh cựu Chủ Bút Trần Phong Vũ. Tôi rất chân thành cảm ơn quý Diễn Đàn đã tặng DVD.TT.NDD. Theo yêu cầu của tác giả Trần Quang, tôi đã in và phổ biến cho nhiều người và những người nhận được DVD đều rất thích, trân quý và mến phục, biết ơn tác giả thương tật Trần Quang...”

Xin chân thành cảm ơn những chia sẻ và việc làm của ông. Sẽ chuyển lời nhắn của ông đến anh TPV về cuốn sách đã hứa. .

Mary Trúc Lâm, NJ,

“... Chúng tôi nhận được món quà tinh thần này một cách bất ngờ do người bạn ở tiểu bang khác order dùm mà không thông báo trước, hơn nữa khi đọc qua nhận thấy Nội Dung tờ báo trong sang, đùng dẫn, hữu ích cho cả đạo lẫn đời, nên chúng tôi muốn nhờ những ưu điểm của tờ báo làm môi trường giúp cháu Trúc Lâm trau dồi không những chỉ đơn thuần về vấn đề ngôn ngữ, văn hóa cội nguồn mà cả vấn đề đạo đức nữa. Chúng tôi quan niệm khi đã có tờ báo có nhiều điểm hay trong tay, đương nhiên cháu sẽ ham đọc và đó là lý do chúng tôi sang tên cho cháu nhận tờ báo... Cháu hiện còn đang ở tuổi teen bậc trung học. Cháu đàm thoại bằng tiếng Việt thì khá, đọc chữ quốc ngữ tạm được nhưng viết chữ

quốc ngữ thì còn nhiều lỗi chính tả... Về vấn đề báo thì chúng tôi đã nhận đủ từ số 121 đến số 125 rất đều đặn, nội dung phong phú, hấp dẫn không nhàm nhí, dâm ô, tục tĩu theo kiểu báo chợ, báo đời, báo hại ...”

Cám ơn bác Tám (80 tuổi) Bình Vôi Sinh Vũ đã viết lá thư thật dài mà vì khuôn khổ của hộp thư không cho phép đăng trọn bài. Cám ơn những chia sẻ và nhận xét về tờ báo. Cá nhân người phụ trách xin bái phục bác đã “chuyển lửa” cho đàn con cháu không chỉ về Văn Hóa mà còn cả về Đạo Đức nữa. Chắc chắn cháu Trúc Lâm sẽ không làm Bác thất vọng. “Con nhà tông không giống lông cũng giống cánh”!

Ông Trần Thanh Hà, CA

“ Cám ơn Tòa soạn đã đều đặn gửi Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân, một món ăn tinh thần quý báu đối với chúng tôi. Cầu chúc Nguyệt San ngày càng tiến thêm mãi. Chúng tôi không quên cầu nguyện cho quý vị được nhiều ơn Chúa trong công tác Tông Đồ này...”

Chân thành cảm ơn ông đã đồng hành và hỗ trợ ĐGD cả về vật chất, tinh thần cùng những lời cầu nguyện. Diễn Đàn, với niềm tin yêu và hỗ trợ của độc giả khắp năm châu, nguyện luôn cố gắng để không phụ lòng quý vị.

Cô Lâm Tuyết, SD, CA

“...Cháu là một độc giả của báo, rất cảm ơn sự tận tụy, chăm sóc cho tờ báo luôn phong phú, tin tức trung thực, nhất là tin tức Công Giáo trong nước. Cháu cũng luôn trăn trở với những vấn đề trên, cùng vận nước nổi trôi trên quê hương. Cháu xin kèm check đặt mua một năm báo và số còn lại (\$50) xin tòa báo giúp cháu chuyển đến tác giả cuốn DVD TT.Ngô Đình Diệm, Cháu rất cảm ơn và trân quý tâm huyết của bác đã âm thầm sưu tầm tài liệu và hoàn thành bộ DVD này, nói lên sự

thật và tâm lòng của một cố Tổng Thống cả cuộc đời vì Quê Hương, Dân Tộc. Đây là một tài liệu cho thế hệ con cháu sau này...”

Cám ơn những chia sẻ rất chân tình của cô. Tòa soạn sẽ chuyển lòng thành của cô đến ông Trần Quang, tác giả bộ DVD. Mong cô tiếp tục đồng hành và hỗ trợ Diễn Đàn..

Bà Nguyễn thị Châu, IA

“ ... Xin cám ơn quý vị đã gửi băng DVD về Tổng Thống Ngô Đình Diệm. Xin nhờ DDGD chuyển một chút quà rất bé nhỏ, gói trọn cả tâm lòng của tôi cảm mến, kính phục và bái phục, đến người đã có công sưu tầm và làm ra DVD này...”

Xin gửi 50 dollars mua một năm báo cho bạn tôi là...”

Cám ơn bà đã hưởng ứng chiến dịch giới thiệu độc giả mới. Chúng tôi tin rằng Thiên Chúa sẽ trả công xứng đáng cho những hy sinh và lòng đại lượng của bà.. Tòa soạn sẽ chuyển “món quà nhỏ” của bà đến tác giả DVD ve82 Cố TT. Ngô Đình Diệm

Ông Minh Vũ, GA,

“ Trước hết tôi xin cám ơn quý vị đã gửi hai cuốn sách

1. Tâm Sự Nước Non của tác giả Minh Võ

2. Một Thời Để Nhớ của tác giả Nguyễn Văn Lục

3. Đặc biệt là quý báo đã gửi tặng DVD tuyệt vời của cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm và đại gia đình của cụ.

Kính chúc quý vị luôn mạnh khỏe và ngày càng phát triển trên con đường phục vụ Văn Hòa và Dân Tộc”

Cám ơn những chia sẻ rất thân thương của ông. Những lời cầu chúc của ông sẽ chỉ thành hiện thực nếu Diễn Đàn nhận được sự nâng đỡ tích cực của ông và quý độc giả, đặc biệt là việc quảng bá cho nhiều người biết, đọc và trở thành độc giả của Diễn Đàn.

NHẮN TIN:

Bà Ngô, Canada

Tòa soạn đã có thư riêng đến bà. Hy vọng bà đã nhận được hai quyển sách “Một Thời Để Nhớ” của Nguyễn Văn Lục và “Tâm Sự Nước Non II” của Minh Võ.

Bà Phạm Thị Cúc, Stockton, CA

Tòa soạn đã đổi địa chỉ mới của bà.

Cám ơn bà đã giới thiệu thêm bốn độc giả mới cùng những lời cầu chúc chân thành.

Diễn Đàn luôn cố gắng để không phụ lòng độc giả bốn phương.

Bà Nguyễn Lệ Dung, KS

Toa soạn đã cập nhật địa chỉ mới của bà

Ông Cựu Quận, OK

Cám ơn ông đã viết lá thư dài nêu gương Thánh Gióng. Diễn Đàn hoàn toàn chia sẻ quan điểm của

ông.

Ông Trần V. Cương, SD, CA

Cám ơn ông đã gửi hai năm lệ phí. Tòa soạn đã gửi hai cuốn sách cho ông

Ông Nguyễn V. Thông, SD, CA

Cám ơn ông đã viết thư và điện thoại chia sẻ quan điểm về việc tiếp đón và quyên góp của một số GMVN đến “viếng thăm Mục Vụ”. Hy vọng những chia sẻ trực tiếp qua điện đàm đã làm ông vừa lòng.

Ông Nguyễn Hồng, TX

Cám ơn ông đã gửi lệ phí và mua một năm báo tặng độc giả mới do ông giới thiệu. Tòa soạn đã gửi báo kèm DVD về cố TT. Ngô Đình Diệm theo yêu cầu.

Ông Đặng Quang Khanh, NY

Cám ơn ông đã gửi hai năm lệ phí.

Ông Lê Thanh Liêm, MN

Tòa soạn đã nhận hai năm lệ phí.

Ông Phạm B. Hân, SC

Về việc mua một số DVD về cố TT. Ngô Đình Diệm để phân phối trong dịp lễ Tưởng Niệm cố Tổng Thống xin ông vui lòng liên lạc trực tiếp với tác giả và cơ quan LIVIDO.

Xin xem chi tiết nơi thông báo dưới đây.

THÔNG BÁO

Tòa soạn DDGD xin thông báo cùng quý độc giả và thân hữu:

Quý vị muốn mua DVD Phim Tài Liệu Lịch Sử về Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, hỗ trợ tinh thần hay vật chất hoặc muốn biết thêm chi tiết liên quan đến bộ phim tài liệu này xin quý vị vui lòng liên lạc trực tiếp với tác giả và cơ sở LIVIDO tại địa chỉ sau:

Mr. Tran Quang

P.O. Box 111211, Cleveland, OH 44111 email: livido2681@yahoo.com

Kính thông báo.

N.S. Diễn Đàn Giáo Dân

MẶC GIAO KÍNH CHÀO ĐỘC GIẢ

Kính thưa độc giả của Diễn Đàn Giáo Dân,

Anh nguyên Chủ Bút Trần Phong Vũ quyết định nghỉ hưu. Anh chị em ban chủ trương và ban biên tập Diễn Đàn Giáo Dân yêu cầu tôi thay anh Vũ để phối hợp và chịu trách nhiệm về bài vở. Đó là một gánh nặng nhưng cũng là một vinh dự. Khi nhận nhiệm vụ, tôi được thừa hưởng công trình xây dựng của anh nguyên Chủ Bút Trần Phong Vũ, được sự giúp đỡ tận tình của anh đương kim Chủ Nhiệm Trần Văn Cảo, của tất cả các anh chị em khác đã cộng tác vô vị lợi với Diễn Đàn Giáo Dân, nhất là được tiếp tục phục vụ độc giả của tờ báo ở khắp năm châu như tôi đã phục vụ trên mười năm qua.

Thực tế, tôi đã nhận nhiệm vụ từ số báo 126 tháng 5-2012. Hôm nay tôi mới có lời kính chào độc giả. Lời đầu tiên của tôi là chân thành cảm ơn độc giả bốn phương đã kiên trì ủng hộ Diễn Đàn Giáo Dân, một cơ quan truyền thông mang màu sắc Công Giáo duy nhất do giáo dân chủ trương, không tùy thuộc hàng giáo phẩm, nên có thể nói thay những người không được nói ở trong nước, và là diễn đàn cho những ý kiến đa dạng của những người ở trong và ngoài nước còn lưu tâm tới những vấn đề Quê Hương và Giáo Hội. Tôi ước mong quý độc giả tiếp tục nâng đỡ Diễn Đàn Giáo Dân để tờ báo có khả năng cải tiến tốt đẹp hơn, được phổ biến rộng rãi hơn và có thể phục vụ hữu hiệu hơn.

Tôi cũng ước mong tất cả anh chị em đã trực tiếp hay gián tiếp đóng góp dưới nhiều hình thức để giúp Diễn Đàn Giáo dân vượt qua mọi khó khăn và phát triển không ngừng, đặc biệt những cây viết ở khắp bốn phương trời đã cộng tác với tờ báo, sẽ tiếp tục tiếp sức cho tờ báo sống mạnh và sống lâu để tiếng nói của giáo dân Việt Nam không bị tắt.

Tôi xin chân thành cảm tạ.

MẶC GIAO

Lưu Ý:

Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check để Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi nhầm lẫn.

Bài Giảng Của Đức Giám Mục VINCENT NGUYỄN VĂN LONG

Giám Mục Phó Tổng Giáo Phận Melbourne, Úc

Ngày Chúa Nhật 29-04-2012

Kính thưa toàn thể quý ông bà anh chị em

Một lần nữa, ngày 30 tháng 4, ngày ghi sâu trong ký ức của toàn dân Việt Nam như một ngày Quốc Nạn lại trở về với chúng ta, nhất là những người Việt tỵ nạn cộng sản ở khắp nơi trên thế giới. Có nhiều người nói rằng chúng ta không nên nhìn về quá khứ nữa, chúng ta không nên tưởng niệm ngày quốc nạn hay quốc hận nữa mà hãy hướng về tương lai. Có không ít người còn nói rằng: “Việt Nam bây giờ đã đổi mới, chính thể Cộng Sản đã thay đổi với thời đại, đâu còn gì để chúng ta phải ôn lại dĩ vãng xa xưa, hãy bắt tay vào việc xây dựng tương lai của đất nước trong tinh thần hòa hợp hòa giải dân tộc”.

Nhưng làm sao chúng ta có thể tiến về tương lai nếu chúng ta không biết nhận ra những bài học của lịch sử? Có “ôn cố mới biết tri tân”. Tôi nghĩ rằng, không ai thiết tha với vận mệnh của dân tộc Việt Nam có thể làm ngơ trước những bài học của lịch sử. Nếu lịch sử là một dòng sông thì những bé tắc trong chiều dài của nó phải được đả thông cạn kẽ. Lúc đó dòng sông mới được chảy

đều và làm tươi mát phì nhiêu cho đất Việt thân yêu; lúc đó chúng ta mới mong có tương lai tươi sáng.

Biến cố 30 tháng 4 năm 1975 đánh dấu một khúc ngoặt quan trọng trong lịch sử Việt Nam cận đại. Nó cũng đánh dấu một bé tắc dẫn đến một sự băng hoại toàn bộ cho cả đất nước và dân tộc Việt Nam. Khi bao nhiêu bom đạn của cuộc chiến ý thức hệ đã gây chết chóc thương tích và tàn phá trên những người dân vô tội; khi bao nhiêu những chiến sĩ bỏ mình nơi chiến trận, phơi thây không một nấm mồ hay chết dần mòn tức tưởi trong các trại cải tạo; khi những phương phé binh bị ruồng bỏ trong một xã hội vô nhân bản; khi cả triệu người phải bỏ nước ra đi, làm nạn nhân trên biển cả trong bao tui nhục đắng cay; khi cả khối dân Việt tại quốc nội phải sống trong một xã hội hoàn toàn băng hoại, bị cai trị bởi một chính thể đã bị đào thải trong thế giới tiến bộ; khi những người dân lưu vong tại hải ngoại chưa cơ hội đóng góp vào tiến trình canh tân đất nước. Đây chẳng phải là những mệnh đề của của người nhìn dưới lăng kính của kẻ chiến bại hay một nhóm người còn mang đầu óc hận thù chia rẽ. Nhưng đây là những bé tắc của lịch sử mà chỉ khi được khai

thông mới mở ra một kỷ nguyên mới cho dân tộc.

Kính thưa toàn thể quý vị và nhất là các bạn trẻ,

Hôm nay chúng ta cùng “ôn cố tri tân” trong niềm tin vào tiến trình tất yếu của lịch sử. Lịch sử sẽ đào thải những gì không còn thích hợp. Dù có ngoan cố cưỡng lại, không ai có thể ngăn cản thế lực của lịch sử, cũng như không chính thể nào có thể làm ngược lòng dân mà tồn tại. Hôm nay chúng ta tưởng nhớ đến những nạn nhân trước và sau 30 tháng 4 năm 1975. Chúng ta cùng ôn lại những bài học của lịch sử. Nhưng trên hết, chúng ta hãy góp một bàn tay khai thông những bé tắc hầu cùng với toàn thể dân tộc mở ra một kỷ nguyên mới cho quê hương Việt Nam.

Lời Chúa hôm nay cho chúng ta sự an ủi và niềm tin vào một tương lai tươi sáng, một bình minh mà bóng tối của tà thần sẽ không chế ngự được. Thánh Phêrô đã dùng lời Thánh Vịnh để nói với dân chúng về Đức Kitô rằng “Phiến đá mà người thợ xây loại bỏ đã trở nên tảng đá góc tường”. “Người thợ xây” trong bối cảnh này chính là những con người tượng trưng cho thế lực của

bóng tối và tội lỗi. “Người thợ xây” đây là Giuda, là quân dữ, là những kỳ mục, là Philatô, là Cêsarê và đồng thời là tất cả những ai đứng về phía của sự dữ. Họ đã loại bỏ Đức Kitô, tức là loại bỏ ánh sáng và sự sống, công lý và sự thật cùng tất cả những giá trị nhân bản và siêu nhiên. Nhưng Đức Kitô là phiến đá bị họ loại bỏ đã trở nên tảng đá góc tường. Ngài đã chiến thắng trên tà thần và tội lỗi. Chiến thắng của Ngài vượt không gian và thời gian, để rồi những ai đứng về phía công lý và sự thật đều được thông phần vào chiến thắng của Ngài. Quả thế, dù cho thế lực của sự dữ lấn át sự lành, dù cho những kẻ cường bạo giết hại những bậc chí nhân, nhưng chúng ta có thể tin chắc vào sự viên mãn của công lý và sự thật trong Chúa Giêsu Kitô, viên đá tảng của niềm tin và niềm hy vọng chúng ta.

Trong bối cảnh của đất nước chúng ta hôm nay, “người thợ xây” là ai nếu không phải là chế độ phi nhân vong bản; “người thợ xây” là ai nếu không phải là những công cụ đàn áp cưỡng chiếm đất đai của người dân vô tội như công an, cảnh sát cơ động và côn đồ. Và “phiến đá bị họ loại bỏ” là ai nếu không phải là những người đấu tranh cho công lý và sự thật, là người giáo dân Thái Hà với lá cây vạn tuế, là Đồng Chiêm với một cây thánh giá, là Côn Dầu với một nghĩa trang thiêng liêng, là anh Việt Khang với một bài ca ái quốc, hay là dân oan với chỉ những tiếng kêu than vô vọng. Như Thiên Chúa đã thực hiện qua sự khổ nhục, sự chết và sự sống lại của Đức Kitô, Ngài cũng sẽ thực hiện nơi những ai

đứng về phía của công lý và sự thật. Chúng ta hãy vững tin và liên đới với nhau trong cùng một lý tưởng, một giấc mơ, một mục đích là ngày khai hoàn của chân thiện mỹ trên quê hương mến yêu.

“Ta là mục tử nhân lành. Ta hiến mạng sống vì chiên ta”. Lời Chúa trong bài Phúc Âm hôm nay nói lên một chân lý bất hủ là chỉ có tình yêu hiến thân cho người khác mới là lẽ sống của người tín

hữu. Sự mạng của Đức Kitô cũng chính là hiến thân để sự sống viên mãn được thể hiện nơi con người. Hôm nay, một cách đặc biệt, chúng ta tưởng nhớ đến những người con của tổ quốc đã vì nước vong thân. Họ đã chẳng màng danh vọng, vinh quang, phú quý hay trường thọ. Họ hy sinh chính mạng sống ngay trong tuổi thanh xuân để quê hương có

ngày tươi sáng. Chúng ta nghiêng mình kính cẩn trước những gương anh linh của tổ quốc. Chúng ta hãy cùng nhau hướng về mục đích mà chính họ đã làm những viên gạch lót đường: đó là sự sống viên mãn cho tha nhân, sự phục hưng cho dân tộc và sự trường tồn của cơ đồ tổ quốc.

Kính thưa quý ông bà anh chị em,

Ngày 30 tháng 4 không chỉ là một ngày quốc hận hay quốc nạn. Nó là ngày mà chúng ta, nhất là những thế hệ trẻ phải “ôn cố tri tân”. Nó là ngày chúng ta cùng đồng viên tranh đấu cho một tương lai Việt Nam tươi sáng hơn. Trong tinh thần Phục Sinh, người tín hữu chúng ta nhìn vào biến cố lịch sử đó như là đoạn đường chúng ta phải đi để tiến vào tương lai vinh thắng. Chúng ta phải can trường bước theo con đường mà các anh hùng hào kiệt đã đi trước chúng ta, vững tin vào sự viên mãn của công lý và sự thật trong Chúa Giêsu Kitô, viên đá tảng của niềm tin và niềm hy vọng chúng ta. Hãy liên kết thành sức mạnh để phá tan xiềng xích của sự bạo tàn, dối trá và gian ác là chế độ cộng sản. Hãy cùng nhau khai thông dòng sông lịch sử để nó được chảy và làm tươi mát phì nhiêu cho

đất Việt thân yêu. Xin Thiên Chúa chúc lành và kiện toàn cho mọi hy sinh và nỗ lực của chúng ta, người con dân của tổ quốc trong và ngoài nước đang khát khao và tranh đấu cho công lý. Hãy vững tin tiến về bình minh mới, ngày mùa gặt mới của quê hương, vì “người đi gieo trong đau thương sẽ về giữa vui cười”. ■

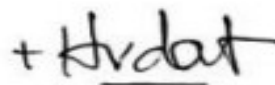

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM
Hội Nghị Thường Niên kỳ I/ 2012 (09/04/2012- 13/04/2012)

BIÊN BẢN

1. Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đã khai mạc Hội nghị thường niên kỳ I/2012 tại Tòa Giám mục Xuân Lộc, từ chiều thứ hai ngày 09/04/2012 đến sáng thứ sáu ngày 13/04/2012.
2. Hội nghị có sự hiện diện đông đủ của Đức Hồng Y và các Đức giám mục 26 giáo phận trong toàn quốc. Đức Tổng giám mục Stêphanô Nguyễn Như Thế vắng mặt vì lý do sức khỏe.
3. Hội Đồng Giám Mục vui mừng chào đón Đức Tổng giám mục Leopoldo Girelli, đại diện Đức Thánh Cha tại Việt Nam, đồng thời chào đón Đức Hồng Y Oswald Gracias, Tổng thư ký của Liên Hội đồng Giám mục Á Châu (FABC) cùng đoàn đến trao đổi về việc tổ chức Hội nghị Khoáng đại của Liên Hội đồng sẽ diễn ra vào tháng 11 sắp tới tại Tòa Giám mục Xuân Lộc.
4. Hội nghị quyết định sẽ cử hành lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng Vương cung thánh đường của Trung tâm hành hương Đức Mẹ La Vang vào ngày 15/08/2012.
5. Hội nghị dành thời gian thảo luận và chấp thuận gửi sang Tòa Thánh xin phê chuẩn Quy chế và Nội quy của Hội đồng Giám mục Việt Nam.
6. Hướng tới Năm Đức tin sẽ được khai mạc vào tháng 10 tới, Hội nghị thống nhất ấn định chương trình khai mạc Năm Đức tin ở cấp toàn quốc vào ngày 12/10/2012, cấp giáo phận vào ngày 18/10/2012 và cấp giáo xứ vào ngày 21/10/2012, đồng thời bàn thảo về đường hướng mục vụ.
7. Nhân dịp này, Hội đồng Giám mục chính thức ban hành Sắc lệnh phổ biến văn bản "Đào tạo linh mục: định hướng và chỉ dẫn".
8. Hội nghị tiếp tục trao đổi cân nhắc về việc xây dựng trụ sở, văn phòng Tổng thư ký và các Ủy ban của Hội đồng Giám mục Việt Nam và Học viện thần học.
9. Ngoài ra, Hội nghị cũng bàn tới một số vấn đề như: việc phong chân phước cho hai giám mục tiên khởi của Việt Nam là Đức cha Pierre Lambert de la Motte và Đức cha Francois Pallu, việc hiệp thông với tiến trình xin phong chân phước cho cha Phanxicô Xaviê Trương Bửu Diệp, về Quy chế Hội đồng mục vụ giáo xứ, về vấn đề hôn phối, về bóng lễ...
10. Hội nghị bế mạc trong niềm vui cùng với giáo phận Xuân Lộc dâng lễ tạ ơn hoàn thành công trình Đại chủng viện và Tòa Giám mục.
11. Hội đồng Giám mục ấn định thời gian Hội nghị thường niên kỳ II/2012 sẽ được tổ chức tại Tòa Giám mục Thanh Hóa, từ ngày 08/10/2012 đến 12/10/2012.

Tòa Giám mục Xuân Lộc, ngày 13/04/2012
Tổng thư ký
Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

Cosma Hoàng Văn Đạt
Giám mục giáo phận Bắc Ninh

Đề Hưởng Ứng “Nhận Định” của Ủy ban Công lý & Hoà bình

Tuy đang ở nước ngoài, đêm nào tôi cũng bỏ ra hàng mấy giờ để theo dõi tin tức trong nước. Nhìn vào đâu cũng thấy bức xúc, từ những khó khăn về kinh tế tài chính đến những bất ổn trong xã hội, từ những tệ nạn của thời cuộc đến cơn khủng hoảng tinh thần, văn hóa, nhân văn, kể cả cơn khủng hoảng tâm linh đang thách đố các tôn giáo. Càng bức xúc lại càng cảm thấy trân trọng từng lời nói, từng hành động, từng thái độ của những ai có tâm hồn, và có can đảm đứng lên đương đầu với các tiêu cực nhằm duy trì và xây dựng một xã hội nhân ái. Trong tâm trạng đó, tôi lấy làm mừng được đọc “Nhận định một số tình hình tại Việt Nam hiện nay” của Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam ngày 15/5/2012 vừa qua.

Từ dăm năm nay, trong nước cũng như ngoài nước, có những dư luận tiêu cực, đôi khi được bày tỏ một cách rất nặng lời, về Giáo Hội Việt Nam. Khá nhiều người cho rằng Giáo Hội Việt Nam, và đặc biệt là hàng giáo phẩm, chỉ lo lễ bái và xây cất, mà dần dần trở nên xa lạ và vô cảm với những nhân tố đang đục khoét, đang lũng đoạn tinh thần và tâm linh của xã hội Việt Nam. Chúng

ta không cảm nhưng cam tâm làm giáo hội trầm lặng. Có người dùng đến từ “chó câm”, nghe rất xác xược, nếu chúng ta không kịp nhớ lại rằng đó là một điển Thánh Kinh (Is 56, 10), mới đây còn được Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XVI dùng lại.

Dư luận như thế, nếu không đúng, thì cũng rất tai hại cho thanh danh và mức độ khả tín của Giáo Hội, còn nếu đúng thì lại càng tai hại bội phần, bởi nó tố cáo một tình trạng muối đã lạt, đèn đã tàn. Kinh nghiệm cho thấy rằng mỗi khi Giáo Hội trở nên vô cảm như vậy, tức là đánh mất sự sáng suốt, sự can đảm trong nhận thức và hành động trước những nhu cầu có thực của thời đại mình thì luôn tạo ra trong lòng mình những trái bom nổ chậm, một hai thế hệ qua đi sẽ thấy cơ thể Giáo Hội bị đục rỗng không ngăn ngừa nổi. Trong lịch sử không thiếu gì những giáo hội cũng đông, cũng sốt sắng, cũng “ngoan ngoan” như Giáo Hội Việt Nam. Vậy mà với thời gian, ngày nay nhà thờ vắng hoe, thế hệ trẻ thì lơ đãng chẳng còn hiểu biết gì về một quá khứ đã tạo dựng nên văn hóa và tâm linh mà ngày nay không còn biết kế thừa. Nguyên nhân của những tình trạng sa sút đó thì có nhiều, nhưng có một nguyên nhân không bao giờ thiếu bóng, đó là vào một lúc nào đó, giáo hội đã

tự cô lập mình với những vấn đề và thao thức của thời đại mình đang sống. Nếu những lời chỉ trích kia là đúng thì Giáo Hội Việt Nam phải hết sức cảnh giác, đừng đi vào vết xe đổ đó.

Bản *Nhận Định* của Ủy Ban Công Lý Hòa Bình rõ ràng mang dấu ấn của một công trình tập thể, có tác dụng cải chính luồng dư luận tai hại về một thái độ vô tri hoặc vô cảm của Giáo Hội và hàng giáo phẩm. Nó cho thấy các đẳng bậc vẫn quan tâm đến vận mệnh con người, xã hội, đất nước, mặc dù trong nhiều trường hợp chẳng biết vì nguyên nhân nào các ngài đã yên lặng đến mức khó hiểu. Bản *Nhận Định* đã lần lượt đi qua tình hình trong các lãnh vực về nền kinh tế Việt Nam, luật đất đai, môi trường xã hội, pháp luật, chủ quyền quốc gia về biên cương và hải đảo, môi trường sinh thái, vai trò của trí thức, giáo dục và y tế, tôn giáo. Trong mỗi lãnh vực, có nhìn nhận những thành tựu, nhưng chủ yếu là vạch rõ, nhiều lúc bằng những ngôn từ mạnh, các mặt tiêu cực bệnh hoạn đang làm cho đất nước lâm nguy.

Một điều có ý nghĩa là bản *Nhận Định* đề ngày “15 tháng 5 năm 2012, kỷ niệm 121 năm Thông Điệp *Rerum Novarum*” Bức thông điệp của Đức Giáo Hoàng Lêô XIII

được coi như mở đường cho các đường lối, chủ trương và hoạt động xã hội của người Công Giáo từ hơn một thế kỷ nay (Năm ngoài trong Giáo Hội đã có nhiều sinh hoạt để đánh dấu tròn 120 năm ngày công bố thông điệp này; dĩ nhiên *Rerum Novarum* còn được bổ túc và triển khai liên tục bởi các thông điệp khác sau này, cũng thường được công bố vào các ngày kỷ niệm 15/5, để cập nhật với những biến chuyển của xã hội). Như vậy là khi chọn ngày 15/5 để đưa ra bản *Nhận Định*, Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình của Hội Đồng Giám Mục đã có ngụ ý kêu gọi Dân Chúa dẫn thân phục vụ xã hội ngay trong các lãnh vực mà xã hội chúng ta đang mắc phải những “căn bệnh trầm kha”.

Giá trị của bản *Nhận Định* là ở chỗ nó là tiếng nói của Hội Đồng Giám Mục, chứ không phải là ý kiến của cá nhân hoặc một tập thể riêng lẻ nào trong giáo hội. Giáo sĩ lẫn giáo dân có thể học hỏi nó mà không có cảm giác ngờ ngợ sợ mình bị những tham vọng hoặc ý đồ nào lôi kéo. Cái cảm giác ngờ ngợ đó nhiều khi chẳng dựa trên một cơ sở cụ thể nào, chỉ sợ bóng sợ vía thế thôi, nhưng cũng đủ để làm cho nhiều người co cụm, không dám suy nghĩ gì, cũng không dám có thái độ hay hành động gì trước những nguy cơ của thời đại. Lần này thì chẳng những an tâm mà còn được giáo quyền chỉ cho thấy những nhiệm vụ đang mời gọi mình.

Có được bản *Nhận Định* là quý. Nhưng dĩ nhiên vấn đề là đã nhận định như thế rồi thì ta phải làm gì? *Nhận Định* có gợi ý một vài điều: sửa đổi luật đất đai, thay đổi lề lối làm việc và lối áp đặt độc đoán của chính quyền, xây dựng nhà nước pháp quyền và xã hội công dân năng động, trọng dụng nhân tài, cho các tôn giáo được có tính cách pháp

nhân và được tham gia vào các lãnh vực giáo dục và y tế. Tuy nhiên, thực tế cho thấy những đề xuất và giải pháp dù hay, dù tốt đẹp thì tự thân cũng chẳng lay chuyển được sức ỳ của những thói quen thủ cựu, trừ phi những đề xuất ấy được cả một cộng đồng đồng đạo tiếp nhận, cổ vũ, vận động.

Và lại một vài đề đề xuất tiêu biểu ấy không thể bao biện hết muôn vàn vấn đề cụ thể mà người dân gặp và phải xử lý thường xuyên. Bản *Nhận Định* đã nêu lên một tinh thần, còn trong hành động thì vẫn luôn cần đến sự năng động của “xã hội dân sự”. Chẳng biết những nhóm học hỏi giáo huấn xã hội của Giáo Hội, các nhóm hoạt động phục vụ xã hội, các người Công giáo đang dẫn thân trong các sinh hoạt đa dạng của cộng đồng có tiềm năng góp phần tạo nên cái xã hội dân sự đó hay không? Phải chăng các giáo xứ, hội đoàn, các nhóm thân hữu cũng nên ngồi lại với nhau để cùng nghiên cứu, suy nghĩ, và gây dựng những sáng kiến mới? Trên cái nền chung như *Nhận Định* đã phác họa, không khó để có thể nhận ra còn biết bao vấn đề cần những sáng kiến và giải pháp cụ thể.

Ví dụ: đúng là hiện nay nhà thờ mở cửa, đông đúc, và như thế cũng bảo đảm một phần quyền tự do tôn giáo hiểu theo nghĩa là phụng tự, kinh nguyện; nhưng nếu đức tin đẩy ta đến chỗ phải có thái độ về những chuyện liên quan đến công bình xã hội, nhân phẩm, nhân quyền thì sao? Đối với ta, tự do sống đạo bao gồm cả những lãnh vực đó nữa, nhưng có người sẽ bảo những lãnh vực đó không phải là tôn giáo thì sao?

Rồi trong một tình trạng xã hội mà sự thật hay bị che giấu, bị tô vẽ biến dạng, thì ta phải làm sao để phục vụ chân lý? Khiêm tốn nói thật thế nào? Thẳng thắn nói thật thế

nào? Tự do nói thật thế nào? Cùng với nạn phủ nhận sự thật, sự sử dụng bạo lực thay cho lẽ phải có khuynh hướng gia tăng trong xã hội, nạn nhân là những dân nghèo, thấp cổ bé miệng, những người lương thiện, tâm hồn ngay thẳng, nhưng có lòng mà không có quyền. Vậy thì làm thế nào để bắt bạo động mà vẫn không chấp nhận, không khuất phục, vẫn đối đầu, vẫn bài trừ, vẫn khắc phục bạo lực? Làm thế nào để cảm thông, để đón tiếp cho phải đạo những người nghèo, người bị áp bức, người cô đơn đau khổ không phân biệt tôn giáo hay chính kiến theo đúng tinh thần của Tám Mối Phúc, để cho đức Bác Ái đừng là một lý thuyết vô cảm và vô bổ, ...v...v.... Quả là không thiếu gì những câu hỏi khiến ta không thể thụ động và lười biếng.

Chỉ có như thế ta mới có thể cùng với mọi người thiện chí tạo ra một động lực thăng tiến xã hội. Cũng chỉ có như thế ta mới thành môi trường gặp gỡ và cảm thông, thành một chôn gia đình cho bao nhiêu người thiện chí, cho những người nghèo, những nạn nhân của các hiện tượng tiêu cực trong xã hội, những ai đang cần liên đới, cần tình người, cần hy vọng... Đó cũng là một nỗ lực để ta mở một con đường đẹp cho Giáo Hội đi tới tương lai.

LM. Vũ Khởi Phụng, C.S.S.R.
(Nữ Vương Công Lý) ■

Thư Giám Mục Kontum minh định:

Không đem đề tài nghèo hay dân tộc ra để kể khổ hay làm đề tài vận động xin tiền.

■ GM Micae Hoàng Đức Oanh

Vừa qua, có một vài thông tin thất lạc về một Hội Phanxicô Xaviê “mới” lấy danh nghĩa của Giám mục Kontum kêu gọi để giúp đỡ Giáo phận Kontum, nhưng thực chất không thuộc Giáo phận Kontum. Sau đây là toàn văn lá thư của ĐGM Kontum gửi Hội Trưởng Phanxicô Xaviê - Gp. Kontum, chi nhánh tại Hoa Kỳ, để minh định việc này.

Kontum ngày 14.05.2012

Kính gửi
Ông Đaminh Hoàng Đình Khôi
Hội Trưởng Hội (Gia đình)
Phanxiô Xaviê Kontum.

7925 Deerfield Street, San
Diego, CA 92120

Tel. (760) 298.9196 - Email: fxf.
ktum@gmail.com

Kính thăm Ông

Tôi vừa được một số thân nhân từ Hoa Kỳ gọi về hỏi hôm nay tại Nhà thờ St Barbara - có thể tại nhiều nhà thờ khác Vùng Orange County

– đang phổ biến một DVD về Hội Phanxicô Xaviê do tôi và Đức Cha Phát Diệm, Chủ Tịch UBLBTM trực thuộc HĐGMVN bảo trợ. Họ xin tôi minh định về chuyện này.

1. Truyền giáo là nhiệm vụ cao cả của mọi kitô hữu. Tất cả chúng ta đều được mời gọi thực hiện với tất cả óc sáng tác và nhiệt tình. Tất cả đều được kêu mời tham gia tích cực vào công trình này.

2. Hội Phanxicô Xaviê của Kontum (Francis Xavier Foundation (FxF)) là một tổ chức bảo trợ ơn gọi của Giáo phận Kontum, hiện do Ông Đaminh Hoàng Đình Khôi ở San Diego làm Hội Trưởng, nhằm mục đích bảo trợ ơn gọi linh mục tu sĩ trong Giáo phận Kontum qua tham vọng khích lệ các gia đình và các xứ đạo trở thành “một thứ tiền chủng viện, tiền đệ tử viện”.

3. Hồi đầu năm, tôi, giám mục Kontum, có được Lm Phạm Văn Tuấn, Gx Westminster mời sang nói chuyện về đề tài Truyền giáo tại Giáo xứ Westminster, nhưng bạn công việc tôi đã từ chối.

4. Nghe nói có vài linh mục

Giáo phận Kontum có mặt trong cuộc vận động tại Vùng Orange County trong những ngày này. Nếu có, các linh mục đó không đại diện cho Giáo phận Kontum cũng như Hội Phanxicô Xaviê của Kontum. Tất cả đều là việc làm của cá nhân các vị đó. Lập trường của tôi khi chấp nhận cho các linh mục ra nước ngoài đều yêu cầu các linh mục tuân thủ nghiêm chỉnh 2 điều :

(1) Không đem đề tài nghèo hay dân tộc ra để kể khổ hay làm đề tài vận động xin tiền. Cũng không đi xin tiền xây nhà thờ. Tất cả cho công cuộc đào tạo và giáo dục nhân sự trong Giáo phận, nhất là thế hệ trẻ.

(2) Ra Nước ngoài chủ yếu là mở mang trí khôn và học hỏi về mục vụ và truyền giáo. Cha ông thường nói “Đi ngày đàng, học sàng khôn” là thế!

Tôi báo cho Ông Hội Trưởng của Hội Phanxicô Xaviê Kontum tại hải ngoại được biết và vui lòng chuyển đạt những minh định trên đây tới các thành viên của Hội Phanxicô Xaviê Kontum (FxF). Xin các thành viên an tâm và hăng say tiếp tay với tất cả những cá nhân hay tổ chức nào có ý hướng đẩy mạnh công cuộc truyền giáo trong Giáo Hội.

Kính chúc Ông và tất cả các thành viên của Hội Phanxicô Xaviê Kontum chan hoà ân thánh.

Hiệp thông trong tâm tình tạ ơn và tôn vinh Thiên Chúa.

Giám Mục
Giáo Phận Kontum. ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Đức cha Antôn Nguyễn Văn Thiện qua đời tại Pháp hưởng thọ 106 tuổi

Đức Cha Antôn Nguyễn Văn Thiện

13.03.1906 +13.05.2012

Giám Mục hiệu tòa Spello

Kinh Sĩ Danh Dự của Nhà Thờ Chính Tòa Nice/Pháp

Chanoine d'Honneur de la Basilique Cathédrale Ste Marie – Ste Réparate).

Nguyên Giám Mục Giáo Phận Vĩnh Long (1961 – 1968).

Sinh ngày 13.03.1906 tại Họ Đạo Ba Trinh, Cái Côn, Sóc Trăng.

Đức Cha Antôn đã được Mẹ Maria dẫn đưa an nghỉ trong Chúa vào ngày Chúa Nhật, 13.05.2012, tại nhà hưu dưỡng ở Mougins/Pháp. Phúc thọ 106 tuổi.

Tiểu Sử Đức Cha Antôn Nguyễn Văn Thiện

“Thực Hành và Chân Lý” (1Gioan 3, 18-19)

Đức Cha Antôn Nguyễn Văn Thiện, nguyên Giám Mục Giáo Phận Vĩnh Long, Kinh Sĩ Danh Dự của Nhà Thờ Chính Tòa Nice/Pháp (Chanoine d'Honneur de la Basilique Cathédrale Ste Marie - Ste Réparate).

- Sinh ngày 13.03.1906 tại Họ Đạo Ba Trinh, Cái Côn, Sóc Trăng.

- Thụ phong linh mục ngày 20.02.1932 tại Nam Vang.

- 1932 Giáo Sư Nhà Giảng Banam, Cam Bốt.

- 1936 Phó xứ Họ Đạo Hoa Lang.

- 1941 Cha Sở Họ Đạo Cù Lao Tây.

- 1954 Sáng lập tờ báo Thực Hành làm cơ quan liên lạc trong địa phận.

- 1955 Cha Sở Họ Đạo Năng Gù, Long Xuyên.

- 1955 Cha Sở nhà thờ Chính Tòa Cần Thơ.

- 1956 Cha chính địa phận Cần Thơ, lập một nhà in tại Cần Thơ để in ấn sách đạo.

- 24.11.1960 Được bổ nhiệm làm giám mục Giáo Phận Vĩnh Long.

- 22.01.1961 Thụ phong giám mục trước Vương Cung Thánh Đường Sài Gòn với khẩu hiệu “Thực Hành và Chân Lý”.

- 03.04.1961 Chính thức nhận Giáo Phận Vĩnh Long.

- 1968 Đức Cha Antôn bị đau mắt vì khói lửa và hơi độc, do đau buồn vì những hư hại của Giáo Phận do trận tổng công kích Tết Mậu Thân gây ra. Mắt càng ngày càng mờ, Đức Cha Antôn đi chữa trị ở nhiều nơi, các bác sĩ chuyên khoa địa phương và chuyên khoa Ngoại Quốc đều bó tay.

- 12.07.1968 Đức Cha Antôn đệ đơn xin từ nhiệm vì lý do sức khỏe, trở thành Giám Mục Hiệu Tòa Spello, sau đó đi chữa bệnh mắt tại Pháp và Nhật nhưng không khỏi. Ở Nhật ngài mang thêm bệnh sạn trong túi mắt phải giải phẫu. Ngài được tin Tòa Thánh chấp nhận cho từ chức. Ngài vẫn còn hy vọng và tiếp tục đi chữa bệnh mắt. Năm 1975 không thể trở về quê hương, Ngài nghỉ hưu tại Nice/Pháp.

.....

*Diễn Đàn Giáo Dân chân thành chia sẻ mất mát lớn lao này cùng Giáo Phận Vĩnh Long.
Nguyện xin Thiên Chúa đón nhận linh hồn Thầy Cả Antôn về hưởng Nhan Thánh Ngài.*

**Thành Kính Phân Ưu
Diễn Đàn Giáo Dân**

Tòa Thánh lên án các tổ chức Công Giáo bất hợp pháp tại Trung Quốc

■ Lm Trần Đức Anh OP

VATICAN. Ủy ban Tòa Thánh về Giáo Hội tại Trung Quốc tái lên án Hội Công Giáo yêu nước Trung Quốc và tập đoàn GM theo nhà nước, đồng thời kêu gọi các GM tại đây hãy có lập trường rõ ràng, trung thành với ĐTC.

Lập trường trên đây được trình bày trong thông cáo của Ủy ban Tòa Thánh về Trung Quốc công bố hôm 26-4-2012, sau 3 ngày nhóm họp thường niên tại Vatican: 23 và 25-4-2012 về đề tài "huấn luyện giáo dân".

Tham dự khóa họp này có các vị lãnh đạo các Cơ quan trung ương Tòa Thánh liên hệ và một số đại diện của hàng GM Trung Hoa và của một số dòng tu".

Thông cáo có đoạn viết: "Về tình hình đặc biệt của Giáo Hội tại Trung Quốc, như đã biết những tổ chức gọi là "Mội Hiệp hội [Công Giáo yêu nước] và một Hội đồng

[GM], vẫn còn mạo nhận, đặt mình trên các GM và hướng dẫn đời sống cộng đoàn Giáo Hội. Về điểm này, những chỉ dẫn được đề ra trong thư của ĐTC Biển Đức 16, ở đoạn số 7, vẫn giữ nguyên tính chất thời sự và điều quan trọng là tuân hành các đường hướng ấy, để khuôn mặt của Giáo Hội được chiếu sáng rõ ràng nơi dân tộc Trung Hoa cao quý".

Ủy ban Tòa Thánh nhận định rằng sự rõ ràng minh bạch đó bị các giáo sĩ làm lu mờ khi họ chịu chức GM bất hợp pháp và những GM bất hợp pháp tiếm quyền mà Giáo Hội không ban cho họ để cai trị hoặc ban các bí tích. Trong những ngày qua, một số người trong số các GM ấy đã tham dự lễ truyền chức GM đã được Giáo Hội cho phép. Thái độ của các GM ấy, không những làm cho tình trạng giáo luật của họ thêm trầm trọng, nhưng còn làm cho các tín hữu hoang mang và cưỡng bách

lượng tâm của các LM và giáo dân liên hệ.

Thông cáo nói thêm rằng: "Sự rõ rệt ấy cũng bị lu mờ vì những GM hợp pháp tham dự những cuộc truyền chức GM bất hợp pháp. Nhiều người trong số họ đã minh xác lập trường và xin lỗi, và ĐTC đã nhân từ tha thứ cho họ; trái lại những GM khác, đã tham dự các lễ nghi ấy, nhưng chưa minh xác lập trường và vì thế họ được khuyến khích thi hành việc này càng sớm càng tốt".

Phần lớn thông cáo nói về chủ đề chính của khóa họp là việc đào tạo giáo dân tại Trung Quốc trước viễn tượng Năm Đức Tin sắp bắt đầu.

Ủy ban Tòa Thánh khuyến khích các dân Trung Quốc chăm chỉ học giáo lý, dự theo Sách Giáo Lý chung của Hội Thánh Công Giáo, đồng thời hăng say dẫn thân tham gia công cuộc truyền giảng Tin Mừng của Giáo Hội.

Ủy ban khuyến khích các giáo phận tại Trung Quốc nghiêm túc cố võ giai đoạn dự tông, chấp nhận nghi thức khai tâm Kitô giáo dành cho người lớn, chăm sóc các tân tông. Các vị mục tử cũng phải cố gắng giúp các tín hữu hiểu biết về giáo huấn của Công đồng chung Vatican 2, đặc biệt là Giáo Hội học và đạo lý xã hội của Hội thánh.

Sau cùng Ủy ban Tòa Thánh bày tỏ vui mừng vì có sự dẫn thân cải tiến việc huấn luyện LM và tu sĩ tại Trung Quốc về mặt nhân bản, trí thức, tu đức và mục vụ, cũng như việc thường huấn. ■

**Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà
Diễn Đàn Giáo Dân:**

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

Tuyên bố về vấn đề nông dân bị tước đoạt quyền tư hữu ruộng đất tại Việt Nam của Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền

15-05-2012

Kính gửi

- Quý Đồng bào trong và ngoài nước.

- Quý Bà con Nông dân Việt Nam.

- Quý Anh Chị Em Tín hữu Công giáo gốc Việt.

Đồng kính gửi

- Quý Chính phủ dân chủ và Quý Tổ chức Nhân quyền.

- Quý Vị thành tâm thiện chí trên thế giới.

Mùa hè năm 2011 tại Việt Nam đã nóng lên với những cuộc xuống đường của các công dân yêu nước nhằm biểu tình chống Giặc ngoài đàn áp ngư dân chúng ta và xâm chiếm lãnh hải chúng ta. Mùa hè năm 2012 lại nóng hơn với những cuộc xuống đồng của bà con nông dân nhằm kháng cự Thù trong tước đoạt ruộng đất, cướp trắng kế mưu sinh cuối cùng của họ. Những sự kiện chấn động này buộc chúng ta phải nhìn lại vấn đề quyền tư hữu ruộng đất và thân phận giới nông dân Việt Nam trong thời hiện đại.

I- Với tư cách những người được giao sứ mạng công bố sự thật, bên vực lẽ phải và phục vụ tình thương, Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền chúng tôi nhận định rằng:

1- Đồng bào nông dân là thành phần chủ yếu của Đất nước (70 đến 80% dân số). Trong quá khứ, kể từ tiền bán thế kỷ XX, nghe theo lời

đảng Cộng sản “đi làm cách mạng để người cày có ruộng”, phần lớn trong họ đã tự nguyện góp công sức, xương máu với niềm hy vọng. Thế nhưng, khi đảng nắm được chính quyền, nông dân đã bị phản bội tàn tệ qua cuộc Cải cách Ruộng đất đầy máu và nước mắt, vốn đã giết chết hàng vạn nông gia tài giỏi, rồi qua cuộc Hợp tác hóa Nông nghiệp vốn chỉ mang lại đói nghèo cho nông dân và khiến họ càng lệ thuộc nhà nước.

2- Khi nhà cầm quyền -trong Hiến pháp 1992 (điều 17-18) và Luật đất đai 1993 (điều 1)- độc đoán khẳng định “*Đất đai thuộc sở hữu toàn dân, do nhà nước thống nhất quản lý*”, rồi đến Luật đất đai 2003 (điều 1), lại ngang nhiên tuyên bố: “*Nhà nước đại diện chủ sở hữu toàn dân về đất đai*”, thì toàn dân nói chung và nông dân nói riêng như đã nhận một bản án tử hình, nghĩa là đã hoàn toàn bị tước một nhân quyền cơ bản được cả thế giới văn minh công nhận là quyền tư hữu mảnh đất nơi mình sinh sống và hành nghề. Qua chủ trương lộng hành và lừa đảo này, lãnh đạo Cộng sản Việt Nam muốn thu tóm toàn bộ tài nguyên đất nước vào tay đảng để dễ bề khống chế nhân dân và củng cố quyền lực của riêng họ.

3- Từ đó, dựa vào điều 27 Luật Đất đai 1993 quy định: “*Trong trường hợp cần thiết, Nhà nước thu hồi đất đang sử dụng của người sử*

dụng đất để sử dụng vào mục đích quốc phòng, an ninh, lợi ích quốc gia, lợi ích công cộng...”, nhất là dựa vào điều 39 Luật Đất đai 2003, định nghĩa những “lợi ích quốc gia” chủ yếu là những “*dự án đầu tư có nhu cầu sử dụng đất phù hợp với quy hoạch, kế hoạch sử dụng đất được cơ quan nhà nước có thẩm quyền xét duyệt*”, nhà cầm quyền trung ương hay địa phương đã bao phen cấu kết với các “nhóm lợi ích” (công ty, đại gia, tư bản xanh, tư bản đỏ...) nhập hàng “lợi ích quốc gia” với “lợi ích đại gia” để đuổi hàng triệu nông dân ra khỏi nơi họ canh tác từ bao đời, hầu phân lô chia chác với nhau, đầu cơ bất động sản, bán hoặc cho công ty xí nghiệp thuê mướn, xây dựng những công trình chỉ có tính chất kinh doanh tư lợi (các khu đô thị Thủ Thiêm, Mỹ Phước ở miền Nam và Lê Trọng Tấn, Ecopark ở miền Bắc là những thí dụ)...

4- Hành vi xua đuổi và tước đoạt ấy được thực hiện qua vô số việc bất công tày trời: a- đền bù rẻ mạt chẳng theo giá thị trường hay giá thỏa thuận, làm cho nông dân không thể xây lại nhà cửa và tái tục nghề cũ hay chuyển sang nghề mới, thành ra dờ sống dờ chết; b- khiến giao đất bằng hứa hẹn dôi láo, bằng bạo lực hành chánh (dọa đuổi học, đuổi việc, không xác nhận đơn từ...), bằng cả bạo lực vũ khí (dùng công an, quân đội, dân phòng, côn đồ tấn công dân lành, cày nát hoa màu, xói tung mỏ

mả, cấm cản chụp hình, hành hung phóng viên, bắt giữ tra tấn những ai kháng cự...); c- “giải phóng mặt bằng” xong thì bộ máy cầm quyền (đảng ủy, chính quyền, tòa án, công an, mặt trận) dùng trò phủ dụ, vu khống hoặc xử lý, báo đài công cụ thì lấp liếm bao che hoặc im re nín lặng. Điển hình và động trời là các vụ Cồn Dầu (Đà Nẵng), Đak Ngô (Đak Nông), Tiên Lãng (Hải Phòng), Văn Giang (Hưng Yên), Vụ Bản (Nam Định)...

5- Trước chính sách tước đoạt tùy tiện phương kế sinh nhai của dân lành, trước quan niệm coi nhân dân như đây đó được thí ban tùy lòng ông chủ, trước thái độ xem nhân dân như kẻ thù cần trấn áp triệt hạ nếu dám phản đối như thấy trên, hàng ngàn hàng vạn nông dân đã đứng dậy trong thời gian qua để bảo vệ phẩm giá lẫn quyền sống của mình. Dẫu đôi khi và đôi nơi họ đã có những hành vi ít nhiều bạo động, nhưng đó là phản ứng hoàn toàn tự nhiên và chính đáng của kẻ bị dồn vào bước đường cùng bởi một bọn cướp mạo danh “chính quyền của dân, do dân và vì dân”. Vì dù chỉ có quyền sử dụng, nông dân nào cũng gắn bó với mảnh đất mình đang canh tác, bởi lẽ đất ấy chẳng phải đã được giao không cho họ từ quỹ công thổ như những quan chức đặc quyền đặc lợi, nhưng chính họ đã phải mua bằng tiền bạc, đã phải tạo lập bằng mồ hôi nước mắt, hay đã được thừa hưởng từ công lao của tiên tổ.

II- Với những nhận định ấy, chúng tôi tuyên bố:

1- Bộ Chính trị đảng Cộng sản Việt Nam và nhà cầm quyền các địa phương như tại Đak Nông+Đak Ngô, Đà Nẵng+Cồn Dầu, Hải Phòng+Tiên Lãng, Hưng Yên+Văn Giang, Nam Định+Vụ Bản, Hà Đông+Đương Nội (và rất nhiều nơi

khác không thể kể ra hết) phải bị lên án mạnh mẽ vì chủ trương đảng hữu hóa ruộng đất, vì hành động tước đoạt sinh kế và đàn áp bản thân các nông dân, vì phương sách dùng lực lượng trị an để cưỡng bức dân lành, vì chủ trương lừa mị nhân dân và đối gạt công luận bằng chính miệng lưỡi của mình hay bằng dàn truyền thông công cụ.

2- Quốc hội nước CHXHCN Việt Nam, trong chương trình sửa đổi Hiến pháp đang tiến hành, phải xóa bỏ điều 17 và 18 cũng như sửa đổi tận gốc Luật đất đai 2003, để trả lại cho toàn dân quyền tư hữu ruộng đất vốn có từ xưa, ngõ hầu người dân sở hữu thực sự và trọn vẹn mảnh đất nơi mình sinh sống và lập nghiệp, nhất là vì nhiều xáo trộn và xung đột xã hội sẽ có nguy cơ diễn ra khi sắp đến hạn thời 20 năm thuê điền thổ mà Luật đất đai 1993 đã tùy tiện áp đặt.

3- Nhà nước CHXHCN Việt Nam phải trả tự do tức khắc và vô điều kiện cho các dân oan đã bị tù vì đòi quyền sống về đất đai, vì bảo vệ ruộng vườn nhà cửa của họ, như 7 dân oan Bến Tre bị xử ngày 30-5-2011, 11 dân oan Lục Ngạn, Bắc Giang bị xử ngày 08-03-2012, 4 thành viên gia đình ông Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng bị cầm tù từ 05-01-2012 và chờ ngày ra tòa vì bị vu tội “sát nhân và chống lại người thi hành công vụ”, như các nông dân ở Văn Giang và Vụ Bản đang bị giam giữ.

4- Nhà nước CHXHCN Việt Nam phải chấm dứt sách nhiễu cuộc sống, cấm cản hành nghề hay trả lại tự do cho những công dân từng bênh vực dân oan như các nhà báo Lê Thanh Tùng, Tạ Phong Tần... các luật sư Lê Trần Luật, Lê Thị Công Nhân, Huỳnh Văn Đông, Cù Huy Hà Vũ..., phải chấm dứt gây rối công việc của những chức sắc

tôn giáo đã và đang dần thân bảo vệ những cá nhân, cộng đồng hoặc tổ chức mất đất đai nhà cửa.

5- Viện Kiểm sát, Thanh tra nhà nước, Mặt trận Tổ quốc, Hội Nông dân Việt Nam, các tòa án địa phương phải tái xem xét và giải quyết hợp lý hợp tình hàng triệu đơn khiếu nại của dân oan ba miền bị mất đất đai nhà cửa, từ nông dân, thị dân đến giáo dân và các dòng họ. Không được đá qua đá lại, đẩy lên đẩy xuống, làm cuộc sống người dân điêu đứng, khổ sở, tuyệt vọng.

6- Công an, quân đội và những lực lượng hỗ trợ, vốn từ nhân dân mà ra và được nhân dân nuôi sống, phải ngưng làm công cụ bạo lực mù quáng cho các “đại gia”, các “nhóm lợi ích”, các “tư bản đỏ” để trấn áp và tước đoạt dân lành. Trước mắt, phải xin lỗi và bồi thường cho các nạn nhân mà mình đã đàn áp trong các vụ cưỡng đoạt đất đai.

7- Đồng bào nông dân xin hãy đoàn kết với nhau một cách rộng rãi và chặt chẽ, với sự hỗ trợ của mọi tầng lớp nhân dân (các lãnh đạo tôn giáo, các trí thức nhân sĩ, các chuyên viên truyền thông, các mạnh thường quân hào hiệp...) để làm thành những lực lượng đông đảo xuống đường hay xuống đồng đòi lại quyền tư hữu đất đai hay bảo vệ các phương kế sinh nhai cần thiết và chính đáng trong tinh thần bất bạo động.

8- Các chính phủ năm châu và các tổ chức quốc tế xin hãy luôn gắn điều kiện quyền tư hữu đất đai, quyền sinh sống của con người vào các dự án viện trợ giúp Việt Nam phát triển kinh tế, từ xây dựng các cơ sở hạ tầng đến xây dựng các khu dân sinh, các công trình văn hóa, các nhà máy xí nghiệp.

9- Các cá nhân và tập thể trong lẫn ngoài nước, người Việt lẫn

(Xem tiếp trang 57)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Linh Mục Phan Văn Lợi bị công an Thừa Thiên tới nhà đe dọa

■ Nguyễn Chính Kết

Tin từ Huế - Hôm nay, ngày 18-05-2012, vào lúc 9g54 (giờ VN), có ba người mặc thường phục - một người lớn tuổi mặc áo màu cà phê, hai người trẻ mặc áo đen và áo trắng - tay cầm một tập hồ sơ, đến nhà Lm Phan Văn Lợi, đứng chờ phía ngoài cổng lúc đó còn đang khóa.

Khi em gái của linh mục đi chợ về, họ chặn lại và yêu cầu cô mở cổng ra để họ vào gặp Lm Lợi, nhưng cô không đồng ý. Nghe tiếng ồn ào, linh mục đi ra. Ba người kia tự xưng là công an tỉnh Thừa Thiên Huế cho biết họ muốn đến để bàn với linh mục một vài vấn đề.

Linh mục nói: “Tôi không có thì giờ để gặp các anh. Lẽ ra, muốn gặp tôi, các anh phải có giấy thông báo xin gặp và nói rõ là bàn về chuyện gì, để nếu tôi đồng ý và có giờ thì tôi sẽ gặp. Còn tới đột ngột thế này thì không phải là cách làm việc đúng đắn của một cơ quan nhà nước. Và lại, những gì cần nói thì tôi đã phát biểu công khai trên mạng, các anh đọc thì hiểu lập trường của tôi rồi. Nay có đối thoại với các anh thì chỉ là đối thoại với những người điếc,

vì các anh có bao giờ muốn nghe sự thật đâu? Giữa chúng ta với nhau không cùng một quan điểm. Nếu cần thì tôi sẽ đối thoại với cấp trên cao nhất của các anh với điều kiện là các ông đó tỏ thiện chí muốn lắng nghe sự thật”.

Nhưng họ cứ nằng nặc đòi vào. Linh mục trả lời: “Có gặp tôi cũng vô ích, tôi không nói chuyện với các anh đâu. Từ lâu tôi đã không muốn tiếp xúc và nói chuyện với công an”.

Họ nói: “Lâu nay, chúng tôi thấy ông có những lời phát biểu, bài viết và hành động biểu lộ quan điểm chống chính quyền”.

Linh mục trả lời: “Tôi không

bao giờ chủ trương vô chính phủ, cũng không bao giờ chủ trương loại bỏ chính quyền, vì để điều hành đất nước luôn luôn cần thiết phải có một chính quyền. Nhưng nếu làm chính quyền mà lại phạm những sai lầm, lại gây tội ác, chẳng hạn như đàn áp các tôn giáo, cướp đất của nhân dân, đánh đập dân oan như xảy ra mới đây tại Văn Giang, tại Vụ Bản... thì lương tâm buộc tôi phải lên án, phải vạch trần những sai lầm và tội ác đó.”

Họ nói: “Nếu ông không tiếp chúng tôi thì chúng tôi sẽ có biện pháp, sẽ viết giấy mời hoặc giấy triệu tập ông lên phường, lên đồn”.

Linh mục nói: “Việc mời hay triệu tập là chuyện của các anh, còn việc đi hay không là quyền của tôi. Tôi nói trước với các anh là tôi sẽ không đi. Năm 2001, tôi đã nhận được 8 lệnh triệu tập mà tôi đâu có đi!”

Trước khi bỏ ra về, họ hăm dọa là sẽ có biện pháp xử lý. Linh mục trả lời: “Các anh đến gặp nhân dân mà có thái độ như vậy thì... các anh cứ việc đem công tới mà bắt. Còn tôi thì không chấp nhận đi gặp các anh đâu! Vì các anh có muốn nghe sự thật đâu! Ai nói sự thật thì các anh chỉ biết đe dọa họ chứ đâu chịu nghe!”

Cuộc gặp chấm dứt lúc 10g00. Tiếc là cuộc gặp gỡ bất ngờ quá, linh mục đã quên không ghi âm và chụp hình.

Xin thông báo sự việc xảy ra như thế để mọi người quan tâm theo dõi xem công an Thừa Thiên sẽ đối xử với Linh mục Phan Văn Lợi thế nào trong những ngày tới.

Người viết tin:
Nguyễn Chính Kết ■

Bạo Quyền Trung Quốc Chịu Khuất Phục Để

Trần Quang Thành Đi Mỹ

Tin tổng hợp BBC và Le Figaro, 19-5-2012: Nhà vận động nhân quyền khiêm thị Trần Quang Thành (Cheng Guang-chen), người là trung tâm điểm của cuộc khủng hoảng chính trị giữa Trung Quốc và Hoa Kỳ, đang trên đường tới Hoa Kỳ.

Ông Trần và gia đình đã lên một chuyến bay tới Newark, gần New York, sau khi được đưa từ bệnh viện ở Bắc Kinh tới sân bay tại thủ đô Trung Quốc.

Vụ ông vào Đại sứ quán Hoa Kỳ tại Bắc Kinh sáu ngày để yêu cầu được bảo vệ sau khi chạy trốn khỏi nhà riêng bị biến thành chỗ cầm tù ông và gia đình ở tỉnh Sơn Đông đã gây ra khủng hoảng ngoại giao Mỹ - Trung.

Sau khi được đưa ra khỏi Đại sứ quán Mỹ vào trước lúc lãnh đạo Mỹ tới Bắc Kinh bàn về các vấn đề chiến lược, ông Trần đã được nhập viện để chữa bệnh nhưng tỏ ra lo lắng cho an toàn của mình và muốn xuất cảnh.

Trong bối cảnh căng thẳng ngoại giao Mỹ - Trung quanh vụ ông Trần, Đại học New York tuyên bố cấp học bổng cho ông và Bắc Kinh cũng nói thuận cho ông ra nước ngoài học tập.

Ông Trần Quang Thành, một

Ông Trần Quang Thành và vợ con

luật sư tự học, đã vận động chống lại việc cưỡng bức phá thai thể theo chính sách một con của Trung Quốc và ông đã bị bỏ tù bốn năm hồi năm 2006 vì đã gây rối loạn giao thông và phá hủy tài sản. Ông tiếp tục bị quản thúc tại gia sau khi được ra tù năm 2010.

Sớm ngày thứ Bảy 19/5, ông Trần được đưa từ bệnh viện, nơi ông

đang được điều trị một chấn thương ở chân, tới sân bay Bắc Kinh cùng với vợ và hai người con.

Tại sân bay ông được trao hộ chiếu và cho phép rời khỏi Trung Quốc. Ông lên chuyến bay UA88 tới Newark, New Jersey, và máy bay cất cánh lúc 09:50 GMT.

Tân hoa xã cho biết ông Trần xin đi học nước ngoài “thông qua các tuyến thông thường đúng theo luật pháp”.

Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Mỹ, bà Victoria Nuland, cho biết chính phủ Mỹ chờ đón ông Trần tới Hoa Kỳ và bày tỏ “những đánh giá cao về cách thức mà theo đó đã có thể giải quyết được vấn đề này”.

Bob Fu, chủ tịch nhóm vận động Mỹ mang tên Viện trợ Trung Quốc và cũng là một trong những ủng hộ viên chính của ông Trần, nói với BBC rằng ông Trần dự định sẽ ở New York hai tới ba năm.

Theo nhật báo Le Figaro, ông Trần được nhà nước Trung Quốc miễn cưỡng cho phép đi Mỹ vì muốn tránh một khủng hoảng ngoại giao với Hoa Kỳ, nhưng có nhiều lý do để tin rằng họ sẽ không chấp thuận cho ông trở về quê hương sau những năm học thêm và tạm tránh ở Mỹ.

Tổ chức nhân quyền Human Rights Watch cũng tuyên bố cảm thấy “nhẹ nhõm” khi vấn đề của ông Trần Quang Thành được giải quyết, nhưng tổ chức này cũng nghĩ rằng cho phép ông Thành và gia đình lên phi cơ rời Trung Quốc còn dễ dàng hơn cho phép ông và gia đình trở lại Trung Quốc. ■

**Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm Độc Giả mới.**

MẮT QUÊ HƯƠNG NGAY GIỮA QUÊ HƯƠNG

*“Bây giờ ruộng đã bê-tông
Cây đa đã cắt, giòng sông đã què
Mái đình đã phẳng đường xe
Còn đâu cánh võng mà nghe chuông chùa
Hội làng thì đã ngày xưa
Thôi anh đừng có tiễn đưa làm gì
Em chào thầy mẹ em đi
Làm ô-sin chả biết khi nào về
Heo may thổi dọc triền đê
Nghe câu “dự án” mà tê tái lòng
Người đi thì đã ngàn trùng
Người về, đất có còn không mà về?”*

(Trịnh Hoài Phong)

Trịnh Hoài Phong, một người trẻ ở Hải Phòng, đã viết bài thơ này cách đây mấy năm và được đăng trên một tờ báo “on line”. Tôi tình cờ đọc được và thật tình xúc động. Bài thơ diễn tả cảnh, tình của một cặp trẻ “mắt quê hương”. Họ phải chia tay nhau. Người con gái bỏ làng lên thành phố làm ô-sin (giúp việc nhà, ngày xưa gọi là con ở). Người con trai tiễn người yêu ra đi rồi quay về làng với một tương lai đen tối: đất làng đã bị “dự án” nuốt hết rồi, lấy gì cây cấy sinh nhai?

Chính những dự án chiếm đất là đầu mối sinh ra nạn mất quê hương ngay trên chính quê hương của những người bị truất đất. Ai đẻ ra những dự án này? Thưa, chính những người cai trị. Những người cai trị cộng sản VN đã viết trong Hiến Pháp 1992 và trong Luật đất đai 1993: “Đất đai thuộc sở hữu toàn dân, do nhà nước thống nhất quản lý”. Sở hữu toàn dân chỉ là cái bánh vẽ thô kệch khi dân chỉ được quyền sử dụng đất do nhà nước ban phát và có thể bị lấy lại quyền sử dụng bất cứ lúc nào. Như vậy nhà nước có toàn quyền. Nên đổi lại cách hành văn của luật cho đúng nội dung: “Nhà nước

độc quyền sở hữu đất đai trên toàn quốc”.

Điều này phù hợp với ý định của những người cai trị cộng sản vì hai lý do:

1/ Trung thành với giáo điều cộng sản: mọi tài sản phải tập trung trong tay giai cấp vô sản trong một chế độ vô sản chuyên chính. Theo chủ thuyết, giai cấp vô sản cướp quyền rồi nắm chặt quyền trong tay, không hờ một ly cho ai khác. Khổ nỗi, dù trung thành với chủ thuyết, những người nắm quyền hiện nay không còn thuộc giai cấp vô sản nữa. Họ đã trở thành kẻ thù của giai cấp vô sản công nông, thành những đại tư bản bóc lột. Hơn nữa, chủ thuyết cộng sản đã bị ném vào thùng rác lịch sử rồi. Còn ông chủ thuyết là chơi trò ăn gian, mượn chiêu bài để ôm cứng quyền và tiền.

2/ Nắm được đất đai là nắm được nguồn lợi tức vô giới hạn. Luật đất đai năm 2003, Điều 39 quảng diễn thêm quyền của nhà nước, tức của đảng cộng sản, về việc tịch thu đất vì “lợi ích quốc gia”, theo đó “*những dự án đầu tư có nhu cầu sử dụng đất phù hợp với quy hoạch, kế hoạch sử dụng đất được cơ quan nhà nước có thẩm quyền xét duyệt*”. Như vậy, đất của dân cũng bị trưng dụng để thực hiện những dự án đầu tư. Luật không nói là đầu tư của chính phủ hay tư nhân. Thực tế cho thấy các cơ quan chức năng địa phương, với sự đồng ý hay nhắm mắt của trung ương, thường cho phép những dự án đầu tư của tư nhân có liên hệ xa gần với quyền lực hay biết đút lót từ trên xuống dưới. Hầu hết những dự án này không phải vì lợi ích quốc gia mà chỉ nhằm mục đích kiếm tiền, như xây cất những khu du lịch, những căn nhà đất giá bán cho người giàu, những khu thương mại, trung tâm giải trí...

Những người có quyền cho phép trưng dụng đất và xây cất được hưởng lợi dài dài suốt 3 giai đoạn: Thoạt tiên là những món “vi thiêng” của các nhà đầu tư dự án khi xin giấy phép. Thiếp theo là việc bán đất. Nông dân Văn Giang được bồi hoàn từ 100,000 đến 135,000 đồng VN một mét vuông (tương đương từ 5 tới 7.50 Mỹ kim) trong khi các quan lớn quan bé bán lại dễ dàng với

giá một triệu đồng một mét vuông. Giai đoạn ba là chia chác tiền lời và lấy thuế.

Vì những lợi nhuận to lớn như thế, nhà cầm quyền các cấp mới thẳng tay đánh đập dân để cướp đất. Tại Văn Giang, Hưng Yên, ngày 24-4-2012, hàng ngàn công an, dân phòng được huy động đánh đuổi dân ra khỏi đất của họ. Việc đánh đập dã man diễn ra như chưa từng có. Nhà cầm quyền và đám tay sai thẳng tay đánh dân còn hơn đánh quân thù. Có những nông dân đứng tuổi bị u đầu sứt trán. Có những phụ nữ thế cô bị công an “nhân dân” dùng gậy đánh hội đồng. Có cả hai nhà báo Nguyễn Ngọc Năm và Hàn Phi Long từ Hà Nội đến lấy tin và làm phóng sự cũng bị đánh trọng thương. Những công an, dân phòng cũng vốn từ dân mà ra, tại sao họ lại có thể đánh đập dân một cách tàn bạo như vậy? Câu trả

lời không đơn giản là họ theo lệnh cấp trên mà còn là họ bị nhồi sọ, tẩy não, coi những người dân giữ đất là thành phần phản động, gây rối, bất tuân luật lệ của nhà nước. Ngoài ra, khi phân bản tính thú vật trong con người được cởi gỡ, được cho phép, khuyến khích, thì lập tức nó sẽ chồm lên vùng vẫy đến tối đa. Sự hung ác của những người này là công cụ của những

Nông dân Vụ Bản chít khăn tang chờ công an đến cướp đất

người cầm quyền dùng để thể hiện quyết tâm truất đất của dân bán cho công ty Ecopark xây khu thương mại và du lịch. Chẳng có lợi ích quốc gia nào hết. Ngày 9-5-2012 tại huyện Vụ Bản, Nam Định, 300 công an và cán bộ cũng kéo đến xã Liên Bảo để đánh đuổi 970 hộ dân, lấy đất phục vụ cho dự án Khu Công Nghiệp Bảo Minh. Những nông dân hiền lành cuốn khăn tang trắng trên đầu, đứng chờ công an đến đánh đập. Họ để tang cho miếng đất thân yêu sắp mất hay khóc thương cho thân phận họ?

Qua những vụ tiêu biểu Cồn Dầu ở Đà Nẵng, Tiên Lãng ở Hải Phòng, Văn Giang ở Hưng Yên và Vụ Bản thuộc Nam Định, những người cầm quyền, trong khi leo thang bạo lực để cướp đất, cũng thực sự lo ngại về phản ứng của dân. Không kể các nạn nhân, dân Việt trong và

ngoài nước đều phẫn nộ về những hành động bất nhân này. Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng đã phải lên tiếng trấn an. Ngày 16-5-2012, ông đến huyện Thủy Nguyên, Hải Phòng với tư cách dân biểu đi thăm cử tri và tuyên bố những điều hứa hẹn:

- *Những chính sách bất cập sẽ được sửa đổi, bổ sung cho phù hợp, nhất là các chính sách liên quan đến công tác thu hồi, giải phóng mặt bằng, tái định cư, định giá đền bù thu hồi đất.*

- *Chính phủ đang xây dựng, đề xuất sửa đổi, bổ sung, hoàn thiện các chính sách, pháp luật, quản lý và xử dụng đất đai theo hướng làm rõ các quyền của nhà nước, quyền và nghĩa vụ của người xử dụng đất đối với từng loại đất, tính toán nói rộng thêm thời hạn giao đất, cơ chế định giá đất, bồi thường khi thu hồi đất, hài hòa lợi ích của nhà nước, người xử dụng đất và nhà đầu tư. (vnexpress.net, 16/5/2012)*

Nếu mọi hứa hẹn trên đây được thực hiện, dân có thể sẽ bớt khổ đôi chút. Đó không phải là lòng nhân từ của người có quyền, nhưng chính là thành quả của cuộc đấu tranh bằng xương máu và nước mắt của người dân. Tuy nhiên, người dân vẫn không tin tưởng vào những lời hứa hẹn của những người cầm quyền. Nhà nước đã hứa nhiều lần và đã sửa luật đất đai nhiều lần. Mỗi lần sửa luật là mỗi lần cột thêm những điều kiện khó khăn và bất lợi cho người xử dụng đất và tăng thêm quyền hạn kiểm soát và thu hồi đất cho các cấp cầm quyền. Dù có thoa bóp, uốn nắn những luật cũ thành luật mới như thế nào thì vấn đề cơ bản vẫn chưa được giải quyết. **Đó là quyền tư hữu đất đai của người dân.** Nhà cầm quyền cộng sản VN vẫn không chịu công nhận quyền căn bản này được ghi trong bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền mà chính họ đã ký kết. Họ không chịu bỏ nguyên tắc đảng làm chủ tập thể theo giáo điều cộng sản, và nhất là không thể bỏ một phương tiện hái ra tiền giúp người của đảng ở mọi cấp làm giàu nhanh chóng. Những lời hứa hẹn của ông Nguyễn Tấn Dũng chỉ là một liều thuốc an thần để làm dịu bớt cơn phẫn nộ

của nạn nhân và dư luận. Nếu luật mới có một số cải tổ bề ngoài thì cốt lõi bề trong vẫn y nguyên: nhà nước vẫn làm chủ đất đai, dân vẫn là người thuê đất và có thể bị mất quyền thuê bất cứ lúc nào.

Người ta lại càng không tin những lời hứa hẹn của ông Nguyễn Tấn Dũng khi thấy hai ngày trước khi ông đến Hải Phòng để làm công tác an dân thì chính quyền của ông đã cho lệnh gỡ bài “*Người dân Văn Giang kiện chủ tịch huyện*” khỏi điện báo “Tuổi Trẻ on line”, một tờ báo của nhà nước có đông độc giả. Cùng ngày 14-5-2012, diễn đàn điện tử VOV, cơ quan đã cử hai phóng viên Ngọc Năm và Phi Long đi Văn Giang lấy tin cũng được lệnh bỏ nhiều bài về hai nhà báo của mình bị đánh trọng thương. Có tin hai nhà báo này còn bị đe dọa sa thải. Đứng là phe đảng của ông Dũng vẫn chủ trương bưng bít thông tin, che dấu sự thật. Ngay cả sự thật rành rành cướp đất của dân, đàn áp dân thô bạo mà còn toan lấy thúng úp miệng voi thì ai tin ông cho được?

Đất đai đối với mọi người, ngoài vấn đề sinh kế, là sợi dây tình cảm nối liền con người với nơi sinh sống. Đặc biệt đối với người

Việt Nam, đất đai còn có tính thiêng liêng vì có thể là đất hương hỏa do ông bà, cha mẹ để lại, có thể do chính mình tạo mãi và đã đổ mồ hôi sôi nước mắt trên mảnh đất ấy, là nơi vợ chồng chung vai xây dựng cuộc đời với con sống con chết, với bà con làng xóm tối lửa tắt đèn có nhau. Dù là miếng đất được nhà nước cho thuê, nhưng với thời hạn hai mươi năm đổ bao công sức để biến đất hoang, đất phèn thành đất màu mỡ, tình cảm gắn bó cũng mặn nồng không kém. Vậy mà bỗng nhiên bị cưỡng chế rời khỏi khu đất của mình, được bồi hoàn tượng trưng, được cấp miếng đất hoang khác để tái định cư, tự nhiên các nạn nhân thấy cả một bầu trời sụp đổ. Công khó ra mây khói, tương lai phải làm lại từ đầu, mọi mối dây tình cảm bị cắt đứt. Vì vậy họ đã liều chết giữ đất.

Nhà cầm quyền quen thói hiếp đáp dân, không ngờ dân phản ứng mạnh đến thế. Dân Văn Giang sẵn sàng chịu đòn, chịu bị bắt, nhưng khi công an và dân phòng

võ trang đi rồi, dân lại kéo nhau ra lấy lại đất đai, lại phân ranh canh tác, vác những cây chuối non và các loại cây khác đến trồng. Làm gì nhau đây? Họ thách thức những người có súng cướp đất bằng bạo lực. Chưa hết, những nạn nhân Văn Giang còn bê những bó hoa vĩ đại đến trụ sở cơ quan truyền thông VOV ở Hà Nội để ủy lạo và hoan hô hai ký giả Ngọc Năm, Phi Long làm việc cho cơ quan này. Họ còn đưa đơn kiện nhà cầm quyền tỉnh Hưng Yên và quận Văn Giang về tội toa rập cướp đất bất hợp pháp. Họ dư biết thân phận “*con kiến kiến củ khoai*” nhưng họ muốn cho nhà nước và dư luận thấy bất nạt họ không phải dễ.

Dân Cồn Dầu dù có người bị công an đánh chết vẫn quyết tâm giữ lại nghĩa trang nơi những người thân yêu ruột thịt của họ được chôn cất. Đoàn Văn Vươn ở Tiên

Một nông dân Văn Giang bị đánh ngã giữa đường đang giơ tay cầu cứu

Lãng, Hải Phòng, không còn con đường phản kháng nào khác ngoài việc bán đạn hoa cải và châm ngòi nổ. Nạn nhân huyện Vụ Bản, Nam Định, chít khăn tang đưa tiễn đất và chờ lãnh những trận đòn thù có thể dẫn đến tử vong. Có bao giờ dân Việt

Nam khôn khổ như thế này không? Có bao giờ họ phải phản kháng trong tuyệt vọng như thế này không? Họ đã bị đối xử tệ hơn kẻ thù bởi những người cùng giống. Họ đã bị mất quê hương ngay trên đất quê hương của mình. Còn lý do gì để yên cho những người cai trị dã man, tệ bạc, coi quyền và lợi trọng hơn đất nước và đồng bào tiếp tục tác oai tác quái trên quê hương đau khổ? Cường chiếm đất đai của dân lành có thể là một nguyên cơ đẩy chế độ này tới chỗ đào mồ tự chôn. Chúng ta hy vọng một ngày mai không xa, Trịnh Hoài Phong có thể viết lại hai câu thơ cuối với lời lẽ không còn làm đứt ruột, nhưng sẽ làm ấm lòng người, chẳng hạn:

*Người đi sẽ lại tương phùng
Người về ôm lấy cả vùng đất xưa*

*
* *

(Xem tiếp trang 108)

Giáo xứ Thái Hà dâng Thánh lễ, thắp nến cầu nguyện cho các thanh niên Công giáo chuẩn bị ra tòa

Trước thông tin về vụ án sắp đưa ra xét xử tại Thành phố Vinh, tỉnh Nghệ An nhằm vào 4 thanh niên sinh viên công giáo đã bị bắt oan khuất và bắt mình thời gian qua, tối nay tại Giáo xứ Thái Hà quy tụ khoảng hơn 4.000 giáo dân đã dâng Thánh lễ và thắp nến cầu nguyện cho các sinh viên, thanh niên công giáo thuộc Giáo phận Vinh. Đó là các thanh niên Trần Hữu Đức, Chu Mạnh Sơn, Hoàng Phong, Đậu Văn Dương.

Thánh lễ hiệp thông dâng lời cầu nguyện đã thể hiện sự nhất quán tiếng nói hiệp thông của nguyên Giám mục Phaolo Cao Đình Thuyên: *“Việc của Thái Hà cũng là việc của Gp Vinh, việc của GP Vinh cũng là việc của Thái Hà”*. Trong thánh lễ đồng tế, các linh mục đã nói rõ những dẫn thân của các bạn trẻ, những

điều phi lý và vô lý trong hệ thống luật pháp ở Việt Nam, quyền tự do, quyền con người đã được thực hiện như thế nào ở đó. Các linh mục cũng kêu gọi mọi người cầu nguyện cho các bạn sinh viên, thanh niên công giáo đã bị bắt thời gian qua đang trong chốn lao tù, trả giá cho việc dẫn thân nói lên tiếng nói sự thật, thực hiện những điều răn của Thiên Chúa là sống trong sự thật vì cộng đồng xã hội. Đồng thời, lời kêu gọi cầu nguyện dành cho các nhà lãnh đạo đất nước, những người thừa hành pháp luật biết sử dụng trí óc khôn ngoan trong hành xử đúng pháp luật cũng như đảm bảo những quyền cơ bản của con người đã được

các công ước quốc tế quy định mà Việt Nam đã long trọng cam kết.

Hàng ngàn con tim đã xúc động thật sâu sắc khi biết các bạn trẻ đã dẫn thân cho sự thật, cho việc thể hiện các quyền căn bản của con người

được ghi trên Hiến pháp, luật pháp nhưng đã không được thực hiện trong thực tế ở Việt Nam. Việc bắt bớ các thanh niên Công giáo vừa qua, như là một phép thử đối với cộng đồng giáo dân, hàng giáo phẩm trong toàn thể Giáo hội về tinh thần hiệp thông vốn là một căn tính của Giáo hội Công giáo.

Thánh lễ kết thúc với lời Kinh Hòa Bình cất vang “xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa” và hàng ngàn ngọn nến rực cháy trên

tay, trong ánh mắt và trong tim mỗi người hướng về Mẹ Hằng Cứu Giúp cầu xin cho các thanh niên Công giáo được ơn khôn ngoan, mạnh bạo để làm chứng cho sự công chính và sự thật. Lời cầu nguyện cũng không quên cầu cho các nhà lãnh đạo đất nước, các quan chức liên quan trong vụ việc của những thanh niên oan khuất này được sáng suốt làm đúng tiếng nói của lương tâm và lẽ công bằng, sự thật đòi buộc họ.

Xin hãy hướng về các thanh niên công giáo và những ai đang bước lên con đường Thánh Giá: Con đường Sự thật, Công lý, Hòa Bình. ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Mẹ Việt Nam Ôi chúng con vẫn còn đây

■ Phạm Minh Tâm

Trước khi Đệ Nhị Thế Chiến hoàn-toàn kết thúc thì cái gọi là tình đồng-minh giữa Mỹ và Liên Xô đã gây đổ. Sự “dang dở” này đưa đến tình-trạng cạnh tranh mãnh-liệt giữa hai đại-cường trên toàn thế giới về mọi lãnh-vực chính-trị, kinh-tế, ý-thức-hệ, văn-hoá, vũ-khí hạch nhân... tạo thành cuộc chiến tranh lạnh. Từ 1945 đến 1991, chiến tranh lạnh đã chi-phối chính-trị toàn cầu nhưng rồi cũng đã chấm dứt khi bức tường Bá Linh sụp đổ vào khoảng giữa năm 1989-1990, kéo theo chủ nghĩa cộng sản ra khỏi toàn cõi Đông Âu.

Trường-hợp Miền Nam Việt-Nam bị cưỡng chiếm vào ngày 30-4-1975 cũng là hệ-quả của hoàn-cảnh thế-giới lưỡng cực này. Gọi là cưỡng

chiếm vì vận-mệnh của một nước nhược-tiểu bao giờ cũng hoặc là bị chi-phối hoặc là nằm ngay trong quỹ-đạo của những mối bang-giao chính-trị giữa các nước đại-cường. Sự thật này mới chính là điều cần lý-giải cho cả hai bên khi muốn luận về sự thắng bại theo bất cứ lẽ nào khi nhìn về 37 năm qua trên đất nước. Có đơn giản nhất thì cũng như Việt Khang đã cảm-nghiệm rồi anh đã phải hát lên “*Việt-Nam ơi, thời gian quá nửa đời người và ta đã tỏ tường rồi. Ôi cuộc đời ngày sau tàn lửa khói. Mẹ Việt-nam đau từng cơn xót dạ nhìn đời, người làm than đói khổ nghèo nàn, kẻ quyên uy giầu sang đổi gian*”. Lời hát này đủ tóm gọn thành-quả cũng như hậu-quả mà cả nước phải gánh chịu **cuộc đời ngày**

sau tàn lửa
khói...

N h ữ n g người đã ra đi, tuy tránh được cảnh đời này song tâm-thức vẫn bị dằn vặt không phải vì hoài-niệm quá khứ mà là vì nghĩ mãi không yên về

Bàn thờ Tổ Quốc

hiện tại của Quê-hương và của anh em cùng chung một bọc. Vì vậy, hằng năm, cứ đến ngày đau thương này thì đâu đâu trên khắp cùng mọi quốc-gia tạm dung, người Việt-Nam tỵ-nạn đều có các sinh-hoạt nhắc nhở cho nhau biên-cổ lịch-sử này làm kinh nghiệm sống cho mình và cho con cháu mai sau.

Năm nay, bên cạnh các sinh-hoạt sẵn có, cộng-đồng Người Việt tỵ nạn tại Úc-châu nói riêng và ở khắp nơi trên thế giới nói chung còn được thêm một niềm an-ủi đặc-biệt từ nơi một tâm-hồn đồng cảm của một người con của Mẹ Việt-Nam, một người anh em cùng được sinh ra trong cùng một bọc trăm trứng Rồng Tiên. Và cho dù đang mang trọng trách thiêng-liêng của Hội-thánh Công-giáo trao ban trong sứ-vụ rao giảng Tin Vui Cứu-độ, song cùng một lúc người anh em này vẫn mang trong lòng trọn vẹn mối tình Quê-hương, tình Đất Nước và tình Đồng Bào.

Tâm tình của một mục-tử

Vào ngày 19-4-2012, linh-mục Nguyễn Hữu Quảng, chính xứ St.

Trên cung thánh Saint Margaret Mary's Church

Gặp gỡ đồng bào sau Thánh-lễ

Margaret Mary's Parish có gửi đi một thông báo mời cộng-đồng tín-hữu tham dự Thánh-lễ cầu nguyện cho Quê-hương nhân ngày 30-4, có nội-dung như sau: "Đánh dấu 37 năm thương đau Miền Nam Việt-Nam rơi vào tay cộng sản, Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám Mục Phụ-tá Melbourne sẽ dâng Thánh-lễ cầu nguyện cho Quê hương và những ai đã bỏ mình vì tự do. Thánh-lễ được cử hành lúc 5 giờ chiều Chúa Nhật 29-4-2012 tại nhà thờ Saint Margaret Mary's 51 Michell St. Brunswick...."

Sau bài giảng của Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long trong Thánh Lễ (xin đọc bài giảng được in riêng ở phần trên của số báo này), tiếp đến là sáu **Lời nguyện giáo dân** được ba chị trong ca-đoàn lên đọc

1. Cầu cho những nạn nhân của cuộc chiến

Trong cuộc chiến kéo dài hai thập niên đã gây ra biết bao tương tàn khốn khổ cho người dân nước Việt từ Bắc xuống Nam. Bao nhiêu bom đạn đã gây chết chóc, thương tích và tàn phá trên những người dân vô tội. Mẹ Việt-Nam đã quần quai trong đau đớn và bao tủi nhục. Chúng ta hãy cầu nguyện cho những

nạn nhân bất hạnh trong cuộc chiến. Xin Chúa đền bù cho họ những gì họ đã chịu đựng hầu họ sớm được phục hồi sống trong một tương lai tươi sáng

2. Cầu cho những người đã hy-sinh cho tự-do:

Bao nhiêu chiến sĩ đã bỏ mình nơi chiến trận. Nhiều người phải phơi thây không có lấy một nắm mồ. Lại có nhiều người phải chết dần mòn trong các trại cải tạo hay phải sống tủi nhục như những thương phế binh, nhưng đặc biệt là các chiến sĩ vị quốc vong

Đồng bào đang từ những xe buýt đổ về nơi quy tụ trước toà đại-sứ Việt cộng

thân. Chúng ta hãy cầu nguyện cho họ. Xin Thiên Chúa của tự do, công bằng và bác ái cho họ hưởng hạnh phúc nước trời vì họ đã hy sinh mạng sống mình cho tự do và cho dân tộc.

3. Cầu cho những thương phế binh

Họ là một trong số những người bất hạnh nhất trong một xã hội hoàn toàn băng hoại và vô nhân bản, trong một xã hội cộng sản vô thần. Họ bị hắt hủi và ruồng bỏ vì một chính quyền đã đổi dân tộc tính lấy một ý thức hệ

ngoại lai và phi nhân. Chúng ta hãy cầu nguyện cho họ được can đảm đủ sức chịu đựng và tinh thần cao thượng luôn bất diệt trong những đắng cay của cuộc đời.

4. Cầu cho những nạn nhân đã bỏ mình trên đường tìm tự do

Đây là một trong những trang sử bi đát, nhục nhã và thương tâm trong bi kịch chiến tranh và cộng sản hoá của đất nước chúng ta. Ba mươi bảy năm trôi qua nhưng những vết thương này còn ghi sâu trong ký ức, trong gia đình. Các nạn nhân của cuộc vượt biên vĩ đại và vô tiền khoáng hậu với hàng trăm ngàn người đã bỏ mình trên biển cả, trong rừng sâu. Bao nhiêu tủi nhục kinh hoàng, bao nhiêu mất mát đắng cay. Chúng ta hãy cầu xin cho những nạn nhân này được bàn tay an ủi và chữa lành của Thiên Chúa phục hồi mạng sống và danh dự cho họ. Xin Ngài biến mọi oan ức, tủi nhục thành an lạc, vinh quang.

5. Cầu cho đồng bào trong nước

Việt-Nam quê hương mền yêu của chúng ta còn chìm đắm trong tương tàn. Ba mươi bảy năm dưới chế độ cộng sản đã đem cả đất nước chúng ta tới một xã hội băng hoại. Một xã hội đầy rẫy bất công và

trương phần. Xin cho người dân của đất nước chúng ta sớm thấy ngày tươi sáng và quyền sống trong nhân phẩm làm người.

6. Cầu cho người Việt khắp nơi

Chúng ta cầu nguyện cho công cuộc phục hưng đất nước trước hiểm họa

giặc trong thù ngoài đang hủy hoại tiền đồ Tổ Quốc. Xin hơ khói người Việt hải ngoại biết chung vai sát cánh với đồng bào quốc nội, ngõ hầu chúng ta đạt được mục đích tối hậu là một Việt-Nam tự do, dân chủ pháp quyền, một Việt-Nam công bằng, thịnh vượng xứng với những hy sinh của tiền nhân.

Tâm tình của cộng đồng

Riêng tại Melbourne – Victoria, vì cách xa thủ đô Canberra gần tám trăm cây số, nên đồng bào phải lên đường từ tối Thứ Sáu, 27-4-2012. Trước giờ khởi hành, một nghi thức dâng hương tưởng-niệm các chiến sĩ vì quốc vong thân đã diễn ra tại Đền Thờ Quốc Tổ lúc 10 giờ 30 tối.

Vào trưa ngày Thứ Bảy, 28-4-

2012, hàng ngàn người Việt tỵ nạn tại Úc-châu từ các tiểu bang Queensland, New South Wales, Victoria, South Australia, Western Australia và Australian Capital Territory đã tề tựu về thủ đô Canberra, cùng tổ chức cuộc biểu tình vừa để tưởng niệm những đau thương trong biến cố 30-4-1975, vừa bày tỏ thái độ và tố cáo tội ác của nhà cầm quyền cộng sản Hà-nội đang tác hại trên toàn cõi Việt-Nam.

Sau phần sinh hoạt tại trước toà đại sứ Việt cộng, đồng bào đã

Trước Quốc Hội Liên Bang - một nhóm bạn trẻ đến tham dự sinh-hoạt Đêm Tâm Tình

đến đặt vòng hoa nơi đài Kỷ-niệm Chiến sĩ trận vong - Vietnam War Memorial - cũng tại Canberra nhân dịp đúng 50 năm kỷ-niệm quân-đội Úc tham chiến tại Việt-Nam để tưởng nhớ đến 514 chiến binh Úc đã bỏ mình trong cuộc chiến này.

Cùng tham dự nghi-thức này với đồng bào tỵ nạn còn có các giới chức Úc, các chức sắc tôn giáo. Linh-mục Chu Văn Chi, đại diện phía Công-giáo đã từ Sydney đến đặt vòng hoa tưởng niệm.

Đêm tâm tình giới trẻ

Sau khi các sinh hoạt chung chấm dứt, đồng bào các nơi lên

Đồng bào tại Melbourne tuần tự lên dâng hương cầu nguyện trong đêm 30-4-2012

đường trở lại địa-phương mình thì hàng trăm bạn trẻ Việt-Nam tiếp tục ở lại Canberra. Họ tập-trung tại Art Center của thủ đô Canberra để cùng nhau chia sẻ những suy nghĩ về vai trò của mình trong công cuộc chung. Cuộc họp mặt được mang tên là Đêm Tâm Tình Giới Trẻ.

Năm nay, các bạn trẻ đã thảo-luận, trao đổi về hiện-trạng khác nhau giữa giới trẻ Việt-Nam trong nước và hải ngoại nhưng cùng chung ý-thức là phải lên tiếng trước hiện tình đất nước. Sau phần thảo-luận, là phần tâm-tình.

Tất cả im lặng trong giây lát, rồi từng người nói lên suy nghĩ riêng của mình như một lời nguyện, một ước hẹn với nhau phải làm gì cho Quê Hương, cho Đất Nước.

Sáng hôm sau, Chúa Nhật 29-4-2012, các bạn trẻ mới chia tay lên đường trở lại gia-đình, tiếp-tục các sinh-hoạt thường nhật.

Ngoài ra, Cộng-đồng Người Việt Tự Do tiểu bang Victoria còn tổ chức một đêm thắp nến vào lúc 7 giờ 30 tối ngày Thứ Hai, 30 tháng Tư 2012. Hàng trăm đồng bào đã tụ họp tại Đền Thờ Quốc Tổ để cầu nguyện cho Quê-hương Việt-Nam.

LƯỢM LẶT ĐÓ ĐÂY

■ Trần Phong Vũ

Cầu nguyện: cần thiết, nhưng chưa đủ

“Hơn 1000 năm trước, Lý Công Uẩn, khi dời kinh đô từ Hoa Lư về Thăng Long, đã xác quyết rằng, có vâng mệnh trời vận nước mới dài lâu; có theo ý trời, đất nước mới phồn thịnh, lòng dân mới yên hàn.

Vậy mà, hơn 60 năm trước tại Miền Bắc và hơn 30 năm sau tại Miền Nam, với ý thức hệ vô thần, những người lãnh đạo đất nước đã tìm mọi cách để “xã hội chủ nghĩa hóa cả tôn giáo”, biến tôn giáo thành công cụ phục vụ cho chế độ và hệ lụy tất yếu, với những sự xuống cấp về mọi mặt, nhất là sự xuống cấp về đạo đức đã diễn ra như đang thấy hiện nay.

Trong một bối cảnh xã hội như thế, việc cầu nguyện cho công lý thật sự là cần thiết. Ngày hôm nay, chúng ta cầu nguyện cho công lý,

thì không còn chỉ là cầu nguyện trong tư cách cá nhân, mà là cầu nguyện trong tư thế của một dân tộc đã lạc mất một niềm tin; chúng ta cầu nguyện là cầu nguyện thay cho tất cả mọi người – cầu xin Thiên Chúa, Đấng là Chủ lịch sử, là Chúa Chiên lành, hướng dẫn mỗi người dân trong đất nước cùng chung tay xây dựng quê hương giàu đẹp. Chúng ta cầu nguyện như thế, cũng là một lần nhìn nhận quyền của Chúa trên đất nước chúng ta. “Sông núi nước Nam Vua Nam ở, rành rành đã định tại sách trời”. **Chúng ta có thể khoan dung với người ác, nhưng không thể khoan dung với tội ác.**

Trong một bối cảnh như thế, cầu nguyện là cần thiết. Tuy nhiên, để giải phóng con người toàn diện, thì cầu nguyện thôi chưa đủ, chúng ta còn cần phải dấn thân cho chính những điều chúng ta khao khát cầu xin.”

(Trích bài giảng trong Thánh Lễ cầu cho Công Lý và Hòa Bình hôm 29/4/2012 ở nhà dòng CCT Sài Gòn của Lm. Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong, C.Ss.R.)

Nếu chọn Lễ Giáng Sinh năm 2007 làm khởi điểm cho những buổi tập trung cầu nguyện hát Kinh Hòa Bình ở Tòa Khâm Sứ, ở giáo xứ Thái Hà sau đó lan rộng ra khắp ba miền đất nước thì người tín hữu công dân CGVN đã có kinh nghiệm cầu nguyện trong hơn ba năm trời tức là hơn 10 ngàn ngày đêm liên tiếp. Và hoa trái của những lời cầu nguyện thành khẩn và thiết tha ấy là những cuộc xuống đường của hàng trăm hàng ngàn giới trẻ cùng với đông đảo những khuôn mặt trí thức ở Sài Gòn, ở Hà Nội với tâm thái quyết liệt nhưng an hòa nhằm chống lại những mưu đồ xâm lăng của kẻ thù phương Bắc, bất chấp những đòn thù của chế độ độc tài, sắt máu CSVN, mà những tay cầm đầu càng ngày càng lộ nguyên hình là những tên Thái Thú của Bắc Kinh. Nó cũng biểu hiện qua hàng hàng lớp lớp những người Dân Oan lũ lượt kéo về vườn hoa Mai Xuân Thưởng ở Hà Nội, về trụ sở Văn Phòng 2 cái gọi là Quốc Hội của cộng sản ở Sài Gòn để vạch mặt chỉ tên những kẻ đang nhân danh đảng và nhà nước CSVN để cướp đất, cướp nhà của họ.

Một cách cụ thể và dứt khoát hơn là trường hợp anh em nhà họ Đoàn ở Tiên Lãng, Hải Phòng vào những ngày đầu năm 2012 đã dùng

súng và chất nổ tự chế nhắm thẳng vào những lực lượng công an, bộ đội để bảo vệ mảnh đất được làm nên bằng mồ hôi, máu và nước mắt của mình. Gần gũi hơn là hình ảnh rục rờ trong ánh đuốc bập bùng của những nông dân hiền hòa, thấp cổ bé miệng ở Vân Giang, Hưng Yên chen vai sát cánh, kéo nhau ra canh giữ ruộng vườn đêm 23-4, để mờ sáng hôm sau họ đã bị 4000 công an, cảnh sát trang bị đèn tận răng thẳng tay đàn áp.

Bài giảng trong Thánh lễ cầu nguyện cho Hòa bình và Công lý của LM Nguyễn Ngọc Nam Phong ở Nhà Dòng CCT Sài Gòn tối 29-4 được tiếp nối:

“Thực tế cho chúng ta thấy, người dân Đông Âu sẽ không có được những thành tựu của công lý, dân quyền, nếu như họ chỉ nhắm mắt cầu nguyện. Chính họ đã phải lên đường, từng người tích cực dấn thân cho những giá trị tinh thần cao quý mà họ biết rằng tạo hóa đã ban cho họ và không ai có quyền tước đoạt.

*Thành ra, cần phải nhắc lại điều này, **cầu nguyện không thay cho hành động**. Cầu nguyện giúp con người ra khỏi sợ hãi để hành động hữu hiệu hơn. Cầu nguyện là minh xác quyền của Chúa trên vũ hoàn để mọi người thấy việc bảo vệ quê hương, bảo vệ những giá trị nhân linh, là một sứ mạng linh thánh.*

Nói một cách bình dị nhất, không có cái này, thì sẽ không có cái kia. Không có công lý nếu những người Kitô hữu không yêu chuộng công lý. Không có hòa bình nếu chúng ta không là những con người của Hòa bình. Chúng ta cầu nguyện cho công lý, cho sự thật được tôn trọng, thì trước hết chúng ta phải có công lý, phải có sự thật.

Nói một cách cụ thể hơn, việc cầu nguyện cho công lý và hòa bình

chỉ thực sự mang lại một kết quả trọn vẹn, khi mỗi người công dân giáo dân phụng sự công lý và dấn thân cho công lý ngay trong hoàn cảnh sống của mình, trong gia đình, nơi phố chợ, trong buôn bán làm ăn...”

Khi cha Nguyễn Ngọc Nam Phong nhắc tới cuộc đấu tranh quyết liệt được khởi đầu bằng lời cầu nguyện của người dân Đông Âu thế kỷ trước, ngay lập tức, người ta liên tưởng tới khuôn mặt sáng ngời của Linh mục Jerzy Popieluszko, vị tuyên úy trẻ của Công Đoàn Đoàn Kết Ba Lan và cũng là “con cưng” của cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô Đệ Nhị vào những năm đầu thập niên 80 thế kỷ trước. Chính cha Jerzy là người đã khởi xướng những Thánh Lễ Cầu Nguyện Cho Quê Hương tại Nhà Thờ Chính Tòa ở thủ đô Varsovie, và ngay sau đó đã lan rộng khắp lãnh thổ Ba Lan. Với niềm tin

Chân dung Linh mục Jerzy Popieluszko

thác tuyệt đối nơi quyền năng của Thiên Chúa, LM Jerzy Popieluszko đã dẫn giết dân tộc Ba Lan -với 85 phần trăm là những công dân Công Giáo- vượt qua ngưỡng cửa của sự Sợ Hãi để nhất tề đứng lên đập đổ con cờ đầu trong thế trận đô-mi-nô, kéo theo sự cáo chung của các chư hầu cộng sản trên toàn cõi Đông Âu và kết thúc là Liên Bang Xô Viết, hang ổ cuối cùng của chủ nghĩa cộng sản quốc tế.

Người Chứng có “Ba Tầng”: *Cụ bà Lê Hiền Đức:*

Cho đến nay có lẽ người dân trong nước, đặc biệt là đám Dân Oan, những nạn nhân của tệ trạng tham nhũng, khuất tất, hối mại quyền thế, không ai không biết tới danh tính Lê Hiền Đức, một cụ bà đã bước qua lứa tuổi 80, nhưng vẫn không ngừng nghỉ dấn bước trên con đường đấu tranh cho những thành phần thấp cổ bé miệng. Cũng vì thế, từ nhiều năm qua bà đã trở thành khắc tinh của hệ thống cầm quyền trong đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam.

Điều các cơ đối với Hànội là cụ bà Lê Hiền Đức vốn là đảng viên kỳ cựu, từng phục vụ nhiều năm trong ngành công an lại là người được Hồ Chí Minh thưởng sinh thời tin dùng và đặt cho bí danh Lê Hiền Đức. Hơn thế, do thành tích chống tham nhũng, cuối năm 2007 bà còn được tổ chức Minh Bạch Quốc tế (Transparency International) của Thụy Điển trao Giải Liêm Chính. Do đó, dù căm ghét đến tận xương tủy, những tay tham nhũng gộc trong đảng và nhà nước CSVN vẫn không dám công khai triệt hạ bà, ngoài những trò bi ối như kêu điện thoại, viết thư hăm dọa cho xe cán hoặc trừ ẻo bà bằng cách đem vòng hoa tang đến đặt trước cửa nhà bà.

Trong một bài viết được nhiều trang mạng trong nước loan tải

thượng tuần tháng 5 vừa qua, cụ bà Lê Hiền Đức đã công khai lên án hành vi cướp ngày của công an, cảnh sát trong các vụ cưỡng chiếm đất đai, tài sản của anh em Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng, Hải Phòng và vụ Văn Giang, Hưng Yên mới đây. Theo bà thì:

“Qua việc ‘tích cực’, ‘hăng hái’ tham gia các vụ cưỡng chế, thu hồi đất đai đối với người dân, những lực lượng mang danh ‘Ủy ban nhân dân’, ‘Công an nhân dân’, ‘Quân đội nhân dân’, ‘Viện kiểm sát nhân dân’, ‘Toà án nhân dân’... ở Việt Nam đã nghiền nát, phá sạch, đốt sạch chữ ‘nhân dân’ trong cái tên của chúng.

Nhưng chúng chỉ thủ tiêu được chữ ‘nhân dân’ trong cái tên chúng mang mà thôi còn nhân dân thì đời đời bất diệt. Chẳng kẻ nào có thể chống lại ý chí và nguyện vọng của nhân dân. Các vụ cưỡng chế, thu hồi đất đai ở Tiên Lãng và ở Văn Giang cho thấy tại Việt Nam, mâu thuẫn giữa người dân với kẻ rắp tâm ăn cướp đất đai, tài sản của họ đã lên tới đỉnh điểm, đã tới mức không thể dung tha.”

Trong một đoạn trước, bà viết:

“Vụ cưỡng chế, thu hồi đất đai ngày 10-1-2012 đối với gia đình ông Đoàn Văn Vươn ở huyện Tiên Lãng – TP Hải Phòng, qua các tin bài trên phương tiện thông tin đại chúng và lời kể của nhân chứng, tôi hình dung còn ghê gớm hơn cảnh đánh bắt, cướp bóc nhà viên ngoại họ Vương mà đại thi hào Nguyễn Du tả trong Truyện Kiều: lũ sai nha đầu trâu mặt ngựa, nách thước, tay đao biến thành mấy chục bộ đội, công an với đầy đủ súng ống, đạn dược, xe chiến đấu, đằng đằng sát khí; chúng chẳng những vơ vét, đập phá hết đồ đạc, của cải mà còn vứt bỏ bàn thờ, san bằng ngôi nhà gạch 2 tầng kiên

cố của gia chủ; dây vô lại thì buộc chặt 6-7 ‘thâm tình’, đủ cả nam phụ lão ấu chứ không chỉ ‘một lão một trai’!!!...

... Tới vụ cưỡng chế, thu hồi đất đai ngày 24-4-2012 đối với 166 hộ nông dân ở huyện Văn Giang – tỉnh Hưng Yên, tôi tận mắt thấy hàng ngàn cảnh sát trẻ khỏe, trang bị đến tận răng cùng nhiều lực lượng ‘tinh nhuệ’, nhiều phương tiện hiện đại khác của chính quyền xông vào đàn áp mấy trăm dân quê hiền lành, chất phác mà quá nửa là ông già bà cả, phụ nữ, trẻ em. Những ngày qua, chắc vì tập trung thực hiện nhiệm vụ

Người mặc áo trắng ở giữa là Cụ bà Lê Hiền Đức

chính trị trung tâm là đưa tin bài về quan hệ ‘tốt đẹp’ với Trung Cộng, về đời sống tình ái, sinh hoạt, thú chơi của các mỹ nữ, đại gia, về các chuyện cướp – giết – hiếp... mà 6-7 trăm toà báo ở Việt Nam hầu như không có tin bài về vụ cưỡng chế, thu hồi đất đai đang làm chấn động dư luận này. Tôi thì tay run run lần mò gõ bàn phím máy tính mà trong đầu vẫn hiện rõ mồn một cảnh hàng chục cảnh sát chân đi giày đinh, đầu đội mũ sắt, người mặc áo giáp, tay cầm mộc, tay cầm dùi cui lao vào đánh túi bụi một anh trai làng tay không tuy anh ấy chẳng hề chửi bới, khiêu khích gì chúng.

Đã sống qua thời Việt Nam còn chịu ách cai trị của phong kiến, ách đô hộ của thực dân, phát-xít, đã hoạt

động hậu địch trong kháng chiến, đã xem phim ảnh, nghe kể lại hoặc trực tiếp chứng kiến hàng trăm, hàng ngàn vụ chính quyền ‘của dân, do dân, vì dân’ cưỡng chế, thu hồi đất đai, nhà cửa, tài sản đối với người dân dưới chế độ xã hội chủ nghĩa song tôi chưa bao giờ thấy người dân bị đàn áp một cách man rợ đến như thế, với quy mô lớn như thế. “

Không hiểu miệng lưỡi của các ông quan cộng sản có gang có thép ra sao, nhưng với bề dày thành tích cả trong lẫn ngoài guồng máy cầm quyền của đảng và nhà nước nơi một con người như cụ bà Lê Hiền Đức thì khi bà công khai viết ra những lời chứng trên đây, liệu có thứ gang thép nào có thể đánh đổ cho được?

Đề tang đất!

Trong một bài viết mang tiêu đề “Đề tang đất” đăng tải trên mạng Beauxit của giáo sư Nguyễn Huệ Chi đầu tháng 5-2012, cây bút nữ Nguyễn Thị Từ Huy viết:

“Không phải ngẫu nhiên mà người nông dân Nam Định mới đây đã đeo khăn tang trong nỗ lực cuối cùng và tuyệt vọng để gìn giữ đất sống của họ. Vì họ đã biết trước rằng không thể giữ được đất, và vì đất đối với họ chính là cuộc sống, là linh hồn. Đất mang một giá trị thiêng liêng. Đất làm nên bản thể sâu thẳm của người nông dân, đất là một trong những yếu tố định nghĩa người nông dân. Đơn giản là vì nếu không còn đất canh tác thì họ không còn là nông dân nữa. Sâu xa hơn, vì họ gắn bó với đất suốt đời, vì họ “bán mặt cho đất bán lưng cho trời” trong suốt cuộc đời họ. Cái tư thế “bán mặt cho đất” khiến họ thiết lập một mối quan hệ đặc biệt với đất, mà có thể nông dân ở

(Xem tiếp trang 104)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Một

Ước Mơ...

■ Lm Chân Tín DCCT

VRNs (18.05.2012) – Sài Gòn – Ngày 21.05.2012, một phái đoàn hùng hậu 92 người gồm một số linh mục và đa số là giáo dân, dưới sự lãnh đạo của Đức Hồng Y Phạm Minh Mẫn và Đức cha phụ tá Nguyễn Khảm sẽ lên đường đi viếng Đất Thánh ở nước Do Thái. **Chi phí cho cuộc hành hương này lên tới trên 9 tỉ đồng VN. Đó là chưa nói số tiền chi tiêu riêng mỗi người.**

Cách đây 2000 năm, đất Do Thái đã trở nên Đất Thánh vì Chúa Giêsu sinh tại đó và cũng đã chết tại nơi ấy. Đó là những kỷ niệm linh thiêng mà người Kitô hữu thao thức đến viếng đất Thánh đó.

Ngày xưa đi viếng đất Thánh là chấp nhận nhiều gian khổ nhọc mệt để đến viếng thăm đất Thánh. Một cuộc hành hương như vậy mới thật là một việc đạo đức đáng giá. Ngày nay với những phương tiện tân thời như máy bay, xe cộ, cuộc hành hương được gói ghém trong một cuộc tham quan các nước trong vòng 15 ngày, không quá cực khổ, nên việc đạo đức cũng có phần nhẹ đi.

Trước biến cố này, tôi lại mơ ước có một cuộc hành hương Đất

Thánh trên đất nước Việt Nam do các Giám mục Việt Nam tổ chức.

Đúng thế, Việt Nam là một Đất Thánh. Đất Thánh không chỉ vì mấy thế kỷ trước, bao nhiêu vị thừa sai, linh mục, giáo dân đã đổ máu đào vì Chúa Giêsu. Chính Chúa đã chết trong các vị tử đạo đó. Việt Nam còn là đất Thánh, vì trên quê hương đất nước chúng ta hôm nay, con người Việt Nam nói chung, người Công giáo nói riêng đang đau khổ, bị dày dọ tức là Chúa Giêsu đang đau khổ, đang bị dày dọ, đang tử nạn trong những người ấy.

Hãy đến hành hương những nơi người nông dân bị chế độ cộng sản bóc lột, không còn nhà ở, không còn đất canh tác, không có công ăn việc làm, đi đòi công lý thì bị đẩy từ tòa dưới lên tòa trên, từ tòa trên xuống tòa dưới. Họ là những nông dân cách đây mấy năm từ các tỉnh Tiền Giang, An Giang, Kiên Giang, Bình Định, Bình Phước, Mỹ Tho, Bến Tre, Long An, Bà Rịa – Vũng Tàu đi đòi công lý. Và dân oan đó vẫn tiếp tục sống trong nghèo đói. Đó là Chúa Giêsu đang bị bóc lột trong đám dân oan đó. Qua cuộc

hành hương, là sẽ dùng tiền của nâng đỡ họ, tức là nâng đỡ Chúa Giêsu.

Hãy đến với những nông dân huyện Văn Giang, Hưng Yên, bị cướp đất ruộng của họ để làm khu đô thị Ecopark.

Hãy đi hành hương nơi các nhà tù, nhà giam những người yêu nước. Chính Chúa Giêsu bị dày dọ trong thân xác và tâm hồn những người yêu nước, vì lý do duy nhất là họ sử dụng ôn hòa và chính đáng các quyền tự do tư tưởng, tự do ngôn luận, tự do báo chí và tự do tôn giáo. Bao nhiêu người vì công lý và hòa bình đang khắc khoải, mòn mỏi, tiêu hao trong các nhà giam, nhà tù của cộng sản. Trong những nạn nhân ấy, chính Chúa Giêsu đang bị dày dọ. Giáo hội Công giáo nên tổ chức hành hương ở những nơi ấy.

Hãy đi hành hương trên Tây Nguyên, nơi mà đảng cộng sản đã trao cho đảng cộng sản Trung Quốc khai thác bauxite, một việc làm hại đến cả dân tộc, cả thế hệ con cháu sau này sẽ gánh chịu hậu quả bi đát do sự hèn nhát căm lạng của thế hệ trước. Đó là nơi Chúa Giêsu đang tử nạn.

Hãy đi hành hương ở Thái Hà là nơi nhiều tín hữu dầm mưa giải nắng, chấp nhận bao nhiêu thiệt thòi cho bản thân, cho gia đình, bắt chấp bao phiền nhiễu, có người bị đánh đập, phải mang thương tích, phải ngồi tù. Chính Chúa Giêsu đau khổ trong những người hy sinh cho Giáo Hội. Đây cũng là Đất Thánh Chúa Giêsu đang tử nạn.

Hãy đi hành hương ở xứ đạo Tam Tòa là nơi 20 giáo dân bị công an đánh đập tàn nhẫn, bị giam giữ. Chính Chúa Giêsu đã bị đánh đập trong các giáo dân đó.

Hãy đi hành hương ở Thánh địa Đồng Chiêm, nơi cộng sản điều động hàng ngàn công an, với chó nghiệp vụ và đủ loại vũ khí, rồi dùng

hóa chất để cho nổ tung cây Tháp giá, cố tình xúc phạm biểu tượng thiêng liêng của Kitô giáo.

Cuộc hành hương này trên đất Việt Nam sẽ đem lại nhiều an ủi cho người đau khổ, đem nhiều ơn thiêng cho người đi hành hương và ít tổn kém và dâng tiền của nâng đỡ những nạn nhân đó, tức là đến với Chúa Giêsu tử nạn trên Đất Thánh Việt Nam.

Tôi chắc rằng cuộc hành hương này làm đẹp lòng Chúa Giêsu đang đau khổ và chết với dân tộc Việt Nam, với người Công giáo Việt Nam.

Mơ ước của tôi thấy có những cuộc hành hương trên Đất Thánh

Việt Nam sẽ là hiện thực khi mỗi Giáo phận, Giám mục sẽ tổ chức những cuộc hành hương, mỗi xứ đạo tổ chức những cuộc hành hương trên Đất Thánh Việt Nam, nơi mà hiện nay Chúa Giêsu đang ngồi tù trong các trại giam, nơi Chúa Giêsu đang bị bóc lột, đang bị đánh đập, đang bị tra tấn, đang phải chết tức tưởi. Cuộc hành hương này sẽ làm tỉnh thức lương tâm con người Việt Nam và làm đẹp lòng Chúa Giêsu hơn mọi cuộc hành hương khác, kể cả cuộc hành hương Đất Thánh tại nước Do Thái.

Cuộc hành hương hùng hậu 92 người tại Đất Thánh ở nước Do Thái sẽ lừa dối Vatican là Việt Nam

có tự do tôn giáo. Chế độ cộng sản Việt Nam rất muốn các tôn giáo có những lễ hội rầm rộ để che mắt thiên hạ về những vi phạm nhân quyền và không có tự do tôn giáo. Còn những cuộc hành hương Đất Thánh trên nước Việt Nam sẽ chứng minh đất nước này không có tự do tôn giáo, không có tôn trọng nhân quyền.

Và nhà nước cộng sản sẽ làm khó dễ những cuộc hành hương Đất Thánh Việt Nam. Có khó mới có công để làm vinh danh Chúa Giêsu đang tử nạn trên đất nước này và đánh thức lương tâm người Việt Nam.

Lm. Chân Tín DCCT ■

Chúc Mừng

**Tôn Thúc : Giáo Sư Vũ quốc Thúc, Thạc sĩ Kinh Tế Học, Pháp Quốc
Nhân dịp tiếp nhận Hồng Ân Thiên Chúa**

*Cửu tuần thức ngộ hết hoang mang,
Xa cảnh trần gian thật rõ ràng,
Phật chỉ chúng sinh đường tự cứu
Chúa lo nhân loại lối Thiên Đàng
Muôn phương rền xác nào ai tới ?
Độc đạo hữu thân tất lão sang.
Kính Chúa dốc lòng tin, ắt đủ.
Đường mây thông thả bước thênh thang.*

**Chân thành kính tặng
Tiểu điệt : Nguyễn Huy Hân
Việt Nam xử sĩ
(Non-cooperative Vietnamese Scholar)**

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

HỘI THÁNH HAY HỘI HÈ

(Giáo xứ Liên Nghĩa thuộc địa phận Thanh Hóa tổ chức dâng hoa kính Đức Mẹ với 700 người đóng vai con hoa)

Đất Thanh Hóa địa linh nhân kiệt
Nào vua Lê tiêu diệt quân Minh
Nào ngài giáo chủ Chí Linh
Làm cho thiên hạ giạt mình phục lãn
Dân có đói cũng dần bụng lại
Phải chơi sang thoải mái khoe đời
Nào dân trồng năm trăm người
Vừa đi vừa đập vang trời, nhức tai
Nay đến mục trở tài Liên Nghĩa
Xứ đạo quê tốt viá quá trời
Con hoa tới bảy trăm người
Đủ xanh trắng đỏ rạng ngời lá hoa
Đoàn thanh nữ tay khoa bụng ngoáy
Nhóm thanh nam hết nhảy lại vung
Thêm năm bảy lỗ nhi đồng
Múa ca nhí nhố đám đông vui cười
Tiếng là để vọng trời kính Mẹ
Tháng 5 về hành lễ dâng hoa
Tỏ tình con thảo nét na
Khơi lòng đạo đức nhà nhà hân hoan
Nhưng thực tế cũng toan khoe bảnh
Mượn lý do thần thánh làm ngon
Áo quần, hoa lá, phấn son
Đất quê lam lũ hỏi còn gạo ăn?
Chúa đâu có khuyển rắn xa xỉ
Mẹ đâu cần xài phí tung hô
Cần lòng con thảo đơn sơ
Đâu cần biểu diễn để phô bề ngoài
Màn “show up” làm hoài vô ích
Hội Thánh hay hội thích hội hè?
Bao người đói khổ bên lề
Dư tiền sao chẳng chịu chi giúp đời?
Muốn yêu Chúa, kiếm người thờ Chúa
Làm tông đồ hơn múa lơ quơ
Cứ tìm danh hão mà mơ
Sao không tìm kẻ bơ vơ giúp giùm?

KHI NƯỚC MẮT ĐÃ KHÔNG TRÒN Ý NGHĨA

(Xin thân ái gửi đến Đồng Bào quốc nội và quốc ngoại với tất cả niềm đau và hy vọng)

Ôi, nước mắt đã không tròn ý nghĩa
Đồng bào ơi, ta nhất loạt vùng lên!
Giang sơn này do xương máu tổ tiên
Đã bồi đắp cho xanh từng tấc đất

Bởi quê hương là tình yêu lớn nhất
Là gia tài, là máu thịt, là nôi
Chôn chôn nhau, cất rốn tự bao đời
Là chiếc tổ, tình thương, là tất cả !!!

Nhưng hôm nay, than ôi, đau đớn quá
Aĩ Nam Quan, bạo chúa cất dâng người !
Hỡi Nam Quan! kìa quốc sử còn tươi
Từng giọt lệ của anh hùng Nguyễn Trãi !

Máu lại chảy, Trời ơi, vùng quan ải
Núi sông ta thêm nữa, lưỡi dao hờn
Dưới bạo quyền, dân, nước cứ từng cơn
Đau như xé những cơ tim, mạch máu !

Đâu bắt khuất, đâu chí hùng nung nấu ?
Đâu tự hào, danh dự ? Hỡi thanh niên !!!
Có thể nào ta cúi mặt lặng yên
Trước nỗi nhục mà lòng không phẫn uất ???

Có thể nào ta cúi đầu chấp nhận
Mà lương tâm không hổ thẹn, đau buồn ?
Có bao giờ ta thấy tội to hơn
Trước lịch sử vì thờ ơ trách nhiệm ?

Hỡi những anh hùng dưới trăng mai kiếm
Hỡi những lòng tha thiết với tình quê
Xin tuốt gươm thiêng, chung một lời thề:
Phải trị tội phường buôn dân, bán nước

Phải nói chí hào hùng muôn thuở trước
Đời Nam Quan, ải cũ, trả về ta!
Đứng lên nào, chính nghĩa phải thắng hoa
Vì Tổ Quốc, vì tương lai nòi giống !

Không thể nữa, ngời nhìn và than khóc
Hãy đứng lên hành động, hỡi muôn người !!!
Đến nước này ta phải thế mà thôi
Khi nước mắt đã không tròn ý nghĩa

Hỡi Quốc Toản, hỡi Trưng Vương, Nguyễn Huệ
Hỡi toàn dân, cứu quốc, đứng lên nào
Đất nước này phải hết bóng cờ sao
Thì đất nước mới thanh bình hạnh phúc ...

Còn cờ đỏ là dân còn hoả ngục !

Ngô Minh Hằng

Câu Chuyện Từ Nước Đức

Phạm Hồng-Lam

Đọc cuốn sách mới tại Đức viết về tiểu sử Hồ Chí Minh

Trong tác phẩm 770 trang khổ lớn *Hồ Chí Minh. Nhận Định Tổng Hợp*, do từ sách Tiếng Quê Hương xuất bản năm 2003, tác giả Minh Võ đã tóm tắt quan điểm và nhận định của hơn 40 tác giả đồng tây nói về nhân vật Hồ Chí Minh. Sau khi làm công việc điểm sách trong chương 1 và 2, Minh Võ dùng 250 trang của chương 3 để đưa ra một nhận định tổng hợp của ông liên quan tới 8 chủ đề quan trọng. Chẳng hạn như:

HCM là quốc gia hay cộng sản?

HCM vốn là người ôn nhu hiền hoà, nhưng đã bị thủ hạ không chế?

HCM và việc bán Phan Bội Châu cho Pháp?

HCM có cuộc sống thánh thiện?

HCM là vị anh hùng ái quốc?

HCM có thể đã là một Titô của Việt Nam, nếu như trước kia Pháp và Hoa-kì đã chịu đưa tay cho ông ta bắt? v.v...

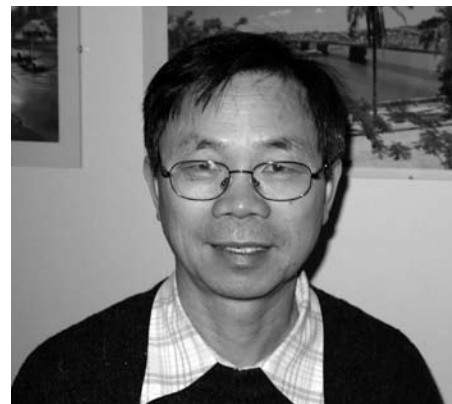
Đó là những vấn nạn đòi hỏi phải có những câu trả lời minh bạch và thuyết phục. Là vì ở đây chúng ta thường gặp hai thái cực. Một mặt, HCM thường được các tác giả ngoại quốc trước 1990 và Viện nghiên cứu lịch sử Đảng của Hà nội đưa lên thiên đàng. Trong khi đó, một số tác giả, đa số là người Việt, nhìn thấy ông đang chìm trong đáy địa ngục. Sau khi chủ nghĩa cộng sản đổ và việc nghiên cứu không còn bị chi phối nặng bởi í thức hệ nữa, một số

nhà nghiên cứu đã có dịp sáng mắt ra chút đỉnh. Họ đã tiếp cận được thêm những tài liệu mới, nhờ đó có một cái nhìn cân bằng hơn về HCM. Nhưng nhiều người vẫn còn vướng víu với một số nhận định vốn đã thành nếp hoặc khó lí giải. Hoặc là vì những dữ liệu mới chưa đủ thuyết phục, hoặc là người ta không dễ gỡ từ một thiên kiến đã ăn sâu trong

đầu từ lâu. Minh Võ đã dành chương 3 để đi vào những vấn đề khó gỡ đó. Ông quy nạp các dữ kiện, để rồi đưa ra một nhận định tổng hợp trả lời cho các vấn nạn, với thái độ ôn hoà và lập luận minh bạch. Tôi mong rằng, chương này sẽ được dịch ra các ngoại ngữ, để người ngoại quốc và các sinh viên có dịp tiếp cận được những nhận định cần thiết này.

Dĩ nhiên, với thời gian và sự

cáo chung của các chế độ cộng sản, một số câu hỏi khó lí giải giờ đây đã có được câu trả lời rõ ràng. Chẳng hạn việc đề cao HCM có cuộc sống thánh thiện về mặt đạo đức. Các nhà nghiên cứu ngoại quốc hiện nay chẳng còn ai nghi ngờ gì nữa về những cuộc tình ái vụng trộm của HCM, nhưng họ vẫn tránh đề cập tới cái điều khốn nạn nhất của ông, đó là chuyện ông để cho thủ hạ giết bà Nông Thị Xuân, sau khi bà này đã có với ông một đứa con và vì thế bà xin ông công khai hoá cuộc tình. Ông đã ồm ờ giao quyền quyết định cho Đảng của ông, để lớp sơn thánh thiện của mình khỏi bạc mất màu!

Martin Großheim, sinh năm 1963, là người Đức đầu tiên viết về HCM với cái nhìn phóng khoáng. Với tác phẩm *Ho Chi Minh. Der geheimnisvolle Revolutionär. Leben und Legende* (Hồ Chí Minh. Nhà cách mạng đầy bí ẩn. Cuộc sống và huyền thoại), Großheim đã cố gắng không đi vào lối mòn, viết có phê phán và đưa ra những nhận định cân bằng, khách quan hơn. Đây là một cuốn sách mỏng, 190 trang, loại bỏ túi, do nhà xuất bản C.H.Beck, một từ sách hay in ấn những sách giáo khoa đại học, phát hành năm 2011 tại München. Sách gồm 19 chương. 18 chương đầu tóm tắt cuộc đời và hành trạng của HCM. Chương cuối nói về hình ảnh của HCM ngày nay do Đảng của ông cố gắng dàn dựng (inszeniert) nên. Großheim cho hay

đã hoàn thành tác phẩm này chủ yếu trong thời gian thỉnh giảng tại Đại học Tokio (2010-2011).

Trước Großheim, ở Đức đã có một vài cuốn về HCM. Robert Grün (1969): *Ho Chi Minh. Die Biographie des großen Revolutionärs* (HCM. Tiêu sử của nhà đại cách mạng); Reinhold Neumann-Hoditz (1971): *Ho Chi Minh*; Horst Szeponik (1981): *Ho Chi Minh. Ein Leben fürs Vietnam* (HCM. Một cuộc đời cho Việt Nam); và Hellmut Kapfenberger (2009): *Ho Chi Minh. Ein Chronik* (HCM. Một biên niên sử). Các sách ra trước năm 1990 đều có chung nội dung, do các ông bà thế hệ 1968' hoặc cộng sản viết ra hoặc chép lại để ca tụng thần tượng của mình. Cuốn Biên niên sử của Kapfenberger, tuy viết năm 2009, nhưng cũng chỉ là lặp lại những điệp khúc chống đế quốc cũ. Kapfenberger nguyên là một phóng viên và trưởng phòng báo chí của Đông Đức tại Hà Nội.

Nhiều thanh niên Đức thế hệ 68 coi ông Minh là Ikone - thần tượng. Nhưng đó cũng chỉ là do cảm tính, mang tính phong trào, nảy sinh từ khuynh hướng phản kháng và thiên tả của thời đó. Vì không có quá khứ dính líu gì với Việt Nam, nên người Đức vốn coi Việt Nam là nước xa lạ. Chỉ sau khi có sự hiện diện của đông đảo người Việt tị nạn (từ 1980' trở đi) thì bắt đầu mới có những nghiên cứu về con người và xã hội Việt Nam. (Trong thập niên 1980', trung tâm Độc Lập, một trung tâm tư vấn tị nạn tại Stuttgart cho người Đông dương do Giáo hội tin lành Đức tài trợ, đã thu thập được một số luận văn đại học viết về văn hóa Việt). Các đại học Đức bắt đầu quan tâm tới Đông Nam Á, trong đó có Việt Nam. Hiện nay, tuy Đông Nam Á là một trọng điểm nghiên cứu trong một số đại học, nhưng có lẽ Đại học

Hamburg là nơi duy nhất có riêng một ghế giáo sư về Việt Nam Học mà thôi.

Tóm lại, tuy thần tượng HCM, nhưng giới học thức Đức đã chẳng ai quan tâm hay gắng công tìm hiểu về nhân vật xa lạ này. Và sự háo hức về ông cũng đã sớm rụi tàn trước cảnh thuyền nhân Việt Nam. Hôm nay, thế hệ 68 đã qua đi. Thế hệ trẻ, trong đó có Großheim, giờ đây có được tự do hơn trong việc tìm hiểu và phát biểu, mà không bị bịt mắt bởi màn tối ỉ thức hệ.

Nhưng tác phẩm của Großheim có gì mới? Thật ra chẳng có gì mới hơn những kết quả mới nhất của giới nghiên cứu. Ông đã cô đọng lại một cách khách quan những gì mới nhất do các nhà nghiên cứu phát hiện, đặc biệt của bà Sophie Quinn-Judge và của William Duiker, là hai tác giả đã được Großheim kê cứu nhiều. Duiker với cuốn *Ho Chi Minh. A life*. New York 2000, một cuốn tiểu sử đồ sộ 700 trang, được Washington Post coi là „có lẽ đầy đủ và uy tín nhất từ trước đến nay“. Sách này, dù vẫn ca ngợi HCM như là một vị anh hùng ngồi trên đền thánh, đã bị Hà Nội cấm phổ biến ở Việt Nam, vì tác giả không chịu bỏ đi một số điểm

không vừa lòng Hà Nội. Còn bà Quinn-Judge đặc biệt với cuốn *Ho Chi Minh: the Missing Years 1919-1941*. Berkeley 2002.

Großheim đã sang Việt Nam học tiếng Việt và có vợ Việt, nên ông tiếp cận được tiếng Việt. Thư mục tham khảo cuối sách có ghi nhiều tài liệu Việt ngữ, có cả từ hai phía, nhưng chủ yếu là của phía chính thống (Trần Dân Tiên và một số tác giả Việt gần gũi với „bác“ của họ). Tuy vậy, theo Großheim, dù hôm nay việc nghiên cứu có dễ dãi hơn và có nhiều tài liệu hơn, song Hà Nội vẫn đóng kín văn khố Đảng của họ và dấu các tài liệu, còn các ấn phẩm chính thức thì thường không khỏi bị xuyên tạc. Großheim đã „cố gắng sử dụng những nguồn tài liệu mới có được để đưa ra một bộ mặt đa diện hơn về Hồ Chí Minh, chứ không đơn giản nhìn ông như một ‚vị thánh cách mạng‘ hay chỉ là một ‚tay tình báo giả hình của Quốc tế đệ tam‘“. Nghĩa là, thay vì đi tìm một thiên thần hay một ác quỷ, Großheim tìm về một con người. Và con người này, theo ông, có nhiều điểm không giống như bộ mặt hiện đã được Đảng thoa sơn vẽ phết.

Cho đến năm 1918/1919, là năm cậu thanh niên Nguyễn Tất Thành từ Anh sang Pháp gia nhập nhóm *Những Người An-nam Yêu Nước* của các vị đàn anh là Phan Văn Trường, Phan Chu Trinh và Nguyễn Thế Truyền, lí lịch của Thành khá đơn giản. (Tác giả Thụy Khuê: *Nhân Văn Giai Phẩm Và Vấn Đề Nguyễn Ái Quốc*, Virginia 2012, cho biết thời điểm Nguyễn Tất Thành tới Paris là tháng 6 năm 1919). Thành trốn lên tàu „Latouche-Tréville“ rời Sài Gòn đi Pháp giữa tháng 9.1911, theo Großheim, không hẳn là để đi tìm đường cứu nước, như Đảng viết. Việc Thành viết thư xin tổng thống Pháp cho vào học trường thuộc địa

NHÀ HÀNG

Restaurant

\$1.99

Chuyên Về

- 1. CƠM GÀ CHIÊN 1/2 CON SPECIAL \$3.95**
1/2 Cornish Game hen with Fried Rice
- 2. CƠM TẤM BÌ SƯỜN TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Broken Rice with BBQ Pork & Egg
- 3. CƠM BÒ STEAK TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Steam Rice with Beef Steak & Egg
- 4. CƠM TÔM KHO TÀU \$3.50**
Large Prawn with Rice
- 5. HỦ TIỂU NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Rice Noodle Soup
- 6. MÌ NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Egg Nood Soup
- 7. PHỞ ĐẶC BIỆT \$2.75**

7971 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683
(714) 893 - 8364 or
(714) 8 YÊU ĐỜI

12035 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636 - 3426 or
(714) NÊN ĐI ĂN

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHỆ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TẦN

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ TRẦN ĐỨC HIẾU Dược Sĩ TRẦN LƯU THỊ ÁI

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆN VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

và lá thư sau này của cậu gởi chị Thanh báo tin mình sẽ ở lại Pháp học vài năm và sau đó sẽ về lại Việt Nam cho thấy phần nào tâm tư thật của cậu lúc đó.

Rắc rối là từ khi Thành đại diện Nhóm đem *Bản thỉnh nguyện thư của người An-nam* tới Hội nghị hòa bình ở Versailles (quảng giữa năm 1919), và bản thỉnh nguyện này được kí với tên „Nguyễn Ái Quốc“. Từ đây, người ta đã đồng hóa Nguyễn Tất Thành với Nguyễn Ái Quốc. Chính HCM và bộ máy tuyên truyền của Đảng ông đã tạo ra huyền thoại „Thành với Quốc tuy hai mà một“ này. Thật ra, tên „Nguyễn Ái Quốc/Quốc – Nguyễn Patriot“ là tên chung của cả Nhóm và, theo Thụy Khuê, có thể tên này đã được sử dụng trước khi Thành có mặt ở Pháp; Thành chỉ là người đại diện Nhóm đứng ra tiếp xúc với Pháp, mỗi khi có chuyện liên quan với cái tên này; và sau khi Thành đã trốn sang Moskau rồi (1923), thì các bài báo mang tên „Nguyễn Ái Quốc“ vẫn tiếp tục xuất hiện trên báo Paria, cho tới khi nó đình bản vào năm 1926. Điểm này các nhà nghiên cứu ngoại quốc, trong đó có Großheim, xem ra chưa hiểu hay không muốn hiểu như thế. Vì vậy, họ coi tất cả những gì xảy ra ở Paris thời đó có liên quan tới cái tên Nguyễn Ái Quốc/Quốc đều là do Thành lập ra, viết ra, lãnh đạo v.v. Về giai đoạn Thành ở Pháp (1919-1923) nên đọc biên khảo của Thụy Khuê nói trên. Trong tác phẩm đồ sộ 950 trang kết tinh của 20 năm tìm hiểu về các nhân vật liên quan tới vụ án Nhân Văn Giai Phẩm này, Thụy Khuê dành ra 4 chương (100 trang) khảo sát rành mạch hành trạng của cậu Thành trong thời gian 4 năm ở Pháp.

Großheim có đề cập chuyện Phan Bội Châu bị bán cho Pháp, song ông đồng thời nêu lên cả hai

quan điểm thuận nghịch: Phía quốc gia thì coi đây là việc làm của HCM để diệt đối thủ; trong lúc đó ngược lại, theo các tài liệu hiện có, thì đây là âm mưu của Lâm Đức Thụ. Großheim còn ghi ra thêm ba dấu chỉ có thể biện minh sự vô tội của HCM: Giữa Minh và Phan Bội Châu chẳng có gì để ganh đua nhau cả; cha của Minh là bạn của PBC, cũng như chị và anh của Minh ở nhà đã bị tù vì ủng hộ PBC. Không chỉ chuyện này mà thôi, nhiều vấn nạn khác cũng được ông viết như thế: nêu ra các dữ kiện thuận nghịch, tránh xác quyết những gì chưa rõ, để cho người đọc tự thẩm định. Chẳng hạn như việc Thành viết đơn xin học trường thuộc địa: Großheim bảo, có người coi đó là hành vi xấu, kẻ khác thì lại coi đó là hành vi thành tâm muốn phục vụ dân tộc. Về chuyện bán PBC, nếu Großheim có tham khảo sách của Minh Võ, hẳn ông đã có một quan điểm cụ thể hơn. Theo tôi, chỉ một câu hỏi sau đây cũng đủ để Großheim nhận thức vấn đề: Ông Minh và Đảng của ông đẩy hết mọi tội cho Thụ, họ xác minh Thụ là mật thám của Pháp (bán PBC cũng Thụ, đẩy hàng trăm thanh niên cách mạng vào tay Pháp khi vừa về tới biên giới cũng Thụ, chuyện tình báo Pháp biết đám cưới của Minh với cô i tá Tăng Tuyết Minh ngày 18.10.26 tại Kanton cũng là do Thụ báo...), thế thì tại sao Thụ - nguy hiểm như thế mà vẫn tiếp tục sát cánh làm việc với Minh từ đầu đến cuối, và ông ta chỉ bị cộng sản bỏ rọ dim sông vào năm 1945, chỉ sau khi cộng sản cướp được chính quyền?

Rải rác có nhiều điểm cần phải đặt vấn đề như thế. Ở đây không thể đi vào chi tiết mọi chuyện. Đọc xong, tôi thấy như có một sợi chỉ đỏ xuyên suốt cuốn sách. Đó là *HCM không phải là con người sắt máu, và không phải là lãnh tụ đầy*

uy quyền như Đảng của ông đã và đang tô vẽ cho ông. Cụ thể: HCM đã bị Stalin cho ngồi chơi xơi nước („giam lỏng“) nhiều năm ở Moskau (1933-37), có lúc sém bị thanh trừng mất mạng. Ông bị Quốc Tế Đệ Tam (QTĐT) nghi ngờ vì nhiều chuyện: Tại sao bị cảnh sát Anh ở Hương Cảng bắt nhưng lại được thả ra, trong lúc nhiều đồng chí bị bắt khác tiếp tục bị giam hoặc bị giết; HCM mang quan điểm „hữu khuynh“ (không tin tưởng và coi cuộc nổi dậy „Xô-viết Nghệ Tĩnh“ là chưa tới lúc; dám lập „Mặt Trận Liên Hiệp“ liên kết luôn cả giới trung lưu địa chủ, trong lúc QTĐT chủ trương triệt để đấu tranh vô sản; dám đặt nặng việc giải phóng Việt Nam quan trọng hơn đường lối cách mạng vô sản thế giới của QTĐT...). Vì thế ngay từ đầu HCM đã chẳng được giữ chức tổng bí thư Đảng. Chỉ sau khi Đảng rơi vào tình trạng nguy kịch, dàn lãnh đạo bị Pháp giết hoặc tống vào tù gần hết và thế chiến thứ hai sắp nổ ra, QTĐT mới cho phép và cấp tiền cho ông về hoạt động ở Đông dương. Từ đây ông mới tạo được quyền hành. Nhưng sau cuộc kháng chiến thành công và cướp được chính quyền (theo Großheim, „cách mạng tháng 8“ chỉ là một việc cướp quyền may mắn bất ngờ, chứ chẳng phải là do kế hoạch có tính toán cao siêu gì của Đảng cả), vai trò của ông lại đi xuống, vì ông quá tình cảm, hữu khuynh, thiếu bản lĩnh. Cứ như quan điểm trong sách thì HCM vô tội trong vụ „Xô-viết Nghệ Tĩnh“; ông không phải là người ra lệnh cuộc cải cách ruộng đất (mà là do đám Trường Chinh), không phải là người ra lệnh giết đảng viên các chính đảng quốc gia (mà do đám Võ Nguyên Giáp); vai trò của ông trong vụ „Nhân Văn Giai Phẩm“ không rõ; ông đã không tán đồng việc tổng tấn công Tết Mậu

(Xem tiếp trang 104)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Hanoi “Phung Dieu”

100 ngàn công ty đã qua đời !

■ Trần Nguyên Thao

Hanoi vừa tung ra “gói miễn, giảm, giãn thuế 29 ngàn tỷ đồng” được báo chí đăng cho là, “hỗ trợ doanh nghiệp” đang ở dưới vực sâu. Tháng 3 vừa qua Ngân hàng nhà nước (NHNN) cũng đã đưa vào thị trường một số tiền đồng lớn, không tiết lộ, nói là đối ngoại tệ, để giúp cho Ngân hàng thương mại (NHTM) có thanh khoản, hạ lãi suất huy động hai lần để doanh nghiệp dễ mượn vốn. Các khoản tiền to lớn và mọi biện pháp “hay ho” chẳng có ý nghĩa gì đối với trên 100 ngàn doanh nghiệp đã lần lượt chết hẳn trong 15 tháng qua; khoảng 80 ngàn cơ sở khác theo Phòng Thương Mại Công Kỹ Nghệ ước tính sẽ luân phiên xếp hàng đi vào tuyệt lộ. Động thái “hỗ trợ” này coi như quá chậm; hay còn mang ngầm ý nào khác khi NHNN “lờ đi” trước việc các NHTM dùng tiền buôn bán vàng, công khó phiếu, thay vì cho doanh nghiệp vay; doanh nghiệp nào vay được thì phải chịu lãi suất “cắt cổ”, cộng với khoản tiền “bôi trơn” mọi cấp thì tiền lãi phải lên đến gần 30%!

NHNN bất động

Giải thích lý do doanh nghiệp không vay được vốn, Phó Thống

Đốc NHNN Nguyễn Đồng Tiến nói, (a) các NHTM đang tìm cách lách không chỉ lãi suất trần huy động mà còn lách cả lãi suất trần cho vay. Điều này làm cho lãi suất cho vay vẫn luôn ở mức cao; (b) hoặc các NHTM chỉ cho vay lãi suất thấp với các dự án, các doanh nghiệp có rủi ro thấp. Do đó, số lượng các doanh nghiệp được tiếp cận với lãi suất

thấp cũng không nhiều vì rủi ro của đa số các doanh nghiệp đang cần vốn không còn ở mức thấp nữa.

NHTM cạnh tranh nhau vượt trần lãi suất cả cho vay và huy động là chuyện diễn ra từ rất lâu rồi, gần như bình thường trước sự chứng kiến của NHNN. Nhưng không thấy NHNN công bố biện pháp chế tài nào đối với các NHTM đang bị nhà nước coi là “lách” luật, nên mới đưa tới thảm họa cả trăm ngàn doanh nghiệp phá sản, và suy sụp kinh tế như hiện tại.

Tiến sỹ Lê Đăng Doanh, chuyên gia kinh tế độc lập ở Hà Nội được VnExpress trích lời nói rằng, Nhà nước phải hành động để cứu các doanh nghiệp Việt Nam đang khó khăn. NHTM thay vì tiếp cứu các đơn vị thân quen thì phải minh bạch hỗ trợ các doanh nghiệp cần vốn. Ông Lê Đăng Doanh cảnh báo một vòng xoáy mà ông cho là rất nguy hiểm, “đó là doanh nghiệp phá sản, người lao động mất việc làm, tâm lý xã hội hoang mang gây ra hệ lụy rất hiểm nguy cho nền kinh tế.”

CPI đột ngột xuống âm (-2%)

Sức mua bán trong dân chúng đột ngột giảm xuống mức báo động bất thường; chỉ số tiêu dùng (Consumer Price Index = CPI) ngay tại Hanoi – một thành phố đông dân, đang ở số âm (-2%). Hàng làm ra bán không được, tồn kho từ năm ngoái đến nay đang ở mức báo động. Chủ tịch quốc hội VC Nguyễn Sinh Hùng không ngần ngại cho rằng: “tình trạng này kéo dài thì không ai làm ăn được gì cả, và nếu xuống thấp hơn nữa thì sẽ mất cân đối cung cầu hàng hóa.”

Ngoài hàng nhu yếu phẩm vẫn tăng giá, các loại hàng khác đang ế ẩm, sức mua của người dân sụt giảm bất thường, khiến người bán quảng

cáo hàng tốt, mua hai tặng một để bán được hàng, nhưng vẫn không có người mua, thị trường tiêu thụ thiếu sức sống. Ở tầm mức vĩ mô, giới phân tích gọi đó là tổng cầu sụt giảm, là mối lo ngại của toàn nền kinh tế. In thêm tiền để tăng lương cho 6 triệu công nhân viên, thì trên 80 triệu người chịu hậu quả của nạn nhu yếu phẩm và xăng dầu, điện luôn tăng giá.

Báo Tuổi trẻ số phát hành hôm 5/5 đăng to tướng trên trang bìa hình ảnh cái “ngáp ngấn ngáp dài” của những cô gái bán hàng khi mà hàng hóa giảm giá liên tục nhưng “cả ngày không một người khách”. Sức mua của người dân đang ở vào tình trạng trì trệ trong phạm trù tiêu dùng xã hội suy thoái nghiêm trọng. Từ cái ngáp vô tình này đang tạo ra những cái chết rất đáng cay: Ôm đồng hàng hóa mà chết vì nợ. Cái ngáp của những cô gái bán hàng, vì thế, không đơn thuần chỉ là sự chán nản của người bán hàng, mà ẩn chứa sau nó nỗi tuyệt vọng của không ít doanh nghiệp, của cả nền kinh tế theo định hướng xã hội chủ nghĩa.

Nhân nghĩa giả hình

Năm ngoài gần 80 ngàn doanh nghiệp phá sản, quý một măm nay thêm 20 ngàn doanh nghiệp nữa

đã bước theo, còn hàng chục ngàn doanh nghiệp khác chờ chết. Trong số này, doanh nghiệp giải thể tập trung nhiều nhất ở lĩnh vực bán buôn, bán lẻ chiếm hơn 26%, công nghiệp khai khoáng gần 15%, xây dựng và bất động sản hơn 10%.

Tiền sỹ Lê Đăng Doanh nói toạc ra rằng : *“Chúng ta đang ở trong tình cảnh “doanh nghiệp đã “chết” và “chết lâm sàng” nhiều hơn là doanh nghiệp “sống”. Đã chết, đã kiệt sức thì lấy đâu ra doanh thu, ra lợi nhuận mà nói chuyện miễn, giảm, giãn thuế nữa.”* Đúng là nhân nghĩa bà Tú Đẽ ! (1) Có thể Hanoi chỉ muốn dùng “chữ số 29.000 tỷ đồng” như vòng hoa phúng điệu trề các doanh nghiệp *“đang nằm trong huyết lạnh”*, còn **thực tiền** thì để NHTM thuộc “băng” làm ăn trong

“đang” tính toán chuyện khác.

Việt Nam có gần 50 triệu người trong độ tuổi lao động, số thất nghiệp mới đây khoảng 10 triệu. Tình hình này rồi sẽ nhiễu loạn khắp nơi, an toàn xã hội không thể bảo đảm. Ngay sự kiện có đến 70% (672 ngàn đơn khiếu kiện 4 năm qua) liên quan đến nhà cầm quyền cưỡng chế đất đai, bồi thường theo giá ăn cướp, cũng đã đủ gây tang thương cho hàng trăm ngàn gia đình, bất an trong xã hội (2)

Trong cuộc họp chiều 2/5, báo cáo của Bộ Công Thương cho thấy nhiều ngành công nghiệp quan trọng có chỉ số sản xuất giảm, chẳng hạn như dệt may, da dầy, sắt thép, xi

măng và đặc biệt là công nghiệp chế biến. Lượng hàng tồn kho lên đến gần 40% so với cùng kỳ năm ngoái.

Kim ngạch xuất khẩu các mặt hàng chủ lực của 4 tháng đầu năm giảm khoảng 82 triệu đô la so với một năm trước. Trong khi đó, nhập khẩu của khối doanh nghiệp trong nước cũng giảm gần 12% chủ yếu với những nguyên liệu phục vụ sản xuất nội địa, điều này cho thấy nền kinh tế nói chung và các doanh nghiệp nói riêng đang giáp mặt với nỗi ám ảnh kinh hoàng.

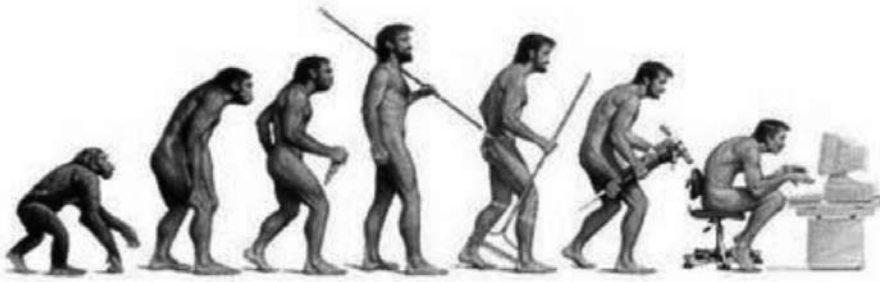
Cảnh u ám này theo bà Phạm chi Lan, chuyên viên kinh tế mô tả là, *“còn kéo dài ít ra nhiều năm nữa, vì gói hỗ trợ 29 ngàn tỷ chỉ cho năm 2012”*. Về thời điểm, bà Lan cho rằng *“tất cả đã trể, vì lúc này rất nhiều doanh nghiệp đã chết hay lao đao. Tôi vẫn mong mọi giải pháp phải dài hạn thay vì chỉ giải quyết tạm bợ như gia hạn thuế giá trị gia tăng, hay giảm thuế thu nhập doanh nghiệp trong thời gian vài ba tháng. Không có nước nào trong vùng mà thuế thu nhập doanh nghiệp lại cao đến 25% như VN”*. Về chính sách, Bà Lan nói thẳng : *“chúng ta khuyến khích doanh nghiệp làm ăn dài hạn nhưng mọi giải pháp của chính phủ, ngay cả hỗ trợ chỉ mang tính chất ngắn hạn thôi thì làm sao doanh nghiệp tính đến bài toán làm ăn dài hạn hoặc trung hạn được.”*

(Xem tiếp trang 54)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

NHỮNG BƯỚC ĐI LÙI

■ Tưởng Năng Tiến

“*Đã qua rồi cái thời người dân chỉ được biết những gì nhà cầm quyền muốn cho họ biết, và không được biết những gì nhà cầm quyền muốn bưng bít, giấu nhem bằng cách quản lý chặt chẽ toàn bộ hệ thống báo chí trong nước...*”

-Ta Phong Tần (Thành Viên Câu Lạc Bộ Nhà Báo Tự Do)

Có bữa, tôi nghe nhà văn Vũ Thư Hiên (bù ngủi) nhắc lại một kỷ niệm buồn ở Bất Bạt – Sơn Tây:

“*Nơi tôi được đưa đến là một trại giam quân đội... Trên cái bàn gỗ mộc bụi bặm và mốc thối lẩn lóc mấy tờ Quân Đội Nhân dân nhàu nát. Tôi vồ lấy chúng, đọc ngấu ngiến để rồi thừ ra, thất vọng – tin tức trong báo chả nói với tôi điều gì mới.*”

“*Thời gian không đứng về phía chúng tôi. Những tờ báo giống y như những tờ này tôi đọc hàng ngày, một năm trước. Chúng sẽ giống như thế một năm sau, hoặc nhiều năm sau. Thế giới đã mắc bệnh bại liệt... Ngoài kia vẫn là đêm tối, chưa có gì hứa hẹn bình minh. Mà bây giờ đã*

là mùa hè năm 1969.”

(Vũ Thư Hiên, Đêm Giữa Ban Ngày. California: Văn Nghệ, 1997).

Khoảng thời gian mà Vũ Thư Hiên vồ vập và đọc ngấu ngiến mấy tờ báo Quân Đội Nhân Dân

Blogger Ta Phong Tần. Nguồn ảnh: internet

(rồi “*thất vọng*” và than rằng “*“Thời gian không đứng về phía chúng tôi”*”) thì một công dân Việt Nam khác vừa mở mắt chào đời. Bà sinh ngày 15 tháng 9 năm 1968.

Bốn mươi năm sau, với tư cách là một thành viên của Câu Lạc Bộ

Nhà Báo Tự Do, blogger Ta Phong Tần đã đồng dạng tuyên bố:

“*Đã qua rồi cái thời người dân chỉ được biết những gì nhà cầm quyền muốn cho họ biết, và không được biết những gì nhà cầm quyền muốn bưng bít, giấu nhem bằng cách quản lý chặt chẽ toàn bộ hệ thống báo chí trong nước...*”

“*Khi bạn đưa thông tin lên blog của bạn, tức bạn đã đem sự hiểu biết của bạn truyền tải cho người khác để mọi người cùng được biết, qua đó, mọi người cùng bàn luận, cùng kiểm tra xem, dùng quyền công dân của mình đòi hỏi công chức Nhà nước phải thực hiện đúng chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn mà luật pháp quy định.*”

“*Có thể sự hiểu biết của bạn chỉ là một phần nhỏ nào đó trong đời sống xã hội, nhưng nhiều người góp lại sẽ tạo nên một bức tranh hiện thực xã hội hoàn chỉnh. Khi tự mình làm một nhà báo công dân, chính bạn đã góp phần công khai, minh bạch hóa xã hội, cùng chung sức xây dựng một xã hội dân sự cho đất nước chúng ta.*”

Quan niệm đúng đắn và tích cực vừa nêu, tiếc thay, đã không được chia sẻ bởi những kẻ đang nắm quyền lực ở Việt Nam. Vốn đa nghi, và trí trá, giới người này có khuynh hướng xem *blog* (nói riêng) và *web* (nói chung) chỉ là “âm mưu của những con nhện” – những kẻ đang âm mưu “diễn biến hoà bình” – cần phải được theo dõi và kiểm soát, nếu được.

Tất nhiên là không thể được. Tàu còn bó tay thì nói chi ta. Chuyện quản lý internet ở nước bạn (“bồn tốt”) lảng giềng, được giáo sư giáo sư Cao Huy Thuần tóm gọn, như sau: “*80 mươi triệu con chuột thì mèo đâu ra mà bắt cho hết.*”

Nhà nước Trung Hoa vĩ đại đã từng thành công mỹ mãn trong việc

huy động dân chúng tiêu diệt vài tí con chim (sẻ) mà nay đang loay hoay không biết đối phó ra sao với mấy chục triệu con chuột (điện). Quyết tâm của họ, xem chừng, hơi thấp. Quyết tâm của ta, xem ra, cũng... không cao gì cho lắm! Báo *Công An Nhân Dân*, số ra ngày 5 tháng 10 năm 2007, đã mô tả blog như là một thứ “hệ lụy” và “quản lý blog” là chuyện ... buộc căng chim trời: “Theo ước tính từ Bộ Thông tin và Truyền thông, có khoảng 3 triệu blog tại Việt Nam. Và mỗi ngày có hàng chục ngàn blog mới được khai sinh và việc một người sử dụng nhiều blog với những mục đích khác nhau là hoàn toàn có thể. Đã có những phát sinh và hệ lụy từ blog...”

“Tuy nhiên, liệu có quản lý được không? Quản lý một blog mà danh tính của nó có thể thay đổi trong chớp mắt và những thông tin hiển thị không thực sự chính xác thì đó là cách **buộc căng chim trời**. Hầu hết các blog đều là dịch vụ của một nhà cung cấp dịch vụ nước ngoài, vì vậy việc quản lý sẽ càng trở nên nan giải hơn...”

“Trong bộn bề của những ngày bắt đầu Bộ Thông tin và Truyền thông, trong rất nhiều những vấn đề cần giải quyết và đưa ra những hướng dẫn cụ thể, đưa ra việc quản lý blog với những quy chế hướng dẫn cụ thể là điều **chưa khả thi**.”

Ừa, nói vậy thì chừng nào chuyện “quản lý blog” mới “khả thi” đây – mấy cha?

Câu trả lời tìm được vào gần một năm sau, khi Thủ Tướng Nguyễn

Tấn Dũng ký Nghị Định 97/2008/NĐ-CP – về quản lý, cung cấp, sử dụng dịch vụ internet và thông tin điện tử trên internet – vào ngày 28 tháng 8 năm 2008. Theo đó: *Tổ chức, cá nhân có hành vi vi phạm các quy định của Nghị định này thì tùy theo tính chất, mức độ vi phạm mà bị xử phạt hành chính hoặc bị truy cứu trách nhiệm hình sự, nếu gây thiệt hại thì phải bồi thường theo quy định của pháp luật.*

Hơn năm năm đã trôi qua, với

chút cháo. Chớ còn rình bắt chuột (điện) thì đòi hỏi cần phải có nghiệp vụ khá cao mà lại chả được ăn cái... giải (rút) gì, ngoài số tiền lương... chết đói.

Bắt không hết thì đành dọa xông thoi, kiểu như nông dân đặt mấy thùng bù nhìn trên những cánh đồng để hù đám chim trời vậy mà. Thử nghe lời ông Tom Cat – một vị quan chúng tự phát, trong thế giới internet – vừa đe những blogger ở Việt Nam, trên trang Dân Luận:

Anh Bùi Thanh Hiếu thân mến, có lẽ tôi không phải trình bày dài dòng với anh như với tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ, bởi vì những hoạt động của anh không vang tới Bộ Chính Trị như tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ, nhưng ở mức độ thấp hơn, anh có 3 hoạt động khiến những người làm an ninh và bảo vệ tư tưởng văn hóa đặc biệt khó chịu: đó là cổ vũ cho các hoạt động chống đối ở Thái Hà, tham gia tích cực biểu tình, viết tập truyện ‘Đại Vệ Chí Dị’. Tôi xin mạn phép cảnh báo anh Hiếu là đã có

quyết định chính thức của cơ quan chức năng để vô hiệu hóa anh. Tôi rất lấy làm tiếc về điều này, và thật sự tôi hy vọng với những dòng cảnh báo này anh sẽ chấm dứt hoàn toàn 3 hoạt động chống đối trên, như vậy thì cơ quan Công An có thể sẽ tha cho anh, tôi thật sự không muốn anh vào tù và bé Tí Hón của anh thiếu vắng sự dạy bảo của người cha, rất mong anh suy nghĩ.

*Trân trọng
Tom Cat*

thời gian số chuột ở nước ta – xem ra – có vẻ mỗi lúc một tăng gia, chứ không hề giảm. Ta không có tới tám mươi triệu con chuột (như Tàu) nhưng tính rẻ cũng cỡ đâu chừng... bốn triệu! Mèo đâu ra mà bắt cho hết, mấy cha?

CAM (công an mạng) lại không thể đào tạo dễ dàng như mấy ông bạn đồng nghiệp, bên ngành giao thông. Loại sau, khỏi cần huấn luyện, cứ quăng ra đường là tụi nó xông xáo đi ghi giấy phạt để... kiếm (them)

P/S: Tom Cat xin cảnh báo 2 người nữa cũng đang có nguy cơ rất cao bị ‘vô hiệu hóa’ đó là ông Nguyễn Hữu Vinh và ông Nguyễn Xuân Diện, xin hai ông biết rằng chính quyền đã hết kiên nhẫn với hai ông khi sự kiện tàu Bình Minh 02 đã trôi qua 7 tháng mà các ông vẫn muốn ‘restart’ các cuộc biểu tình nhằm mục đích gây rối. Nếu chỉ cần kích động thêm 1 lần biểu tình nữa thì hai ông sẽ bị vô hiệu hóa triệt để. Xin thật lòng cảnh báo.”

Mà “vô hiệu hoá” và “vô hiệu hoá triệt để” khác nhau làm sao vậy cả? Một đảng là vô tù; còn đảng khác (chắc) là vô nghĩa địa, sau khi (cho) xe đung chết luôn hay sao? Đảng nào thì nghe cũng ghê thấy mẹ luôn. Tuy thế, quý ông Bùi Thanh Hiếu, Nguyễn Xuân Diện, Nguyễn Hữu Vinh (đường như) đều bị nặng tai nên mọi lời đe dọa của quần chúng tự phát –Tom Cat – kể như nước đổ lá khoai!

Thế là Nhà Nước lại phải có biện pháp mạnh (hơn) theo như tin nghe được từ RFI, vào hôm 06 tháng 4 năm 2012:

“ Tại buổi hội thảo hôm thứ Sáu vừa qua, thứ trưởng Thông tin và Truyền thông Đỗ Quý Doãn đã tuyên bố rằng, các văn bản pháp luật trong lĩnh vực Internet không

còn phù hợp nữa, cho nên cần phải ‘bổ sung, sửa đổi, hoàn thiện các chế tài’, nhằm tạo hành lang pháp lý cho ‘sự phát triển bền vững của Internet’ ở Việt Nam. Nói cách khác, dự thảo nghị định mới đi xa hơn trong việc kiểm soát thông tin trên Internet ở Việt Nam.”

Nghe mà thấy thương quá sức, muốn ứa nước mắt luôn:” các văn bản pháp

luật trong lĩnh vực Internet không còn phù hợp nữa, cho nên cần phải ‘bổ sung, sửa đổi, hoàn thiện các chế tài.’”

Thời gian, rõ ràng, đã đứng về phía khác – phía của ông Vũ Thư Hiên và mọi người dân Việt, trong

cũng như ngoài nước. Buộc căng chim trời hay buộc chỉ chân voi đều là những chuyện (rất) khó thành công.

– Ừa, không thành công thì thành nhân chớ có mất mát gì đâu mà sợ?

– Sợ chớ, theo luật tiến hoá thì đi tới mới có hy vọng thành nhân. Còn cố kìm giữ cả một dân tộc trong tăm tối, dốt nát và nghèo đói... là bước lùi. Bước lùi thì chỉ có thể thành *dã nhân* thôi! Thì tui cũng tiện miệng mà nói chơi cho vui vậy, chớ đừng có lo chuyện những người đang cầm quyền ở VN có thể biến cả dân tộc này thành ... vượn. Khoảng cách mà họ có thể tiếp tục bước lùi cũng chả còn được bao xa và bao lâu nữa đâu. Chắc chắn là không thể lâu như bản án hàng chục năm tù mà họ sắp áp đặt lên cuộc đời của những thành viên của Câu Lạc Bộ Nhà Báo Tự Do, trong đó có Tạ Phong Tần (*) Gió đã chuyển rồi!

Tường Năng Tiến

(*) Xin đón đọc *Tuyển Tập Tạ Phong Tần*, do tuần báo Trẻ Dallas, Texas xuất bản. Độc giả có thể đặt mua ngay từ bây giờ qua địa chỉ sau:

Toà soạn báo Trẻ
3202 N. Shiloh Rd., Garland,
TX 75044.

ĐT: [972-675-4383](tel:972-675-4383)/
Email: tusachtreusa@gmail.com

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

Một Nén Hương Cho Mátthêu Trần Đình Trường

Ông Trần Đình Trường vừa rời khỏi cõi trần ngày 0/5/2012 tại thành phố New York sau một thời gian lâm trọng bệnh, thọ 80 tuổi.

Tiểu sử ông Trần Đình Trường ghi nhận từ một bản tin như sau:

Người khởi nghiệp tạo dựng cho sự hình thành và phát triển của “Tập đoàn quản trị Trần” là ông Trần Đình Trường, ông sinh năm 1932 tại huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh, một doanh nhân thành đạt tại Hoa Kỳ, là chủ nhân nhiều khách sạn tại New York và được coi là một trong những người Việt giàu nhất thế giới với tài sản hơn 1 tỷ USD.

Trước năm 1975 tại Sài Gòn, ông Trường hoạt động trong nghề vận tải đường biển và là chủ nhân những chiếc tàu Trường Xuân, Trường Thanh, Bông Hồng 9, Sao Mai, Patrick, Trường Vinh, Trường Hải và tàu Trường Sinh.

Ông rời Sài Gòn vào cuối tháng 4 năm 1975. Trong sự kiện 30 tháng 4, ông cho phép trung dụng miễn phí những chiếc tàu của ông để chuyên chở người tị nạn và chở được hơn 8.500 thuyền nhân vượt biển. Riêng chiếc tàu Trường Xuân với thuyền trưởng Phạm Ngọc Lũy đã chở gần 4.000 người thuyền nhân vượt biển,

■ Lê Thiên

trong đó có nhạc sĩ Lam Phương sau này đã sáng tác bài hát Con tàu định mệnh để ghi nhớ sự kiện này.

Ông bắt đầu công việc kinh doanh khách sạn ở thành phố New York từ khách sạn Opera và khách sạn Carter (gần Quảng trường Thời đại (New York)) ở Manhattan và khách sạn Lafayette ở Buffalo, New York.

Ngoài ra, ông còn là một mạnh thường quân và tích cực trong những sinh hoạt cộng đồng người Việt tại Mỹ. Như theo lời kể của ông Nguyễn Văn Tánh, chủ tịch cộng đồng Việt tại tiểu bang New York: “Ông Trường đã giúp đỡ cho cộng đồng Việt Nam không chỉ bằng tiền bạc, vật chất mà còn bằng tấm lòng, với tinh thần tận tụy hiếm có. Trong những dịp cộng đồng Việt về New York sinh hoạt, các anh chị em được mời đón đến ở miễn phí tại khách sạn của ông.”

Trong sự kiện khủng bố 11 tháng 9 năm 2001 tại New York, ông đã tặng quỹ cứu trợ nạn nhân 2 triệu USD. Trong nạn đói năm 1984 tại Ethiopia, ông cũng mua tặng các tổ chức cứu trợ nạn đói ở Ethiopia 2 máy bay trực thăng.

Trong tháng 5 năm 2004, ông đã được trao Giải Đuốc Vàng ở Washington DC, giải thưởng vinh

danh của cộng đồng người Mỹ gốc Việt tại Mỹ. Ông cũng nằm trong Hội đồng quản trị của United Way of New York City.

Kinh doanh khách sạn nước người... không đơn giản

Bản tiểu sử trên dường như chỉ cho người ta thấy mặt thành công trong doanh nghiệp cũng như tấm lòng hàng tâm hàng sản của người vừa nằm xuống. Tuy nhiên, giống như phần đông các nhà kinh doanh khác, ông Trường đã trải qua không ít những nghiệt ngã trong cuộc sống và trên thương trường.

Từ Nghệ Tĩnh, trốn chạy CSVN Miền Bắc năm 1958 bằng cách vượt giới tuyến 17 phân cách Quốc-Cộng, sống trên mảnh đất Miền Nam tự do, ông Trần Đình Trường lao vào kinh doanh tàu biển và được coi là một doanh gia thành công vào bậc nhất nhì của Việt Nam Cộng Hòa.

Sau 30/4/1975, ông Trường lại một lần nữa bôn tẩu vì họa Cộng sản. Ông định cư trên đất Mỹ với tư cách tị nạn cộng sản.

Tại nơi đất khách quê người, ông Trường lại cũng lao vào doanh nghiệp. Chân ướt chân ráo trên xứ tạm dung, dĩ nhiên trong làm ăn, ông Trường không tránh khỏi những va vấp về luật pháp và thậm chí cả

những đụng chạm trong cạnh tranh nghề nghiệp – nghề kinh doanh khách sạn, một lãnh vực hoàn toàn mới mẻ đối với ông.

Những va vấp của ông Trường đã từng bị truyền thông Mỹ khai thác triệt để. Đặc biệt, tờ The New York Times năm 1994 đã có một thiên phóng sự xem ra không mấy thiện cảm với ông Trường do những bất cập của ông trên thương trường.

Một người Việt tị nạn dám “chơi bạo” mua và làm chủ nhiều khách sạn thuộc loại tầm cỡ ngay giữa phố thị sầm uất và đắt tiền vào bậc nhất New York, tức là vào bậc nhất cả nước Hoa Kỳ. Chỉ một khách sạn Carter của ông trên đường 43 Thành phố New York có hơn 700 phòng (ngủ)! Làm sao tránh khỏi sai sót mật này mật khác, nên cứ cho truyền thông Mỹ và nhà cầm quyền địa phương chớp lấy cơ hội.

Đọc loạt bài về ông chủ khách sạn Trần Đình Trường trên báo The New York Times, chúng tôi có cảm tưởng cả tác giả loạt bài cũng như giới tài phiệt Mỹ lẫn các giới chức công quyền ở New York dường như không hoàn toàn trung thực và công bằng dù đối với ông Trần Đình Trường, nếu không nói là họ phần nào mang chút tâm lý (hay não trạng) kỳ thị và đố kỵ đối với một di dân từ một xứ nghèo bị chiến tranh tàn phá. Chính tác giả loạt bài “điều tra” về ông Trần Đình Trường năm 1994 cũng trích thuật lời ông Trường nói thẳng rằng các giới chức Mỹ ở New York “nhắm riêng vào ông một cách bất công vì ông là một di dân người gốc Á nói tiếng Anh bập bẹ”. Ông Trường quả quyết: “Họ đuổi theo tôi vì tôi là một người ngoại quốc – they came after me because I’m a foreigner” (The New York Times, July 5, 1994. Clashing Stories of 4 Ships And a Disputed Heroism By SETH FAISON).

Nhưng cuối cùng, ông Trường

đã vượt qua thử thách và sóng gió để tiếp tục vừa ngưng bước đi trên thương trường vừa lúc nào cũng hào phóng mở rộng tay rộng lòng làm việc từ thiện cho đến cuối đời.

Công lao không thể quên của người Công giáo Trần Đình Trường

Nghĩa cử của công dân Trần Đình Trường đối với dân tộc Việt Nam, đối với người Việt lẫn người các chủng tộc khác lâm cảnh khốn cùng, đối với Cộng đồng người Mỹ gốc Việt ở Mỹ và đối với xứ sở tạm dung của ông... truyền thông đã đề cập và chứng minh cụ thể.

Ở đây, chúng tôi chỉ xin có một cái thoáng nhìn về nghĩa cử của ông Trần Đình Trường đối với người đồng đạo của ông.

Như chúng ta biết, hàng năm, ông Trần Đình Trường hoan hỉ dành hàng trăm phòng nghỉ ở Khách sạn Carter của ông ở thành phố New York cho bà con các Cộng đồng người Việt hải ngoại tề tựu về New York để tham dự và biểu dương quốc kỳ Việt Nam màu vàng ba sọc đỏ ngày Văn hóa quốc tế. Ông và vợ ông còn tự tay nấu nướng cung cấp thực phẩm cho họ.

Với người Công giáo, hàng năm ông Trường cũng giúp đỡ như vậy tại khách sạn Carter của ông cho hàng trăm người có chỗ nghỉ ngơi vào các tỉnh tâm, như tỉnh tâm Lòng Thương Xót Chúa. Tại khách sạn Lafayette của ông ở Buffalo (tiểu bang New York) cũng vậy, mỗi năm đều mở rộng cửa đón nhận hàng trăm người Công giáo Việt Nam đi hành hương viếng Đức Mẹ Buffalo và viếng Đền Thờ Thánh Giuse ở Montreal, Canada.

Ngoài ra, ông Trần Đình Trường cũng niềm nở đón tiếp đón, lo chỗ ăn ở trong khách sạn của ông vô thời hạn cho các linh mục từ Việt Nam mới du nhập vào Hoa Kỳ gặp khó khăn

về cư trú và mục vụ, như trường hợp Cha già Triệu (Hải Phòng) mà chúng tôi biết.

Ông Trần Văn Trường cứu Đức TGM Ngô Đình Thục?

Một điều đến nay có lẽ nhiều người Công giáo Việt Nam chưa được rõ lắm. Đó là sự kiện ông Trần Đình Trường đã đóng vai trò tích cực trong việc giúp đưa Đức Tổng Giám mục Ngô Đình Thục trở về hiệp thông cùng Hội Thánh Công Giáo.

Chúng ta không quên, sau Công đồng Chung Vatican II (1965-1967), một số giáo sĩ Công giáo đứng đầu là Giám mục Lefebvre, người Pháp, mạnh mẽ chống lại việc canh tân của Công đồng, nhất là canh tân phụng vụ cho phép cử hành Thánh lễ bằng ngôn ngữ của mỗi quốc gia thay cho tiếng Latinh cùng với một số đổi thay khác. Từ chống đối, TGM Lefebvre đi thêm một bước: lập nhóm Giáo sĩ ly khai.

Bấy giờ, Đức Cha Ngô Đình Thục đang sống lưu vong ở các nước Âu-Mỹ từ năm 1963, sau khi hai người em của ngài – Tổng thống Ngô Đình Diệm và ông Cố vấn Ngô Đình Nhu bị hạ bệ và hạ sát. Đức Cha Thục bị lôi cuốn vào phong trào “ly khai” của ĐTGM Lefebvre và trở thành thành viên tích cực và công khai của nhóm, nên đã bị Tòa Thánh ra vạ tuyệt thông.

Năm 1983, Đức TGM Ngô Đình Thục ở tại New York. Diễn biến sự việc trong thời gian này như thế nào, linh mục Nguyễn Đình Sáng, Quản nhiệm Cộng đoàn CGVN Long Island, New York, là chứng nhân đích thực.

Bài tường thuật của Cha Nguyễn Đình Sáng được đăng tải trên Nội San 2007 của Hội Cựu Chủng Sinh Làng Sông Qui Nhơn hải ngoại. Bài tường thuật dài, rất chi ly, xin Cha Sáng, Hội CCS/LSQN Hải ngoại

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

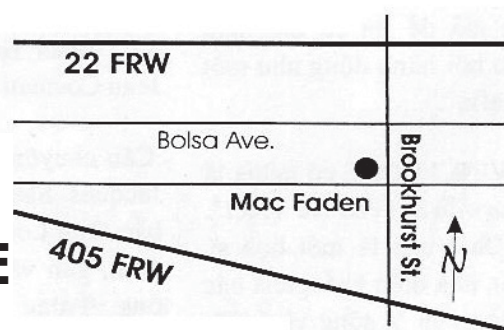
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC **SAIGON CITY MARKETPLACE** KÍNH MỜI

PHỞ TÀU BAY L.T.T.

Chính gốc Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ - Sài Gòn

Nữ Chủ Nhân Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ Saigon
và Nghĩa Tử Phở Tàu Bay Santa Ana, Cali

LẦN ĐẦU TIÊN XUẤT HIỆN
TẠI HẢI NGOẠI ĐỂ PHỤC VỤ
KHÁCH SÀNH ĂN PHỞ

**Đặc Biệt: Bánh Cuốn
Tráng Ngay Tại chỗ**

**MUỐN ĂN MỘT TÔ PHỞ ĐÚNG GU
CHÍNH GỐC XIN MỜI GHÉ ĐẾN
PHỞ TÀU BAY L.T.T**

Tel: (714) 531-6634

*Ông Bà Thế Thơm Kính Mời
(Nghĩa Tử Tàu Bay và Ái Nữ Tàu Thủy)*

PHỞ TÀU BAY L.T.T.
3610 W. First St. Suite C
Santa Ana, Ca 92703
Tel: (714) 531-6634

	Harzard		
Harbor	First	Jackson	Fairview
	McFadden		

GIỜ MỞ CỬA
Thứ Hai - Thứ Bảy: 8AM - 9PM
Chủ Nhật: 8AM - 4PM

cùng quý độc giả cho chúng tôi được phép tóm lược phần liên quan tới hoạt động của ông Trần Đình Trường như sau.

Năm 1983, nhân chuyến đi tĩnh tâm riêng tại Dòng Đồng Công ở Missouri, Im Nguyễn Đình Sáng gặp Cha già Trần Điền, người Huế. Cha Điền nói với Cha Sáng: “*Này, Cha ở New York, mà Đức Cha Thục cũng ở New York, năm nay là Năm Thánh, khi Cha về New York, đem Đức Cha Thục xuống Washington, DC, gặp Đức Khâm sứ và xin ngài tha và tuyệt thông cho Đức Cha Thục. Năm Thánh nên tha thứ, chứ cảm người ta mãi được đâu...*”

Trở về New York, Cha Nguyễn Đình Sáng lại nhận được thư một người bạn gốc Huế gửi từ Houston, Texas. Trong thư người bạn Huế ấy lại nhắc: “*Đức Cha Thục đang ở New York. Ngài đang ở tại Dòng Phanxicô. Xin Cha liên lạc an ủi ngài!*”

Cha Sáng được biết linh mục Phan Thanh Hiền đang ở Manhattan, New York, cho biết, ĐC Thục không ngụ tại Dòng Phanxicô ở Manhattan, mà là tại Dòng Phanxicô ở Rochester gần thành phố Buffalo, vùng cực bắc của Tiểu Bang New York, cách thành phố New York đến 400 dặm. Dòng này thuộc về phe ly khai của TGM Lefebvre.

Nhân một cuộc điện đàm với ông Trần Đình Trường, Cha Sáng nghe ông Trường nhắc tới gia đình họ Ngô, Cha liền chụp lấy cơ hội, cho ông Trường biết, theo tiết lộ của Cha Phan Thanh Hiền, Đức Cha Thục đang ở Rochester.

Cha Nguyễn Đình Sáng thuật tiếp: “*Ông Trần Đình Trường đã liên lạc với Cha Hiền, và ông Trường liên lạc với ĐC Thục ngay; ĐC Thục rất sung sướng được nói chuyện với ông Trần Đình Trường và ước ao được đi thăm bà con Việt Nam. Ông Trần Đình Trường mời ĐC Thục về khách*

sạn Carter của ông tại Manhattan và Đức Cha Thục chấp nhận ngay. Nhưng khi liên lạc lại thì người ta không cho ông nói chuyện với ĐC Thục nữa.”

Ông Trần Đình Trường không bỏ cuộc. Ông bay lên Buffalo, rồi thuê xe limousine đi tới Rochester. Sau khi thương lượng, Nhà Dòng đồng ý cho Đức Cha Thục cùng đi với ông Trường với điều kiện ông Trường phải đồng ý cho một thầy Dòng Phanxicô cùng tháp tùng “giúp đỡ” Đức Cha Thục, đồng thời phải lo chỗ ăn chỗ ở cho Thầy ấy bao lâu ĐC Thục còn ở khách sạn Carter.

Ông Trần Đình Trường báo cho Cha Sáng biết. Sáng hôm sau, Cha Sáng đến diện kiến ĐC Thục tại khách sạn Carter, 43 West Street, New York, NY 10036.

Ông Trần Đình Trường thuyết phục được ĐC Thục viết thư cho Đức Khâm sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ là ĐC Piô Larghi. Nhưng ĐC Thục đang ở trong tình trạng bệnh giảm trí nhớ, ngài không viết được. Hai Cha Nguyễn Đình Sáng và Phan Thanh Hiền cũng chẳng có điều kiện giúp thảo bức thư.

Ông Trần Đình Trường phải gọi điện thoại cầu cứu với Cha Trần Điền. Cha Điền đọc nội dung thư bằng tiếng Việt cho ông Trường viết. Ông Trường trao bản thảo bức thư cho Đức Cha Thục. Chính ĐC Ngô Đình Thục dịch thư này sang tiếng Pháp.

Nhưng làm sao lấy hẹn gặp Đức Khâm Sứ được đây? Không dễ. Ông Trần Đình Trường bèn cậy nhờ hai Cha Dòng Đồng Công ở Missouri là Cha Lê An Đại cùng Cha Nguyễn Đức Thiệp, nhờ hai Cha liên lạc với Đức Hồng Y Bernard Law đang là TGM Boston, để xin chính ĐHY Law xin hẹn (ĐHY Law là ân nhân của Dòng Đồng Công VN ở Missouri).

Lấy được hẹn, ông Trần Đình

Trường lập tức mua vé máy bay cho các Cha Trần Điền, Lê An Đại và Nguyễn Đức Thiệp bay về New York để cùng ông đưa ĐC Thục đi Washington, DC.

Cuộc gặp gỡ giữa Đức Khâm sứ và ĐC Ngô Đình Thục diễn tiến tốt đẹp dù có sự ngăn cản quấy rối của ông Thầy Dòng Phanxicô ly khai cùng đi. Cha Nguyễn Đình Sáng kể: “*Đức Khâm sứ Tòa Thánh nhận đọc lá thư và hứa sẽ trình về Tòa Thánh Rôma và hứa sẽ giải quyết nhanh chóng. Đang khi chờ đợi thì hai Cha Lê An Đại và Nguyễn Đức Thiệp nhân danh Dòng Đồng Công Hải Ngoại đứng ra bảo lãnh lo cho Đức Cha Ngô Đình Thục an dưỡng tại Nhà Dòng, và Tòa Khâm Sứ lấy quyền Tòa Thánh cho phép Đức Cha Ngô Đình Thục được làm lễ, trong khi chờ đợi giấy phép chính thức của Rôma*”.

Trở về khách sạn, ông Thầy Dòng Phanxicô ly khai tiếp tục gây rối, tìm cách bắt cóc ĐC Thục đưa về Dòng của họ, nhưng ông Trần Đình Trường đã phản ứng kịp thời, vô hiệu hóa mưu toan của phe ly khai.

Để bảo đảm an toàn cho Đức Cha Ngô Đình Thục, ông Trần Đình Trường đồng ý với đề nghị của các Cha Dòng Đồng Công đưa Đức Cha về an dưỡng tại Dòng Đồng Công.

Giữa năm 1984, Đức Cha Ngô Đình Thục nhận được giấy giải và tuyệt thông chính thức. Ngày 13/12/1984, Đức Tổng Giám mục Ngô Đình Thục trút hơi thở cuối cùng trong tình thân hiệp thông hoàn toàn với Giáo Hội và an giấc tại Dòng Đồng Công Việt Nam Missouri, Hoa Kỳ.

Như vậy, với tập thể người Công giáo Việt Nam, đặc biệt người CGVN tại Hoa Kỳ, một nén hương cầu cho linh hồn Máttêu Trần Đình Trường, như là một cử chi tri ân, tại sao không? ■

Câu chuyện chín năm trốn chạy ra khỏi Bắc Hàn của một cô gái

■ Nguyễn Văn Lục

Hiện nay, chỉ có khoảng hai chục ngàn người Bắc Hàn đến được Nam Hàn trong số 22 triệu dân Bắc Hàn.

Con số thật ít ỏi vì biên giới Nam- Bắc Hàn được canh phòng rất kỹ lưỡng. Người ta nói một con chó chui qua cũng không lọt.

Vì thế, sau này phần lớn những người Bắc Hàn chọn con đường tỵ nạn đi ngả qua Trung Quốc. Cho đến năm 1999 mới chỉ có khoảng hơn 1000 người đến được Nam Hàn. Nhưng con số này hiện có dấu hiệu gia tăng thêm nhiều.

Vì vậy, Bắc Hàn vẫn là một trong những nước cộng sản hiếm hoi còn sót lại ở mức độ chậm tiến, độc đoán và tột tệ nhất mà ít người được biết đầy đủ những gì thực sự đang xảy ra ở nơi hỏa ngục trần gian ấy.

Sau đây là một trong những câu chuyện thương tâm ấy được viết lại của một cô gái tạm gọi là Eunsun Kim (tên giả để tránh mọi sự trả thù của chính quyền Bình Nhưỡng đối với những thân nhân còn bị kẹt lại) và được một ký giả Pháp, ông Sébastien Falletti làm việc ở Hán Thành viết cho các tờ Le Figaro và tờ Le Point đã giúp cô Eunsun Kim trong việc biên tập cuốn sách này.

Cuốn sách có nhan đề là: Corée Du Nord. 9 ans pour fuir L'enfer.

Xuất bản mới đây, tháng 3/2012. (Bắc Hàn, 9 năm để đào thoát khỏi địa ngục)

Tôi đã đọc một mạch hết cuốn sách này. Đọc đến đâu thấm đến đó. Tuy nhiên, nhiều điều tôi vẫn không thể mừng tượng nổi được. Một Nam Hàn nay thuộc các nước phát triển hàng đầu của Á Châu lại có thể có một Bắc Hàn chậm lụt, mọi rợ, kém văn minh và để dân chết đói như thế!

Đọc để nhớ, để so sánh, để một cách khác thương dân mình hiện nay còn bị đầy dọa bởi người cộng sản. Đọc cũng như thể thấy lại được chính mình, tìm lại được những ngày tháng lao đao trên biển cả cách đây hơn 30 năm.

Nhưng khi đọc cuốn sách này, người ta không thể trông chờ ở một cô nữ sinh ở độ tuổi 11 khi trốn ra khỏi Bắc Hàn có thể thấy hết và tố cáo một cách có hệ thống về sự tàn bạo của chế độ Cộng Sản. Đó không phải là việc của cô có thể làm được.

Nhưng những điều gì cô nói ra đều là sự thật không thêm bớt từ cửa miệng một đứa trẻ. Nó có giá trị tự tại của nó - giá trị trung thực và ngây thơ của một đứa trẻ chưa phân biệt rõ biên giới thiện ác.

Đọc cuốn truyện này, nó nhắc nhở chúng ta câu chuyện cuốn Nhật

ký của một cô gái người Đức, gốc Do Thái, Anne Frank (Journal d'Anne Frank, năm 1942) đã làm lay động lương tâm cả nhân loại cách đây hơn nửa thế kỷ.

Kết thúc số phận của cô Eunsun Kim đã hẳn không bi thảm như số phận đã dành cho Anne Frank. Anne Frank bị chết trong trại tập trung về bệnh sốt rét. Và cuốn nhật ký của cô may mắn được tìm thấy sau này đưa những trang nhật ký của cô trở thành tiếng nói thức tỉnh lương tâm nhân loại.

Còn cô Kim sau 9 năm trốn chạy với biết bao khốn khổ và nhục nhã cuối cùng thì cũng đã đến được bến bờ Tự Do. Chúng ta đã hẳn chẳng ai mong muốn một số phận hẩm hiu dành cho cô Kim để được người đời thương tiếc như Anne Frank!!

Câu chuyện bắt đầu vào năm Kim được 11 tuổi. Đó là tháng 12/1997. Gia đình Kim cũng như nhiều gia đình khác ở Bắc Hàn đang lâm vào cảnh đói trầm trọng. Con số người chết đói không ai tính hết được. Nó có thể lên đến nửa triệu mà cũng có thể lên đến con số hàng triệu người.

Cái chết của hàng triệu người dân Bắc Hàn vào cuối thập niên 1999 trong khi bờ bên kia vĩ tuyến - dân Nam Hàn có cuộc sống ấm no và thịnh vượng thuộc những nước hàng đầu ở Đông Nam Á.

Điều đó đủ nói lên một thực tế hiển nhiên: Một bên là Thiên Đàng, bên kia là địa ngục.

Bố mẹ Kim đã phải bán tất cả những gì có thể bán được để đổi lấy miếng ăn. Chỉ trừ một cái bàn mà trên bức tường còn treo hai bức ảnh lãnh tụ “ Tổng thống muôn đời” Kim Il-Sung và người con kế vị Kim Jong-il. Họ đang từ trên đó nhìn xuống gia đình Kim với những lời hứa hẹn một Bắc Hàn “Hùng cường và thịnh vượng “!!. Đó chỉ là những

lời tuyên truyền dối trá, phỉnh gạt dân Bắc Hàn từ hơn 30 năm rồi mà sau này Kim mới vỡ lẽ ra.

Họ không thể đốt hai bức ảnh để bán hai cái khung ảnh đó được, vì nếu bị khám phá, họ sẽ bị phạm tội bất kính và lãnh án tử hình. Chỉ cần có những lời lẽ xúc phạm đến lãnh tụ thì kể như cuộc đời kể như tàn.

Kim nhớ lại hồi còn đi học tiểu học, chính quyền đã tập trung các học sinh tại sân vận động để chứng kiến những cảnh hành quyết các tội nhân bị kết án xử bắn, trong đó có những phạm nhân đã phạm tội “bất kính” với lãnh tụ.

Bắt trẻ con chứng kiến những cảnh hành hình dã man như vậy đến các chế độ nô lệ phong kiến thời xưa cũng không làm. Nó cũng nhắc nhở mọi người nhớ lại cảnh đầu tở trong Cải cách ruộng đất thời 1954. Cả dân làng bị xách động đi dự những phiên xử đầu tở địa chủ mà mọi người bị ép buộc phải lên tố cáo.

Bắc Hàn hay Bắc Việt, cộng sản ở đâu cũng cùng một phương thức cộng sản, nếu có khác chăng là ở mức độ tàn bạo nhiều hay ít. Lúc nào nó cũng nhắc đến nhân dân, nhưng nhân dân là công cụ, là cỏ rác, là thành phần bị lợi dụng và bóc lột hơn ai hết. Tại Trung Quốc, 800 triệu nông dân ì ạch vác 30 thứ thuế đủ loại trên vai. Mà ở Việt Nam thời bao cấp, có 2000 trạm thu thuế từ Bắc chí Nam. Nó moi móc, lục soát, nắn bóp dờ nắn cơ thể những người phụ nữ đi buôn chui trên xe hàng, xe lửa để đánh thuế vài kí gạo, vài kí thịt.

Còn hiện nay, chính quyền cộng sản vẫn có thể trơ trẽn, tráo trở gọi đất đai là sở hữu toàn dân do nhà nước quản lý.

Kim đã chứng kiến nhiều lần các cuộc xử bắn như thế. Xác các nạn nhân sau đó còn bị các tên lính lấy bộ óc ăn sống vì họ tin rằng chữa

được nhiều bệnh.

Tôi tin là cô Kim không thể viết bịa điều này và tôi tin là mọi người đọc cô Kim với lối viết xem như “bình thân”, “không may may xúc động”, “không nôn mửa”, không để lại một ấn tượng sâu xa nào khi chứng kiến cảnh hành hình này là điều làm tôi kinh sợ nhất.

Cô đã bị đầu độc đến tận xương tủy, tận tim óc mà các hệ thống giải thần kinh cảm giác đều bị liệt kháng. Những con người trong guồng máy độc tài toàn trị là những con vật- người. Những bộ máy biết đi.

Đó là bệnh vô cảm liệt kháng hiện nay tại các nước XHCN, nhất là tại Việt Nam và Trung Quốc.

Cái mâu thuẫn đến vô lý là cô có thể xúc động, khóc dễ dàng khi nghe tin lãnh tụ cộng sản họ Kim chết. Cô viết như thế này : “ Comme tout le monde, au lendemain de la mort de Kim Il-sung, J'ai craqué” (Như tất cả mọi người hôm sau ngày lãnh tụ Kim Il-sung chết, tôi bật khóc).

Nhưng cô lại gần như thân nhiên khi chứng kiến những cảnh phạm nhân bị trọi bị bịt mắt, bị hành hình và não bị người ta ăn sống.

Đây là một đoạn văn vắn gọn trong một vài dòng của một cô gái đã làm tôi xúc động vì sự ngây thơ, vô tội của cô và nhìn thấy bản chất tàn độc vô vàn của chế độ ấy.

Trước đây, gia đình Kim còn có miếng ăn vì mẹ Kim làm trong một nhà bếp ở nhà thương ở một trại mồ, bà biết thu vén, chặt chiu mang đồ ăn dư thừa về nuôi cả nhà.

Từ đây cho đến hết cuốn hồi ký, hình ảnh bà mẹ Kim- mặc dù chỉ là nhân vật phụ- đã ám ảnh tôi suốt hành trình cuộc sống của một gia đình Bắc Hàn tiêu biểu. Bà là thứ mà chỉ dùng những biểu tượng trong thiên nhiên may ra mới nói hết được ..Bà như một cây cỏ thụ được Sơn

Nam mô tả như sau:

“Như những cây cỏ thụ bám vào kẽ đá. Mùa nắng không một giọt nước, ấy thế mà cây sống gan lì, đôi khi tồn ten, động đầu xuống đất, trở gốc lên trời, chờ ngày xa xôi nào đó, trời sẽ mưa, hoặc đêm đến, sương rơi mịn màng”.

Nhưng thiên nhiên còn có hy vọng có ngày mưa, cộng sản có ngày nào là ngày mưa?

Người đàn bà xem ra yếu đuối, mảnh mai, một người đàn bà như muôn người đàn bà khác lại có sức mạnh phi thường- sức mạnh của bản năng sinh tồn- sức mạnh của giống cái bảo vệ đàn con của nó- . Một sức mạnh vô địch mà ngay đến mãnh hổ khi đối đầu cũng phải chùn bước.

Đó là cái khám phá thứ hai đến kinh dị khi tôi đọc cuốn Hồi ký này.

Những người khác trong bối cảnh một xã hội hà khắc, bất nhân lần lượt gục ngã như những cây chuối trong cảnh “chém treo ngành”, thân gục xuống lót đường cho một hy vọng ánh sáng lóe lên (.. và rồi ánh sáng hiện ra, sách Sáng thế ký (1,3).

Hay như lời tuyên bố bánh vẽ của Mao ngày 9, tháng giêng 1963 như sau:

“Thời gian cấp bách mà còn biết bao nhiêu điều phải làm. Trời đất vẫn quay và ngày tháng qua mau. 10 ngàn năm thì quá lâu!

Hãy nắm lấy ngày hôm nay! Hãy nắm lấy nó”..

Nhưng ngày hôm nay là ngày gì? Ngày bắt tận - ngày dài không bao giờ dứt- ngày bắt hạnh với bước nhảy vọt 1958-1959. Ngày của cách mạng văn hóa.

Và tháng 10, 1966 Mao đồng loạt tuyên bố:

“Chính ta là người đốt lên ngọn lửa của cuộc hỏa hoạn”.

Những con vật hy sinh cho ngày ấy lần lượt là bà ngoại, ông ngoại

của Kim rồi bất hạnh nhất đến lượt bố Kim chết vì đói. Bố Kim chết, không có đến miếng cơm ván để chôn.

Ông là người đàn ông chỉ có thể mạnh và tồn tại trong một xã hội Người-Người và trở thành bất lực, gục ngã trong một xã hội Người-súc vật. Ông chỉ có cái đầu, nhưng lại thiếu một lá gan trong một đất nước mà “Một con cá lội, mấy người buông câu”. Nói cho cạn nghĩa, ông chỉ có cái “giá trị trú ẩn” (mượn lại một từ kinh tế valeur refuge) trong một xã hội có tổ chức, có pháp luật. Ông không có khả năng tồn tại trong một xã hội mà tính phá sản mang tính chất lừa đảo (Faillite frauduleuse)- một xã hội lưu manh vườn và lưu manh mang tính Đảng.

Vì thế, ông gục ngã dễ dàng mà đến lúc chết cũng không biết tại sao một người như ông lại chết- một người lương thiện- lại là người chết đầu tiên, chết trước những người như vợ ông.

Còn lại trên đời này ba người đàn bà mà xã hội đã chừa lại:

Mẹ Kim, chị gái và Kim.

Ai có thể nghĩ rằng, người đàn bà yếu đuối này có thể tồn tại giữa báo tấp thời đại?

Mẹ và chị của Kim đã quyết định bỏ đi tìm “miếng ăn hy vọng” ở bến tàu chưa về... Kim chờ đợi trong sáu ngày bị bỏ đói và đã viết chúc thư để lại như sau:

“Mẹ ơi. Con chờ đợi mẹ mãi chưa về. Nay đã 6 ngày rồi chờ đợi mẹ. Con biết rằng con sắp chết. Tại sao mẹ không về? Rồi cô thiếp đi tưởng chắc rằng sẽ không còn thức dậy nữa”...

Thế rồi Mẹ và chị cô đã về đúng lúc, nhưng tay không có gì!!

Hành trình sa mạc bắt đầu từ đây, từ những quyết định táo bạo của mẹ Kim- một người đàn bà phi thường được trui rèn trong khó khăn

và thử thách- bà quyết định đi tìm con đường sống trong cái chết đang kề cận.

Nhưng trước hết, xin để Kim kể lại một vài câu chuyện thời thơ ấu của cô- theo cái nhìn và sự hiểu biết của cô -.

Thời thơ ấu

Cuộc sống của Kim và gia đình của cô tương đối, “đủ ăn” vào thời điểm năm 1990. Bố cô, một người đàn ông không mấy tháo vát và biết soay sớ, không phải là mẫu người đàn ông lý tưởng của các thiếu nữ Đại Hàn. Dưới mắt phụ nữ Đại Hàn, người đàn ông lý tưởng là người đàn ông giỏi!! Dầu không là người đàn ông giỏi, ông cũng là công nhân xưởng sản xuất vũ khí “20 tháng giêng”. Thời giờ còn lại, ông làm những việc “vô ích” như say mê “viết lách”!! Mẹ cô làm bếp trong một nhà thương của xưởng mỏ và bà biết xoay sở để gia đình có được cái ăn cho vào miệng.

Ngay từ đầu cả nhà chỉ biết trông cậy vào bà.

Mỗi ngày Kim đến trường trong bộ đồng phục áo sơ mi trắng, váy xanh, khăn quàng đỏ. Tiêu biểu một học sinh “giỏi và “ngoan”. Đến trường, học sinh phải xếp hàng ngay ngắn theo lớp, đi như diễn binh, bước đều theo nhịp của các binh sĩ (Marche militaire)- mười người như một và hát những bài ca tụng lãnh tụ. Bài học chính trong lớp là học về đời sống của các lãnh tụ. Nó quan trọng chẳng khác gì môn toán, tiếng Đại Hàn và Đạo đức cộng sản.

Khỏi phải nói, kỷ luật trong trường thật nghiêm khắc và chỉ cần nói chuyện trong lớp cũng đủ chịu hình phạt chịu xỉ nhục bị đánh bằng thước trước mặt cả lớp. Cuối giờ học trong ngày là đến giờ kiểm thảo mà mỗi học sinh phải tự kiểm thảo trước cả lớp trong đó đồng thời “mệt” hơn

cả là có bốn phạt tổ cáo bạn bè mình về những hành vi và thái độ của bạn mình.

Cái được gọi là giỏi và ngoan của Kim là biết làm theo lệnh, chịu khuất phục và ngay cả tổ giác bạn mình!!

Cô nhớ lại khi được tin Kim II-Sung chết, ngày 8 tháng bảy, 1994 Kim thấy mẹ đi làm về khóc sướt mướt và sau đó bà đã siu. Nhiều người dân Bắc Hàn đã chết ngất khi nghe tin lãnh tụ của họ qua đời.

Dưới mắt một đứa trẻ như Kim, lãnh tụ là một ông Trời. Làm sao ông Trời lại có thể chết được - Đó là con người đã cứu nhân dân Bắc Hàn ra khỏi ách thống trị của người Nhật. Khi nghe tin lãnh tụ chết, đời sống toàn nhân dân như ngừng lại và khắp nơi xảy ra cái cảnh tượng cuồng loạn tập thể. Những người lính lăn lộn dưới đất khóc, những người phụ nữ kêu gào, khóc lóc thảm thiết vật vã. Trời đất mưa gió sấm thâu.

Đó là hiện tượng khóc tập thể!! (Lời bình của người viết).

Viên trường thôn, một thứ hung thần địa phương, bằng một thái độ nghiêm trọng và khấn trương, đến từng nhà báo tin dữ.

Ngày hôm sau, không còn một cọng hoa nào còn có thể mọc lên được ở Bắc Hàn vì các trẻ con đã cắt hết để tưởng nhớ lãnh tụ. Kim như mọi đứa trẻ khác, cô đã khóc lóc thảm thiết.

Chỉ sau này, khi đã đến Hán Thành, Kim mới dần dần hiểu là cô đã bị nhiễm độc tuyên truyền. Và dân Bắc Hàn đã hoàn toàn bị cô lập với thế giới bên ngoài. Cô đã có dịp đọc hồi ký của một người đầu bếp Nhật của Kim jong-il đã phải chạy trốn về Tokyo vì đã chứng kiến và kể lại từng chi tiết nhiều cảnh tượng tàn độc cũng như những cuộc trác táng truy hoan của Kim jong-il.

(Xem tiếp trang 105)

TUYÊN BỐ VỀ VIỆC CƯỜNG CHẾ GIẢI TỎA ĐẤT ĐAI VĂN GIANG BẰNG VŨ LỰC

Vụ cưỡng chế giải tỏa đất đai bằng vũ lực diễn ra sáng 24/4/2012 ở địa bàn huyện Văn Giang, Hưng Yên đang gây xúc động mạnh mẽ tất cả những người Việt Nam có lương tri, dấy lên nỗi lo lắng chưa từng có trong mọi người dân Việt biết suy tư về vận mệnh đất nước.

Cho đến hôm nay, đã có thể nhận rõ những sự thật đau lòng về bản thân vụ Văn Giang cũng như những sự thật nguy hiểm đối với đất nước đã được phơi bày từ vụ này.

Để chứng tỏ quyền lực của chính quyền trong việc “hỗ trợ” một dự án kinh doanh tư nhân được Nhà nước bảo trợ thông qua những điều luật và điều khoản dưới luật đã và đang ngày càng bị công luận đồng thanh phản bác vì bản chất vi hiến, đi ngược lại quyền lợi của đại đa số nông dân, thành phần chủ yếu của nhân dân Việt Nam, thành phần từng là chủ lực quân của cuộc cách mạng và chiến tranh do Đảng Lao Động, Đảng Cộng Sản Việt Nam phát động và lãnh đạo trong nửa thế kỷ qua, chính quyền đã huy động hàng ngàn công an, cảnh sát vũ trang hùng hậu đàn áp cuộc chống đối giải tỏa của hàng trăm nông dân quyết bảo vệ mảnh đất thấm mồ hôi, nước mắt và máu, còn lưu giữ xương cốt của cha

ông từ nhiều đời.

Những hình ảnh lan truyền khắp thế giới đã khiến tất cả những ai có Lương Tri Con Người phải phẫn nộ. Những kẻ vũ trang tận răng xông vào đe dọa bằng tiếng nổ và đánh đập vài người nông dân yếu ớt. Những tiếng khóc la của đàn bà, con trẻ làm đau nhói tim người. Những mảnh xương cốt cha ông bị máy ủi xới bật lên trên cánh đồng xanh tốt phút chốc tan hoang để lại một ấn tượng chua xót và tủi nhục. Đó là những tội ác Trời không dung, Đất không tha.

Những hình ảnh phơi bày trước con mắt nhân dân trong nước và thế giới sự đối đầu không khoan nhượng giữa bộ máy đàn áp của chính quyền với một bộ phận nông dân, sự bạo hành chỉ có thể áp dụng đối với kẻ thù của nhân dân. Nguy hiểm hơn nữa cho đất nước, qua vụ Văn Giang có thể thấy một đội ngũ mang danh **công bộc của dân** nhưng lại chống đối nhân dân với tâm lý không biết sợ, không biết thẹn, không biết đau biết nhục.

Chúng tôi, những người ký tên dưới đây, khẩn thiết yêu cầu:

1/ Các cơ quan quyền lực cao nhất của nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam hãy chính thức bày tỏ quan điểm trước toàn dân về những

vấn đề sau đây:

- Việc sử dụng bạo lực để giải tỏa đất ở Văn Giang ngày 24/4/2012 có vi phạm những quy định hiện hành của pháp luật Việt Nam trong việc triệt để tôn trọng quyền mưu cầu hạnh phúc của cả một dân tộc được tự do sinh sống trên mảnh đất độc lập do xương máu của chính mình giành được?

- Việc giải tỏa gây chấn động tâm can hàng chục triệu người dân, trước hết là hàng chục triệu nông dân, chắc chắn sẽ gây ra những hậu quả nghiêm trọng khó lường về an ninh chính trị của đất nước, để bảo vệ lợi ích của một nhóm cá nhân chủ đầu tư, có phải việc nên làm của một nhà nước của dân, do dân, vì dân?

- Việc giải tỏa (nếu có) dựa vào những quy định luật pháp hiện hành đang là đối tượng phải sửa đổi của Luật Đất đai sắp tới có phải việc nên làm của một nhà nước thực sự có thiện chí hướng đến một Nhà Nước Pháp Quyền?

- Việc công khai đối đầu giữa lực lượng vũ trang mệnh danh “Công an nhân dân” với một cộng đồng nhân dân không chống đối chính quyền, chỉ tranh chấp quyền lợi với một nhóm lợi ích, có phá hoại nghiêm trọng khối đoàn kết dân tộc đang là vốn quý nhất của một nước nhỏ yếu trong cuộc chiến đấu lâu dài đòi lại và bảo vệ chủ quyền toàn vẹn lãnh thổ trước một kẻ thù to lớn và đầy tham vọng?

2/ Các cơ quan quyền lực cao nhất hãy công bố rõ những người, những bộ phận chính quyền địa phương và trung ương chịu trách nhiệm về chủ trương và việc thực hiện vụ cưỡng chế giải tỏa trên.

3/ Xem xét lại toàn bộ dự án Ecopark để điều chỉnh những bất hợp lý, bất hợp tình trong dự án theo hướng ưu tiên lợi ích thực sự của Nhà nước và người nông dân có đất bị thu hồi.

4/ Yêu cầu các cấp chính quyền và doanh nghiệp Ecopark khẩn trương khắc phục những hậu quả của vụ cưỡng chế:

- Công khai xin lỗi, bồi thường cho những người dân bị đánh đập, ngược đãi trong vụ cưỡng chế.

- Làm lễ tạ tội những hương hồn đã bị đào mồ, phơi xương trắng; xin tạ lỗi với những hậu duệ của người chết, xin khôi phục mồ mả của cha ông họ.

- Đền bù thiệt hại của những hộ nông dân bị giải tỏa đất trong vụ cưỡng chế bằng các hình thức được họ chấp nhận.

Nếu Ecopark không thực hiện nghiêm chỉnh những điều nói trên đây, xin khẩn thiết đề nghị hết thảy những ai có tiền và đang muốn mua đất thuộc Dự án khu du lịch sinh thái của Doanh nghiệp Ecopark tại Văn Giang hãy **nhất tề tẩy chay Dự án này** nhằm biểu lộ tình thương yêu ruột thịt với đồng bào mình là những người nông dân đang lâm vào tình thế không còn đường sống, không còn đến nắm mộ của tổ tiên

để được thờ phụng đúng với đạo lý, tín ngưỡng truyền thống hàng ngàn năm nay của người Việt Nam.

5/ Không được sử dụng lực lượng trị an của Nhà nước để cưỡng chế đất đai “hỗ trợ” những dự án không phục vụ lợi ích thật sự của quốc gia, an ninh, quốc phòng

6/ Nhanh chóng sửa đổi Luật Đất đai và những luật lệ liên quan đến việc giải phóng mặt bằng theo hướng đặt quyền lợi của người dân có đất và quyền lợi thực sự của quốc gia lên cao nhất, tuyệt đối không để các nhóm đặc quyền lợi dụng luật để cướp đất của dân với giá rẻ mạt.

Với tâm huyết bảo vệ lợi ích của quốc gia, dân tộc, trước hết là lợi ích của người dân lao động, với thiện chí xây dựng một nhà nước thực sự pháp quyền, của dân, do dân, vì dân, chúng tôi kêu gọi những người có trách nhiệm cao nhất của Nhà nước Việt Nam nghiêm túc đáp ứng những yêu cầu trên. Với thiện chí xây dựng một nền kinh tế thị trường đúng nghĩa, lành mạnh và nhân bản cho nước Việt Nam phát triển bền

vững, chúng tôi yêu cầu các nhà đầu tư trong nước và quốc tế tôn trọng lợi ích chính đáng của người dân, không cấu kết với bọn tham nhũng trong chính quyền để mưu lợi lộc bất chính, bất nhân, bất nghĩa, điều sẽ xâm hại chính lợi ích lâu dài của các vị. Với thiện chí xây dựng hình ảnh người “Công an nhân dân” đúng nghĩa, chúng tôi kêu gọi các sĩ quan, chiến sĩ công an, cảnh sát bị điều động tham gia cưỡng chế đất đai của dân phải hết sức tôn trọng người dân trong mọi hành động, cử chỉ, lời nói, không mù quáng tuân theo những mệnh lệnh phi pháp, phi nhân của bọn tham nhũng nhân danh chính quyền, không để mình trở thành kẻ thù của dân, không gây nên nỗi căm hờn của dân vì đó sẽ là mối nguy khôn lường cho an ninh quốc gia.

Hà Nội, ngày Lao động quốc tế 1/5/2012

Bauxite Việt Nam
Danh sách ký khi bản Tuyên
bổ được công khai trước dư luận.
Hiện nay số người ký tên đã lên
tới nhiều ngàn :

STT	Họ và tên	Nghề nghiệp					
1	Nguyễn Huệ Chi	GS về hưu	Hà Nội	27	Bùi Hoài Mai	Họa sĩ	Hà Nội
2	Phạm Toàn	Đạy học, viết văn, dịch sách	Hà Nội	28	Nguyễn Hồng Khoái	Chuyên viên	Hà Nội
3	Nguyễn Thế Hùng	GS TS, Trường Đại học Bách khoa, Đại học Đà Nẵng, Phó Chủ tịch Hội Cơ học Thủy khí Việt Nam	Đà Nẵng	29	Hà Văn Thủy	Nhà văn	
4	Hoàng Hưng	Nhà thơ	TP.HCM	30	Song Chi	Đạo diễn điện ảnh, nhà báo tự do	Na Uy
5	Hoàng Dũng	PGS TS, Trường Đại học Sư phạm TP HCM	TP.HCM	31	Võ Văn Tạo	Nhà báo	Nha Trang
6	Phan Thị Hoàng Oanh	Tiến sĩ	TP.HCM	32	Đoàn Nhật Hồng	Nguyễn Giám đốc Sở Giáo dục Lâm Đồng	Đà Lạt
7	Nguyễn Đình Nguyên	BS, Tiến sĩ Y khoa Viện Nghiên cứu Y khoa Garvan, Sydney	Úc	33	Huỳnh Nhật Hải	Nguyễn Phó Chủ tịch UBND t/p Đà Lạt	Đà Lạt
8	Hoàng Tuy	Nguyên Chủ tịch Hội đồng Khoa học Viện IDS	Hà Nội	34	Huỳnh Nhật Tấn	Nguyễn Phó Giám đốc trường Đảng tỉnh Lâm Đồng	Đà Lạt
9	Nguyễn Ngọc	Nhà văn	Hà Nội	35	Mai Thái Linh	Nguyễn Phó Chủ tịch Hội đồng Nhân dân Đà Lạt	Đà Lạt
10	Phạm Duy Hiến	GS TS, nguyên Viện trưởng Viện Nguyên tử Đà Lạt	Hà Nội	36	Hà Sĩ Phu	Tiến sĩ Sinh học	Đà Lạt
11	Bùi Ngọc Tấn	Nhà văn	Hải Phòng	37	Bùi Minh Quốc	Nhà thơ	Đà Lạt
12	Đỗ Đăng Giu	Nguyễn Giám đốc Nghiên cứu CNRS, ĐH Paris XI	Pháp	38	Tiêu Dao Bảo Cự	Nhà văn tự do	Đà Lạt
13	Nguyễn Đức Tường	Tiến sĩ Vật lý lý thuyết, Giáo sư Đại học Ottawa, Canada	Canada	39	Diệp Đình Huyền	Nguyễn Giám đốc đài Phát thanh truyền hình Lâm Đồng	Đà Lạt
14	Lê Hiền Đức	Giải thưởng Liêm chính năm 2007 của Tổ chức Minh bạch Quốc tế	Hà Nội	40	Vũ Minh Khương	Đại học Quốc gia Singapore	Singapore
15	Nguyễn Xuân Điện	Tiến sĩ, Viện Nghiên cứu Hán Nôm	Hà Nội	41	Nguyễn Quang Nhân	Cán bộ Công đoàn hưu trí, Blogger	Đà Lạt
16	Đặng Phương Bích	Blogger	Hà Nội	42	Phạm Quang Tuấn	GS TS, Đại học New South Wales	Úc
17	Trần Thanh Vân	Kiến trúc sư	Hà Nội	43	Phạm Xuân Yêm	Nguyễn Giám đốc Nghiên cứu, Đại học Paris6	Pháp
18	Hà Huy Sơn	Luật sư	Hà Nội	44	Nguyễn Mạnh Hùng (Nam Dao)	Giáo sư, Tiến sĩ Khoa Kinh tế Đại học Laval, Québec, Canada	Canada
19	Trần Minh Nguyệt	Hưu trí	Hà Nội	45	Hà Dương Tường	Nguyễn giáo sư Đại học Công nghệ Compiègne, Compiègne, France	Pháp
20	Phùng Thị Trâm	Hưu trí	Hà Nội	46	Nguyễn Trọng Hiến	Jet Propulsion Laboratory, California Institute of Technology Pasadena, California, HOA KỲ và Đại học Sư Phạm Huế, Việt Nam	HOA KỲ
21	Nguyễn Văn Viễn	Doanh nhân	Hà Nội	47	Nguyễn Đức Hiệp	Chuyên gia Khoa học Khí quyển	Úc
22	Nguyễn Thu Thủy	Cán bộ Viện Mắt	Hà Nội	48	Nguyễn Quốc Vũ	IT	Séc
23	Nguyễn Thị Minh Châu	Cán bộ Viện Mắt	Hà Nội	49	Nguyễn Cường		Séc
24	Phạm Văn Chính	Kỹ sư	Hà Nội				
25	Lã Việt Dũng	Kỹ sư	Hà Nội				
26	Phạm Thanh Sơn	Nghề tự do	Hà Nội				

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
  - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
  - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	■
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

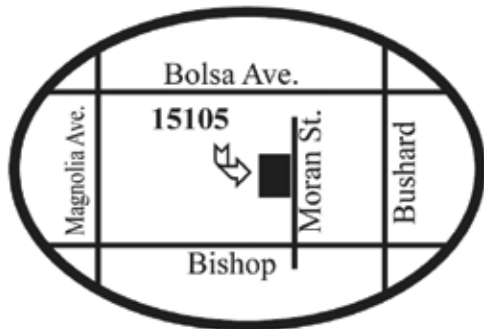

Licensed & Bonded

VŨ QUANG
SERVICE MANAGER

WINDOW TINTING

State Lic. #753157

15105 Moran St.
Westminster, CA 92683

Car Alarm - Gold Plating - 24K
Interior Dashtrim
Commercial - Residential - Auto
We guarantee All Our Work

Tel: (714) 895-6639
(714) 458-3418

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. 0G94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale): quan tài, mộ bia, kim tĩnh, tiểu đựng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

50	Nguyễn Lân Thắng	Kỹ sư xây dựng	Hà Nội	59	Trần Thị Ái Liên		TP.HCM
51	Phạm Duy Hiền	Kỹ sư về hưu – bút danh Phạm Nguyên Trường	Vũng Tàu	60	Đỗ Minh Đức	Kiến trúc sư	Đà Nẵng
52	Nguyễn Văn Thắng	Tiến sĩ	HOA KỲ	61	Lâm Thị Ngọc	Giáo viên	Thanh Hóa
53	Nguyễn Đình Giang	Tiến sĩ	Úc	62	Nguyễn Cường		Séc
54	Đặng Đình Thi	Tiến sĩ	Anh	63	Trương Phan	Programmer Analyst, Calgary, Canada	Canada
55	Nguyễn Quang A	Tiến sĩ	Hà Nội	64	Lê Hồng Phong	Kế toán tự do	Hà Nội
56	Vũ Quang Việt	Tiến sĩ, chuyên gia cấp cao của Liên Hợp Quốc	Hoa Kỳ	65	Phạm Đình Trọng	Nhà văn	TP.HCM
57	Phạm Hữu Uyển		Séc	66	Lê Diễm Đức	Nhà báo	HOA KỲ
58	Vũ Sỹ Hoàng	Phòng viên tự do	TP.HCM	67	Nguyễn Văn Quý		Úc
				68	Vũ Minh Trí	Kỹ sư	Hà Nội
				69	Mạc Quảng Thịnh	Marketing	TP.HCM
				70	Nguyễn Tuan Anh	Sinh viên	TP.HCM
				71	Nguyễn Thương Long	Nhà báo	

Hà Nội “phúng điếu”...

(Tiếp theo trang 38)

Tặng băng ngăm

Đầu tháng 5, 25 ngày trước khi nghị định dành cho NHNN độc quyền buôn bán vàng có hiệu lực, báo Pháp Luật thành phố loan tin dân chúng đang rút vàng gởi ở một vài NHTM để chuyển kênh đầu tư sang các lĩnh vực khác có lời hơn. Về điểm này, Dự Đoán Kinh Tế VN phản bác rằng : *“Đây là tín hiệu cảnh báo bán chính thức của báo giới Việt Nam về hiện tượng rút vàng hàng loạt sắp sửa xảy ra. Do toàn bộ hệ thống ngân hàng Việt Nam thực chất đã phá sản. Họ còn hoạt động đến bây giờ chẳng qua là do làm giả sổ sách, lấy lỗ làm lời, ôm tiền chia nhau mà thôi.”*

Dự Đoán Kinh Tế VN kêu gọi *“bà con cô bác hãy tỉnh táo, rút lại vàng gửi ngân hàng của mình. vì sắp tới Hanoi sẽ phát hành chứng chỉ vàng – “vàng giấy thay cho vàng thật”. Nếu không rút kịp về, hẳn có ngày sẽ có ngày bà con phải khóc lóc thảm thiết khi thấy số tài sản mồ hôi nước mắt của mình bay hơi vì kết kim, kết hối và đổi tiền ĐÃ TÙNG XẤY RA TRƯỚC KIA.”*

Theo đánh giá đặc biệt của Ngân hàng Nhà nước Việt Nam, ngân hàng Habubank chỉ trong vòng có 2 tháng bị lỗ tới 4000 tỷ đồng, mất gần hết vốn chủ sở hữu (Vef, 02/05/2012). Đầu tháng 5, Habubank đã phải “chạy” bằng cách được NHNN cho sáp nhập vào Saigon-Hanoi Bank

(SHB)

Mới gần đây nhất, bài báo “Vi sao hàng loạt quan chức ngân hàng ngã ngựa?” của báo Đất Việt đã tổng kết lại những vị quan chức ngân hàng đang bị truy tố tội bòn rút tiền ngân hàng thực chất là tiền gửi của nhân dân (Cafef, 02/05/2012). Danh sách này sẽ còn dài thêm ra. Có những vị sau khi đánh quả lớn đã nhanh chóng cao chạy xa bay ra nước ngoài, tiêu xài vô độ trên số tiền ăn cắp, rút ruột có được. Một điều ít người biết được, do báo Vietnam.net, hôm 14-5 đăng tin : thành viên Hội Đồng Quản Trị và Ban Kiểm Soát tại nhiều NHTM, điển hình là Ngân hàng TMCP Liên Việt Bưu Điện nhận lương mỗi người trung bình 4 tỷ đồng cho năm 2012. Lương tối thiểu công nhân viên mỗi tháng 1 triệu 50 ngàn !

Hiện có 10 ngân hàng thương mại thực hiện huy động và giữ hộ vàng, trong đó có 7 ngân hàng được Ngân hàng Nhà nước cho phép bán ra thị trường 40% số vàng đã huy động. Các ngân hàng này còn được phép mở tài khoản mua - bán vàng với nước ngoài..(Báo Công An Nhân Dân May 4).

Từ giữa năm ngoái đến nay có tới 14 ngân hàng không còn tự điều hành nổi, phải sáp nhập với các ngân hàng lớn hơn. Như vậy, hệ thống ngân hàng VN đang thực sự “có vấn đề”. Điều này không chỉ thể hiện qua thực tế còn quá nhiều ngân hàng yếu kém dẫn đến tình trạng nợ xấu tràn lan, mà quan trọng hơn nữa, đó là dấu hiệu của những sai lầm vô

cùng nghiêm trọng xuất hiện từ lâu rồi, và có thể đưa đến **hậu quả làm sụp đổ toàn diện hệ thống ngân hàng của cả một đất nước**. Nay NHNN lại bơm thêm tiền gọi là hỗ trợ doanh nghiệp đã chết. Và sắp tới còn phải in thêm tiền chẳng những cứu ngân hàng, mà cả chứng khoán và bất động sản sẽ bẽ bong bóng. Hanoi còn phải chạy theo vòng luẩn quẩn này mãi để nuôi hệ thống tham nhũng và chi tiêu hết sức lãng phí của các quan chức trong guồng máy kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa.

TNT, May 15-12

NHÂN NGHĨA BÀ TÚ ĐỂ

Đầu môi chót lưỡi khéo làm văn
Hai chữ lương tâm đã héo cần
Một lứa cá mè bơi dưới cống
Vài đôi chim khướu hót trong chần
Phò tà hại chính theo dòng “xổ”
Trợ ác hiệp lành giả bộ “khoản”
Nhân nghĩa cũng ngang bà Tú Để

Lên đài đồng đánh áo cùng khăn

Thiên Tâm

(2) 70%(672 ngàn đơn khiếu kiện 4 năm qua) khiếu kiện liên quan đến cưỡng chế đất đai, bồi thường theo giá ăn cướp; chỉ có 9% đất bị thu hồi là được đền bù xấp xỉ giá thị trường. Đây là kết quả khảo sát trên phạm vi toàn quốc được Chương trình phát triển Liên Hợp quốc (UNDP) phối hợp thực hiện cùng Ủy ban Thường vụ Quốc hội, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và Trung tâm Nghiên cứu phát triển và Hỗ trợ cộng đồng. (Báo Đất Việt, May 03) ■

NHỮNG TIN ĐÁNG GHI NHẬN

Trong 30 Ngày Qua

ĐỨC GIÁO HOÀNG SẼ THĂM LIBAN VÀO THÁNG 9-2012

Theo tin từ thủ đô Beirut, Đức Giáo Hoàng Bênêdictô 16 sẽ viếng thăm Liban từ ngày 14 đến 16 tháng 9 năm nay. Tổng Thống Michel Sleiman đã mời ĐGH và cho biết cuộc tông du của ngài tại Liban “*sẽ củng cố quan hệ lịch sử sâu xa giữa Liban và Tòa Thánh, đồng thời sẽ tái khẳng định vị thế, vai trò và sứ mạng của Liban trong tư cách là chứng nhân cho tự do và sống chung*”.

Theo chương trình dự trù, các ngày 14, 15-9, ĐGH sẽ gặp gỡ chính quyền và giáo quyền, chủ tọa cuộc hội ngộ giới trẻ Liban. Chúa Nhật 16-9, ngài sẽ chủ sự thánh lễ tại trung tâm thủ đô Beirut và trao Tông Huấn hậu Thượng Hội Đồng Giám Mục Trung Đông cho các vị Thượng Phụ và Giám Mục trong vùng này (theo Chân Lý).

Liban là một quốc gia Trung Đông, liền phía Nam Do Thái. Tín hữu Kitô giáo chiếm một phần ba dân số. Đa số còn lại theo đạo Hồi. Theo sự đồng thuận đã có từ lâu, nếu tổng thống là người Công Giáo thì thủ tướng phải là người Hồi giáo, và ngược lại.

HAI GIÁM MỤC THUỘC GIÁO HỘI HÀM TRÚ TRUNG QUỐC ĐƯỢC TRẢ TỰ DO

Đức Cha Phêrô Shao Zhumin, GM Phó giáo phận Ôn Châu, tỉnh Triết Giang, và Đức Cha Phêrô Jin Lugang, GM giáo phận Nam Dương, tỉnh Hà Nam, đã được trả tự do sau khi bị nhà nước giam giữ trên một tháng.

GM Shao, 49 tuổi bị công an bắt giữ từ 19-3-2012 và phải qua một lớp học tập tẩy não về chính sách tôn giáo của đảng và nhà nước Trung Quốc. Cha bị bắt giữ vì đã tham gia một cuộc truyền chức giám mục bí mật của Giáo Hội Hàm Trú hồi năm ngoái tại giáo phận Thiên Thủy. Hành động này bị nhà nước coi như một thách thức với nguyên tắc của nhà nước: tự truyền chức các giám mục mà không cần sự chấp thuận của Tòa Thánh.

GM Jin bị công an bắt vào đầu tháng 4 với mục đích ngăn cản ngài cử hành lễ truyền dầu và các nghi thức Tuần Thánh. Đức Cha bị giữ tại một nhà khách, và bị 4 công an cường bách dẫn đi rong chơi, thăm thú một số nơi du lịch cho tới khi Tuần Thánh chấm dứt mới được thả về (Công Lý).

Cũng theo tin từ Trung Quốc, mùa Chay và Tuần Thánh năm nay, Giáo Hội Hàm Trú Trung Quốc đã cử hành các lễ nghi một cách giản dị, âm thầm, tránh gây chú ý cho nhà nước để bớt bị làm khó dễ. Dù giáo dân Công Giáo chỉ chiếm một phần trăm dân số toàn quốc, nhưng với khối người 1 tỷ 300 triệu, một phần trăm cũng là 13 triệu, nhiều gấp gần hai lần số giáo dân VN.

GIÁO HỘI CÔNG GIÁO ANH VÀ THẾ VẬN HỘI LUÂN ĐÔN

Một cuộc họp báo đã diễn ra tại Roma ngày 8-5-2012 về đề tài “*Nguy cơ khủng bố và nạn mãi dâm trong dịp Thế Vận Hội tại Luân Đôn*” (từ 27-7 tới 12-8-2012). Cuộc họp báo do văn phòng Chính Trị Di Dân của Hội Đồng Giám Mục Anh phối hợp với Tòa Đại Sứ Anh tại Vatican và Hội Đồng Tòa Thánh Công Lý và Hòa Bình tổ chức. Trong dịp này, Đức Hồng Y Peter Turkson, Chủ Tịch Hội Đồng Tòa Thánh Công Lý và Hòa Bình đã phát biểu: “*Trong những ngày này, Anh quốc đang càng ngày càng gia tăng những biện pháp an ninh để ngăn ngừa các hành động khủng bố nhân dịp Thế Vận Hội. Chúng tôi cũng yêu cầu chính quyền Anh Quốc cũng đưa ra các biện pháp giúp ngăn chặn việc buôn bán phụ nữ và trẻ em cho việc khai thác tình dục*”.

Theo Tổ Chức Lao Động Quốc Tế, thế giới hiện có 2,4 triệu nạn nhân của nạn nô lệ mới, trong đó 79% bị khai thác tình dục. Các nạn nhân đến từ Á châu, Đông Âu và Phi châu. Đa số mắc vào v òng nô lệ chỉ vì nghèo đói và thiếu kiến thức. Đức Hồng Y kết luận: “*Tôi yêu cầu tất cả những người tham dự Thế Vận Hội chú ý và tỉnh thức đối với sự hiện diện của những kẻ*

buôn người và để cho các nạn nhân biết rằng có sự hiện diện của Giáo Hội, với mạng lưới các dòng tu nam nữ, sẵn sàng trợ giúp những người muốn thoát khỏi các tình trạng nguy hiểm này” (theo Linh Tiên Khải).

BÍ THƯ TỈNH QUẢNG ĐÔNG TUYÊN BỐ ĐẢNG CỘNG SẢN KHÔNG ĐEM LẠI HẠNH PHÚC CHO DÂN

Theo hãng thông tấn Công Giáo Á Châu Asia News, ông Ưông Dương, Bí Thư tỉnh bộ đảng Cộng sản tỉnh Quảng Đông, một tỉnh đông dân cư và trù phú vào bậc nhất Trung Quốc, đã tuyên bố: *“Nói đảng Cộng sản và chính quyền phục vụ nhân dân là một điều sai quấy cần phải dẹp đi. Chúng ta phải vứt bỏ ý tưởng sai lầm cho rằng hạnh phúc của nhân dân là do đảng và chính phủ mang lại”.*

Ông Ưông Dương nói thêm rằng mưu tìm hạnh phúc là quyền lợi của người dân. Còn vai trò của chính phủ là để cho nhân dân được tự do dũng cảm đi tìm hạnh phúc bằng con đường riêng của mình. Đảng cộng sản và chính quyền không có vai trò gì trong đó cả. Nếu có, thì đảng và nhà nước phải phục vụ cho dân chứ không phải ngược lại.

Bí Thư tỉnh ủy Quảng Đông đã từng chứng minh ông là một nhà cải cách. Khi dân làng Ô Khám biểu tình đòi chính quyền địa phương thì chính ông đã dàn xếp không dùng biện pháp đàn áp, và để cho dân làng tự do bầu cử chọn người mới cai trị làng. Tuy nhiên ông tuyên bố không theo mô hình Tây phương, nhưng chống lại chủ trương “Tân Mao-ít” (Néo-Maoisme) của Bạc Lai Hy, cựu lãnh đạo Trùng Khánh.

Qua những lời tuyên bố này, người quan sát ghi nhận Bí Thư

Ưông Dương đã tách khỏi những tín điều mù quáng: nhờ đảng Cộng sản mà Trung Hoa được độc lập, hạnh phúc, ổn định và thành công. Đồng thời người ta cũng thấy cuộc tranh chấp quyền lực và đường lối sẽ diễn ra rất gay gắt trong kỳ đại hội đảng vào tháng 10 sắp tới để thay thế tập đoàn lãnh đạo Hồ Cẩm Đào.

ĐÀI LOAN LẬP ĐƠN VỊ PHÒNG THỦ TRƯỜNG SA

Bộ Quốc Phòng Đài Loan loan báo hôm 2-5-2012 là họ đã thành lập một đơn vị không vận đặc biệt có thể bay đến đảo Thái Bình, do Đài Loan chiếm đóng, trong quần đảo Trường Sa chỉ trong vòng vài giờ. Năm 2006, Đài Loan đã xây một phi đạo trên đảo Thái Bình.

Báo chí Đài Loan than phiền là năm ngoái có 106 tàu đánh cá của Việt Nam xâm phạm khu vực biển gần đảo Thái Bình của họ, trong khi Việt Nam tuyên bố chủ quyền trên toàn bộ quần đảo Trường Sa.

Một phái đoàn gồm 3 dân biểu và một số sĩ quan cao cấp Đài Loan đã đi thăm đảo Thái Bình mới đây nhằm mục đích tái khẳng định chủ quyền lãnh thổ của Đài Loan đối với quần đảo Trường Sa.

Hiện có 4 nước có quân đội trấn giữ các đảo của quần đảo Trường Sa: Việt Nam, Trung Quốc, Phi Luật Tân và Đài Loan. Vấn đề Trường Sa càng ngày càng trở nên phức tạp.

ĐỆ NHẤT BẠN GÁI, FIRST GIRL FRIEND

TT Hollande và bạn gái Valérie

Trong kỳ họp thượng đỉnh G8 vào các ngày 18, 19 -5-2012 tại Washington DC, các nguyên thủ quốc gia đều đem các đệ nhất phu nhân (First Lady) đi theo và ban tổ chức thường phải tổ chức chương trình riêng cho các bà (Ladies' Program). Bà Michelle Obama rất bối rối trong việc dùng danh xưng với bạn gái của tân Tổng Thống Pháp Francois Hollande. Nữ ký giả Valérie Trierweiler của tạp chí Paris Match hiện chỉ sống chung với ông Hollande với tính cách bạn gái, không phải là vợ vì chưa làm đám cưới. Vì vậy không thể gọi đương sự là đệ nhất phu nhân. Cuối cùng những người phụ trách nghi lễ đã nghĩ ra một danh xưng mới: **“First Girl Friend”**, có nghĩa là **“Đệ nhất bạn gái”**. Từ nay ông tổng thống hay thủ tướng nào cũng có thể vui vẻ đưa bồ đi công du hay hội họp, vì không còn sợ bồ nhí được gọi ra sao và được ghép vào hạng nào. Chỉ hơi phiền nếu mỗi lần đi công cán ngại lại mang theo một bồ nhí khác.

Ông Hollande có số làm tổng thống nhưng cũng có số khổ với đàn bà. Vợ trước của ông, Ségolène Royal, đã có với ông 4 mặt con, nhưng vì gia đình xào xáo hay vì tham vọng chính trị, bà đã bỏ ông khi bà tranh cử chức tổng thống với ông Nicolas Sarkozy năm 2007. Kỳ

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

này bà muốn tranh nữa nhưng đã bị chồng cũ phỗng tay trên trong nội bộ đảng Xã Hội. Bà cay lắm, vừa mất chức tổng thống, lại mất luôn cả chức đệ nhất phu nhân. Bà đang làm tình làm tội ông phải dành cho bà chức Chủ Tịch Hạ Nghị Viện nếu đảng Xã Hội nắm đa số vào kỳ bầu cử dân biểu vào tháng 6 sắp tới.

Còn bạn gái Valérie Trierweiler thì cũng đã có hai đời chồng và con riêng. Bà chưa chịu làm đám cưới khi chưa chắc ông đã đắc cử tổng thống. Nay ông đắc cử rồi, nếu bà vội vàng chịu cho cưới thì lại sợ mang tiếng hám danh. Bề nào cũng khó xử. Đúng là "l'exception française" (ngoại lệ Pháp).

DÂN ĐÓI BẮC HÀN ĂN THỊT NGƯỜI

Một bản tường trình từ Nam Hàn, sau khi lấy lời khai của các nhân chứng, đã xác nhận có những người Bắc Hàn bị xử tử hình vì tội ăn thịt người sống vì quá đói.

Trong mấy năm qua, nhà cầm quyền Bắc Hàn đã thi hành án tử hình với ít nhất 3 người về tội ăn thịt người. Vào tháng 12-2009, một tội nhân đã thụ án trước công chúng tại thành phố Hyesan thuộc

tỉnh Ryangang, gần biên giới Trung Quốc. Người này đã giết một bé gái 10 tuổi rồi ăn thịt em.

Năm 2006, ở thành phố Doksong, một người đàn ông và người con trai của ông ta cũng bị xử bắn vì ăn thịt người. Năm 2011, một vụ ăn thịt người khác cũng xảy ra tại thành phố Musan. Những vụ này được biết tới qua những lời khai của những người Bắc Hàn trốn qua Trung Quốc rồi được Nam Hàn cho định cư sau khi đã điều tra kỹ lưỡng để tránh gián điệp Bắc Hàn trà trộn.

Hành động ăn thịt người là hậu quả của tình trạng thiếu thực phẩm trầm trọng, kéo theo nạn leo thang giá cả. Trong khi đó giới lãnh đạo Bắc Hàn sống xa xỉ, tổ chức những cuộc biểu dương, biểu tình khổng lồ để suy tôn các lãnh tụ cha truyền con nối, tiêu phí một phần lớn tài nguyên quốc gia để chế bom nguyên tử và hỏa tiễn tầm xa, mục đích chỉ là để phô trương hão và tống tiền các quốc gia Âu Mỹ.

HỐI LỘ TẠI VIỆT NAM

Một ủy ban của Quốc Hội VN công bố ngày 18-5-2012 một phúc trình về tham nhũng, theo đó 40% viên chức nhà nước đã nhận hối lộ

để bù đắp thiếu hụt của số lương chết đói. Phúc trình được thực hiện từ cuộc thăm dò 15,000 công chức của chế độ. Kết quả của cuộc thăm dò này không có tính cách khả tín vì những công chức đâu có dại nhìn nhận mình nhận hối lộ. Ngoài ra, phúc trình của ủy ban Quốc Hội cũng không đáng tin, có bao giờ Quốc Hội VN được tự do và độc lập nói và làm những gì đảng cộng sản không cho phép?

Theo sự tính toán chính thức, lương của nhân viên nhà nước chỉ đáp ứng 35% nhu cầu sống tối thiểu của họ. Như vậy có nghĩa để bù đắp cho đủ sống, họ phải tìm cách móc túi dân thêm 65% nữa. Hối lộ tham nhũng được coi như một nhu cầu và được đương nhiên chấp nhận.

Tuy nhiên, người ta tự hỏi dù 40% công chức nhận hối lộ là tỷ lệ quá thấp so với thực tế, dù được trả lương không đủ sống, tại sao người ta vẫn chen chân, chạy chọt để kiếm được một chỗ trong guồng máy công quyền? Phải chăng đó là con đường ngắn nhất để có quyền, có bạc triệu bạc tỷ và có nhà xây trên đất quý với những kiến trúc kỳ quái làm đau mắt nhìn? ■

Tuyên bố về...

(Tiếp theo trang 16)

người ngoại quốc, xin hãy đồng loạt tẩy chay những dự án khu đô thị sang trọng hay khu du lịch cao cấp xây dựng trên bất công và bạo lực kiểu Thủ Thiêm (Sài Gòn), Hòa Xuân (Cồn Dầu) hay Ecopark (Văn Giang)...

Nhân dịp này, Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền chúng tôi xin hoan nghênh các nhà trí thức ở mạng Bauxite Việt Nam đã vận động được hàng ngàn người phản đối việc cưỡng chế giải tỏa đất đai

Văn Giang bằng vũ lực. Chúng tôi cũng xin hoan nghênh và ủng hộ bà con Văn Giang đã và đang tìm cách chiếm lại ruộng đất của mình khỏi tay bọn cướp.

Cuối cùng, chúng tôi nguyện cầu Thiên Chúa ban cho mọi người dân Việt Nam, nhất là các nông dân, sớm được trả lại quyền tư hữu đất đai là một trong những điều kiện làm nên phẩm giá và tự do cho con người, làm nên công lý và hòa bình cho xã hội, làm nên phát triển và thịnh vượng cho đất nước, qua nỗ lực đoàn kết rộng rãi và kiên trì đấu tranh của

công dân đất Việt và gốc Việt cho nhân quyền này và mọi nhân quyền cơ bản khác tại Việt Nam.

Tuyên bố tại Việt Nam ngày 15 tháng 05 năm 2012

Đại diện Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền

- Linh mục Têphanô Chân Tín, Dòng Chúa Cứu Thế, Sài Gòn

- Linh mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế.

- Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi, Giáo phận Bắc Ninh với sự hiệp thông của Linh mục Tadêô Nguyễn Văn Lý, đang bị cầm tù tại Nam Hà.

■

ĐÒN THÙ ĐÊ HÈN CỦA HÀ NỘI!

■ Nguyễn Việt

Tháng 10 năm ngoái (10-2011) Việt cộng (VC) đã bắt một người phụ nữ lớn tuổi và đưa thẳng vào nhốt tại một trại giam mà không hề lấy lời khai làm hồ sơ và đưa ra Tòa xét xử. Người bị VC bắt là bà Bùi thị minh Hằng, một người đã hăng say dự những cuộc biểu tình, chống lại hành động gây hấn của Trung cộng (TC).

Hành động bắt bà Hằng có tính cách một vụ khủng bố của bọn côn đồ, du đảng, vì những kẻ đó là những trai tráng mặc thường phục, chen vào đám đông, giật nón bà Hằng đang đội trên đầu, sau cuộc giằng co cái nón có chữ “Hoàng sa Trường sa là của Việt nam”, lũ côn đồ, kẻ ôm ngang người, kẻ nắm tay chân, kéo lê bà Hằng tới một chiếc xe đậu sẵn, đẩy người bà Hằng vào xe và chiếc xe lao đi. Thì ra chiếc xe là xe Công an VC. Và đây là một vụ khủng bố mà công an VC phối hợp với du đảng côn đồ chuyên nghề đâm thuê chém mướn. Đó là điều đặc biệt thứ nhất.

Điều đặc biệt thứ hai là, đã là việc thi hành của nhà nước, thì nhà nước phải cai trị bằng luật pháp, mà dù chỉ là luật lệ giả vờ thì, tuy “bắt cần” đối với dân trong nước, nhưng dù sao cũng cần giữ lấy cái vỏ bề

ngoài để còn “coi được” đối với thể giới bên ngoài như ngoại giao đoàn và tư bản ngoại quốc đang khai thác VN.

Nhất là VC lại đang mưu toan ứng cử vào Ủy ban nhân quyền Liên hiệp quốc, là cơ quan đã rất nhiều lần nhắc nhở VC phải tuân thủ các cam kết về tôn trọng nhân quyền mà VC đã ký kết, trong khi công an VC liên tiếp giết dân vô tội. Thì ra đảng và nhà nước VC, gọi nó là “mặt mo” thì chưa đủ nghĩa, mà phải nói là “mặt đá mài”, hay “mặt đít ếch” – nhẵn trơn như đít loài ếch, bất cứ thứ gì đổ vào nó cũng trơn trượt, không để lại dấu vết, cũng như những lời dè bieu, chưởi rửa, dù nặng nề đến mấy mà dùng để thóa mạ VC cũng chỉ hoài hơi, phí lời, vì chúng, đến nhân tính đã không còn, thì nói gì đến xấu hổ. Người ta hay nói đến liêm sỉ – sỉ là biết xấu hổ, và khi biết xấu hổ thì sự xấu hổ hiện lên mặt như màu đỏ (đỏ mặt khi cảm thấy xấu hổ), Còn VC, vì cả đến tính người cũng không còn thì cái “sỉ” có đâu mà đỏ lên cái đít con ếch, tức cái mặt của loài “hình người, dạ thú” “trơ tráo hơn cả cái mặt mo! Hơn nữa đảng của Hồ chí Minh, khởi sự lập nghiệp bằng trò lừa bịp thì làm sao có liêm sỉ mà nói đến chữ “liêm sỉ” với chúng nó.

Bởi vậy, theo lời VC nói cho con bà Hằng biết thì lệnh” bắt” bà Hằng là do hội đồng thành phố Hà nội ban ra. Cũng từ lệnh đó mà bà Hằng bị đưa thẳng đến trại giam, mà không cần lập chứng từ để đưa ra tòa xét xử. Đã thế hình thức giam giữ lại có tính cách “hạ nhục” và “hãm hại”. Hạ nhục bằng cách giam bà Hằng chung phòng với các người phụ nữ, trong đó một phần là những phụ nữ miền Nam, tức cư dân vùng vừa lúa nhất nhì thế giới, đời sống trước đây hoàn toàn sung túc, chưa từng biết đến thiếu đói là gì; thế mà từ ngày được “đảng cụ Hồ” giải phóng, nạn thiếu đói vẫn thường xảy ra, cảnh đau thương “mẹ đẻ, không nuôi nổi mẹ, nói gì đến nuôi con, cho nên đành để con vào chôn con phải “bán tròn mà nuôi miệng” đến nỗi mắc bệnh hiểm nghèo, đến nay vẫn chưa có thuốc chữa cho hết nọc, đó là bệnh aids, ở VN còn gọi là sida. Rồi khi bà Hằng bị giam chung vào đây thì đó rõ ràng là một mưu toan “hãm hại” một cách đê hèn, để VC, hy vọng bà Hằng sẽ bị lây bệnh hiểm nghèo, thì đó là một thành tích để VC tâu lên Thiên triều Bắc kinh mà dãi tội lập công! Chuộc cái tội đã để xảy ra những cuộc biểu tình chống lại Thiên triều, nhất là kẻ chống kiên trì lại là một phụ nữ lớn tuổi!

NHỮNG KẺ BẮT CHỊ LÀ QUÂN BẮT LƯƠNG, VÔ ĐẠO

Đối trước hành động phi nhân của VC, không kể dư luận ngoài nước và các mạng truyền thông, ngay trong nước, thái độ phẫn nộ, phẫn uất của đồng bào đã đến mức như là không còn có thể kìm giữ được nữa, dù có thể bị kẻ thù đàn áp thẳng tay! Xin trích dẫn dưới đây vài đoạn có tính cách tiêu biểu:

Vì việc VC khủng bố bà Hằng vào đúng dịp khắp toàn thế giới tung

bừng kỷ niệm ngày vui “mừng việc tôn trọng nhân quyền của giới Phụ Nữ” cho nên chủ nhân “mạng QUÊ CHOA”, ông Nguyễn quang Lập, đã “gửi tượng trưng” đến bà Bùi thị Minh Hằng một lẵng hoa, kèm theo một bài viết ngắn, như sau:

Không biết hôm nay người ta tổ chức cho chị em trại Thanh Hà đón ngày 8 tháng 3 thế nào. Bùi Hằng có nhận được nhiều hoa không ?...

Tôi qua đang lúc làm việc, chợt nhớ ra đã đến ngày 8/3. Bỗng nhiên nhớ chị, lục khắp mạng méo không thấy ai viết về chị cả, mình đọc lại cái thư chị gửi cho Con (xin nhắc lại tại đây) tự nhiên ứa nước mắt: "Mẹ của các con, cả quảng đời làm người chưa bao giờ làm gì để tiện xấu xa, chưa bao giờ thỏa hiệp với cái ác cái xấu và giờ đây dù bị giam cầm oan khuất, nhưng không làm các con phải xấu hổ vì mẹ, mẹ không đi tù vì trộm cắp, cướp bóc, mẹ không đi tù vì bất cứ tội trạng hay hành vi phạm pháp luật lệ để tiện bỉ ổi như nhiều kẻ đứng ra phải đi tù và phải xấu hổ. Như vậy các con hãy yên lòng và ngừng cao đầu vì mẹ đã một thân một mình nuôi dạy ba chị em con, gây dựng chăm lo một gia đình không có người cha làm trụ cột, mà không để các con phải thiếu đói, thất học, dù mẹ của các con không là quan chức hay ông nọ bà kia .Song các con đã nhìn thấy mẹ đã làm những gì để có được sự trân trọng của xã hội, của những người hàng xóm láng giềng nơi đất khách quê người trong hơn hai mươi năm qua, tất cả những gì mẹ làm đều để lại sự tôn kính yêu quý của nhiều người, đó là nhân dân."

Bùi Hằng thân mến, chỉ những kẻ bất lương mới cho chị là kẻ có tội, mới nghĩ chị là kẻ xấu xa. Đúng như chị nói, những kẻ bất lương kia họ không phải là nhân dân, đó là những kẻ vô đạo. Những kẻ đó

giờ đây vẫn rung đùi rằng bắt chị vào trại phục hồi nhân phẩm là một sáng kiến tuyệt vời của họ, dù họ biết thừa đó là một việc xấu xa, xấu xa thì xấu xa, họ vẫn ngửa cổ cười kiêu ngạo, cho rằng nhờ sáng kiến của họ mà "bọn biểu tình chống Trung quốc" bị đập tan. Chỉ cần đập tan "bọn biểu tình chống Trung quốc" là ok, là "thắng lợi rực rỡ" dù đó là một việc phi nhân, dù có phải ngang nhiên chà đạp lên luật pháp nước nhà. Đó là triết lý của những kẻ bất lương, những kẻ lúc nào cũng coi rẻ nhân dân..

Trời đã thấy rất rõ điều đó.Họ có thể coi khinh sự phỉ nhổ của nhân dân, nhưng họ không thể không sợ trời.Và nhất định trời sẽ cho họ một hậu vận thảm hại.Nhất định là như thế, lưới trời lồng lộng mà làm sao mà chạy thoát. Chị hãy tin như vậy đi và hãy nở một nụ cười,

Nguyễn quang Lập.

CÔ HẰNG ! CÔ QUẠT CƯỜNG QUÁ, OAI HÙNG QUÁ ,CHÚNG SỢ

Cô Trịnh kim Tiên, con ô.Trịnh xuân Tùng, người cha có việc đi xa, dùng xe ôm ra bến xe Giap bát, ngoại ô thủ đô Hà nội.Vì quá vội vã, quên mũ bảo hiểm,ô. Tùng bị một quan 5,(nói theo cấp bậc Đế quốc Thực dân Đại Pháp của lính Mật thám- chữ cách mạng gọi là “chó săn, chim mồi”- nay dưới chế độ cách mạng Hồ chí Minh đặt tên là “ công an nhân dân”) cấp bậc Trung tá, tên Nguyễn văn Ninh, dùng dùi cui “ vụt thẳng cánh vào cổ nạn nhân khiến nạn nhân gãy cổ, nát chòm râu thần kinh mà chết !” Quan 5 cách mạng chỉ bị phạt tượng trưng 4 năm tù. (Theo quy chế Trung quốc, các quan cách mạng, lúc” ở tù”thì được hưởng chế độ biệt đãi về nơi ở cũng như cấp dưỡng.)Theo cụ Hồ thì Trung cộng và Việt cộng “vừa là

đồng chí, vừa là anh em” cho nên TC làm gì VC cũng làm theo theo đúng như thế, vậy trong chế độ đối với cán bộ cách mạng chắc quan 5 Ninh cũng được đối xử như cán bộ đảng “ anh em ,đồng chí” vì đã tận dụng bạo lực phục vụ Đảng.

Thân sinh cô Trịnh kim Tiên bị VC sát hại man rợ như vậy cho nên, nỗi thương đau đã thấm đậm vào tim gan, nay trước trường hợp bà Bùi thị Minh Hằng bị ám hại dã man, cô Tiên cảm thương cho một đồng bào , chỉ vì lòng nhiệt thành yêu nước - chống quân thù “ mà bị đầy tớ của quân thù trắng trợn , đê hèn lập công, trả thù cho kẻ thù của bà Hằng” bằng những thủ đoạn đê tiện, cho nên cô Tiên phẫn uất, và trong cơn “ nước mắt đàn dụa” đã viết nên bài này để đăng lên báo mạng, xin trích vài đoạn :

“Bùi Hằng,- Cô là một phụ nữ đặc biệt. Tên tuổi của Cô đã gắn liền với những cuộc biểu tình yêu nước, chống Trung quốc vì Hoàng sa, Trường sa thương yêu.

Bên cạnh vẻ đẹp quý phái, trong tà áo dài Việt thướt tha,Cô còn là một người đầy bản lĩnh và mạnh mẽ. Cô đã trở thành Người Phụ nữ của năm 1011”, danh hiệu mà những người yêu nước dành cho Cô.

Những kẻ cho rằng chúng tôi nhắc đến lòng yêu nước như muốn phô trương, là một cái cớ cho một việc làm, hay hành động nào đó, để bị lợi dụng , là những kẻ không có trái tim và khối óc, và đã đánh mất cội nguồn và truyền thống dân tộc trong họ - truyền thống Việt nam .

Một người đàn bà không đảng phái, không am hiểu chính trị, không có mưu đồ hay toan tính, mà chỉ có một lòng yêu nước đơn thuần, có đáng để họ đối xử như vậy không ? Cái được và cái mất khi họ áp bức người phụ nữ đó là gì? Cái được chỉ là họ đàn áp được về thể xác của

một người phụ nữ yếu đuối, nhưng cái mắt là đã khiến nhân dân nhìn họ, thế giới nhìn vào ra sao ? Hình ảnh của một người phụ nữ yêu nước bị áp bức trên chính đất nước của mình, vì thể hiện lòng yêu nước đó, sẽ khiến hình ảnh này xấu đi bao nhiêu trong mắt bạn bè quốc tế ? Và việc bắt giữ vô cớ, không tội danh này, ngoài sự thể hiện một sự bất lực trước lòng yêu nước của người dân ra thì nó không có tác dụng gì cả. Bắt một Bùi Hằng thì sẽ có nhiều Bùi Hằng khác. Bởi truyền thống yêu nước không phải chỉ một hay vài cá nhân, mà là ở trái tim hằng triệu con người Việt. Chỉ có điều hình ảnh người phụ nữ này quật cường quá, oai hùng quá, khiến người ta phải sợ

Cô Bùi Hằng là một người tự do. Cô tự do yêu nước, thương nòi, tự do yêu tha thiết mảnh đất nuôi nấng Cô và bao thế hệ dân Việt. Hình ảnh Cô tưởng như hình ảnh “Người tù thể kỷ Mandela của Nam Phi” “Cánh cửa tù chỉ mở tù được hình hài thân xác Cô, nhưng không trói nhốt được tinh thần và khát vọng tự do của Cô. Ngược lại những kẻ bắt giam Cô không có được cái tự do cao quý ấy. Họ đang là nô lệ cho quyền lực và tham vọng, và đã tự đánh mất chính họ: một con người Việt Nam !

ĐẢNG HỒ THUA ĐAU, BÈN DÙNG ĐÒN “ BÁC CHÍ”

Trước cảnh VC hèn hạ trả thù một phụ nữ lớn tuổi dám chống lại quan thầy TC, người dân, dù sống trong vòng đai xiềng xích, tiếng căm hờn phẫn uất vẫn cứ thét lên, làm cho đảng ta, đã thua đơn lại còn thiệt kép. Giận mắt khôn, đảng ta đành phải đáp trả bằng “ vũ khí cuối cùng”, tức những dụng cụ cũng được coi là phương tiện truyền thông : báo chí, hăng thông tấn, đài phát thanh, đài truyền hình, là những thứ

chỉ mình đảng sở hữu, tư nhân tuyệt đối không được sờ tới.

Theo đài truyền tin BBC ngày 12-4-2012, đã có hai tờ (thời cũng đành gọi là báo vì không biết gọi những cái ấy là gì !) đã có hai tờ “vung mã tấu”, đó là tờ “An ninh thủ đô” và tờ “Hà nội mới”. Tờ An ninh thủ đô, với hai kỳ báo, gọi bà Hằng là “có bản chất hiếu thắng và háo danh”, trong khi tờ Hà nội mới cũng chạy hai kỳ, gọi bà là “con sâu làm rầu nồi canh”

Và đây mới là đòn hiểm của chế độ mà Bác đã dùng để trù lên thân phận vô phúc của dân tộc VN :Cả hai tờ đều nói “đã liên hệ với nhiều người thân trong gia đình để nêu lên “những chuyện trái đạo lý” của người phụ nữ này !

Trong khi đó, một người bạn và là blogger, Đặng Bích Phương (có bút danh Phương Bích) nói với BBC rằng những bài báo này là “kịch bản cũ đang lặp lại” khi so sánh với vụ Tiên sĩ Cù Huy Hà Vũ trước đây, tức từ vụ bị bắt với hai “bao cao xu đã xài rồi, đến phiên tòa xử tội “ âm mưu lật đổ chế độ “ – thì ra còn có kẻ có thể lật đổ chế độ chỉ bằng hai bao cao xu đã dùng rồi !? Riêng trường hợp bà Hằng, cũng bị VC coi là phạm pháp mới đem bỏ tù mà chẳng xét xử dù VC có luật để truy tố và nhốt tù cho ra thể thống. Thật vậy, theo điều 86 bộ luật hình sự bà Hằng phạm tội “ *Chống nhà nước xã hội chủ nghĩa anh em*” (Bộ luật hình sự của nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt nam, NXB Pháp lý, Hà nội 1991). Rõ ràng hai bên đều là xã hội chủ nghĩa anh em, bởi thể luật của VC mới có điều đặc biệt nói trên mà có lẽ trên thế giới không có nước nào lại có thể có một điều luật đặc biệt như thế ! Có điều luật này chính là do Đảng thấm nhuần sâu sắc đạo đức cách mạng của chủ tịch Hồ chí Minh, Người đã từng

dạy Đảng phải “*ra sức giáo dục cho nhân dân ta thấm nhuần sâu sắc tinh thần quốc tế xã hội chủ nghĩa*”

(Vi...trang 221) Hơn nữa cũng Hồ chủ tịch đã phán “ *Thử xem địa đồ thế giới, Liên xô xcn và các nước dân chủ mới từ Đông Âu sang Đông Á, liền thành một khối rộng lớn, gồm 800 triệu nhân dân, trong khối ấy, các dân tộc đoàn kết, cùng chung một mục đích, không có chút gì mâu thuẫn. Nó đại biểu cho sự tiến bộ, cho tương lai tươi sáng của loài người.*(Vi...tr. 111)

VC có điều luật để trừng trị bà Hằng một cách đúng theo luật pháp chính VC đã đặt ra, nhưng khôn nổi tình nghĩa XHCN đã chết theo Hồ chủ tịch, nhưng theo tục ngữ “ cọp chết để da, người ta chết để tiếng – tiếng thơm hay tiếng thối. Tiếng mà Hồ chủ tịch để lại “ trong hiện tình nước nhà, hiện tình “quốc phá-gia vong” là tiếng gì, mùi gì, mọi đồng bào (trừ bọn tư bản đồ) ai cũng đã sẵn câu trả lời !

Hơn nữa, có luật đấy, nhưng nếu VC truy tố bà Hằng về tội biểu tình chống TC thì VC tự đập nát mặt nạ “ độc lập” của mình mà hiện nguyên hình là “ngôi sao thứ sáu (6) trong lá cờ 6 sao của Hán tộc mà Nguyễn phú Trọng đã đem về trong chuyến triều kiến Bắc kinh, và đài truyền hình Hà nội đã hoan hỉ chiếu lên ! Vì vậy VC đành khùng bố bà Hằng bằng cách khác. Nhưng cách mà VC dùng lại bị ngay chính dư luận trong nước chống đối quyết liệt, cho nên VC lại phải dùng đến báo chí của họ, để không những khiến dân chúng trong nước phải khiếp sợ, mà còn bày tỏ cho quan thầy thấy rõ quyết tâm đến mức nào “ bài trừ hành vi chống TC”, Nhưng nói đến báo chí thì trước hết phải đặt câu hỏi “ dư luận có tin cậy tinh thần tự do báo chí, tức báo viết ra phải khách quan,

(Xem tiếp trang 110)

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: **(714) 531-7626**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

OPEN:

Mon-Fri: 10AM - 6PM

Sat: 10AM - 5 PM

Sun: 10AM - 3 PM

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

16125 Harbor Blvd.

Fountain Valley, Ca 92708

(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM

Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Giải Đáp

GIÁO LÝ CĂN BẢN

■ Lm. Ngô Tôn Huấn

TỘI PHẠM ĐIỀU RĂN THỨ NĂM

Hỏi: xin cha giải thích những trường hợp lỗi phạm điều răn thứ năm.

Trả lời: Sự sống là quà tặng thiêng liêng vô cùng quý giá mà Thiên Chúa ban cho con người. Và chỉ một mình Ngài có quyền trên sự sống của con người mà thôi.

Chính vì vậy mà ngay từ đầu Thiên Chúa đã truyền cho dân Do Thái lệnh cấm này: “**Người không được giết người**” (Xh 20:13)

Sau này, trong bài giảng “Trên Núi”, Chúa Giêsu cũng đã nhắc lại lệnh cấm trên và còn nhấn thêm cả việc giận dữ, oán ghét và trả thù nhau nữa: “**Anh em đã nghe Luật dạy rằng: chớ giết người, ai giết người thì đáng bị đưa ra tòa. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: ai giận anh em mình thì đáng bị đưa ra tòa. Ai mắng anh em mình là đồ ngốc thì đáng bị đưa ra trước Thượng Hội Đồng...**” (Mt 5:21)

Sở dĩ Chúa cấm oán thù và giết người vì Thiên Chúa là “tình thương, chậm bất bình và hay tha thứ”. Chúa Giêsu còn dạy các môn đệ phải “**yêu thương kẻ thù và cầu nguyện cho**

những kẻ ngược đãi anh em.” (cf. 5:44)

Như thế cho ta thấy giới luật yêu thương quan trọng thế nào đối với mọi tín hữu Chúa Kitô ngày nay phải sống giữa những nghịch cảnh của sự oán thù, ghen ghét, chém giết, sát hại nhau về mọi mặt tinh thần, tình cảm và thể lý ở khắp nơi trên thế giới. Có thể nói sự dữ đang thống trị thế giới và quá nhiều người ở mọi nơi, mọi nền văn hóa, ngôn ngữ.

Do đó, để thực thi và tôn trọng thích đáng giới luật yêu thương của Chúa, Giáo Hội ân cần nhắc cho con cái mình phải hết sức xa tránh những hành động, tư tưởng đối nghịch với giới luật này, tức là luật cấm làm hại và giết người như Thiên Chúa đã nghiêm khắc ngăn cấm trong giới răn thứ năm của Bản Thập Giới (Decalogue). Cụ thể như sau:

1- Về mặt thể lý, cấm cố sát và tự sát (murder and suicide)

Vì chỉ một mình Thiên Chúa nắm trọn quyền sinh tử của mọi loài thụ tạo, nên không ai được phép giết người khác, dù là một thai nhi còn trong lòng mẹ, hay một bệnh nhân

đang thoi thóp trên giường bệnh và y khoa đang bó tay cứu chữa. Nói rõ hơn, không ai được phép trực tiếp hay gián tiếp làm điều gì khiến người khác phải thiệt mạng sống vì mình, cũng như không được phép hủy hoại cơ thể như chặt cắt một bộ phận nào của thân thể nhất là tự sát (tự tử) vì bất cứ lý do gì.

Như thế, để tôn trọng và bảo vệ sự sống là quà tặng linh thánh (sacred) Chúa ban, thì không những không được trực tiếp giết người hoặc tự sát mà còn phải tránh những hành vi gián tiếp giết người như cộng tác có hiệu quả cho ai phá thai hoặc giết người khác, hay dùng thuốc cho chết êm dịu (euthanasia) trong trường hợp y khoa đã bó tay. (SGLGHCG, số 2268-2270) Nói rõ hơn, dù cho bác sĩ đã vô phương cứu chữa thì phải để cho cái chết xảy ra cách tự nhiên (natural death) chứ không được phép kết thúc sự sống cho nhanh bằng cách cho chích thuốc để “chết êm dịu=Euthanasia” theo lời khuyên của bác sĩ, y tá không có niềm tin Công Giáo. Chỉ trong trường hợp tim đã tự nhiên ngưng đập, óc não đã hết hoạt động và bệnh nhân chỉ còn thở vì nhờ có máy hô hấp (respirator) thì được phép rút máy ra vì để lâu cũng vô ích và còn thêm tốn phí cho gia đình bệnh nhân.

Ngoài ra, cũng trong mục đích bảo vệ sự sống, phải tránh những hành vi hay phương thế có thể gây nguy hại cho sức khỏe nhất gây nguy hiểm cho mạng sống của mình và của người khác, như ăn uống quá độ, lạm dụng rượu, thuốc lá và ma túy, lái xe quá tốc độ có thể gây tai nạn cho chính mình và cho người khác cách vô cơ. Nghĩa là, nếu liều lĩnh lái xe quá nhanh, hoặc vượt đèn đỏ gây tai nạn hay tử thương cho ai thì đó là tội lỗi điều răn thứ năm cần phải tránh

2- Về mặt tinh thần, phải tôn

trọng nhân phẩm và linh hồn của người khác:

Giới răn thứ năm không những cấm làm những điều có hại cho sự sống thể lý của mình và của người khác như đã nói ở trên mà còn ngăn cấm cả những gì làm thiệt hại cho tinh thần, cho đời sống thiêng liêng của mình và của tha nhân nữa.

Thật vậy, sự sống vẹn toàn của con người gồm hai phần hồn và xác. Do đó, Thiên Chúa buộc con người phải tôn trọng sự sống thể lý của mình và của người khác, cũng như tôn trọng danh dự, đời tư và linh hồn của người khác như chính của mình.

Cụ thể, không được nói hay làm điều gì có hại cho thanh danh, đời tư của người khác. Không ai có bổn phận phải tố cáo cho người khác biết những gì có liên quan đến sự xấu kín của người khác.. Thí dụ, biết người nào đó ngoại tình, có tính gian tham, thì người tín hữu Chúa Kitô không được phép tiết lộ cho người khác biết chuyện “bê bối” của người này khiến phương hại cho thanh danh của nạn nhân trong công luận. Nhưng ngược lại, nếu biết có người đã có vợ, nhưng đang dối gạt để lấy người khác, thì buộc phải tố cáo cho giáo quyền địa phương biết để ngăn cản việc sai trái về luân lý, giáo lý và giáo luật. Cũng vậy, khi biết có kẻ đang âm mưu giết ai, thì phải tố cáo cho nhà cầm quyền biết để ngăn chặn sự dữ khỏi xảy ra.

Trong mục đích tôn trọng thanh danh và đời sống tinh thần của người khác, giới răn thứ Năm cũng đòi buộc mọi tín hữu phải tránh gương

xấu làm cố cho người khác vấp ngã, phương hại cho phần rỗi của tha nhân.

Cụ thể, không được tiếp tay với ai để khai thác kỹ nghệ cờ bạc nhất là kỹ nghệ mãi dâm, buôn bán phụ nữ và trẻ em cho thú vui vụ vô luân, vô Đạo. Cộng tác vào những việc vô luân vô đạo này thì trước hết tự gây nguy hại cho linh hồn của chính mình và cho phần rỗi của người đi tìm những thú vui cực kỳ vô luân vô đạo đó. Ngoài ra, buôn bán sách báo, phim ảnh bạo động và khiêu dâm cũng là điều phải tránh để không đầu độc giới trẻ và xô đẩy người lớn vào đường trụy lạc, phương hại cho phần rỗi của họ. Đây chính là gương xấu phải tránh như Chúa Giêsu đã khiếm khắc cảnh cáo sau đây:

“ Không thể không có những cố làm cho người ta vấp ngã; nhưng khôn cho kẻ làm cố cho người ta vấp ngã ! thà buộc cối đá lớn vào cổ nó và xô xuống biển, còn lợi cho nó hơn là để nó làm cố cho một trong những kẻ nhỏ này vấp ngã. Anh em hãy đề phòng.” (Lc 17: 1-3)

Thi hành lời dạy trên của Chúa, Giáo lý của Giáo Hội giải thích thêm như sau:

“ Gương xấu là thái độ hoặc cử chỉ khuyến khích tha nhân làm điều ác. Người làm gương xấu đã trở thành kẻ cản trở người khác. Nó phá hoại nhân đức và sauwng ngay chính. Nó có thể lôi kéo người đồng loại vào chỗ chết về phần linh hồn. Gương xấu là lỗi nặng nếu hành vi hoặc thái độ của người đó

cố ý lôi kéo tha nhân vào một lỗi nặng.” (SGLGHCG, số 2284)

Nói khác đi, không phải chỉ giết người mới là lỗi Điều Răn Thứ Năm, mà phải kể thêm những việc làm có hại cho sức khỏe của mình và của người như buôn bán ma túy, cần sa, ăn uống quá độ, lái xe ô tô như đã nói ở trên. Mặt khác giới răn thứ năm cũng đòi buộc phải xa tránh những lối sống và nguy cơ tội lỗi cho chính mình và cho người khác như tiếp tay phổ biến dịp tội bằng việc mở sòng bạc, mở nhà chứa gái mãi dâm, buôn bán trẻ em và phụ nữ cho dịch vụ mãi dâm và ấu dâm (child prostitution)vô luân vô đạo, tất cả đều lỗi nghịch Điều Răn Thứ Năm mà là người tín hữu Chúa Kitô chúng ta phải hết sức xa tránh để mưu ích hồn xác cho mình và cho người khác.

Tóm lại, mọi giới luật của Chúa đều nhằm mục đích đem lại lợi ích và hạnh phúc cho con người ngay trong cuộc sống ở đời này trước khi được sống hạnh phúc đời đời với Chúa trên Nước Trời mai sau. Thiên Chúa tuyệt đối không có lợi lộc gì mà phải ngăn cấm con người làm điều này tránh điều kia. Chúa ngăn cấm vì lợi ích của con người mà thôi. Do đó, tuân giữ các giới răn của Chúa là tự tạo an vui hạnh phúc cho chính mình và cho người khác trong tâm tình cảm tạ Chúa đã thương ban những giới luật cần thiết cho ta tuân giữ để được chúc phúc và nhất là được cứu rỗi để sống hạnh phúc đời đời với Chúa trên Thiên Quốc.

LM .Phanxicô Xaviê

Ngô Tôn Huân ■

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG

CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

HÀN MẶC TỬ (1912-1940)

Từ miền nhân sinh tới cõi thiên linh

HÀN MẶC TỬ, người thanh niên 28 tuổi ốm yếu, bệnh hoạn, chết khi đang mang bệnh hủi ở trại cùi Qui Hòa, Qui Nhơn, Bình Định, nhưng thơ ông và tên của ông vẫn sống mãi với đời, trong lòng người Việt Nam cũng như trên văn đàn và lịch sử dân tộc.

Năm 2012, nhân kỷ niệm 100 năm ngày sinh của thi hào yếu mệnh này, chúng tôi xin ghi lại một số nét đặc thù thơ văn ông viết về những đớn đau ông đã trải nghiệm với chứng bệnh cùi bất hạnh của ông. Ở đó, chúng ta sẽ thấy ông không một lời than trách số phận, không một lời trách móc Đấng Tạo Hóa. Trái lại, lời thơ của ông toàn là những lời tán tụng Thiên Chúa, vinh danh Đức Chúa Giêsu và ngợi khen Đức Mẹ Maria Thánh Nữ Đồng Trinh.

Đôi dòng tiểu sử

Hàn Mặc Tử chính tên là *Nguyễn Trọng Trí* – *François Nguyễn Trọng Trí*, sinh ngày 22-9-1912 trong một gia đình Công Giáo tại làng Lê Mỹ, Đồng Hới, Quảng Bình, sau đó theo cha mẹ dời cư về các vùng Sa Kỳ, Bồng Sơn, Qui Nhơn thuộc tỉnh Bình Định.

Thân phụ là *Nguyễn Văn Toán* mất sớm (1926) lúc Trí lên 14 tuổi, Trí được mẹ – bà *Nguyễn Thị Duy*, và anh cả – *Nguyễn Bá Nhân*, dạy dỗ.

Với sự diu dặt của anh Nhân (bút hiệu *Mộng Châu*), Trí bắt đầu làm thơ Đường Luật, xướng họa với anh. Chọn bút hiệu *Minh Huệ Thị*, rồi *Phong Trần*.

Năm 1928, *Nguyễn Trọng Trí* đi học Trường Trung Học Pellerin của các Thầy Dòng La San tại Huế và thôi học trở về Qui Nhơn năm 1930. Hai năm sau, đi làm ở sở Đạc Điền Qui Nhơn, bắt đầu có thơ đăng ở các báo *Tiếng Dân* và *Phụ Nữ Tân Văn*. Bút hiệu *Lệ Thanh*.

Năm 1935 (23 tuổi), vào Sài Gòn bắt đầu cuộc sống lãng du, phụ trách trang văn chương báo Sài Gòn, viết cho các báo *Công Luận*, *Tân Thời* và *Đông Dương Tạp Chí*. Bút hiệu *Hàn Mặc Tử* hay *Hàn Mặc Tử* xuất hiện từ

đạo đó để sau này trở thành bất tử.

Năm 1937, xác định mình bị phung cùi, *Hàn Mặc Tử* cố ẩn mặt, cắt đứt quan hệ với bạn bè, tuy vẫn tiếp tục làm thơ gửi cho báo, hoặc tập hợp thành tập, như: *Thơ Điên* sau gọi là *Đau Thương* (1938), *Xuân Như Ý* và *Thượng Thanh Khí* (1939).

Năm 1940, đang say sưa viết *Cẩm Châu Duyên* (gồm một số bài thơ và hai vở kịch thơ *Duyên Kỳ Ngộ*, *Quần Tiên Hội*), *Hàn Mặc Tử* phải vào nhà thương phung Qui Hòa ngày 20-9-1940, chưa đầy ba tháng thì mất ngày 11-11-1940 sau khi lãnh nhận các Bí Tích sau hết.

Văn nghệ sĩ đương thời và hậu duệ đánh giá thơ văn Hàn Mặc Tử

Từ năm 1940, thơ *Hàn Mặc Tử* đã được một số người chú ý tới. Khen có, chê có. Nhưng càng về sau, càng đọc thơ *Hàn Mặc Tử*, người ta càng thấy thắm nguồn thơ và hồn thơ của anh. Và rồi cả công luận lẫn giới văn học đều nhìn nhận *Hàn Mặc Tử* là bậc thiên tài độc đáo nhất trên diễn đàn thi ca Việt Nam.

Người ta ca tụng thơ tình của anh, ngợi khen thơ lãng mạn của anh, tán dương những vần thơ điên, thơ loạn của anh. Có người – như *Thế Phong*, vinh danh anh là nhà thơ siêu thoát.

Có người – như *Vũ Ngọc Phan*, tung hô anh là nhà thơ Việt Nam đầu tiên đưa tôn giáo mình, đức tin của mình vào thơ.

Trọng Miên coi thi sĩ là bậc “thiên tài tử vì đạo đã truyền sang cho ta những rung động mê, những thanh thoát vô cùng, những say sưa điên dại”.

Hoài Thanh còn quả quyết: “*Với Hàn Mặc Tử... thơ chẳng những để ca tụng Thượng Đế mà cũng để nói người ta với Thượng Đế để ban ơn phúc cho cả và thiên hạ*”

Đặng Tiến dành trọn một bài dài đăng trên tạp chí

Văn ở Sài Gòn chứng minh “*Đức Tin Trong Hồn Thơ Hàn Mặc Tử*”

Nhà Văn Công Giáo Phạm Đình Khiêm có viết một tiểu luận thần học mang tên “*Linh Hồn Hàn Mặc Tử*” do Nhà Văn Võ Long Tê giới thiệu, được Lm Thi Sĩ Trăng Thập Tự công bố năm 2010. Trong lời giới thiệu, ông Võ Long Tê ghi lại chính lời Hàn Mặc Tử tâm sự với ông Bùi Tuân như sau: “*Bao giờ tôi cảm thấy mình đau đớn, trong xác thịt và trong tâm hồn, và nhất là tôi thấy mình bình tĩnh trong sạch thì mới làm ra những bài thơ đạo hạnh. Không phải lúc nào mình cũng làm được lối thơ ấy.*”

Nguồn cảm hứng thần nghiệm

Chúng tôi không nghĩ là *Hàn Mặc Tử* đóng vai nhà “*minh giáo*” hay muốn làm việc truyền giáo trong khi làm thơ. *Hàn Mặc Tử* chắc chắn không hề có mục đích khoác áo thừa sai cho thơ ca của mình. Ông làm thơ là vì “*hồn ông trào từ ngọn bút*” và rồi ngòi bút ông cứ thoăn thoắt chạy, tuôn ra những lời thơ mà kẻ phàm trần không bắt kịp. Chính bản sắc và giá trị thơ ông chuyên chở sứ mạng giới thiệu nét thâm sâu của đạo thay ông. Phải chăng nguồn cảm hứng thần nghiệm (mystic experience) đã dẫn dắt *Hàn Mặc Tử* đúc kết nên những vần thơ “*siêu thoát*” tuyệt diệu?

Chuyện ông Gióp trong Kinh Thánh

Xin phép dừng lại đây giây phút để chúng ta cùng hồi tưởng câu chuyện một nhân vật trong Kinh Thánh Cựu Ước: *Chuyện Ông Gióp*.

Sách ông “Gióp” là một thiên thi ca linh ứng. Thiên thi ca này thuật lại câu chuyện một người có tên là Gióp, giàu có, đông con, đông của, đông gia súc, đông người hầu hạ, và cũng được coi là một tấm gương công chính, thánh thiện. Bỗng dưng, tai họa bất ngờ dồn dập phủ xuống ông và cả nhà ông. Hết cướp bóc tới thiên tai đã nhanh chóng đẩy ông Gióp vào tình trạng mất người, mất của đau thương tang tóc. Cả con cái và gia nhân của ông lần lượt theo nhau mà chết, kẻ thì bị cướp giết hại, người thì bị cuồng phong làm sập nhà, đè chết... Cuối cùng, tới phiên chính ông Gióp rơi vào thảm trạng của “*chứng ung nhọt ác tính từ bàn chân cho tới đỉnh đầu. Ông ngồi giữa đồng tro, lấy mảnh sành mà gãi*” (Gióp 2, 7-8), khiến ông Gióp thốt lên lời than thân thiếu nỡ:

Hơi thở tôi khiến vợ tôi ghê tởm,
Mùi hôi thối xông ra
Làm cho anh em tôi gớm ghiếc,
Thậm chí tôi bị bọn nhãi ranh chế giễu...

Đến kẻ mến thương tôi cũng trở mặt với tôi (Gióp 19, 17-19)

Có người sẽ cho rằng thật là gương ếp nếu mang một câu chuyện Kinh Thánh ra mà so sánh với những gì xảy ra cho một người Việt bình thường thời hiện đại. Dầu vậy, đọc bệnh hủi của Thi Sĩ Hàn Mặc Tử qua ngòi bút và những dòng thơ của chính ông, chúng ta không thể không liên tưởng tới ông Gióp trong Kinh Thánh. Hay ngược lại, mỗi lần đọc truyện Ông Gióp, ai đã từng đọc thơ Hàn Mặc Tử sẽ không thể nào không nghĩ tới chúng cùi hủi đáng thương của nhà thơ.

Não nùng tâm trạng người mắc bệnh hủi

Bản thân Hàn Mặc Tử cũng đối diện với nỗi bất hạnh không kém ông Gióp. Cái bệnh cùi hủi của họ *Hàn* có lẽ cũng làm cho anh xông lên “*mùi hôi thối... làm cho anh em gớm ghiếc*” và xa lánh.

Hàn Mặc Tử khác Ông Gióp ở chỗ Hàn chưa vợ, chưa con. Hàn không phải không có thân nhân, bạn bè, nhưng do bệnh hoạn, Hàn cố tình lánh mặt mọi người, kể cả song thân và anh chị em ruột của mình. Dầu vậy, là con người, Hàn cũng có một quả tim rung động, cũng ấp ủ những mối tình thâm kín và chắc chắn cũng ước mơ về một cuộc sống hạnh phúc gia đình như bao nhiêu người khác. Nhưng rồi trong cơn khốn cùng, chàng lại nhìn thấy cả “*bến mộng tân hôn*” của mình cũng bị “*sóng buồn*” vây phủ tràn lan. Chàng đau khổ đến phát điên, “*khóc cười nước nỡ*” đến nỗi “*héo don*”:

Và sóng buồn dâng ngập cả hồn
Lan tràn đến bến mộng tân hôn
Khóc cười nước nỡ nơi đầu miệng
Là nghĩa trời ơi, nghĩa héo don! (Sầu vạn cổ)

Tiếng nước nỡ của *Hàn Mặc Tử* có lẽ không khác tiếng nước nỡ của ông Gióp bao nhiêu. Có khác chăng là ở chỗ tiếng khóc nước nỡ của Hàn thì hòa quyện vào tiếng cười lạc quan thanh thản của chính anh, trong khi tiếng nước nỡ của ông Gióp lại vang thành tiếng “*gào thét*” não ruột vì kinh hoàng sợ hãi, nỗi kinh hoàng phát xuất từ những lo nghĩ về “*trăm điều phiền muộn*”:

Bánh tôi ăn chỉ là tiếng nước nỡ,
Tiếng tôi gào thét tựa nước lũ ngập tràn.
Những gì làm tôi kinh hoàng sợ hãi
Nay đã đến rồi.
Những gì khiến tôi rụng rời khiếp sợ
Nay ập xuống trên tôi.
Tôi chẳng được thư thái yên hàn
Tôi hết được nghỉ ngơi
Vì trăm điều phiền muộn (Gióp 3, 24-26)

Hàn Mặc Tử ngược lại, “*không nói không rằng, nín cả hơi*”. Cùng lắm là buồn thầm, khóc vụng, chứ không than thân trách phận như Ông Gióp:

Thân tàn ma dại đi rồi
Rầu rầu nước mắt bời bời ruột gan! (Muôn năm
sâu thăm)

Ông Gióp rên rỉ tuyệt vọng:

Thịt tôi chai ra, dòi bọ lúc nhúc,
Da tôi nứt nẻ, máu mủ đầm đìa.
Ngày đời tôi thấm thoát hơn cả thoi đưa,
Và chấm dứt không một tia hy vọng (Gióp 7,

5-6)

Còn *Hàn Mặc Tử* thì coi cơn đau máu chảy là cơ hội để “hồn trào ra đầu ngọn bút”:

Ta muốn hồn trào ra đầu ngọn bút
Mỗi lời thơ đều dính não cân ta
Bao nét chữ quay cuồng như máu vọt
Như mê man chết điếng cả làn da (Rướm

máu).

Ông Gióp thất vọng đến hoang hốt “thà chết” và chết thảm bằng “treo cổ hơn là sống lây lất”:

Chẳng thà bị treo cổ,
Chẳng thà phải chết
Hơn là sống lây lất, da bọc xương (Gióp 7, 15)

Hàn Mặc Tử ngược lại vẫn giữ thái độ bình tĩnh thân nhiên, có khi còn thách thức cả đau thương:

Cứ để ta ngất ngư trong vũng huyết
Trái niêm đau trên mảnh giấy mong manh
Đừng nắm lại nguồn thơ ta đang siết
Cả hồn ta trong mở chữ rung rinh (Rướm máu)

Trải niêm đau trên những dòng thơ

Gióp phân trần tự biện minh và trách móc, lắm lúc bị cảm dỗ dỗ lỗi cho Đấng Chí Tôn về tất cả những đắng cay chua xót ông gánh chịu:

Con phạm tội có hề chi đến Ngài?
Lạy Đấng dò xét phạm nhân!
Sao Ngài cứ đặt con làm bia để bắn?
Phải chăng con đã nên gánh nặng cho Ngài?
Người vui đập tôi trong cơn giông bão,
Lại vô cớ bắt tôi chịu thêm nhiều thương tích.
Ngài chẳng để tôi kịp thở,
Mà lại dìm tôi trong bao nỗi đắng cay (Gióp 9,

17-18)

Hàn Mặc Tử thì không như vậy. Nỗi đau của chàng là một nỗi đau đầy khoái lạc của niềm tin phó thác, đến nỗi trong khi cầu nguyện, chàng ọc ra máu mà cứ cho rằng mình đang ọc sữa, ọc thơ:

Đương cầu xin ọc thơ ra dòng sữa,
Ta ngất đi trong khoái lạc của hồn đau
Trên chín tầng điêu động cả trần châu (Đêm

Xuân Cầu Nguyễn)

Ông Gióp nhìn nhận: “Sau khi da tôi đây bị tiêu hủy, tôi sẽ được nhìn ngắm Thiên Chúa” (Gióp 19, 26). Và rồi ông cam kết với Chúa:

Bao lâu tôi còn chút hơi thở,
Bao lâu sinh khí Thiên Chúa còn ở trong tôi,
Môi tôi sẽ không nói điều xảo trá,
Và lưỡi tôi không thốt lời dối gian (Gióp 27,

3-4)

Còn thi sĩ họ Hàn, trong cơn “*khoái lạc của hồn đau*”, đã cảm thấy từ ngòi bút mình đến cả lòng trí lẫn miệng lưỡi mình như cùng đồng thanh vang lên tâm tình tri ân, ngợi khen và chúc tụng trong khi tay nắm chặt cây nện nguyện cầu mà cứ ngỡ như “*trong tay nắm một nạm hào quang*” và cảm thấy “*no nê*” ơn mưa móc bởi Trời:

Bút tôi reo như châu ngọc đến vua;
Trí tôi hóp bao nhiêu là khí vị...
Và trong miệng ngâm câu ca huyền bí
Và trong tay nắm một nạm hào quang...
Tôi no rồi ơn võ lộ hòa chan (Xuân Như Ý)

Trong đau thương vẫn vang lên lời chúc tụng

Ông Gióp tỉnh cơn mê muội để nhìn thấy hồng ân và dung nhan Đấng Tối Cao qua một cuộc thị kiến:

Từ phương bắc, xuất hiện một vùng sáng huy hoàng.

Thiên Chúa đầy oai phong lẫm liệt,
Người là Đấng Toàn Năng, ta chẳng sao vương

tới,

Người cao cả, vì Người hùng mạnh và công minh.

Người quyền năng, vì Người chính trực, nhưng chẳng áp bức ai.

Vì thế mọi phạm nhân đều kính sợ Người... (Gióp 37, 22-24)

Hàn Mặc Tử trong cơn đau thể xác tuy không được thị kiến như ông Gióp, nhưng có lẽ cũng đã được dẫn dắt vào cõi thiên linh tương tự. Tuy nhiên, thay vì như ông Gióp thấy nét uy nghi của Đấng Toàn Năng, *Hàn Mặc Tử* lại nhìn thấy phép tắc (quyền uy) của Đấng Vô Thi Vô Chung qua những hình nét thiên nhiên đầy thi vị:

“*Ôi! Trời hạo nhiên! Đây không phải do phép tắc màu nhiệm của Đấng Vô Thi Vô Chung?*

Đưa ra nào là nhạc thơm, hương gấm, mọng ngọc, và trinh bạch, đàn ly tao, tranh tuyệt phẩm...

Đưa ra nào là gió ly biệt, trăng đoàn viên, chim

(Xem tiếp trang 108)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

TÀU CỘNG TUNG TIN THAY ĐỔI CHÍNH TRỊ VIỆT CỘNG GIỎI TRÒ CỦNG CỐ QUYỀN LỰC

■ Lý Đại Nguyên

Để chuẩn bị dư luận cho Tập Cận Bình, người thừa kế Hồ Cẩm Đào lên lãnh đạo nước Tàu, sang Hoa Thịnh Đốn hội kiến với tổng thống Mỹ, Barack Obama, ngày 14/02/2012, Ôn Gia Bảo thủ tướng Trung cộng, nhân kỷ niệm thành lập nhà nước Cộng Hoà Nhân Dân Trung Hoa 01/10/1949 – 2011 đã lớn tiếng tuyên bố: “Chúng ta sẽ nỗ lực lớn để đảm bảo và **kiện toàn dân chủ** và giải quyết những vấn đề người dân quan tâm nhất, cũng như lợi ích liên quan tới họ”. “Chúng ta sẽ có nỗ lực lớn để **đẩy mạnh mở cửa và cải cách kinh tế, cải cách hệ thống chính trị, văn hóa và xã hội**”. “Chúng ta sẽ có nỗ lực lớn để bảo vệ công bằng xã hội và **đảm bảo quyền dân chủ của người dân** và công bằng tư pháp”. Trong cuộc gặp tổng thống Mỹ Obama, Tập Cận Bình cũng dựa theo quan điểm trên đây của Ôn Gia Bảo để hứa hẹn rằng: “Chính phủ của chúng tôi luôn luôn đặt quyền lợi của nhân dân lên trên hết, coi trọng nguyện vọng và đòi hỏi của nhân dân. Trong khả năng của các

điều kiện quốc gia, chúng tôi sẽ tiếp tục theo đuổi những chính sách và biện pháp để tăng tiến công bằng xã hội, công lý và hài hòa xã hội và đẩy mạnh nguyên tắc nhân quyền”.

Trong cuộc họp báo sau lễ bế mạc kỳ họp toàn thể Quốc Hội Trung cộng, tại Nhân Dân Đại Sảnh ở Bắc Kinh ngày 14/03/12, Ôn Gia Bảo một lần nữa lên tiếng: “**Phải có những cải cách chính trị khẩn cấp ở thượng tầng nhà nước và đảng Cộng sản, để Trung quốc có thể tiếp tục phát triển, đồng thời tránh nguy cơ tái diễn lại một thảm họa kiểu “Cách Mạng Văn Hóa**”. “Cải cách chính trị của Trung quốc không thể dậm chân tại chỗ, hay đi dật lùi, bởi vì không đem lại lối thoát”. **Hệ thống dân chủ của Trung quốc sẽ tiến tới phù hợp với các điều kiện quốc gia, không có trở lực nào có thể đẩy lui tiến trình này**”. “Chính phủ phải học từ những sự chỉ trích”. Ông nói: “Tôi vẫn thường xuyên tìm các quan điểm phê phán trên Internet... có nhiều người dân Trung quốc vẫn không hài lòng về tình trạng bất công pháp lý”. Ông bảo đảm rằng:

“Trung quốc sẽ có thể được dân chủ hóa dần dần qua kinh nghiệm ở các địa phương...Nền nhân dân có khả năng quản lý một làng, thì họ cũng có thể quản lý công việc của một xã, một huyện. Vì thế chúng ta cần khích lệ nhân dân can đảm theo hướng đi đó”. Ngày 16/03/12, Tập Cận Bình than phiền: “Đảng Cộng sản chỉ là nơi tập trung thành phần giá áo túi cơm, cần phải được trong sạch hóa”.

Một cuộc thanh trừng cánh tôn thờ chủ nghĩa Mao Trạch Đông là Bạc Hy Lai, bí thư thành ủy Trùng Khánh, một trong số 21 ủy viên Bộ Chính Trị Trung cộng, vây cánh của Chu Vĩnh Khang là ủy viên Thường Trực Bộ Chính Trị, coi về an ninh, một trong số 9 người lãnh đạo tối cao của Trung cộng. Khiến cho đảng và nhà nước Trung cộng rúng động. Theo tác giả Li Heming trên mạng Epochtimes – China News tiết lộ về nguồn tin cao cấp từ Bắc Kinh thuộc thành phần chủ chốt lãnh đạo Đảng Cộng sản Trung quốc thì họ đã đạt được 4 điểm đồng thuận về phương hướng chung là Trung quốc sẽ đi theo con đường dân chủ: “1- Mọi người từ tất cả các tầng lớp xã hội, các đảng phái chính trị, tổ chức xã hội nên cử đại diện để thành lập một ủy ban chuẩn bị cho một Hiến Pháp mới. Họ sẽ soạn thảo một Hiến Pháp Mới bảo vệ các quyền của công dân tự do lập hội và các đảng phái chính trị. 2- Sẽ có thông báo của Đảng Cộng sản Trung quốc đã hoàn thành sứ mệnh của nó như là đảng cầm quyền. Đảng viên sẽ cần phải được tái đăng ký, với sự lựa chọn vào lại đảng hoặc bỏ đảng. 3- Ngày 04 tháng 06, Pháp Luân Công và tất cả các nhóm người bị đàn áp sai lầm trong quá trình cống hiến bản thân để thực hiện dân chủ cho Trung quốc sẽ được phục hồi và được bồi

(Xem tiếp trang 115)

JOSEPH H. NGUYEN, MD., INC. & ASSOCIATES

652 South Sunset Ave., West Covina, CA 91790
(626) 962-6547

JOSEPH HUNG NGUYEN, M.D.

Family Practice & Laboratory Medicine

SON THAI NGUYEN, M.D.

Internal Medicine

KINH NGHIỆM, TẬN TỤY, UY TÍN VÀ KÍN ĐÁO

Bác sĩ cho CIS (Sở Di Trú): Giấy tờ Y Khoa nhập tịch,
miễn thi hoặc thi bằng tiếng Việt, thẻ xanh...

- ❖ Chúng tôi phục vụ cộng đồng Việt Nam hơn 20 năm qua.
Bệnh người lớn và con nít, nội và ngoại thương.
- ❖ Cung cấp và chỉ dẫn những dịch vụ y khoa tân tiến nhất
của nền y khoa Hoa Kỳ hiện đại

Giờ Mở Cửa:
Mon - Fri: 9:00am - 6:00pm
Saturday: 9:00am - 1:00pm
Sunday: CLOSED

Bác sĩ **DAVID PHẠM NAM HUÂN, M.D.**

CHUYÊN MÔN BỆNH SUYỄN VÀ PHỔI

Bác sĩ **HENRY NGUYỄN HUY, M.D.**

10900 Warner Ave., Suite 101B, Fountain Valley, CA 92708

(714) 887-0400

Tốt nghiệp chuyên khoa tại:

- University of Colorado Health Science Center
- Nation Jewish Medical & Research Center (Denver)
(Xếp hạng nhất toàn quốc về bệnh phổi)

Chuyên trị:

*Suyễn • Các bệnh về hô hấp • Sưng cuống phổi • Lao phổi
Ho ung thư phổi • Khó ngủ, mất ngủ, ngáy • Khó thở • Ngộp thở khi ngủ*

Có máy đo hơi thở

Giờ làm việc: Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu : Từ 09:30 sáng đến 5 giờ chiều
Thứ Bảy : Từ 09:30 sáng đến 1:00 chiều

XIN VUI LÒNG LẤY HẸN

Your Financial Bridge® **to Success**

**East West Bank's products and professional services
will help you realize your business goals.**

PERSONAL BANKING

- Checking Account
- Savings Account
- CDs
- Auto Loans
- Free Online Banking

INTERNATIONAL BANKING

- Import & Export Finance
- Letters of Credit
- Online Letters of Credit Services
- US Ex-Im Bank Programs
- Correspondent Banking
- International Check Collections
- Foreign Exchange Services
- Domestic and International Wire Transfer

COMMERCIAL BANKING

- Business Checking
- Treasury Management Services

COMMERCIAL LENDING

- Asset Based Accounts Receivable and Inventory Financing
- Business Consortium Fund (BCF) Program
- Certified Minority Business Enterprise
- Entertainment Financing
- Equipment Financing
- Equipment Leasing
- Leveraged Buy Out Financing
- Small Business Loans and SBA Loans
- Technology Banking
- Working Capital Financing
- Professional Practice Solutions
- Commercial Real Estate Lending
- Construction Loans
- Apartment Loans

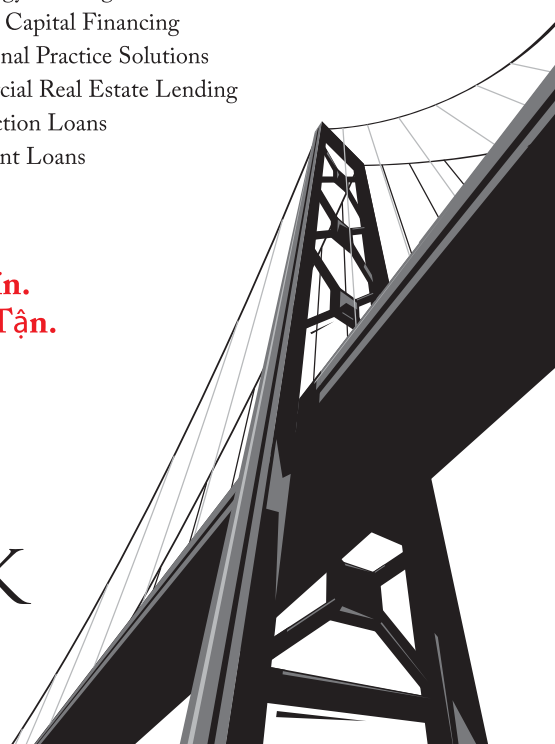
**Nên Chọn Một Ngân Hàng Thận Thiện Uy Tín.
Với Nhân Viên Hướng Dẫn Chi Tiết Tận Tâm.**

**9032 Bolsa Ave.
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh : CINDY HO**

EAST WEST BANK
Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

Gia Chánh

Bà Hương Bình

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

BÁNH XÈO

Nguyên liệu bánh:

1 gói bột bánh xèo có bột nghệ. 1 Tsp đường.
1 C rượu bia. 1 Tsp dầu ăn.
1 lon cốt nước dừa. ½ tsp muối
2C nước lạnh 1bó hành lá thái nhỏ.
1C đậu xanh không vỏ nấu chín như cơm hơi khô một chút.
Tất cả trộn đều vào một cái tô thật lớn để một bên.

Nhân bánh:

1 Lb (pound) thịt nạc thái mỏng, nhỏ như thịt kho, ướp với 3 nhánh tỏi đập dập băm nhỏ)
1 Lb tôm cỡ nhỏ, bóc vỏ, lấy vein.
1 Lb củ đậu (sắn) bào sợi hay giá đỗ.
2 củ hành tây bỏ đôi thái mỏng.
¼ C dầu ăn để riêng vào một cái bát(chén).
*** Bánh dùng với rau sống, rau thơm và nước mắm pha tùy khẩu vị.

Cách làm:

Lấy một cái chảo không dính. Lửa trung bình. Lấy 1 cây cọ quét đều dầu lên chảo. Cho bốn năm miếng hành, dăm ba con tôm, năm bảy miếng thịt (tùy theo ý thích nhiều ít) xào cho thơm chín. Lấy 1 cái muôi khoảng nước bột cho đều khi thấy bột không còn đọng phía dưới; múc một muôi rưới lên chảo tôm thịt cho đều lòng chảo; đập vung độ ½ phút, cho một ít củ đậu hay giá đỗ lên nửa bánh. Đập vung lại độ ½ phút mở vung ra. Khi bánh phía dưới thấy vàng giòn, cứng (đừng để cháy). Lấy cái giã lật úp nửa bánh không có giá lên phía bên kia (thành hình bán nguyệt) và trút lên đĩa khỏi. Cứ thế tiếp tục cho tới khi hết.

Muốn để bánh cho giòn và khỏi dính vào với nhau khi nhiều người ăn cùng một lúc: Bọn để từng cái bánh cách nhau bằng miếng giấy bạc trên một cái khay (cookies sheet). Cho bánh vào oven đã bật sẵn 350 độ. Độ 15 phút bánh sẽ nóng và giòn trở lại.

Thân chúc Quý vị một ngày thật vui. ■

Phóng Sự

Biểu tình phản đối vi phạm nhân quyền tại Việt Nam Ottawa, 5-5-2012

Để tưởng niệm Ngày Quốc Hận 30-4, và để hỗ trợ bản thỉnh nguyện thư về nhân quyền tại Việt Nam đã được đệ trình lên Quốc Hội Canada ngày 5 tháng 4, 2012, Liên Hội Người Việt Canada cùng với cộng đồng người Việt tại Toronto, Montréal, và Ottawa tổ chức một cuộc biểu tình tại công trường Quốc Hội Canada tại Ottawa ngày thứ Bảy, 5 tháng 5.

Dưới bầu trời nắng dịu của một ngày đầu xuân Canada, 700 người từ các nơi tụ tập về

Ottawa đã cùng hát những bài hùng ca, cùng hô to những khẩu đòi tự do, dân chủ, nhân quyền cho Việt Nam, đòi thả các tù nhân lương tâm như Hoà Thượng Thích Quảng Độ, Linh Mục Nguyễn Văn Lý, Tiến Sĩ / Luật Sư Cù Huy Hà Vũ, Cô Đỗ Thị Minh Hạnh, Blogger Điều Cây, Cô Phạm Thanh Nguyên, Cô Tạ Phong Tần, nhạc sĩ Việt Khang và những nhà đấu tranh dân chủ khác.

Qua sự điều khiển chương trình của Ông Nguyễn Ngọc Duy trong phái đoàn Toronto, sau phần chào quốc kỳ Canada và quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa, đại diện các các phái đoàn tham dự lần lượt phát biểu

Quang cảnh cuộc biểu tình - Hình: LHNVC

ý kiến, gồm có: Ô. Nguyễn Thành Danh, Ủy Viên Nội Vụ, Liên Hội Người Việt Canada; Ô. Huỳnh Sanh, Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Montréal; Ô. Vũ Đức Chính, Hội Cựu Quân Nhân QLVNCH Ontario; Ô. Nguyễn Văn Phát, Hội Ái Hữu Cựu SVSQTB Thủ Đức Ontario; Ô. Nguyễn Văn Tấn, Ủy Ban Yểm Trợ Phong Trào Dân Chủ Quốc Nội Ontario; A. Quách Quang Bảo, Đảng Việt Tân – Chi Bộ Toronto;

Cô Nhâm Minh Thùy, Đoàn Thanh Niên Phan Bội Châu Toronto; A. Đinh Nam An, Liên Hội Sinh Viên Việt Nam tại Ontario; Ô. Nguyễn Lợi, Hội Cựu Quân Nhân QLVNCH Edmonton; Bà Đặng Thị Danh, Phong Trào Phụ Nữ Việt Nam Hành Động Cứu Nước; và Cô Nguyễn Kim Vi, Đại diện thanh niên, tuổi trẻ Toronto.

Tiếp nối chương trình, Ô. Lê Duy Cẩn, Ủy Viên Ngoại Vụ Liên Hội Người Việt Canada, giới thiệu các vị diễn giả trong chính giới Canada, gồm có: Ô. Jason Kenny, Bộ Trưởng Di Trú, Công Dân Vụ, và Văn Hóa Đa Diện Canada; Ô. Paul Dewar, Dân Biểu liên bang vùng Trung Tâm Ottawa, Đặc trách Ngoại giao trong Đảng Đối Lập Tân Dân Chủ (New Democratic Party of Canada); và Ô. David Kilgour, cựu Bộ Trưởng đặc trách Á Châu Thái Bình Dương.

Trong số các vị Bộ Trưởng trong chính phủ Canada từ năm 1975, Ô. Jason Kenney là một trong những người ủng hộ cộng đồng người Việt mạnh mẽ nhất. Ông thường tham dự các sinh hoạt của cộng đồng tại hầu hết các thành phố ở Canada. Ông hỗ

trợ mạnh mẽ chương trình bảo trợ người Việt tị nạn Tới bờ tự do của Liên Hội Người Việt Canada. Gần đây nhất, ông cho phổ biến một lá thư gửi Liên Hội trong đó ông xác định hoàn toàn ủng hộ việc trưng lá cờ Việt Nam tự do trong các sinh hoạt cộng đồng.

Ông Paul Dewar là thứ nam của bà cố Đô Trưởng Ottawa Marion

(Xem tiếp trang 78)

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiễn Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

Gioan 13:21-30

Chúa Giêsu tiên báo Giuđa phản bội

Khi Chúa Giêsu đã nói những lời ấy, tâm hồn Người bị xao xuyến nên Người tuyên bố: “Thật, Thầy bảo thật cho các con biết một người trong các con sẽ nộp thầy”. Các môn đệ nhìn nhau phân vân không biết người nói về ai. Có một môn đệ được Chúa Giêsu yêu mến, đang ở bàn ăn gần lòng Chúa Giêsu. Vậy Simon Phêrô làm hiệu cho môn đệ ấy và nói: “Hỏi xem Thầy nói về ai đó?”. Môn đệ ấy nghiêng sát ngực Chúa Giêsu và hỏi Người: Thưa Thầy ai vậy?”. Chúa Giêsu trả lời: “Thầy chấm miếng bánh này trao cho ai là người đó”. Và người chấm một miếng bánh trao cho Giuđa, con ông Simon Iscario. Ăn miếng bánh rồi, Satan nhập vào hắn. Chúa Giêsu nói với hắn: “Con tính làm gì thì làm mau đi”. Nhưng những người đang ngồi ăn không ai hiểu được vì sao Người lại nói với hắn như vậy. Có nhiều người tưởng tại Giuđa giữ túi tiền, nên Chúa Giêsu bảo hắn: Hay mua những gì chúng ta cần dùng trong dịp lễ, hoặc Người bảo hắn bỏ thí cho người nghèo. Vậy sau khi nhận miếng bánh đó, hắn liền ra đi. Bấy giờ là đêm tối

Câu chuyện trong Tin Mừng hôm nay đã xảy ra trong Tiệc Ly, bữa ăn cuối cùng của Chúa Giêsu với các môn đệ ngay trước khi Ngài bị bắt và chịu cuộc tử nạn kinh hoàng.

Chúa Giêsu đã biết trước về cuộc tử nạn gần kề và ngồi ăn với các môn đệ, cũng là bạn hữu của Ngài với bao nhiêu tâm sự đầy vui còn các môn đệ thì vẫn vô tư vui vẻ nói cười. Chúa Giêsu vẫn như cô đơn giữa các bạn thân trong bữa tiệc cuối cùng. Không biết ngày hôm nay, Chúa trong cuộc đời ta đã hết cô đơn chưa? Hay Chúa vẫn cô đơn ngay trong những người thân yêu

nhất đang ở bên ta? mà vì quá quen thuộc mà ta không còn lưu tâm, săn sóc.

Trong bữa tiệc đã xảy ra một chuyện lạ thường ngay trước tường thuật của Tin Mừng hôm nay: Chúa rửa chân cho các môn đệ Ngài, kể cả Giuđa, người mà Chúa biết trước sẽ phản bội Ngài. Sau đó Chúa đã nói cho các môn đệ ý nghĩa của việc Ngài rửa chân cho các ông: Ngài là Thầy và là Chúa mà còn rửa chân cho các ông thì các ông cũng phải rửa chân cho nhau. Ngày xưa trong Tiệc Ly Chúa hỏi các môn đệ sau khi rửa chân cho các ông: các con có hiểu việc Thầy vừa làm không?

Ngày hôm nay, chúng ta, những môn đệ Ngài của hai ngàn năm sau đã hiểu chưa? Chúng ta có thật sự hiểu được thế nào là tình yêu khiêm tốn, phục vụ. Yêu thương cho đến nỗi rửa chân cho người sẽ phản bội mình. Hay là chúng ta vẫn dối hời được đối xử xứng đáng với địa vị và quyền bính của mình: dù là trong gia đình, sở làm; tại nơi hội họp, tiệm ăn hay trên đường phố.

Tin Mừng Gioan nói rõ là sau khi rửa chân và tâm sự với các môn đệ, tâm hồn Ngài xao xuyến. Gioan được ngồi ngay cạnh Chúa trong Tiệc Ly và là nhân chứng sống động nên mới biết Chúa Giêsu xao xuyến

trong lòng. Có phải Chúa xao xuyên, sợ hãi vì cuộc tử nạn quá đỗi thương đau đã gần kề, hay đau đớn hơn nữa là sự phản bội của Giuđa, một người bạn mà Ngài đã yêu thương, tin tưởng và trao cho nhưc vụ thủ quỹ của nhóm. Ngài không còn giữ được trong lòng và nói thẳng cho các môn đệ: “Một người trong các con sẽ nộp Thầy”.

Các môn đệ bàng hoàng sững sốt và muốn biết ai là kẻ có thể táng tận lương tâm như vậy. Có lẽ các ông đều nghĩ như Phêrô là người nào đó có thể phản bội chứ như các ông thì không bao giờ. Có thể các môn đệ ngày xưa còn ngây thơ và chưa hiểu rõ về khả năng phản bội của con người. Còn chúng ta hôm nay thì sao? Nếu Chúa Giêsu có mặt hôm nay và nói với một nhóm người trong chúng ta đang tụ họp và tiên báo một người trong chúng ta sẽ phản bội Ngài thì ta sẽ nghĩ sao. Có lẽ thái độ của ta sẽ khác với các môn đệ. Ta không thể yên tâm như các môn đệ và chắc chắn là mình sẽ vô tội. Có lẽ ta sẽ lo lắng tự hỏi xem có phải Chúa đang nói về ta không. Chính vì chúng ta đã có kinh nghiệm về sự yếu đuối và về khả năng phản bội của mình. Vì đã bao lần trong những năm tháng dài theo Chúa, ta đã hơn một lần phản bội và lỗi phạm tới tình yêu.

Chúa đã không nói thẳng tên của Giuđa để kết tội và lên án công khai giữa tông đồ đoàn. Ta có thể hiểu là Chúa đang muốn cảnh tỉnh Giuđa trong tình thương yêu của Ngài. Ngày xưa Chúa đã muốn cảnh tỉnh Giuđa trước âm mưu đen tối phản Thầy của ông và ngày nay Chúa còn cảnh tỉnh tâm hồn chúng ta bằng nhiều cách thế hay biến cố khác nhau trong cuộc sống. Những biến cố và hoàn cảnh trong cuộc đời mà nhiều khi ta không muốn, không được như lòng ta mong ước có khi

lại chính là một lời cảnh tỉnh đầy tình yêu thương đến từ Thiên Chúa đang mong chờ ta thống hối trở về.

Các môn đệ thì chẳng muốn suy nghĩ xa xôi. Các ông rất bất bình và muốn biết ngay ai là kẻ nộp thầy để còn lên án, tránh cho xa. Phêrô luôn trực tính, không chờ được nên nói ngay với Gioan đang ở sát bên Chúa để hỏi nhỏ Ngài xem ai vậy. Chúa đã chấm một miếng bánh và trao cho Giuđa như một dấu hiệu. Đối với Gioan, đây là một dấu hiệu nhục nhã vì bộc lộ sự phản bội của Giuđa. Nhưng tự việc chấm bánh để trao cho ai là một cử chỉ yêu thương săn sóc, ân cần; như khi ta trao bánh cho ai trong bàn tiệc. Vì Chúa Giêsu là Thiên Chúa Là Tình Yêu nên ta cũng có thể hiểu là Ngài đang muốn cảnh tỉnh Giuđa qua cử chỉ yêu thương này. Cũng như khi sau này khi Giuđa dẫn quân lính đến và hôn Chúa Giêsu để làm dấu hiệu cho lính bắt Ngài, Chúa còn muốn cảnh tỉnh Giuđa bằng câu nói rất cảm động: Hỡi Giuđa, con dùng cái hôn để nộp ta ư? Đến đây thánh sử Gioan viết một câu khó hiểu là sau khi ăn miếng bánh Chúa Giêsu trao cho, Satan đã nhập vào Giuđa. Ta chỉ có thể suy niệm về câu nói này là Giuđa lúc đó đã quyết tâm làm một sự lựa chọn. Thật ra không ai trong chúng ta biết một cách chắc chắn là tại sao Giuđa quyết tâm bán Chúa. Có nhiều giả thuyết về sự kiện này. Có điều chắc là Giuđa đã tin tưởng vào kế hoạch và sự khôn ngoan của mình hơn kế hoạch của Thiên Chúa.

Ngay trong Tiệc Ly, sau khi rửa chân cho các môn đệ, Chúa Giêsu đã nhiều lần nói nên nỗi muộn phiền của Ngài khi tiên báo là một trong các ông sẽ phản Ngài. Đó là lời mời gọi rõ ràng để Giuđa trở về, bỏ đi kế hoạch nộp bán Chúa. Giuđa có thể phải tự nghĩ: thôi thế này là Thầy đã biết hết dự định đen tối của mình,

thôi mình không dám phản Thầy nữa. Nhưng Giuđa không chịu từ bỏ kế hoạch của mình. Ngay khi Chúa Giêsu trao cho ông miếng bánh mà Ngài đã chấm. Ông cầm lấy miếng bánh nhưng tâm hồn đã chai đá rồi. Ông đã chối từ lời mời gọi của tình yêu. Ông đã quyết định lựa chọn đi ngược lại lời mời gọi của tình yêu như Satan thuở nào. Satan lúc đó còn là Lucifer, Thần mang sự sáng. Đứng trước một sự lựa chọn, một lời mời gọi để phụng sự trong tình yêu, Lucifer và bè lũ đã đưa ra một khẩu hiệu: Chúng ta không làm tội, chúng ta không phục vụ. Khẩu hiệu đó vẫn còn là khẩu hiệu của một nhân loại tự tôn, chối từ Thiên Chúa ngày hôm nay. Nguy hiểm hơn nữa, đó cũng có thể là khẩu hiệu của mỗi người chúng ta. Đây là dấu hiệu để phân biệt ai là môn đệ của Chúa Giêsu và ai là môn đệ của Satan. Có khi trong cuộc đời, trước những biến cố hay xung đột đòi hỏi ta phải lựa chọn, chúng ta đã không lựa chọn yêu thương, phục vụ. Chúng ta muốn nói rằng tôi thắng rồi, ý kiến của tôi mới là chính xác nhất. Trong khi Chúa Giêsu đã đến để phục vụ như người tôi tớ cuối cùng.

Trở lại bàn Tiệc Ly với câu chuyện của Giuđa, cả ngay sau khi Giuđa đã quyết tâm theo kế hoạch của mình để nộp Chúa, tình thương của Chúa vẫn còn theo đuổi, gọi mời. Chúa nói với Giuđa: “Con tính làm gì thì làm mau đi”. Đây có lẽ không phải là một lời xua đuổi theo kiểu các cha mẹ nóng giận nói rằng: thôi đã đến nước này thì mày đi đi. Đây có lẽ lại là một lời mời gọi nữa của tình yêu Chúa để thức tỉnh Giuđa: Thầy biết con đang dự tính làm gì rồi, suy nghĩ lại đi con ơi. Giuđa đã có quá nhiều cơ hội để trở lại, để ngồi lại trong bàn tiệc của tình thương, trong căn phòng ấm

(Xem tiếp trang 114)

Những Lời Tâm Huyết

■ Lm Anrê Đỗ Xuân Quế

Từ khi được bổ nhiệm làm Đại Diện không thường trú của Tòa Thánh Vatican tại Việt Nam, ĐTGM Léopold Girelli(Lê-o-pon Gi-ren-li) đã tới đây nhiều lần, mỗi lần một tháng. Gần đây nghe nói thời hạn này đã được nâng lên hai tháng.

Trong thời gian sang làm việc tại Việt Nam, ngài đã đi nhiều nơi, thăm nhiều giáo phận và gặp gỡ tiếp xúc với nhiều Giám Mục. Ngài đã được tiếp đón rất nhiệt tình long trọng và đã nhìn thấy tận mắt lòng sùng đạo sốt sắng của đồng bào công giáo chúng ta. Những buổi lễ linh đình có hàng ngàn người tham dự tại các nhà thờ, trung tâm hành hương, trung tâm mục vụ chắc hẳn đã gây ấn tượng sâu sắc nơi ngài. Thêm vào đây, các bài báo cáo về hoạt động tông đồ, từ thiện, bác ái trong các giáo phận, về các nhà thờ, các tòa giám mục, các chủng viện, học viện, tu viện mới được mở mang xây cất, các linh mục, tu sĩ nam nữ trẻ đã đi học và đang tiếp tục du học ở Rô-ma và các nước Âu

Mỹ, số người đi tu làm linh mục và tu sĩ nam nữ khá đông, tất cả là một bức tranh rực rỡ làm phấn khởi lòng người.

Thật thế, nếu cứ ở thành phố và

Giáo phận Vinh đón Đức Tổng Giám Mục Leopoldo Girelli thăm Giáo phận. Hình: DCV Vinh Thanh

các tỉnh thành lớn, đi các nhà thờ trong các ngày Chúa nhật, dự các lễ truyền chức, khấn dòng, mừng ngân khánh, kim khánh linh mục, dự các buổi trình diễn thánh ca thì khó mà không nghĩ rằng “hai kinh đang vững vàng”. Tình thế xem ra thật bình an và quang cảnh rất là thịnh đạt.

Nhưng nếu để ý, người ta cũng nhìn thấy ở hậu trường đằng sau bức

tranh rực rỡ nói trên những mảng tối.

ĐTGM Léopold đã nhìn thấy cảnh huy hoàng sầm uất của Hội thánh chúng ta. Nhiều người nghĩ rằng qua các cuộc kinh lý, có lẽ ngài chỉ nhìn thấy mặt nổi còn mặt chìm khó mà thấy được. Nhưng gần đây, người ta đã ngạc nhiên không ít, khi được đọc bài diễn từ của ngài trước HĐGMVN tại Xuân Lộc trong Tuần bát Nhật Phục Sinh vừa qua, trong đó có những lời như sau :

“Nhu Chúa Giê-su đã sống lại và ra khỏi mộ, Hội Thánh Việt Nam cũng phải chỗi dậy, thoát khỏi những từ ngữ chết trong quyển sách thánh để hạ sinh thành lời rao giảng sống động ; HTVN không thể khép kín trong những quan tâm nội bộ, nhưng phải bước ra dẫn thân cho công cuộc loan báo Tin Mừng cho lương dân, cụ thể tại VN. còn hơn 90% anh chị em chưa nghe loan báo Tin Mừng. Cuối cùng, mỗi cá nhân mục tử cũng cần phải ra khỏi mộ tối, để chiếu sáng sự thánh thiện của

Với sự đón tiếp tưng bừng, Đức Tổng Giám Mục Leopoldo Girelli sẽ rất khó có thể tưởng tượng được giáo dân GP Vinh đang bị bách hại nặng nề?
Hình: NVCL

minh trong việc hy sinh tận tình chăm sóc đoàn chiên đã được giao phó cho mình.”

Thật là những lời tâm huyết đầy ý nghĩa. Có thể nói mỗi chữ, mỗi câu đều được chọn lựa và cân nhắc cẩn thận để đưa ra những lời nhắn gửi làm thành một “sứ điệp”. Những lời này được nói ra trước sự hiện diện của HĐGMVN. Nhưng không phải chỉ riêng cho các ngài mà còn cho cả chúng ta nữa, vì chúng ta, những người đã chịu Phép Rửa cũng là Hội thánh, hiểu theo nghĩa là Dân Thiên Chúa, Thân Thể máu nhiệm của Chúa Ki-tô. Không phải vô tình mà ĐT Léopold dùng từ **chối dậy**. Từ này có trong Kinh Thánh khi nói về Chúa Giê-su ở trong đám kẻ chết sống lại. Nói như vậy cho dễ hiểu nhưng chưa hoàn toàn chính xác, vì bản văn trong tiếng Hy-lạp viết là “từ trong mồ chối dậy” : ex nékrôn anastênai (Ga 20,9) Trỗi dậy là hành động của người đang trong tư thế nằm hay ngồi nay đứng lên. Từ này

mạnh và tượng hình hơn từ phục sinh. Nó cho thấy tính bột phát của hành động. “*Như Chúa Giê-su đã chối dậy và ra khỏi mồ, HTVN cũng cần chối dậy*”. Những lời tiếp theo là những chỉ dẫn thiết thực cho việc trỗi dậy này.

Đó không phải là trích dẫn lời Kinh Thánh mà thôi nhưng còn phải làm cho những lời đó thành lời rao giảng sống động. Chữ sống động đi theo lời rao giảng. Muốn sống động, HTVN không nên chỉ lo đến các mối bận tâm của riêng mình như xây cất nhà thờ, mở các trung tâm hành hương, trung tâm mục vụ, các lễ lạt tưng bừng, các cuộc hành hương, đành rằng những thứ này là nhu cầu, là bộ mặt của Hội thánh. Nhưng nếu chỉ chú trọng và dồn mọi nỗ lực vào đó thì e rằng đạo sẽ không có ảnh hưởng gì đến bên ngoài bao nhiêu, trong khi Hội thánh phải lo giáo dục đức tin cho tin đồ hơn nữa và nhất là “*bước ra dẫn thân cho công cuộc loan báo Tin Mừng*”, liên đới và chia sẻ những nỗi đớn đau khốn khổ của đồng bào mình, không giữ thái độ bàng quang trước họa mất nước, trước cảnh người dân bị tước đoạt mọi quyền con người chính đáng của họ. Thái độ “*binh an tọa thị*” trong lúc này là cơ cho người ta chê trách và làm giảm thiểu uy tín của những người có trách

nhiệm.

Những lúc an ninh của Hội thánh bị lâm nguy, đạo bị cấm cản, cần phải có những tiếng nói can trường, thẳng thắn và mạnh mẽ của những vị cầm cân nảy mực trong Hội thánh để bênh vực và bảo vệ những quyền lợi chính đáng của Hội thánh cũng như của con người, như mới đây ĐC Dassid, giám mục giáo phận Peorio (Hoa Kỳ) đã không ngần ngại tuyên bố : “*Mùa thu này, mọi người công giáo chân chính phải tham gia bầu cử và phải bỏ phiếu theo lương tâm công giáo của mình, nếu không thì các trường công giáo, tất cả mọi công trình công giáo của chúng ta, chỉ trừ các nhà thờ đều có nguy cơ bị đóng cửa dễ dàng. .. Sẽ không có tổ chức công giáo nào, dưới bất cứ hoàn cảnh nào có thể hợp tác với ác quỷ nhằm chủ trương giết hại thai nhi vô tội trong bụng người mẹ.*” (LifeSiteNews)

Và ngài cũng khó có thể tưởng tượng được cảnh linh mục Nguyễn Văn Bình bị đánh đập tàn tệ. Hình: NVCL

L.m. An-rê Đỗ Xuân Quế o.p. ■

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

"...There are top class hotels around the world that don't do such great job as Seafood World in Westminster."

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

SEAFOOD WORLD

15351 BROOKHURST, WESTMINSTER, CA 92683

Nhà hàng được Thống đốc Tiểu Bang California, Các hội đoàn Việt Mỹ, Các cơ quan truyền thông, báo chí nhiệt liệt Khen ngợi.

Báo chí Việt Ngữ tặng cho Danh hiệu:

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

Được các trường đại học UCI, Marriotte Hotel mời cộng tác Catering.

Nhận đặt tiệc cưới tại Marriotte Hotel Anaheim

*SEAFOOD DIM SAM
KHÔNG NGẬY MỠ,
CƠM PHẦN NGON MIỆNG
GIÁ BÌNH DÂN*

Nơi lý tưởng để tổ chức Tiệc Cưới

(714) 775-8828 + 1-888-TIEC CUOI + FAX: 775-2317

Giáo Hội Nam Hàn & Giáo Hội Việt Nam

■ Lm Chân Tín

VRNs (12.05.2012) – Sài Gòn – Cách đây gần một tháng, đài Vatican có đề cập đến sự phát triển mạnh mẽ của Giáo Hội công giáo Nam Hàn. Theo đài Vatican, số Kitô hữu từ năm 1960 đến năm 2010 tăng từ 2% đến 30%, trong đó có khoảng 11% là tín hữu công giáo, tức được khoảng 5,4 triệu, số linh mục từ 250 đến 5.000. Hàng năm có rất đông người xin gia nhập Giáo hội Công giáo. Mỗi giáo xứ có từ 200 đến 400 Kitô hữu theo Công giáo. Hồi năm 2008, số tín hữu công giáo đã vượt 10% tổng số dân Nam Hàn và gia tăng 3% mỗi năm. Theo thống kê của giáo hội Nam Hàn, số người lãnh bí tích Rửa Tội đã là 154.000 người. Trong 10 năm qua, số tín hữu Nam Hàn đã gia tăng từ 3 đến hơn 5 triệu, khiến cho giáo hội Nam Hàn là giáo hội tiến triển mạnh nhất Á châu.

Bởi đâu giáo hội công giáo Nam Hàn phát triển một cách kỳ diệu như vậy?

Đó là do hàng giáo phẩm Nam Hàn đã có một chính sách ưu tiên dành cho việc truyền giáo. Giám mục Nam Hàn chi tiêu rất nhiều cho việc truyền giáo. In rất nhiều sách giới thiệu Thiên Chúa cho người Nam Hàn lâu nay theo đạo Phật và đạo ông bà là hai hệ thống khôn ngoan nhân loại và triết lý sống, chứ không phải là hai tôn giáo. Do đó đã có nhiều sách dành cho đạo Phật và đạo ông bà để ca ngợi hai đạo làm người đó và đồng thời nói đến Công

giáo là một tôn giáo, tôn thờ Thiên Chúa, Đấng tạo thành vũ trụ và con người, con người sống nhờ Ngài và có bổn phận thờ Ngài. Công giáo còn đề cập đến tình thương bao la của Thiên Chúa đã ban Con Một Ngài là Chúa Giêsu để cứu độ nhân loại. Nhờ đó mà người đi đạo Phật và đạo ông bà vừa giữ đạo làm người của mình theo hệ tư tưởng đạo Phật, lại thờ Chúa trong đạo công giáo.

Cũng trong chính sách truyền giáo, Hội đồng Giám mục Nam Hàn đã vận động giáo dân đi vào việc truyền giáo, đem Tin Mừng của Chúa Kitô cho người Nam Hàn. Giới trẻ hăng say truyền giáo cho bạn bè ngoài Công giáo. Trong các họ đạo, việc truyền giáo và dạy tôn giáo được giáo dân đảm trách. Ở Nam Hàn, tôn giáo là một chuyện nghiêm chỉnh bắt buộc các tín hữu phải dân thân.

Hiện nay giáo hội Nam Hàn đang sống chương trình gọi là “Rao giảng Tin Mừng hai mươi hai mươi”, có nghĩa là mọi tín hữu trong giáo hội phải dân thân truyền giáo làm sao để vào năm 2020 số tín hữu công giáo đạt tỉ lệ 20% tổng số dân Nam Hàn.

Thật phần khởi khi hàng giám mục Nam Hàn ý thức về việc truyền giáo và nỗ lực hy sinh tiền bạc, thì giờ để đào tạo những giáo dân truyền giáo, thúc đẩy việc truyền giáo, mặc dầu giáo hội Nam Hàn chỉ mới bắt đầu vào thế kỉ 18, tức là sau Việt Nam 300 năm.

Thấy sự phát triển kỳ diệu của giáo hội Công giáo Nam Hàn, tôi không thể không nghĩ đến giáo hội Công giáo Việt Nam.

Người Việt Nam được các vị thừa sai ngoại quốc truyền đạo vào thế kỉ 15, trước Nam Hàn 300 năm. Máu tử đạo đã đổ ra trên đất nước này. Việc truyền giáo của các nhà ngoại quốc đã được thực hiện một cách kỳ diệu. Nhưng từ khi giáo hội Việt Nam lập hàng giáo phẩm Việt Nam, không còn bóng dáng các vị thừa sai ngoại quốc, thì việc truyền giáo cho trên 80 triệu người Việt Nam mà đa số theo đạo Phật và đạo ông bà như bên Nam Hàn, không được tiếp tục. Đó đây có chăng chỉ truyền giáo cho người Thượng. Còn đại đa số người Kinh không còn bóng dáng của người Công giáo truyền giáo.

Nếu giáo dân Công giáo Nam Hàn năng nổ trong việc truyền giáo, coi như việc ưu tiên, đó là nhờ hàng giáo phẩm đặt ưu tiên một là truyền giáo và dành mọi phương tiện, tiền bạc, nhân sự vào việc truyền giáo.

Ở Việt Nam, mỗi năm có lễ truyền giáo theo lịch giáo phận, có quyền tiền để giúp truyền giáo, có bài giảng truyền giáo, cũng vẫn có ủy ban truyền giáo trong Hội đồng Giám mục. Nhưng rồi, chẳng còn gì, chẳng có ưu tư để tổ chức quy mô việc truyền giáo như ở Nam Hàn. Các cha chánh xứ lo việc bổn đạo, lo cho nhiều hội đoàn đạo đức,

nhưng không có hội đoàn nào chỉ lo việc truyền giáo cho người giữ đạo Phật, đạo ông bà. Giáo lý cũng chưa được trao phó cho giáo dân – chưa đào tạo giáo dân đi truyền giáo. Trong các họ đạo cũng có lễ Rửa Tội dịp Giáng sinh, Phục Sinh. Nhưng đại đa số nếu không phải hầu hết là những người sắp lập gia đình với người Công giáo. Ít thấy người xin rửa tội vì được truyền giáo. Giáo hội Công giáo Việt Nam không dành nhiều chi phí cho việc in sách vở cho

người ngoài Công giáo và ít chi phí để nâng đỡ giáo dân làm việc truyền giáo chuyên nghiệp, cần có tiền bạc để dành tất cả thì giờ cho việc truyền giáo.

Ngoài việc Hàng giáo phẩm không quan tâm hỗ trợ việc truyền giáo, tình trạng Hàng giáo phẩm im lặng trước bất công, đàn áp của chế độ cộng sản, người ngoài không còn thiện cảm với giáo hội Việt Nam. Do đó, giáo hội Việt Nam không phát triển được như giáo hội Nam Hàn.

Mong Hội đồng Giám mục Việt Nam ý thức ưu tiên truyền giáo, dành mọi sức lực cũng như tiền bạc, để đẩy mạnh việc truyền giáo như giáo hội Nam Hàn. Đàng khác các giám mục Việt Nam cần phải lên tiếng bảo vệ nhân quyền và tôn giáo. Có như vậy, người ngoài Công giáo mới có thiện cảm với giáo hội Công giáo. Nhờ đó, họ tìm đến giáo hội.

Lm. Chân Tín ■

Phóng sự

(Tiếp theo trang 71)

Dewar, người sáng lập Chương Trình 4000 để mang 4000 người tị nạn Đông Dương trong đó phần lớn là người Việt tị nạn, tới định cư tại Ottawa trong các năm 1979-1982. Ông luôn luôn lên tiếng về các vụ vi phạm nhân quyền tại Việt Nam. Gần đây nhất, ngày 5-4-2012 ông thay mặt cộng đồng người Việt tại Canada đệ trình bản thỉnh nguyện thư về nhân quyền tại Việt Nam lên Quốc Hội Canada, với chữ ký của trên 6,400 công dân và thường trú dân Canada, do Liên Hội đề xướng.

Ông David Kilgour là Dân Biểu liên bang vùng Edmonton trong 27 năm (1979-2006). Ông đã từng giữ

các chức vụ như: Phó Chủ Tịch Quốc Hội, Bộ Trưởng đặc trách Mỹ Châu La Tinh, Bộ Trưởng đặc trách Á Châu Thái Bình Dương. Ông là đồng tác giả (cùng với Luật Sư David Matas) của tài liệu nổi tiếng thế giới về Pháp Luân Công (Report into Allegations of Organ Harvesting of Falun Gong Practitioners in China) và được đề nghị Giải Nobel Hòa Bình năm 2010. Ông thường tham dự các cuộc biểu tình cho nhân quyền tại Việt Nam kể từ năm 1979.

Sau phần phát biểu của Ông Jason Kenny, Ông Nguyễn Thành Danh trao cho ông một lá thư của Liên Hội để nhờ ông chuyển lại cho Thủ Tướng Stephen Harper, yêu cầu chính phủ Canada hỗ trợ mạnh mẽ cuộc tranh đấu cho dân chủ, tự do, và nhân quyền tại Việt Nam.

Cuộc biểu tình chấm dứt lúc 2g30

Ban Quân Nhạc Thiếu Nhi & Ban Hợp Ca Toronto –
Hình: LHNVC

cùng ngày.

Liên Hội Người Việt Canada chân thành cảm tạ Hội Ái Hữu Cựu SVSQTB Thủ Đức Ontario, Ủy Ban Yểm Trợ Phong Trào Dân Chủ Quốc Nội Ontario, Hội Cựu Quân Nhân QLVNCH Ontario, Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Montréal, Đảng Việt Tân – Chi Bộ Toronto, Đoàn Thanh Niên Phan Bội Châu Toronto, Liên Hội Sinh Viên Việt Nam tại Ontario, Hội Cựu Quân Nhân QLVNCH Edmonton, Phong Trào Phụ Nữ Việt Nam Hành Động Cứu Nước, và các tổ chức khác đã nhiệt tình cộng tác với Liên Hội khiến cho cuộc biểu tình được thành công mỹ mãn.

Ngày phổ biến: 14-5-2012
Liên Hội Người Việt Canada
www.vietfederation.ca ■

Ô. Ô. Paul Dewar; Ngô Thanh Hải; Jason Kenny; David Kilgour; Nguyễn Văn Phát; Nguyễn Thành Danh; Nguyễn Văn Tấn -- Hình: LHNVC

NGƯỜI CHẾT HAI LẦN

(cho Mẹ và Quê hương tôi)

Đêm qua nằm mơ thấy mẹ
Xa'c xơ tiêu tụy cơ hàn
Nhìn con, ngàn lời muốn kể
Qua dòng nước mắt chưa chan

Đau lòng, con ngồi bên cạnh
Cầm bàn tay mẹ già nua
Lệ con nhạt nhòa lên mắt
Mẹ ơi, thương mẹ bao vừa!

Bóng mẹ bỗng dưng mờ ảo
Rồi tan như khói như sương
Lòng con dậy mùa giông bão
Giơ tay níu vợi vô thường

Vòng ôm tay con trống vắng
Mẹ ơi! Mẹ đã xa rồi!
Buồn thương, hồn con chết lạng
Tủi thầm cho phận mồôi!

Thế rồi sáng nay con nhận
Thư nhà, dấu đóng Việt Nam
Báo tin người ta giải tỏa
Nơi yên nghỉ mẹ: Nghĩa trang!

Để người ta xây khách sạn
Để người ta dựng tư dinh
Người ta làm nơi giải trí
Người ta "hồ hởi" vô tình!!!

Từng tấm bia sâu vụn đổ
Xương người chắt đóng, cao lên
Kẻ sống đã đành. Cơ khổ!
Sao người chết cũng không yên?

Mẹ ơi, con không còn lệ
Để mà rửa bớt niềm đau
Hỏi ai người không cha mẹ
Không tình cốt nhục thâm sâu

Tổ quốc nào trên trái đất
Dân lành không chỗ dung thân?
Đời sống nào thua súc vật
Người dân chết đến hai lần!

Ngô Minh Hằng

Hội Đồng Đa Văn Hóa Á Châu Canada tuyên dương nhà văn Trà Lũ NGƯỜI VIỆT XUẤT SẮC 2012

Hội Đồng Đa Văn Hóa Á Châu của Canada vừa tuyên dương 25 người Á Châu xuất sắc năm 2012, trong đó có Nhà Văn Trà Lũ Trần Trung Lương của Việt Nam. Buổi lễ tuyên dương được diễn ra tại hội trường Convention Centre đường Leslie, Toronto, chiều ngày 6.5.2012 vừa qua ('Outstanding Asian Canadian Community Awards'- Canadian Multicultural Council).

Ông Trần Trung Lương (Peter Tran) được Hội Đồng ca ngợi về những thành công xuất sắc trong việc phục vụ cộng đồng trong nhiều năm. Ông từng được Bộ Văn Hóa và Công Dân Ontario cử làm đại diện các sắc dân Á Châu trong hội đồng cố vấn cho bưu điện Canada và Cảnh sát Canada. Ông từng là tiếng nói cho các thuyền nhân trên TV, radio và báo chí Canada trong các thập niên 1980 và 1990. Tạp Chí Multiculturalism của Bộ Đa Văn Hóa Liên Bang, số 4 / 1980, đã chọn ông là một trong 4 thuyền nhân thành công nhất ở Canada. Ông còn phục vụ rất tích cực trong lãnh vực tôn giáo. Qua giáo xứ VN ở Toronto, nhóm của ông đã bảo trợ được 188 thuyền nhân từ các trại ĐNA. Năm 2008, ông được chọn là người Á Châu tiêu biểu trong chương trình Truyền Bá Đức Tin của Tòa Thánh Roma. Ngoài ra ông còn là một nhà văn nổi tiếng với nhiều tác phẩm. ■

**KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU
ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN
HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN**

**ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM
(giờ miền Tây HK)
MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG**

CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC

**LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ
WWW.DIENDANGIAODAN.US**

P H Â N   U ʻ U

Chúng tôi mới nhận tin không vui :

Cụ An Tôn ĐỒ TẤN,

**Thân phụ các Anh Đỗ Văn Bình nhân viên AESI hưu trí,
Đỗ Đình Kháng, Chủ tịch HĐMV Cộng Đoàn Thánh Tâm
Dayton, USA và Anh Đỗ Cao Trị Daklak, chủ tịch Hội
Đồng Quản Trị AESI Kingboro, Dayton, USA,**

**sau 97 năm hoàn tất nhiệm vụ nơi trần thế, đã được
Chúa cất về vào lúc 4g37 sáng ngày 7.5.2012 tại quê nhà
Việt Nam**

**Chúng tôi xin chia xẻ nỗi ngậm ngùi thương tiếc phải xa
vắng vĩnh viễn với lệnh nghiêm đường với các Anh và
tang quyến, đồng thời xin chân thành cầu nguyện linh
hồn Cụ AN-TÔN sớm diện kiến tôn nhan Thánh Chúa.**

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

**Đặng Văn Phương và các con
Lập, Huy, Thủy, Thiệp, Tước**

Trả lời thắc mắc của độc giả

■ Lm Ngô Tôn Huấn

Hỏi:

Kính gửi cha Ngô Tôn Huấn
Thưa cha,

Con và bạn hữu thường uống bia, rượu với tiết canh vịt, tiết canh dê, tiết canh heo và mới đây lại có thêm món tiết canh ba ba ngon tuyệt vời.

Nhưng thưa cha, nghe hai bài đọc trong sách Tông Đồ Công Vụ trong tháng năm (May 2012) con bối rối quá.

1. Trong Tông Đồ Công Vụ 15: 7-21 (có sự hiện diện của thánh Phêrô) thánh Giacôbê xác định rõ “... không nên làm khó dễ các người dân ngoại trở về với Thiên Chúa, nhưng truyền cho họ kiêng những ô uế của tượng thần, đừng gian dâm, kiêng thịt các con vật chết ngạt và kiêng máu.”

2. Kế tiếp CV 15:22-31 các Thánh Tông Đồ cùng toàn thể Hội Thánh gửi thư cho các dân ngoại mới tin theo Chúa ở Antiokia, Syria và Cilicia cũng tái xác nhận việc đó như sau: “Thánh Thần và chúng tôi xét rằng: Không nên đặt thêm cho anh em gánh nặng nào khác ngoài mấy điều cần kíp này là: **anh em hãy kiêng đồ cúng thần, huyết, thịt thú chết ngạt và gian dâm.**”

Con đem vấn đề này hỏi cha giảng phòng thì cha trả lời trước cộng đoàn rằng “Chúa Giêsu giảng

trần, Ngài đã thay đổi hết rồi. Ăn (tiết canh) được. Nhưng ăn ít thôi kẻo nguy hiểm cho sức khỏe vì máu là môi trường truyền bệnh ghê gớm lắm.”

Máu - thịt thú chết ngạt - gian dâm là ba điều cấm kị trong đoạn sách này. Vậy tại sao ngày nay Giáo Hội cấm “gian dâm” mà không cấm hai món kia?

Vậy thưa cha, Giáo Hội có chỉ thị nào rõ ràng, minh bạch (explicit) về vấn đề này hay chỉ là tùy theo “lí đoán” của mỗi cha?

Con cảm ơn cha,
Francis Nguyễn (FL)

Trả lời;

Thưa ông Francis Nguyễn,
cảm ơn ông đã hỏi. Xin được trả lời những thắc mắc của ông như sau:

1- Theo thời gian và văn hóa của các dân tộc mà lời Chúa được thích nghi cho phù hợp. Thí dụ vấn đề “cắt bì =circumcision” là điều bó buộc đối với dân Do Thái trong thời Cựu Ước, nhưng đến thời Tân Ước thì phép Rửa đã thay thế cho việc cắt bì. Do đó, người Do Thái gia nhập KitoGiáo thì không còn bị bó buộc theo luật cũ là “cắt bì” nữa mà phải chịu phép Rửa mà thôi. Lại nữa, trong thời Cựu Ước, việc tế lễ đòi hỏi phải giết một

con vật, vị tư tế sẽ lấy máu tươi trên bàn thờ còn thịt thì hòa thiêu (Holocaust)” để đền tội thay cho dân. (xem sách Xuất Hành 28:10-18). Như vậy máu có giá trị đền tội trong thời Cựu Ước. Có lẽ vì truyền thống này mà trong thời gian đầu của Kitô Giáo có lệnh cấm uống máu con vật nào. Nhưng nay thì Giáo Hội không ngăn cấm việc này mà để giáo dân tùy ý lựa chọn theo phong tục và khuyến cáo của y khoa mà thôi. Do đó, người VN và nhiều dân Á Châu khác có theo quen ăn tiết canh, ăn thịt chó, thịt rắn... trong khi người Âu Mỹ rất sợ những món này vì lý do vệ sinh, văn hóa và y học. Nhưng người VN ăn tiết canh thì không có tội gì

nếu có điều quan ngoại là vì vấn đề vệ sinh mà thôi. Lại nữa, Thánh Phaolô trong thư 1 Corintô, nói rằng người nam là thủ lãnh của người nữ, và người nam không bó buộc phải che đầu khi cầu nguyện trong khi người nữ lại bó buộc phải che đầu khi cầu nguyện. (1 Cor 11: 2-9). Việc này hoàn toàn không còn áp dụng trong Giáo Hội ngày nay coi người nam và nữ bình đẳng và phải tương kính nhau khi thi hành bổn phận vợ chồng trong gia đình. Đàn bà Mỹ vẫn được phép đội mũ khi dự Thánh Lễ và lên rước Mình Thánh Chúa, trong khi đàn ông thì không đội mũ khi vào nhà thờ. Đây là thói quen văn hóa, chứ không có giáo lý, giáo luật nào cấm việc này

Tóm lại, tùy hoàn cảnh, văn hóa, phong tục mà lời Chúa được áp dụng về tiểu tiết nhưng về đại thể liên quan đến các giáo lý căn bản, các tín điều (dogmas) và đức tin thì không thể thay đổi được

Ước mong những giải đáp trên thỏa mãn câu hỏi ông đặt ra

Thân mến
LM P.X Ngô Tôn Huấn ■

Cô Muốn Tôi làm gì?

Một người phụ nữ lo lắng bé con đến gặp bác sĩ phụ khoa và nói: “Bác sĩ, tôi có ...một vấn đề nghiêm trọng và rất cần sự giúp đỡ của ông! Ông thấy đây, con tôi còn chưa đến 1 tuổi và tôi lại đang mang thai một lần nữa. Tôi không muốn những đứa trẻ sinh ra quá gần nhau.

“Ồ vậy thì” - bác sĩ hỏi - “cô muốn tôi làm gì?”

Người phụ nữ nói: “Tôi muốn ông giúp tôi ngừng mang thai, tất cả là nhờ ông”.

Vị bác sĩ suy nghĩ một lúc, rồi

ông nói với người phụ nữ: “Tôi nghĩ rằng tôi có một giải pháp tốt hơn cho vấn đề của cô. Và còn bớt nguy hiểm cho cô...” Cô gái mỉm cười, tin tưởng nghĩ rằng bác sĩ sẽ đáp ứng được yêu cầu của cô.

Nhưng ông lại tiếp tục: “Cô thấy đây, để cô không phải chăm sóc 2 đứa trẻ cùng một lúc, thì hãy giết chết đứa trẻ cô đang bế trên tay. Bằng cách này, cô có thể nghỉ ngơi một thời gian trước khi đứa còn lại được sinh ra. Nếu chúng ta giết một trong hai đứa bé, thì không quan trọng là đứa nào phải không? Sẽ không có một mối nguy hiểm đe dọa

nào cho cô nếu cô chọn đứa bé cô đang bế.”

Người phụ nữ kinh hoàng, mặt biến sắc: “Không thể được thưa bác sĩ! Làm vậy thực sự là quá khủng khiếp! Thật dã man khi giết một đứa trẻ...”

“Tôi đồng ý” - bác sĩ trả lời. “Nhưng mà khi đến đây và nhờ tôi thì có vẻ như cô chấp nhận được điều đó mà, vì vậy tôi nghĩ đó là giải pháp tốt nhất.”

Cô gái ôm chặt đứa bé trên tay, chào từ biệt bác sĩ ra về, và không mấy may nghĩ đến việc thực hiện điều mà cô vừa định làm cách đó ít phút...

Bác sĩ mỉm cười, nhận ra rằng ông đã giữ vững quan điểm của mình. Ông đã thuyết phục được người mẹ rằng không có sự khác biệt nào trong việc giết chết một đứa trẻ đã được sinh ra và một đứa trẻ vẫn còn trong bụng mẹ. Tội ác là như nhau! ■

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê (714) 531-4249

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435 Bond and Insured!!!

Quality from the top...

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

CHA GIÀ CỦA DƯƠNG THU HƯƠNG CÓ Ở ĐỈNH CAO CHÓI LỢI?

■ Mặc Giao

Lời Tòa Soan : Ngày 19 tháng 5 vừa qua, nhà cầm quyền cộng sản VN đã bắt cả nước mừng sinh nhật “Bác” Hồ như mọi năm. Thật ra ngày này được chính ông Hồ bịa ra vì nhu cầu chính trị và tuyên truyền. Chúng tôi đăng lại bài này của tác giả Mặc Giao viết về tập truyện lịch sử “Đỉnh Cao Chói Lợi” của Dương Thu Hương để chúng ta có dịp hiểu thêm đặc tính gian trá và tàn ác của ông Hồ và đám đàn em của ông.

Bản Pháp ngữ của tập truyện “Đỉnh Cao Chói Lợi”, tác phẩm mới nhất của Dương Thu Hương, do Đặng Trần Phương dịch với tựa đề “Au Zénith”, đã được xuất bản tại Paris. Bản gốc Việt ngữ chưa được xuất bản, nhưng những bản dịch tiếng Anh, tiếng Đức và tiếng Ba Lan đã được quảng cáo là sẽ được trình làng trong thời gian gần đây. Tác phẩm này đã gây một vài tiếng vang trong dư luận, không phải như một biến cố văn chương, nhưng vì những tiết lộ động trời liên quan đến “Cha Già Dân Tộc” Hồ Chí Minh.

Dương Thu Hương là một cựu đảng viên Cộng sản, tốt nghiệp trường viết văn Nguyễn Du, đã tình nguyện đi chiến trường miền Nam làm công tác văn công để tác động tinh thần bộ đội. Nhưng khi vào đến Sài Gòn như một kẻ chiến thắng, Dương Thu Hương đã cay đắng nhận ra rằng chẳng có cuộc chiến tranh chống Mỹ cứu nước nào hết, nhưng chỉ là cuộc chém giết giữa

hai phe người Việt với nhau, và: “*dù gì chẳng nữa thì cái mô hình xã hội của cái miền đất bại trận mới chính là mô hình của nền văn minh, và chúng tôi là người trong đội ngũ chiến thắng thì thực ra chúng tôi đã chiến đấu cho một mô hình xã hội man rợ*” (trả lời phỏng vấn của Little Saigon Radio, 30-04-2001). Từ đó, Dương Thu Hương quay sang thái độ chống đảng, bị nhốt tù, bị khai trừ khỏi đảng, được cố Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh gọi là “*con đĩ phá đảng*”, rồi đi Pháp và tị nạn luôn tại Pháp. Vì vậy, người ta không lấy làm lạ khi đọc lời đề tặng của tác giả ở đầu tác phẩm “Au Zénith”: “*Pour Luu Quang Vũ et tous les innocents qui sont morts dans ce silence noir*” (tặng Luu Quang Vũ và tất cả những người vô tội đã chết trong sự im lặng đen tối). Luu Quang Vũ là một nhà viết kịch đã có những vở kịch gây nhức nhối cho nhà cầm quyền Cộng sản thời “cởi trói”, bị xe đung chết cùng với vợ một cách mờ ám.

“Đỉnh Cao Chói Lợi” là một tiểu

thuyết, nhưng không phải là một tiểu thuyết hoàn toàn giả tưởng. Những nhân vật và sự kiện chính đều dựa vào thực tế. Dĩ nhiên tác giả có hư cấu. Điều này đã được tác giả xác nhận: “*Tôi vốn không đủ khả năng sáng tác hoàn toàn dựa vào trí tưởng tượng. Mọi cuốn sách tôi viết đều xây dựng trên một câu chuyện thực. Dầu vậy, vẫn cần nhắc lại một cách nghiêm cần rằng tiểu thuyết là tiểu thuyết*”. Vậy chuyện “không dựa vào trí tưởng tượng” trong “Đỉnh Cao Chói lợi” là gì? Có thể trả lời ngay đó là chuyện cuộc đời tình ái của ông Hồ đi song song với chuyện ông bị đàn em truất quyền, cho ngồi trên đỉnh cao làm bù nhìn với tước hiệu “Cha Già Dân Tộc”. Ông Hồ là người được guồng máy tuyên truyền cộng sản ca tụng là vị lãnh đạo anh minh và đạo đức tuyệt vời, đã hy sinh bản thân, không màng tới hạnh phúc lứa đôi, không tìm êm ấm của đời sống gia đình, đã dành hết cuộc đời hy sinh cho dân tộc. Cho tới bây giờ, rất nhiều người vẫn còn tin như vậy, nhất là người ngoại quốc.

Thế nhưng, ngay trang đầu “Đỉnh Cao Chói Lợi”, tác giả đã diễn tả nỗi đau khổ của ông Hồ khi nghe tiếng kêu “*Cha ơi!...Cha!*” của một đứa trẻ hốt hoảng kêu cứu khi người cha tiêu phu của nó vừa xảy chân ngã xuống sườn núi. Ông thương đứa trẻ thì ít, nhưng nhớ tới con ông thì nhiều. Ông nghĩ: “*Có lẽ nó cũng xấp xỉ tuổi thằng bé. Cùng một lứa tuổi nhưng ít may mắn hơn*”. Tại sao con một chủ tịch nước lại không may mắn bằng con một tiêu phu? Lý do: con của bác tiêu phu có cha để gọi, còn con trai ông đã không được ông công nhận, bị giao cho Vũ Kỳ, một đàn em thân tín của ông, nhận làm con nuôi. Chị của nó, tức con gái của ông, cũng bị đưa cho người khác nuôi sau khi mẹ của chúng, Nông Thị Xuân, người đã ăn nằm

với ông như vợ chồng, bị bộ hạ của ông hãm hiếp, đập chết bằng chày vồ rồi vứt xác ra đường Quảng Bá, dàn dựng thành vụ đụng xe. Tội của cô Xuân là xin được hợp thức hóa danh nghĩa vợ chồng với ông. Ông đã đưa vấn đề ra bàn tại Bộ Chính Trị. Toàn thể ủy viên Bộ Chính Trị đã bác khước lời thỉnh cầu này vì muốn bảo toàn hình ảnh “Cha Già Dân Tộc” của ông để dùng hình ảnh đó làm tấm bình phong che đậy những hành động mờ ám của họ. Anh Sáu (Lê Đức Thọ) phải ra tay hành động liền. Anh cho lệnh Quốc Tụy (Bộ trưởng Nội vụ Hoàn, nguyên là một tên móc túi ở chợ Sắt, Hải Phòng) làm nhục và thủ tiêu cô Xuân. Hai đứa con của cô Xuân và ông Hồ nếu không được cô Đông (tức cô Vàng, chị của cô Xuân) đưa đi trốn kịp thời chắc cũng phải chịu cùng số phận với mẹ. Sau đó cô Đông cũng bị giết để không còn ai làm nhân chứng. Ông Hồ chỉ khóc, không một lời trách móc, không một hành động phản đối, không một chỉ thị bảo vệ những đứa con của chính mình. Ông Thủ tướng Phạm văn Đồng cũng chỉ biết khóc kín đáo và than vãn với Vũ Kỳ. Cảnh hồi tưởng này xảy ra trên một đỉnh núi mù mây, trong một căn phòng rộng của chùa Lan Vu, nơi ông Hồ được đưa đến dưỡng bệnh, thật ra là bị giam lỏng. Ông nhớ con rồi lại nhớ cô Xuân. Ông thích nghe bài hát có câu:

Người yêu dấu...

Biết bao giờ lại trông thấy nhau...

Rồi ông nói bằng tiếng tâm niệm: “Xin hãy tha thứ cho tôi”.

Chuyện tình của ông Hồ không phải chỉ có vậy. Trong phần hồi tưởng, ông còn nhớ tới bà đầm nạ dòng làm nghề khâu mũ ở Paris, ở cùng chung cư với ông khi ông hành nghề rửa ảnh chờ thời ở thủ đô Pháp. Bà đầm nạ dòng này đã có con

gái lớn nhưng không chồng, rất hài lòng khi bắt được anh trai Nguyễn Tất Thành để sưởi ấm những đêm đông giá lạnh. Rồi trong thời gian kháng chiến chống Pháp ở núi rừng Việt Bắc, Bộ Chính Trị thương “anh cả” cu ki một mình, ra lệnh cho Hội Phụ Nữ Cứu Quốc tìm cho anh một nàng nâng khăn sửa gối với điều kiện tuyệt đối không dính dáng tình cảm, chỉ làm công tác hộ lý. Hội Phụ Nữ đã kiếm cho anh cô Minh Thu với nhan sắc vai lệch, đầu gối củ lạc, tóc rụng thưa, người khô đét như cá mắm. Nàng ôm một chiếc gối và một cái chăn cuộn trong một manh chiếu cá nhân đến phòng ngủ riêng của anh cả để hiến dâng. Khi nàng xuất hiện, anh cả vừa thấy đã hoảng hồn, lòng lạnh như băng giá. Anh thương hại, cố tỏ ra “ga-lăng” mời nàng uống trà rồi chỉ chỗ cho nàng đi ngủ trước, lấy cớ anh phải thức khuya làm việc. Nàng tủi thân, nằm quay mặt vào tường khóc. Đêm hôm sau, anh cả thấy mình đối xử như vậy là bất nhân nên phải nghĩ rằng gồng mình chiếu cố món quà mà Hội Phụ Nữ Cứu Quốc gửi tặng. Truyện chỉ kể có ba mối tình như vậy thôi. Còn những mối tình khác như việc anh cả đã tặng tịu với bao nhiêu cô bồ da trắng khi ở Liên Xô, đã cưới một phụ nữ Trung Hoa tên Tăng Tuyết Minh làm vợ và phồng tay trên vợ yêu của “đồng chí” Trần Phú, tức nàng Nguyễn Thị Minh Khai, thì không thấy tác giả Dương Thu Hương cho anh cả hồi tưởng. Ấy là chưa kể những vụ lãng nhãng khác không được ghi vào chính sử và ngoại sử.

Để biện minh cho thành tích xác thịt của chủ tịch, Dương Thu Hương đã mượn lời của anh Sáu Thọ nói với Vũ Kỳ để bênh bợn “đàn ông thấy đồ lạ như quạ thấy gà con” như sau: “Cũng cần thông cảm cho người khác. Không phải ai cũng chịu được

cuộc sống thầy tu như cậu. Đàn ông như gà trống, nó phải biết khoe mào và vẩy đuôi”.

Ngay bản thân anh Sáu, một người sắt máu và đặt tham vọng lên trên hết, cũng phải chân thành tự thú:

- “Về già bỗng dưng lại thêm ngắm gái đẹp. Món này hình như cũng giống như thuốc lá, thuốc Lào, cai được hàng chục năm bỗng dưng nghiện lại...”

Rồi anh nửa đùa nửa thật tự đề cao cái “libido” của mình:

- “Cái thân xác của tôi có sức chứa mười hai cuộc đời khác biệt, đủ sự dẻo dai để phục vụ một cách tận tụy ba mươi sáu người đàn bà, từ dậy thì cho đến hồi xuân”.

Như vậy là các lãnh tụ anh minh và đạo đức của đảng đều là những tay chơi có hạng, coi việc trai gái là chuyện tự nhiên, rất con người. Họ chỉ cần dấu diêm cho kỹ để bảo vệ cái mặt nạ “vì dân vì nước” của họ. Chơi xong rồi bỏ, chuyện nhỏ không đáng kể. Chơi xong rồi giết, nếu thấy cần thiết cho mục tiêu chung. Họ đâu có xá gì đến đạo đức và tình người. Họ cũng chỉ làm theo lời chủ tịch Mãn (Mao Trạch Đông) khi ông này hiện về trong giấc mơ để an ủi và dạy bảo ông Hồ lúc ông Hồ đang khóc nhớ con:

- “Một hoàng đế phương đông xứng đáng là hoàng đế không khóc lén khóc thầm vì một chút máu rơi. Người biết rằng ta đã vãi tinh trùng của ta trên giang sơn như cây vãi thóc. Ta không nhớ và ta cũng không cần nhớ là có bao nhiêu đứa bé ra đời dọc đường đi. Ta không có phận sự phải nhớ tới chúng. Kể khác phải lo liệu... Quyền lực không dung hòa với những thứ tình cảm của lương dân”.

Kết luận: nếu ông Hồ có vung vãi những giọt máu rơi thì cũng là chuyện bình thường. Ông là con

người, lại là người có quyền lực.

Nói về quyền lực của ông Hồ bị đàn em tóm đầu, Dương Thu Hương cho hiểu là Anh Ba (Lê Duẩn) và Anh Sáu (Lê Đức Thọ) đã chặt hết tay chân thân tín của ông Hồ và đặt người của họ vào mọi vị trí then chốt trong guồng máy đảng và chính phủ. Đại tướng Long (Võ Nguyên Giáp) bị giao công tác cai đê, khiến dân gian đặt thơ diễu: “Ngày xưa đại tướng cầm quân. Bây giờ đại tướng cầm quần chúng em”. Tuy không cùng phe với Ba và Sáu nhưng tướng Long cũng đồng ý là không thể cho phép ông Hồ công khai cưới cô Xuân, để khỏi làm hoen ố hình ảnh “Cha Già dân tộc”. Ông Hồ hết còn ai để trông cậy, ngoài Vũ Kỳ để tâm sự. Dương Thu Hương cho rằng ông Hồ chống đối cuộc chiến tranh “giải phóng miền Nam”. Ông muốn có thời giờ và hơi sức xây dựng miền Bắc và không muốn máu dân Việt đổ thêm. Trong khi đó, bọn Duẩn, Thọ quyết tâm dốc cả tài nguyên và nhân lực của miền Bắc vào một cuộc phiêu lưu võ trang mới. Họ nắm đa số tuyệt đối trong Bộ Chính Trị. Khi đưa vấn đề ra thảo luận, ông Hồ, dù với tư cách Chủ tịch đảng và Chủ tịch nước, cũng không dám công khai trình bày ý kiến của mình, chỉ trao lời cho một đàn em cấp thứ trưởng lên tiếng phân tích những hơn thiệt của việc phát động chiến tranh. Người này bị cất lời, bị xỉ vả và sau đó bị hạ tâng công tác. Ông Hồ ngồi im thin thít và phải chấp thuận quyết định của đa số. Ông không có cách gì ngăn cản tham vọng điên cuồng của bọn Duẩn, Thọ. Ông rất đau lòng khi nghe báo cáo đầu tiên của Vũ Kỳ: “*Tình hình đang rất xấu. Sức chưa đủ nhưng họ đã quyết định tấn công. Tướng Hân gặp em thông báo rằng trận đánh Năm Phi, toàn bộ chỉ huy bị nghiền nát, riêng tướng Hân ở Hà Tĩnh nên*

thoát. Xác lính ngập đầy khe, nước suối không chảy nổi... Báo, đài chỉ loan tin thắng trận. Lính đào ngũ bị chặn trên các ngã đường rừng từ Quảng Trị ra Hà Tĩnh và bị đưa vào các trại cải tạo đào binh. Không một ai ngoài miền Bắc biết được tin tức thật của mặt trận”.

Ông Hồ không dám ra ra mặt phản đối nhưng vẫn bị phe hiểu chiến nghi ngờ, thậm chí họ còn âm mưu dàn dựng một tai nạn máy bay để hãm hại ông. Trong một chuyến bay đêm trở về Hà Nội bằng trực thăng, phi công chở ông đã kịp thời khám phá ra đèn hiệu hạ cánh được đặt ngay trên mép hồ. Nhờ kinh nghiệm và nhanh trí, phi công đã đáp trực thăng an toàn xuống một sân tối đen. Nếu anh đáp vào địa điểm theo đèn hiệu, chiếc trực thăng sẽ lao xuống nước. Từ đó ông Hồ càng sợ và càng ngoan ngoãn nghe theo những áp đặt của bọn Duẩn, Thọ.

Đến lúc cuối đời, vào tuổi 79, ông Hồ mới nghĩ ra cách trả thù bọn đàn em đã cướp quyền của ông bằng cách quyết định chết vào đúng ngày quốc khánh mùng 2 tháng 9. Ông tin rằng “*theo pháp thuật cổ, kẻ sáng lập ra một vương quốc, một tôn giáo, một môn phái võ lâm mà chết đúng vào ngày khai sinh các tạo phẩm ấy thì đó sẽ là điềm tiên triệu xác thực, là bản phán quyết định mệnh cho sự kết thúc không thể tránh được của chính các tạo phẩm trên”.* Dương Thu Hương đã tạo ra một ông Hồ Chí Minh rất hữu thần, kêu xin từ thần linh đất nước đến Như Lai Phật Tổ chứng giám cho lòng thành của ông và giúp ông hoàn thành ước nguyện. Ông đã thành khẩn cầu nguyện bằng những lời thống thiết:

- “*Hỡi các vị thần linh đất nước, hỡi những linh hồn cao thượng của các anh hùng hào kiệt và các bậc quân vương, những người từng khai phá và bảo vệ giang sơn này. Nếu*

thân xác các ngài đã tan rã nhưng linh anh của các ngài vẫn tồn tại và ngự trị vĩnh hằng trên tổ quốc, xin hãy trở về đây để trợ giúp tôi.

Hỡi Như Lai Phật Tổ, tôi chưa từng đi theo đạo của Ngài nhưng tôi may mắn biết được những đệ tử trung thành của Ngài ở nơi đây và tôi hiểu sức mạnh chinh phục của Ngài với trần thế. Nếu quả thật anh linh của Ngài luôn luôn ngự trị cõi trời tây, xin Ngài hãy hợp lực cùng với các vị thần xứ sở của tôi, để giúp tôi đạt được sở nguyện cuối cùng này:

Tôi, kẻ đã khai sinh ra nhà nước cộng sản Việt Nam vào mùa thu năm Ất Dậu, tức ngày mùng hai tháng chín theo lịch Ki-tô, xin được rời bỏ cõi trần vào đúng ngày ấy tháng ấy năm nay, mùa thu Kỷ Dậu. Cái chết của tôi sẽ là điềm báo triệu và là bản phán quyết khai tử cho chính nó, cái thể chế tàn độc và phản bội này.

Cái chết của tôi sẽ là tặng phẩm cuối cùng dành cho dân tộc tôi.

Cái chết của tôi sẽ là chiến thắng cuối cùng có thể gặt hái, để bù trả lại những thất bại và lỗi lầm tôi đã phạm trong suốt cuộc đời mình.

Cái chết của tôi sẽ là lời sám hối thánh thiện nhất trước pháp đình tối thượng của thiên nhiên và của lương tâm.

Vậy, tôi tha thiết xin tất cả các ngài hãy giúp cho tôi đạt được điều ước nguyện!”

Ông Hồ đã chết đúng vào ngày quốc khánh mùng 2 tháng 9 năm 1969, nhưng không ai biết ông chết cách nào, uống thuốc độc tự tử hay rút ống trợ sinh, hoặc chết tự nhiên vì bệnh tật và tuổi già? Đàn em của ông nói láo là ông chết ngày 3 tháng 9, thay đổi di chúc và làm lễ quốc táng cho ông với rất nhiều nước mắt cá sấu. Sự trả thù của ông Hồ không có hiệu quả. Bốn mươi năm sau

(Xem tiếp trang 115)

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010

202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐÔ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM

THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẦN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👍 **Giá hạ nhất,**
- 👍 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👍 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👍 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👍 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Tổ chức Theo dõi Nhân quyền: Cần trả tự do cho các thanh niên Công giáo

Bốn thanh niên vận động phải ra tòa

(Bangkok, ngày 23 tháng Năm năm 2012) - Hôm nay, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền lên tiếng chính quyền Việt Nam cần thả ngay lập tức bốn thanh niên Công giáo bị cáo buộc tuyên truyền chống nhà nước, và hủy bỏ mọi cáo trạng đối với họ. Tòa án Nhân dân tỉnh Nghệ An dự kiến sẽ mở phiên tòa xử bốn người vào ngày 24 tháng Năm năm 2012.

Bốn người – Đậu Văn Dương, Trần Hữu Đức, Chu Mạnh Sơn và Hoàng Phong – thuộc cộng đồng Công giáo Vinh, tỉnh Nghệ An. Họ bị chính quyền bắt giữ với lý do được cho là phát tán truyền đơn ủng hộ dân chủ.

“Thật cực kỳ xấu hổ khi chính quyền Việt Nam đưa những nhà vận động Công giáo ra tòa xử và có thể sẽ kết án tù chỉ vì họ bày tỏ quan điểm và phát truyền đơn,” ông Phil Robertson, Phó Giám đốc phụ trách châu Á của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền nói. “Qua việc truy tố bốn nhà vận động nói trên, chính quyền Việt Nam cho thấy họ rất coi thường tự do tôn giáo và tự do ngôn luận.”

Trong quá khứ, bốn nhà vận động đã tham gia nhiều việc làm thiện nguyện, như vận động phụ nữ không nạo phá thai, hiến máu, và tình nguyện giúp trẻ mồ côi và các nạn nhân bị thiên tai. Chính quyền bắt giữ Đậu Văn Dương, 24 tuổi,

đang là sinh viên trường Cao đẳng nghề Du lịch – Thương mại Nghệ An và người em họ Trần Hữu Đức, 24 tuổi, sinh viên trường Cao đẳng nghề kỹ thuật Việt – Đức, Nghệ An vào ngày mùng 2 tháng Tám năm 2011. Hôm sau, chính quyền tiếp tục bắt Chu Mạnh Sơn, 23 tuổi, sinh viên trường Đại học Y khoa Vinh. Hoàng Phong, 25 tuổi, cựu sinh viên vừa tốt nghiệp trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật Vinh, bị bắt ngày 29 tháng Mười Hai.

Chính quyền Việt Nam thường vận dụng Điều 88 bộ luật hình sự, “tuyên truyền chống nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam,” để tùy tiện bỏ tù những người viết blog, các nhà phê bình và vận động. Điều 88 quy định mức án từ 3 đến 20 năm tù cho các hành vi như “tuyên truyền,” “lưu hành các tài liệu, văn hóa phẩm,” hay “chiến tranh tâm lý” chống chính phủ.

Trong năm 2011, các tòa án Việt Nam đã áp dụng điều luật này để kết án ít nhất 10 người viết blog và vận động chỉ vì họ đã bày tỏ quan điểm của mình, trong đó có nhà hoạt động pháp lý Cù Huy Hà Vũ, các blogger Vi Đức Hồi, Lư Văn Bảy, Hồ Thị Bích Khương, Nguyễn Bá Đăng và nhiều người khác.

Tháng Ba năm 2012, Tòa án Nhân dân tỉnh Nghệ An kết án hai

nhà vận động Công giáo khác, là Võ Thị Thu Thủy và Nguyễn Văn Thanh, cũng theo Điều 88. Báo chí nhà nước đưa tin hai người có liên hệ với Linh mục Nguyễn Văn Lý, và bị cáo buộc đã phát tán truyền đơn chống nhà nước. Võ Thị Thu Thủy bị kết án năm năm tù và Nguyễn Văn Thanh bị ba năm tù.

Ba người viết blog nổi tiếng, Nguyễn Văn Hải (bút danh Điều Cày), Phan Thanh Hải (bút danh Anhasg) và Tạ Phong Tần, cũng bị truy tố theo Điều 88. Ba người đều là thành viên sáng lập Câu lạc bộ Nhà báo Tự do, ra đời vào tháng Chín năm 2007 với chủ trương thúc đẩy báo chí độc lập và tự do ngôn luận.

Có ít nhất 12 người viết blog và vận động khác cũng là người Công giáo, trong đó có những blogger nổi tiếng như Tạ Phong Tần và Lê Văn Sơn, cũng đang bị giam giữ chờ điều tra hoặc xét xử. Nhiều người trong số những người bị bắt giữ nói trên có liên quan đến Nhà thờ Thái Hà ở Hà Nội và Nhà thờ Kỳ Đồng ở Thành phố Hồ Chí Minh thuộc Dòng Chúa Cứu thế. Trong năm qua, cả hai nhà thờ thường xuyên tổ chức các buổi cầu nguyện cho sự an toàn của những nhà vận động đang bị giam giữ. Ngày 20 tháng Năm vừa qua, nhà thờ Thái Hà đã tổ chức lễ cầu nguyện cho bốn nhà vận động sẽ bị xử vào ngày 24 tháng Năm tới.

“Điều 88 có tác dụng tương tự như cỗ máy cưa của pháp luật, được thiết kế để đốn hạ những người lên tiếng chất vấn hoặc phê phán chính phủ,” Robertson phát biểu. “Những nhà lãnh đạo Việt Nam cần hủy bỏ điều luật hà khắc này và lắng nghe người dân, thay vì bịt miệng và bỏ tù họ chỉ vì họ nghĩ khác mình.”

Muốn biết thêm các báo cáo về Việt Nam của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền, xem: <http://www.hrw.org/asia/vietnam> ■

Kháng thư phản đối việc giam cầm và xét xử 4 thanh niên Công giáo Giáo phận Vinh, Nghệ An.

của Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền
21-05-2012

**NHÓM LINH MỤC
NGUYỄN KIM ĐIỀN**

Kính gửi
- Quý Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước.

- Quý Anh Chị Em thành tâm thiện chí.

- Quý Thân nhân Gia đình 4 thanh niên sắp bị xét xử

Theo tin tức của Truyền thông quốc tế và quốc nội, ngày 24-05-2012 tới đây, các em sinh viên Công giáo, thành viên Giáo phận Vinh và thành viên Nhóm Truyền thông (Dòng) Chúa Cứu Thế là Antôn Đậu Văn Dương, Phêrô Trần Hữu Đức, Antôn Chu Mạnh Sơn (bị bắt từ tháng 8-2011) và Gioan Baotixita Hoàng Phong (bị bắt từ tháng 12-2011) sẽ bị lôi ra tòa án Cộng sản tỉnh Nghệ An, với tội danh cáo buộc “tuyên truyền chống nhà nước” theo điều 88 của Bộ Luật hình sự Cộng sản, và phải đối diện với mức án từ 3 đến 15 năm.

Trước sự việc này, hợp với vô số cá nhân đoàn thể Công giáo hoặc không Công giáo, trong nước lẫn hải ngoại, đã và đang hiệp thông với các bị can bằng việc cầu nguyện, lên tiếng, vận động, hỗ trợ... Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền chúng tôi:

1- Cự lực lên án việc công an đã bắt các bị can một cách mờ

ám, kiểu bắt cóc, lại còn tước đoạt tài sản và không thông báo ngay cho thân nhân gia đình, hoàn toàn sai với các quy định của Luật Tố tụng hình sự (điều 80, 84, 85), của Hiến pháp (điều 71) và của các Tuyên ngôn Quốc tế về các quyền Dân sự và Chính trị (điều 9).

2- Cự lực lên án việc công an và viện kiểm sát, trong tiến trình giam giữ, đã không cho các bị can được liên hệ với luật sư (điều 59 Luật TTHS) và với gia đình (đ. 89 Luật TTHS). Thậm chí cho đến gần ngày xét xử, vẫn không trao bản cáo trạng cho gia đình và luật sư (chỉ cho đọc tại Viện kiểm sát), cũng như chẳng gửi giấy thông báo và mời thân nhân tham dự phiên tòa. (Bản tin VRNs ngày 18-05-2012).

3- Cự lực lên án việc công an quy kết các em vi phạm điều 88 Bộ Luật Hình sự không qua bằng chứng thu thập được mà chỉ qua lời khai được ghi trong trại tạm giam. (Bản tin VRNs ngày 18-05-2012). Đây không thể là chứng cứ buộc tội tại tòa. Ngoài ra, cho dù các thanh niên này có nhận là đã “rải truyền đơn đòi đa nguyên đa đảng, chống lại các đường lối của Đảng Cộng sản Việt Nam và phủ nhận cuộc bầu cử Quốc hội khóa XIII” (theo

lời luật sư Lê Đăng Tùng nói với đài BBC ngày 18-05-2012), thì đó cũng không thể là tội xét theo điều 19 Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và chính trị mà Việt Nam đã xin tham gia ngày 24-9-1982. Bởi lẽ đa nguyên đa đảng là thể chế chính trị văn minh tiến bộ; các đường lối của đảng Cộng sản là nguồn gốc của bao đau thương, khủng hoảng, tai hại cho đất nước và dân tộc; các cuộc bầu cử Quốc hội chỉ là trò gian trá “đăng cử dân bầu”.

4- Mạnh mẽ tuyên bố rằng các em sinh viên sắp ra tòa (cùng với 13 thanh niên còn lại đang bị giam giữ) là những công dân tốt lành, từng tham gia các hoạt động xã hội (bảo vệ sự sống, chăm sóc kẻ mồ côi), từng tham gia các hoạt động yêu nước (biểu tình chống Trung Quốc tháng 6-8/2011, viết blog bày tỏ các quan điểm dân chủ). Họ đồng thời là những giáo dân Công giáo nhiệt thành, biết sống đức tin một cách can đảm và chân thực.

5- Mạnh mẽ tuyên bố rằng vụ án và phiên tòa này là hành động trấn áp của nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam đối với Giáo phận Vinh là cộng đoàn Công giáo có truyền thống bất khuất, từng can

(Xem tiếp trang 117)

Thôi Bỏ Đi Tám

■ Tưởng Năng Tiến

“Who controls the past, controls the future; who controls the present, controls the past.”
George Orwell

Công viên Lê Văn Tám, ở Thành phố Hồ Chí Minh, được bao quanh bởi bốn con đường lớn: Hai Bà Trưng, Võ Thị Sáu, Điện Biên Phủ và Đinh Tiên Hoàng. Giữa lòng đô thị ngọt ngào và nóng bức, sự hiện diện của một khoảnh đất rộng rãi với cây xanh bóng là một món quà tặng (vô cùng) quý giá cho công chúng.

Vậy mà vẫn có lời ra, tiếng vào:
- Đâu có thằng nhỏ (mẹ ruột) nào tên Lê Văn Tám, mấy cha? Cứ theo như sử Đảng thì đêm ngày 1 tháng 1 năm 1946, em Lê Văn Tám tâm đầu vô người, bứt quẹt cho cháy như cây đuốc, rồi chạy cái vù vô kho xăng ở Thị Nghè. Khỏi nói cũng biết là vụ này nỏ nỏ lớn. Cái kho, tất nhiên, tiêu tùng. Đai phát thanh bên kia đường cũng sập tiệm luôn. Nguyên cả một đại đội lính bảo vệ thì bị thiêu sống, chết không còn một mạng!

Thiệt là một trang sử chói loà và khét lẹt. Đọc mà thấy ghê, tưởng cứ y như thiệt vậy. Tưởng vậy mà không phải vậy.

Sự thiệt, theo lời giáo sư Phan Huy Lê (Chủ tịch Hội Khoa học Lịch sử Việt Nam) qua một cuộc

phỏng vấn – dành cho báo Người Việt – vào hôm 18 tháng 3 năm 2005 thì em Lê Văn Tám chỉ là một sản phẩm tưởng của tượng mà thôi. Và đó là lý do khiến trong thiên hạ có lời xì xào, đòi bỏ cái tên Lê Văn Tám. Tôi có “rà” lại vụ này, và thấy Wikipedia Việt Nam ghi lại như sau:

“Lê Văn Tám là một nhân vật hư cấu. Chuyện ‘ngon đuốc Lê Văn Tám’ được tuyên truyền rộng rãi để cổ động tinh thần chiến đấu của nhân dân ...

Tên Lê Văn Tám đã được đặt cho một số trường tiểu học, tượng đài, rạp chiếu phim, đường phố hay các địa danh khác.”

Chèn ơi! Như vậy mà mấy cha mấy mẹ cứ nặng nề đòi xoá tên Lê Văn Tám thì tốn kém, và phiền phức biết chừng nào mà kể. Trong hoàn cảnh đất nước đang còn gặp nhiều khó khăn (về mọi mặt) tôi đề nghị là cứ giữ tên cũ đi, chỉ cần bôi bớt một nét của chữ “m” cho nó thành “n” thôi.

Vậy là khắp nước sẽ có những công viên, trường học, tượng đài Lê Văn Tám chớ không phải là Lê Văn Tám nữa. Rõ ràng vừa tránh được điều tiếng, vừa đỡ tốn công và tốn của. Cứ kể như chuyện em Tám chỉ để tán nhảm, cho vui thôi.

Mà sử sách của Đảng ta thì

những chuyện nhảm nhí cỡ đó (kể như) là chuyện nhỏ. Hồng tin, thử nhìn lại cuộc đời hoạt động cách mạng của bác Tôn mà coi.

Cũng cứ theo như sử Đảng thì bác Tôn sinh năm 1888, tại Long Xuyên. Năm 1914, ông bị bắt lính qua Tây. Năm 1919, chính ông là người treo cờ đỏ (trên chiến hạm Pháp) ở Hắc Hải để ủng hộ cách mạng Nga. Năm 1920 ông trở về nước. Năm 1925, ông tổ chức đình công để cầm chân một chiến hạm Pháp ở nhà máy Ba Son...

Sự nghiệp và thành tích của bác còn được ghi rõ trong hai tác phẩm chính: Đồng chí Tôn Đức Thắng, người chiến sĩ cộng sản kiên cường, mẫu mực (nxb Sự Thật 1982) và Người thủy thủ phản chiến ở Biển Đen (nxb Thông Tin Lý Luận 1988).

Cả sử lẫn sách của Đảng ta đều ghi rành rành như vậy mà (rồi) vẫn có điều tiếng eo xèo, dị nghị. Trong một cuộc phỏng vấn do BBC thực hiện, nghe được vào hôm 24 tháng 8 năm 2003, ông Christoph Giebel - giáo sư sử học của đại học Washington, Hoa Kỳ - đã nói rằng bác Tôn “không có mặt trên bất kỳ con tàu nào của Pháp, liên quan đến vụ binh biến ở Hắc Hải”. Nói cách khác (ít tế nhị hơn) là vụ bác Tôn tham dự vào việc nổi loạn và treo cờ ở Biển Đen chỉ là chuyện... xạo! Cái vẫn thường được mô tả là “cuộc đình công thắng lợi” mà bác Tôn đã khởi xướng ở cảng Ba Son, tất nhiên, cũng... xạo luôn!

Cha nội giáo sư Christoph Giebel (thiệt) vô duyên hết biết luôn!

Chuyện của đất nước người ta, mắc mớ gì mà ngứa miệng nhẩy vô bàn luận (và bàn loạn) như vậy chớ?

Hồi mới nghe vụ này, tui cũng tưởng là thằng chả vì rảnh quá sinh thói ngồi lê đôi mách – kiếm chuyện

làm quà – nên nghe qua rồi bỏ; ai dè, năm sau, năm 2004, nhà xuất bản University of Washington Press cho ra đời cuốn *Imagined Ancestries of Vietnamese Communism* (Ton Duc Thang and the Politics of History and Memory) của Chirstoph Giebel. Theo lời giới thiệu của nhà xuất bản, tác phẩm này đã “làm sáng tỏ cuộc đời thật cũng như được tô vẽ thêm của Tôn Đức Thắng (1888-1980), một nhà hoạt động cách mạng nổi tiếng và thần tượng của Đảng Cộng sản Việt Nam, nhưng đây chỉ là một bản lí lịch dùng cho các buổi lễ lạt mà thôi... Công trình nghiên cứu này theo sát những quá trình phức tạp, kéo dài hàng chục năm, trong đó những hành động dũng cảm nổi tiếng của Tôn Đức Thắng đã bị xuyên tạc hay đơn giản là bị bỏ ra và – tùy theo nhu cầu lịch sử và chính trị – được Đảng sử dụng như một công cụ tuyên truyền”

(*)

(*Ancestries of Vietnamese Communism illuminates the real and imagined lives of Ton Duc Thang (1888-1980), a celebrated revolutionary activist and Vietnamese communist icon, but it is much more than a conventional biography.... The study traces the decades-long, complex processes in which famous heroic episodes in Ton Duc Thang's life were manipulated or simply fabricated and depending on prevailing historical and political necessities-utilized as propaganda by the Communist Party*). Sự nghiệp cách mạng của bác Tôn, từ nay, kể như là đi... xuống. Nói tình ngay thì dân Việt đã biết là bác ấy “xuống” lâu rồi, chớ đâu có cần phải chờ đến lúc được cái ông giáo sư ở tuốt bên Huế Kỳ... phát hiện.

Hình bìa cuốn *Imagined Ancestries of Vietnamese*

Communism (Ton Duc Thang and the Politics of History and Memory) của Chirstoph Giebel. Trước đó cả thập niên, vào năm 1995, nhà xuất bản Văn Nghệ (California) đã cho trình làng cuốn *Thư gửi Mẹ và Quốc hội của Nguyễn Văn Trấn*. Qua cuốn sách này, Chủ tịch Nước Tôn Đức Thắng được toàn dân hết sức thương cảm và ái ngại – sau khi nghe ông than thân, bằng một câu chửi thề, được ghi lại, nơi trang 266, như sau:

“Đ... mẹ, tao cũng sợ!” Thiệt, nghe mà muốn ứa nước mắt. Cỡ Đại tướng đang cầm quân mà bị bắt phải cầm quân cũng lật đật cầm liên (và cầm rất chặt) thì Chủ tịch Nước – nghĩ cho cùng – đâu có là cái đỉnh gì, trong vòng tay của Đảng. Sợ là phải (giá) và là chuyện mà ai cũng... thông cảm được.

Điều đáng tiếc (và rầy rà) là thiên hạ lại không đủ bao dung để nhắm mắt làm ngơ trước những con đường, những cơ quan, và trường học đã (lỡ) mang tên Tôn Đức Thắng. Cứ để nguyên như vậy cũng (hơi) kỳ nhưng thay thì kẹt lắm, nếu chưa muốn nói là kẹt lớn. Rồi mấy cái tên bác Nguyễn Lương Bằng, bác Lê Duẩn, bác Trường Chinh... – và cả đồng những mấy bác và mấy chú (thổ tả) khác nữa – không lẽ cũng phải thay luôn?

Tốn kém bộn à, chớ đâu phải chuyện chơi, mấy cha?

Cũng như trường hợp của em Lê Văn Tám, tôi xin đề nghị “một giải pháp tình thế” như sau: cứ giữ tên bác Tôn đi, chỉ đổi chút xíu thôi. Thay vì “c” ta sửa thành “t” trong chữ “đức” là... rồi. Tôn Đức Thắng sẽ biến thành Tôn Đút Thắng. Gọn bâng. Vừa yên được lòng người, vừa đỡ mất lòng Bác, lại cũng đỡ tốn công và tốn của. Vấn đề của em Tám và bác Tôn, cứ khoanh vùng lại như vậy – kể như –

là mát trời ông Địa! Bây giờ xin nói đến chuyện (linh tinh) của bác Hồ. Bác này thì tầm tiếng (và tai tiếng) hơn bác kia... chút xíu!

Sau khi bản sao bức thư của anh Nguyễn Tất Thành (xin vào học Trường Thuộc Địa) được phát tán tùm lum, và sau khi cả nước đều biết rằng kiệt tác Những mẩu chuyện về cuộc đời hoạt động của Hồ Chủ tịch do chính bác Hồ là tác giả thì dư luận – trong cũng như ngoài nước – bắt đầu rục rịch đòi đổi tên Thành phố Hồ Chí Minh, và san bằng cái lăng của ông.

Vì có cả trăm con đường, công viên, trường học, tượng đài... mang tên Lê Văn Tám nên chuyện thay đổi mới khó khăn, tốn kém. Chớ chỉ có một địa danh mang tên Hồ Chí Minh (quang vinh) thì chuyện đổi thay, xem ra, là chuyện nhỏ. Stalingrad hay Leningrad đều đã được giải phóng, và trở về với cái tên cũ của nó thì không có chi mà cái tên Sài Gòn lại bị mất luôn.

Vụ cái lăng thì còn... khỏe nữa. Nhà thơ Nguyễn Quốc Chánh đã có dự kiến như sau:

“Tôi đề nghị một phương pháp xử lý lăng Hồ Chí Minh như vậy: chôn ông ta thật sâu dưới lòng đất, ngay nơi xác ông ta đang nằm, rồi dán lên bên trong, bên ngoài của tất cả những bức tường, trần và các lối đi trong lăng những đầu lâu của những nạn nhân, ưu tiên là những nạn nhân trong cái cách ruộng đất, và đổi tên thành:

LĂNG NHỮNG NẠN NHÂN CỦA CHỦ NGHĨA CỘNG SẢN VIỆT NAM.”

Nguyễn Quốc Chánh nói vừa dứt lời thì đã có một thằng cha (mã mẹ) nào đó lật đật ôm bác Hồ bỏ gọn vô... Đại Nam Quốc tự, ở Bình Dương. Theo tường thuật của báo Tuổi Trẻ Online, đọc được

(Xem tiếp trang 117)

Tin Giờ Chót

Tường thuật trực tiếp phiên tòa xét xử 4 thanh niên Công giáo GP Vinh tại Tòa án Nhân dân Tỉnh Nghệ An

Thưa quý vị,

Sau mấy tháng bắt bớ giam cầm theo hình thức khủng bố của nhà cầm quyền CSVN tại Nghệ An, hôm nay 24/5/2012, nhà cầm quyền Nghệ An đưa 4 thanh niên sinh viên công giáo ra cái gọi là phiên tòa xét xử.

Nữ Vương Công Lý sẽ tường thuật trực tiếp phiên tòa từ Thành phố Vinh, tỉnh Nghệ An.

Ngay từ sáng sớm, trước công Tòa án nhân dân Tỉnh Nghệ An đã có hàng trăm giáo dân đổ về dự phiên tòa. Tuy nhiên, xung quanh công Tòa án Nhân dân Tỉnh Nghệ An dày đặc các lực lượng công an, cảnh sát. Trước nỗi oan khuất của các thanh niên, sinh viên công giáo, bà con giáo dân và những người quan tâm đến công lý, sự thật đã bắt chập sự ngăn cản đã đến phiên tòa.

7h50: Hiện có khoảng 500 giáo dân tập trung trước Công tòa án Nhân dân Tỉnh Nghệ An và khoảng hơn 100 cảnh sát.

Phiên tòa đã bắt đầu, khi người nhà chưa được ai vào trong. Khi người nhà được vào thì Tòa đã bắt đầu từ lâu.

8h00: Một xe tải chở Cảnh sát cơ động được điều đến đánh đuổi các người nhà.

Chó nghiệp vụ được huy động

đến để đối phó với người dân dự tòa “Công khai”.

Giáo dân ngày càng đến đông hơn trước Tòa án Nhân dân tỉnh Nghệ An.

8h 35: Linh mục Anton Hoàng Sĩ Hương, quản Hạt Cầu Rằm và Ban mục vụ Giáo xứ đã đến Công tòa án. Các bạn sinh viên, thanh niên đã tập trung đến trước công tòa đọc kinh cầu nguyện.

Những giáo dân không được vào tòa, đã quỳ xuống trên hè phố đọc kinh cầu nguyện, tiếng kinh vang cả đoạn phố dài, những người qua đường thực sự ngạc nhiên trước khung cảnh phiên tòa này.

Các nạn nhân bị bắt bớ theo hình thức khủng bố, cưỡng bức nhận tội và không hề được có thông tin từ bên ngoài. Ông Chu Văn Nghiêm, trước tòa đã hô to: “Các con vô tội, các con hãy cam đảm lên” liền bị công an công an dẫn giải ra ngoài trước con mắt ngơ ngác của các em nạn nhân.

9h: Trước sự tập trung quyết liệt của giáo dân, nhà cầm quyền đã buộc phải để bà con vào trong sân Tòa án để giảm bớt sự chú ý của những người qua đường. Trong sân tòa, các giáo dân đã liên tục cầu nguyện và đọc kinh vang dội vào tận phòng xử án.

Trong tòa, các luật sư tranh tụng

quyết liệt nêu rõ sự vô tội của các em. Các luật sư đã chỉ rõ những sai phạm trong quá trình tố tụng và yêu cầu Tòa trả lại hồ sơ vì không đủ chứng cứ buộc tội các em.

9h30: Phiên tòa bỏ túi đã đề nghị mức án cho các nạn nhân như sau: Chu Mạnh Sơn, Đậu Văn Dương đã bị đề nghị mức án: 42-45 tháng; Trần Hữu Đức 36 đến 39 tháng; Hoàng Phong từ 26 đến 29 tháng tù giam.

Đây là sự trắng trợn chà đạp lên pháp luật và đạo đức của nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam đối với các thanh niên có tấm lòng vì Sự thật, Công lý, vì đất nước.

10h: Phiên tòa đang tiếp tục tranh tụng sau sự tranh tụng của các Luật sư, hiện nay Viện Kiểm sát đang cố tình buộc tội các em trong phần tranh tụng của mình. Vở kịch này làm người ta nhớ đến phiên tòa Cù Huy Hà Vũ cách đây 9 tháng.

10h05: Linh mục Anton Nguyễn Văn Niên có mặt tại sân Tòa án, sự có mặt của các linh mục đã được các giáo dân nồng nhiệt ủng hộ. Tinh thần giáo dân vẫn kiên vững và trong trao đổi họ cho biết: Dù nhà cầm quyền có dùng đủ mọi mưu ma chước quỷ để buộc các em khiếp hãi mà nhận tội, thì họ vẫn tin các em hoàn toàn vô tội.

10h30: Tòa tạm nghỉ giải lao để nghị án.

Trong quá trình tranh tụng, mỗi khi Luật sư tranh tụng, loa phát ra sân bị ngắt hoặc rất nhỏ không thể nghe được, ngược lại khi Tòa hoặc Viện Kiểm sát nhân dân nói thì loa bật to. Đông đảo bà con giáo dân đã hô to yêu cầu bật loa để bà con nghe, nhưng tòa vẫn... điếc.

11h43: Bất chấp các sai trái vi phạm Luật tố tụng và các bào chữa trên cơ sở pháp luật của Luật sư và thực tế Pháp luật, cái gọi là Tòa án Nhân dân Tỉnh Nghệ An vẫn tuyên án như sau:

Chu Mạnh Sơn 36 tháng tù giam, quản chế 1 năm sau khi mãn hạn tù, Đậu Văn Dương 42 tháng tù giam, 18 tháng quản chế; Trần Hữu Đức 39 tháng tù giam, quản chế 12 tháng; Hoàng Phong 18 tháng tù treo.

Phiên tòa này đã bôi thêm một vết nhơ ô nhục lên nền pháp lý Việt Nam, ông Chu Văn Nghiêm, bố của

em Chu Mạnh Sơn phát biểu: “đây là một phiên tòa ô nhục, dù các bị cáo có nhận tội thì đó cũng là nhận tội trong hoàn cảnh bị ép buộc, ép cung”.

Một lần nữa, phiên tòa cho thấy bộ mặt nhơ nhớp nham nhở của chế độ độc tài Cộng sản Việt Nam trong khi hành xử với người dân yêu Sự thật, Công lý và mong muốn cho

đất nước luôn tiến bộ. Ngược lại với thái độ hèn hạ, bạc nhược quy lụy trước kẻ thù dân tộc, trước bọn bành trướng Bá quyền Bắc Kinh đang xâm lược nước ta và âm mưu thôn tính lâu dài đất nước này, đẩy dân ta vào vòng nô lệ

Giáo dân Giáo xứ Thái Hà đến hiệp thông với các nạn nhân với khẩu hiệu: “Việc của Vinh cũng là việc của Thái Hà”:

Công an đã huy động với số lượng đông đảo đến trấn áp bà con giáo dân, cướp băng rôn và các khẩu hiệu, cướp máy ảnh. Phiên tòa đang diễn ra

Một xe chở tù đã đến chắn ngang cửa phòng xử án, ngăn chặn bà con nhìn vào trong tòa.

Vẫn những trò sách nhiễu hèn hạ của công an Việt Nam!

■ Đỗ Hải Nam

Trước và sau ngày 30/4/2012, một nhóm công an 6 người đã 4 lần chặn bắt tôi dọc đường. Sáu người này gồm 3 người vẫn đêm ngày đeo bám tôi, còn 3 người nữa là của công an Phú Nhuận. Đó là các ngày: 25, 26, 27/4 và 3/5/2012. Sau khi chặn bắt, họ đưa tôi về Trụ sở công an Q. Phú Nhuận rồi tạm giữ tôi trái phép tổng cộng 30 tiếng đồng hồ. Tại đây, tôi phải đối diện với 5-6 viên công an khác nhiều tuổi hơn, cấp bậc cũng cao hơn so với những cậu công an chặn bắt tôi, thường có độ tuổi từ 25 đến 40.

Trước đó, ngày 24/4/2012, một đại úy công an khu vực đến nhà đưa cho tôi tờ Giấy mời, với nội dung: mời ông Đỗ Nam Hải đúng 8 giờ sáng ngày 25/4/2012 có mặt tại Trụ sở công an quận Phú Nhuận, số 181 Hoàng Văn Thụ, P.8, Q. Phú Nhuận để “Làm việc một số vấn đề liên quan đến ông”. Người ký là ông Đoàn Duy Thanh, thượng tá, Phó trưởng công an Q. Phú Nhuận. Tôi đã viết vào cả 2 liên, 1 liên tôi giữ lại và 1 liên để công an mang về, với cùng nội dung như sau: “Đã nhận

nhưng tôi phản đối nội dung Giấy mời này và cương quyết không đi làm việc!”.

Ông Đoàn Duy Thanh là người mà vào chiều ngày 7/4/2006 đã đến nhà tôi cùng với một thuộc cấp. Họ đã niêm phong chiếc máy tính của tôi, sau khi tìm thấy trong đó bản dự thảo “Tuyên ngôn dân chủ Việt Nam” (sau này là Tuyên ngôn 8406) mà tôi đã gửi đi qua mạng Internet cho 8 người đấu tranh dân chủ trong nước, vào buổi sáng cùng ngày. Lúc đó, ông Thanh là trung tá, Phó ban An ninh nhân dân – Công an quận Phú Nhuận.

Họ nói:

Theo đúng nguyên tắc thì chúng tôi vẫn phải lập biên bản về những nội dung sẽ làm việc với anh. Chúng tôi có in ra đây một số đầu tài liệu đã đăng tải trên mạng Internet. Đó là những bản văn của Khối 8406 mà anh có tên trong Ban điều hành và một số bài viết, bài trả lời phỏng vấn của anh gần đây là:

+ Tuyên bố của Khối 8406 nhân kỷ niệm lần thứ 6 ngày thành lập (8/4/2006 – 8/4/2012).

+ Tuyên bố của Khối 8406 về

quyền tư hữu ruộng đất tại Việt Nam.

+ Cảm xúc mùa xuân. (Đỗ Nam Hải)

+ Kỹ sư Đỗ Nam Hải trả lời phỏng vấn Đài Sài Gòn Network.

+ v.v...

Vậy đề nghị anh cho biết: với những bản văn của Khối 8406 trên đây thì anh tham gia đến đâu và các vị khác trong Ban điều hành Khối 8406 tham gia đến đâu? Với những bài đứng tên anh thì có đúng là của anh không hay là của ai khác mạo danh chẳng?

Tôi nói:

Trước khi sai người chặn bắt trái phép và đưa tôi về đây thì các ông cũng thừa biết là tôi không bao giờ thêm trả lời những câu hỏi nhố nhăng, nhằm nhí này của các ông. Đây không phải là lần đầu mà là hàng trăm lần như thế này rồi, và các ông đều luôn nhận được kết quả bằng nhau và bằng 0. Ấy vậy mà các ông vẫn cứ làm. Điều đó chỉ có một cách giải thích: Đảng và cấp trên của các ông bao năm qua đã sai các ông bằng mọi cách, dù là hèn hạ nhất để hành hạ tôi cả về tinh thần, vật chất lẫn thể xác. Họ hy vọng rằng, với những thủ đoạn đàn áp không ngừng nghỉ như thế thì cuối cùng tôi cũng sẽ nản chí và từ bỏ lý tưởng đấu tranh dân chủ của mình. Vậy thì một lần nữa tôi khẳng định: họ đã thất bại, đang thất bại và sẽ tiếp tục thất bại!

Họ nói:

Những việc anh làm, thực tế có đến đâu thì nhận đến đấy chứ chúng tôi có bắt ép anh phải nhận quá lên đâu. Mình dám làm thì mình dám chịu, chứ anh sợ hay sao mà không dám nhận?

Tôi cười:

Chúng ta quá hiểu nhau rồi và do đó, tôi không lạ gì cái trò khích bác này của các ông. Tôi nói để các

ông biết rằng: khi cần thiết thì dù đó là việc làm mà các ông có thể quy cho là “tội tày đình” song tôi vẫn dám nhận. Nếu không tin, các ông cứ đi hỏi ông Đoàn Duy Thanh, đồng nghiệp của các ông vào chiều ngày 7/4/2006 tại nhà tôi sẽ rõ. Chứ nội dung mấy câu hỏi vừa rồi của các ông chẳng là cái “đỉnh” gì mà tôi không dám nhận.

Vì vậy, vấn đề ở đây không phải là chuyện dám hay không dám nhận, mà là: nếu tôi chấp nhận trả lời hoặc ký vào những Biên bản làm việc do các ông lập ra, tức là tôi đã mặc nhiên công nhận việc các ông chặn bắt rồi đưa tôi về đây là đúng luật. Không, tôi cần phải vô hiệu hóa việc làm phi pháp này của các ông cũng như bao năm qua, tôi đã vô hiệu hóa 6 Quyết định của các ông về “Xử phạt vi phạm hành chính trong quản lý, cung cấp và sử dụng Internet”. Bằng cách là tôi không chấp nhận đóng phạt dù chỉ 1 đồng, với tổng số tiền phạt là 91,5 triệu đồng.

Họ nói:

Nếu anh cứ sống và làm việc theo Hiến pháp và luật pháp Việt Nam như bao người khác thì chúng tôi mời anh về đây làm gì. Anh có bao giờ tự hỏi mình là tại sao cả nước có gần 90 triệu dân nhưng chúng tôi chỉ mời anh và một số người như anh về đồn hoặc về trại giam không? Chúng tôi là công cụ của bộ máy chuyên chính vô sản, là thanh kiếm và lá chắn để bảo vệ chế độ. Vì vậy, Đảng và Nhà nước giao nhiệm vụ cho chúng tôi là phải trấn áp bất cứ ai, bất cứ thế lực phản động thù địch nào vi phạm pháp luật, hô hào lật đổ chế độ này. Hãy suy nghĩ lại đi anh Hải ơi, quay đầu là bờ!

Tôi nói:

Các ông thuộc bài gớm nhỉ! Nhưng tôi đề nghị các ông hãy bình tĩnh, chớ nên đao to búa lớn như vậy. Vậy tôi hỏi nhé: các ông vẫn

thường tự hào rằng mình là công cụ sắc bén của bộ máy chuyên chính vô sản, luôn “quán triệt sâu sắc” đường lối chính sách của Đảng các ông. Nhưng trong số các ông ngồi đây, có ai không cần dùng sự trợ giúp của sách báo mà nói ngay được 2 chức năng và 6 nhiệm vụ của chuyên chính vô sản là gì không? Có ai nhớ được đường lối của 11 kỳ Đại hội của Đảng các ông hay không? Rõ ràng là không có ai, đúng không? Là tôi hỏi vậy không có ý gì khác mà chỉ muốn nhắc nhở rằng: với tôi, các ông không nên đem những “bài vở” ấy ra đây mà khoe khoang hay hù dọa làm gì!

Trở lại với câu nói của các ông vừa rồi:

Đảng và Nhà nước giao nhiệm vụ cho chúng tôi là phải trấn áp mạnh mẽ bất cứ ai, bất cứ thế lực phản động thù địch nào vi phạm pháp luật, hô hào lật đổ chế độ này.

Với cách quy chụp tùy tiện như vậy, bao năm qua các ông đã vâng lệnh Nhà cầm quyền để đây biết bao người đấu tranh dân chủ chúng tôi vào đồn và vào tù. Đây là những tội ác tày trời mà Đảng cộng sản Việt Nam đã giao cho lực lượng công an các ông gây ra đối với đất nước và dân tộc. Nhưng có bao giờ các ông tự hỏi mình rằng: tại sao đến nay, khi mà miền Bắc đã “giải phóng” được gần 60 năm và cả nước cũng đã “thống nhất” được gần 40 năm, như cách tuyên truyền quen thuộc. Song cái bọn “vi phạm pháp luật” và “phản động, thù địch” kia chẳng những không hề giảm đi mà lại ngày càng tăng lên không?

Họ nói:

Thì tại vì đất nước ta đã phải trải qua 30 năm dài chiến tranh, với 2 cuộc chiến rất khốc liệt. Dân tộc ta đã phải chiến đấu với 2 tên thực dân, đế quốc đầu sỏ nhất trên thế giới!

Tôi nói:

Điều mà các ông muốn biện minh vừa rồi, nếu là 10–15–20 năm đầu sau chiến tranh thì còn khả dĩ, nhưng bây giờ là năm 2012 rồi mà vẫn cứ nói như vậy là không chấp nhận được. Nhưng tôi cũng biết là công an các ông trong đầu có thể nghĩ khác song trước mặt chúng tôi thì lại phải nói khác. Vậy thì tôi nói: bằng việc thiết lập nên một chế độ độc đảng toàn trị ở miền Bắc, sau ngày 20/7/1954 và cả nước, sau ngày 30/4/1975 thì chế độ ấy đã thẳng tay bóp chết bằng bạo lực ngay từ trong trứng nước mọi sự ra đời của các đảng phái khác.

Với một chính trường không chấp nhận sự cạnh tranh cũng đồng nghĩa với việc thủ tiêu một luật chơi công bằng tại đó, đã tạo điều kiện cho cho Đảng cộng sản Việt Nam nắm được một thứ quyền lực cai trị tuyệt đối. Đó chính là nguyên nhân gốc làm nảy nòi ra một bộ máy cầm quyền cực kỳ hư hỏng và tham nhũng. Bởi một lẽ đơn giản: *Quyền lực tuyệt đối dẫn tới sự tha hóa tuyệt đối!* Hậu quả là đất nước bị tụt hậu, dân tộc bị điêu linh. Những mối quốc nạn và quốc nhục của dân tộc Việt Nam hôm nay chính là sự biểu hiện ra bên ngoài của cái bản chất bên trong: một chế độ chính trị bảo thủ, lạc hậu và thối nát!

Chế độ ấy đã vi phạm nghiêm trọng những quyền tự do căn bản của con người và vi phạm luôn cả Hiến pháp, luật pháp Việt Nam. Chế độ ấy dứt khoát không thể chọn ra được những con người có đủ phẩm chất, năng lực và những lực lượng chính trị tốt nhất trong mỗi giai đoạn để lãnh đạo đất nước. Vì vậy, không phải là những người đấu tranh chúng tôi mà chính những người cầm quyền trong Đảng cộng sản Việt Nam hiện nay mới cần phải sớm nhận thức ra được những sai lầm, tội lỗi của họ đối với đất nước và dân tộc để quay

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

SÁCH MỚI

Ban tu thư của Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân trân trọng thông báo cùng quý độc giả:

Chúng tôi gửi qua Đài Loan để in ba tác phẩm quý sau đây:

1.- **TÂM SỰ NƯỚC NON II** (Ngô Đình Diệm, Hồ Chí Minh và cuộc Chiến Quốc Cộng), tác phẩm mới nhất của nhà biên khảo Minh Võ

Sách dày 440 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ kim

2.- **MỘT THỜI ĐỂ NHỚ** (Những Sự Thật về Cố TT Ngô Đình Diệm và Nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam) tác phẩm đặc ý nhất của nhà văn Nguyễn Văn Lục, tác giả Hai Mươi Năm Miền Nam 1954-1975 do tủ sách Tiếng Quê Hương ấn hành năm 2010.

Sách dày 500 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ Kim

3.- **CHỨNG TỬ CỦA MỘT GIÁM MỤC:** Hồi ký có một không hai của cố Giám Mục Phaolô Lê Đắc Trọng. Tài liệu hiếm quý về các sử liệu lịch sử cận đại.

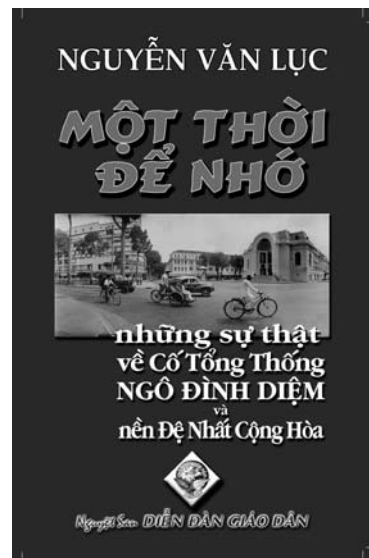

Độc giả muốn mua các sách , xin liên lạc với Tòa soạn Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân ở địa chỉ, số 14916 Dillow Westminster, CA 92683.

* Mua một cuốn xin viết chi phiếu 30 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây.

* Mua hai cuốn xin viết chi phiếu 55 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây. Như vậy nếu mua một lần hai cuốn quý vị sẽ tiết kiệm được 5 MK.

Trên đây là giá biểu dành cho những độc giả cư ngụ trên lãnh thổ Hoa Kỳ. Độc giả Canada xin trả thêm 5 MK và độc giả các Châu lục khác thêm 10 MK cho order một hoặc hai cuốn. Chúng tôi sẽ gửi qua dạng ưu tiên (PRIORITY) và quý vị sẽ nhận được trong vòng 3 ngày cho những vị ở Mỹ, 5 ngày ở Canada và 10 ngày tại các Châu khác.

đầu vào bờ!

Những năm qua, mặc dù chịu nhiều sự đàn áp từ phía các ông, nhưng các ông cũng không phải là đối tượng để tôi căm thù mà là đối tượng để tôi thuyết phục. Hãy nhớ rằng: với tình hình đất nước ngày càng đi xuống như hiện nay thì bản thân các ông và gia đình mình cũng sẽ trở thành nạn nhân của chính chế độ này!

Họ nói:

Anh có suy nghĩ gì về vụ Tiên Lãng, Văn Giang gần đây?

Tôi nói:

Những vụ cưỡng chế đất đai của nông dân đã và đang diễn ra gần đây như: Tiên Lãng – Hải Phòng, Văn Giang – Hưng Yên, Vụ Bản - Nam Định, Dương Nội – Hà Nội,... cho thấy: đó là những sản phẩm của sự liên minh ma quỷ giữa những kẻ cầm quyền độc ác và những nhóm lợi ích tham tàn, từ trung ương xuống tới các địa phương. Quyền tư hữu tài sản của người dân được bảo đảm bởi Hiến pháp năm 1946 đã bị đánh tráo rất bất lương thành quy định: “đất đai là sở hữu toàn dân, do nhà nước đại diện và thống nhất quản lý” trong Hiến pháp hiện hành. Việc những người nông dân Việt Nam đang dần bị mất đất khắp từ Bắc chí Nam cũng từ đó mà ra.

Mà tất cả những sự đánh tráo đó lại bắt nguồn từ sự đánh tráo mục tiêu giành độc lập dân tộc vào tháng 8/1945 thành mục tiêu xây dựng chủ nghĩa xã hội sau đó. Trong lịch sử Việt Nam, đây là sự lừa dối khủng khiếp nhất, lâu dài nhất, gây ra nhiều nỗi đau thương nhất cho dân tộc ta, mà ông Hồ Chí Minh phải là người chịu trách nhiệm chính! Trong bản Tuyên ngôn độc lập mà ông ta đọc vào ngày 2/9/1945, cũng như trong Hiến pháp đầu tiên của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, tháng 11/1946, mà ông ta là chủ tịch

không hề có một câu chữ nào nói về chủ nghĩa xã hội hay chủ nghĩa cộng sản cả. Nếu không tin, các ông cứ lấy chúng ra đọc sẽ thấy. Sự đánh tráo đê tiện này đã vượt lên trên cả sự đánh tráo nỏ thần của cha con Triệu Đà – Trọng Thủy khi chúng lừa dối cha con nhà An Dương Vương – Mỵ Châu!

Những người Việt Nam yêu nước khi ý thức được trách nhiệm công dân của mình đã đứng lên đấu tranh và thức tỉnh đồng bào. Lập tức chế độ này vội lu loa lên, vu cho họ là “những kẻ vi phạm pháp luật”, là “các thế lực phản động thù địch” đang hô hào lật đổ chế độ! Cả một hệ thống chính trị đã hung hãn vào cuộc. Tất cả chỉ nhằm mục đích duy nhất là trói tay, bịt miệng những người đấu tranh lại. Không, chính chế độ này mới là chế độ phản động và phản dân tộc! Nó đã dùng bạo lực để chống quyết liệt, chống đến cùng những nội dung cơ bản của thời đại tiến bộ hôm nay là: dân chủ, đa nguyên, đa đảng và pháp trị. Nó dứt khoát phải vĩnh viễn ra đi để mở đường cho dân tộc tiến lên!

Họ nói:

Chúng tôi có gửi các tài liệu mà anh đã sản xuất, lưu trữ và tán phát trên mạng Internet đến Sở văn hóa thông tin là cơ quan chức năng để giám định chúng.

Tôi liền cắt lời họ:

Kết quả cho biết chúng là các tài liệu phản động, đúng không?

Họ nói:

Đúng, chúng tôi có lập Biên bản về việc này và đề nghị anh Hải cho biết ý kiến.

Tôi nói:

Sao các ông không kết luận ngay từ đầu luôn cho “tiện sở sách”! Việc gì mà các ông phải bày đặt gửi đi chỗ này, chỗ kia “giám định” cho mất công? Tất nhiên là tôi phản đối toàn bộ nội dung của Biên bản này

và tiện đây tôi cũng nói luôn: có thể khẳng định rằng 100% những vụ án chính trị ở Việt Nam hiện nay đều bị hình sự hóa. Việc chế độ này trừng trị những người đấu tranh dân chủ đều dựa hoàn toàn vào kết luận điều tra của công an các ông mà thôi. Riêng với những vụ án có tầm ảnh hưởng lớn thì mức án phạt là do Bộ chính trị ĐCS Việt Nam quyết định. Những là “Viện kiểm sát nhân dân”, “Tòa án nhân dân” và giới luật sư, nếu có tham gia thì cũng chỉ là chuyện “muối”! Chúng mang nặng tính trình diễn trước công luận trong nước và quốc tế, làm ra vẻ là ở Việt Nam hôm nay cũng đã có nền “dân chủ pháp trị”, cũng có “tam quyền phân lập” vậy.

Cuối cùng, họ tổng đạt cho tôi tờ “Biên bản vi phạm hành chính về lĩnh vực công nghệ thông tin”, với nội dung tóm tắt như sau:

“Hôm nay, hồi 8 giờ 30 ngày 3/5/2012 tại công an quận Phú Nhuận. Chúng tôi gồm:

1. Dương Minh Dũng – Chức vụ: cán bộ công an Q. Phú Nhuận.

2. Nguyễn Hữu Thuận – Chức vụ: cán bộ công an Tp. HCM.

Với sự chứng kiến của ông Lữ Hà Minh – Chức vụ: cán bộ văn hóa thông tin P.9, Q. Phú Nhuận.

Tiến hành lập biên bản vi phạm hành chính về lĩnh vực công nghệ thông tin đối với ông: Đỗ Nam Hải.

Địa chỉ: 441 Nguyễn Kiệm – P.9, Q. Phú Nhuận.

Đã có các hành vi vi phạm hành chính như sau: “Cung cấp, trao đổi, truyền đưa hoặc lưu trữ, sử dụng thông tin số nhằm xuyên tạc, vu khống, xúc phạm uy tín của tổ chức,...

Các hành vi trên đã vi phạm vào Điều 6, khoản 5, điểm b của Nghị định số: 63/ NĐ-CP quy định về xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh

(Xem tiếp trang 117)

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

CỘNG ĐOÀN VINH TẠI HÀ NỘI CẦU NGUYỆN CHO 4 SINH VIÊN

Trong tinh thần hiệp thông với các em sinh viên bị bắt oan khuất tại Giáo phận Mẹ chuẩn bị đưa ra tòa xét xử vào ngày 24/5/2012, ngày 18/5/2012, tại Hà Nội, Cộng đoàn Vinh tại Hà Nội đã dâng Thánh lễ cầu nguyện cho các sinh viên nói trên gồm Trần Hữu Đức, Chu Mạnh Sơn, Hoàng Phong, Đậu Văn Dương. Thánh lễ đồng tế được linh mục Gioan Lưu Ngọc Quỳnh chủ tế tại Nhà thờ Thái Hà, Hà Nội.

Thánh lễ đã quy tụ một lượng người đông đúc và lời cầu nguyện sốt sắng đã cất lên từ các bạn trẻ, cầu cho những anh em mình can đảm dẫn thân cho sự thật, công lý và cầu cho Công lý được hiện diện trong phiên tòa xét xử các em vào ngày 24/5/2012 tại Thành phố Vinh, tỉnh

Nghệ An.

Sau Thánh lễ, cộng đoàn đã dâng lên Mẹ Maria, mẹ Hằng Cứu Giúp những lẵng hoa tươi thắm, những ngọn nến tin mến và cây trồng, cầu cho đất nước thật sự hòa bình, cho các bạn sinh viên được vững vàng và nhiều ơn phúc trên con đường làm chứng cho Công lý và Sự thật.

Một số hình ảnh Thánh lễ cầu nguyện cho các em sinh viên Công giáo thuộc GP Vinh chuẩn bị ra tòa làm chứng cho sự thật và Công lý:

Ngày 19/5/2012

- J.B Nguyễn Hữu Vinh

Chúng sẽ mua được quý vị với giá nào?

Liệu mười mấy ông Bộ Chính trị TW đảng và chính phủ còn đủ sức đủ trí đủ tâm cường lại sức cảm dỗ ma lực của tiền, quyền và liệu các vị có dám khước từ sợi dây thừng dắt mũi của lũ Mafia lợi ích nhóm đang hoành hành hiện nay?

Vụ đám “thương binh nặng” áp đảo cơ quan Viện Hán Nôm, hành hung nhân viên ở đây và “làm chủ” cơ quan này trong hơn hai giờ đồng hồ mà không có bất kỳ sự can thiệp nào của các cấp chính quyền và công an đã làm sôi sục công luận mấy ngày nay.

Dấu hỏi ai là kẻ đứng đằng sau đạo diễn vụ này chưa có những bằng chứng chắc chắn thì một đầu mối bỗng tuột ra hé lộ phần nào bản chất của vụ việc. Đó là hai bài viết của hai điểm bút: Quốc An và Hoàng Linh.

Bài viết của Quốc An trên báo Quân đội nhân dân

đã bị tự gỡ xuống sau gần 3 giờ tồn tại trên mạng. Bài viết của Hoàng Linh vẫn còn chềnh ềnh trên báo Cựu chiến binh online do Trần Nhung làm tổng biên tập. Hai bài viết nêu trên không đưa ra được bất kỳ một chứng lý có giá trị nào từ nguồn dữ liệu đáng lẽ cần phải có từ các Video hoặc hình ảnh mà chỉ dựa vào lời khai của một phía. Lố bịch hơn nữa là thay vì phải

lấy thông tin từ phía người bị hại, tác giả báo Quân đội nhân dân và Cựu chiến binh lại chỉ lấy lời khai của chính thủ phạm tham gia gây náo loạn trong văn phòng của một cơ quan nhà nước.

Các băng Video và hình ảnh tại

Người đeo chiếc nanh lợn lòi là kẻ được báo Cựu chiến binh lấy lời khai làm căn cứ pháp lý.

hiện trường được cung cấp từ các nguồn tại chỗ và phóng viên quốc tế đã minh chứng quá rõ và đầy đủ sự thật hiển nhiên về những gì đã xảy ra tại Viện Hán Nôm. Tất cả đã bác bỏ hoàn toàn sự dối trá hèn hạ của báo Cựu chiến binh. (Bài của Quốc An trên báo Quân đội nhân dân đã tự gỡ nên không cần bàn ở đây).

Đầu mỗi của một vở diễn tòi bởi những đạo diễn đầy quyền lực

nhưng đốt nát đã bong ra.

Những gì để lại cho dư luận là một sự thất vọng hoàn toàn về tính nghiêm minh của pháp luật và sự trong sạch cần có của các cơ quan công quyền.

Vụ việc bi hài đến nỗi làm cho người ta không thể không liên hệ, so sánh với những gì đã diễn ra trong quá khứ liên quan đến các tổ chức tội phạm kinh tế đã từng thao túng dắt mũi cơ quan công an và truyền thông nhà nước.

Cách đây 1 năm VN Express đã đăng một bài viết: “Bộ công an phát hiện mafia tại Việt Nam” nội dung có đoạn: “Đêm qua, 200 chiến sĩ của Bộ Công An đã bủa vây căn biệt thự của tên Đỗ Duy Phước Thành tại 131, Nguyễn Hải Vương, Q.7, Tp. Hồ Chí Minh, nhằm vây bắt một tổ chức làm ăn phi pháp và tống tiền các doanh nghiệp trong suốt 2 năm qua.

Anh Nguyễn Văn Tuấn, là đại úy của cơ quan điều tra cho biết: tên Đỗ Duy Phước Thành rất độc ác, sẵn sàng ra tay không thương tiếc với bất cứ ai nếu hấn không vừa lòng.

Tuy nhiên, theo phóng viên được biết, sau khi bị bắt 4h đồng hồ, tên Đỗ Duy Phước Thành đã được bảo lãnh bởi luật sư và một số tiền bảo lãnh là khá lớn.

Một kẻ cầm đầu “tổ chức làm

Đây là người có tên là Đồng, “thương binh nặng” đầu trò gây náo loạn Viện nghiên cứu Hán Nôm.

ăn phi pháp và tổng tiền các doanh nghiệp trong suốt 2 năm” bị công an bao vây tại sào huyệt với một lực lượng khổng lồ đến 200 công an và được điều nghiên công phu đến thế mà lại gần như ngay lập tức thả tội phạm ra! Không gì còn có thể hài hước hơn được nữa.

Nhưng Đỗ Duy Phước chỉ là con tép so với sư phụ Năm Cam, kẻ đã từng khuynh đảo giới chức cao cấp trong các cơ quan công quyền.

Năm Cam từng mua đứt Bùi Quốc Huy, nguyên Thứ trưởng Bộ Công an Việt Nam, khi đó làm Giám đốc Công an Thành phố Hồ

Chí Minh (1996-2001). Và khi đã nhận tiền, Bùi Quốc Huy đã chỉ đạo công an dưới quyền điều tra qua loa các sòng bài của Năm Cam.

Rồi, việc ân xá cho Năm Cam năm 1995 là nhờ y đã hối lộ Phạm Sỹ Chiến, Phó Viện trưởng Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao bằng tiền bạc và sự sa đọa của một Phó Viện trưởng Viện kiểm sát nhân dân Tối cao.

Cơ quan truyền thông đứng đầu là Đài tiếng nói Việt nam cũng bị thao túng.

Năm Cam đã vươn bàn tay bạch tuộc đến cả cơ quan truyền thông cấp trung ương. Các bằng chứng sau đó cho thấy hẳn hối lộ mua đứt Trần Mai Hạnh, nguyên Tổng Giám đốc Đài Tiếng nói Việt Nam.

Những điều đó cho thấy: Những kẻ còn quyền lực gấp nhiều lần Năm Cam làm gì mà chẳng mua được các tổng biên tập kiểu như Quân đội

nhân dân hoặc Cựu chiến binh?

Bảo làm sao người ta khinh rẻ những mớ giấy gói lễ đảng mạo danh Báo chí và không còn tin tưởng vào các tổng biên tập xôi thịt, đốn hén đến nổi ăng lên còn phải chờ chỉ đạo.

Liệu mười mấy ông Bộ Chính trị TW đảng và chính phủ còn đủ sức đủ trí đủ tâm cường lại sức cảm dỗ ma lực của tiền, quyền và liệu các vị có dám khước từ sợi dây thừng dắt mũi của lũ Mafia lợi ích nhóm đang hoành hành hiện nay?

Và cuối cùng, liệu chúng sẽ mua được các vị với giá nào?

Xong việc, “thương binh nặng” phóng xe như bay về báo cáo kết quả

Mai Xuân Dũng ■

Điện Biên Phủ thời a còng

Lê Phú Khải

Khi Phan Đình Giót lấy ngực mình bịt lỗ châu mai
Bé Văn Đàn lấy thân làm giá súng
Tô Vĩnh Diện chèn lưng cứu pháo
Các anh có hay đâu 58 năm sau
Bọn xâm lược lại đội mồ đứng dậy
Cướp ruộng vườn ở Tiên Lãng, Văn Giang

Xin các anh cứ yên nghỉ suối vàng
Thời a còng không cần súng đạn

Chúng tôi tung lên mạng
Chúng tôi thét lên mạng
Chúng tôi gào lên mạng:

Lũ quỷ Sa tăng đang nhe vuốt giơ nanh
Cắn xé quê hương bằng dùi cui lựu đạn
Cho cả loài người thấy rõ Việt Nam:

“Dân chủ” gấp vạn lần tư bản
Khi tất cả đã nhìn ra sự thật
Sẽ có một Điện Biên trong thời đại a còng

Cần Thơ 01-5-2012
L. P. K.

Nhìn Miến Điện

Ngữ Về Việt Nam

■ Nguyễn Quốc Hùng

Nếu sau này, vận mệnh của Miến Điện thay đổi - dân chủ và phát triển hơn, chắc chắn người ta sẽ nhớ mãi công lao và công ơn của hai con người vĩ đại này

Tôi có một người bạn mới đi du lịch ở Miến Điện về. Từ ngày về hưu, anh đi khá nhiều, chủ yếu các nước thuộc châu Á, từ Việt Nam đến Lào, Cam Bốt, Thái Lan, Mã Lai, Hàn Quốc, Trung Quốc, và, gần đây nhất, Miến Điện. Trong tất cả các nước ấy, anh đặc biệt thích và hết lời khen ngợi Miến Điện. Khen, dĩ nhiên không phải ở lãnh vực kinh tế: Sau mấy chục năm bị chìm đắm dưới họa độc tài và bị thế giới cô lập, Miến Điện rất nghèo, ở đâu cũng thấy dấu hiệu của sự cùng khổ. Sự khen ngợi của anh chủ yếu tập trung vào ba điểm chính: thứ nhất là các ngôi chùa, theo anh, tuyệt đẹp; thứ hai, là người dân, theo anh, phần lớn thật thà, chất phác và hiếu khách; và cuối cùng, là những thay đổi đang diễn ra với một tốc độ rất nhanh trong xã hội. Nhanh đến độ mọi người, ngay cả du khách, cũng cảm nhận được tốc độ của những sự thay đổi ấy: Ở Miến Điện một tuần, những ngày

sau cùng đã thấy khác hẳn những ngày trước đó.

Trước, chẳng hạn, không ai dám nhắc đến bà Aung San Suu Kyi; sau, lên xe buýt, đã thấy hình ảnh của bà được dán một cách trang trọng trên cửa kính. Trước, các tài xế tắc xi đều từ chối chạy đến khu vực bà ở; sau, các xe chở du khách nườm nượp kéo đến đỗ ngay trước nhà bà, và hướng dẫn viên cứ thao thao bất tuyệt về cuộc đời, cuộc tranh đấu

cũng như những đau đớn mà bà phải gánh chịu. Trước, chính trị là một đề tài cấm kỵ, có hỏi người ta cũng không nói; không những không nói, mặt mày còn lấm lét lo ngại; sau, cứ đến chỗ đông người là nghe người ta bàn tán chuyện chính trị, kể cả việc phê phán giới quân phiệt đang cầm quyền và bày tỏ sự hân hoan tin tưởng trước viễn tượng một Miến Điện tự do và phát triển.

Sau khi kể xong chuyến du lịch ở Miến Điện, anh bạn tôi nói tiếp: Từ Miến Điện, mình về lại Việt Nam, tự nhiên thấy buồn. Hỏi lý do, anh đáp: Thật ra, về kinh tế cũng như xã hội, Việt Nam khá hơn Miến Điện nhiều. Nhưng trong khi ở Miến Điện, mình thấy được sự vận động, và do đó, hy vọng; ở Việt Nam, ngược lại, chỉ thấy sự ngưng trệ, và do đó, đầy bế tắc.

Tôi hiểu điều đó. Chỉ xin nêu lên một ví dụ đơn giản: Mới đây, Thứ Bảy 24 tháng 3, tại đại hội các nhà văn, nhà phát hành, và nhà báo, Bộ trưởng Thông tin Kyaw San cho biết chính phủ Miến Điện đã phê duyệt kế hoạch nới lỏng sự kiểm soát đối với các phương tiện truyền thông bằng cách, trước hết, “chuyển hội nhà văn, nhà phát hành, nhà báo trước đây do nhà nước quản lý sang một tổ chức độc lập, không có sự can thiệp chính trị.” Ông nói:

“Đã đến lúc cải tổ các phương tiện truyền thông để bắt nhịp với cải tổ cơ chế. Mục đích của đại hội được triệu tập đột xuất này là để giúp tạo ra một nền truyền thông mới, hòa nhập với cơ chế mới.”

Đọc bản tin ấy, tôi cứ băn khoăn tự hỏi: Tại sao Miến Điện lại thay đổi nhanh chóng ghê gớm như vậy nhỉ?

Cách đây chỉ mới vài ba tháng, cả 60 triệu dân Miến Điện còn đang nghệt thờ dưới chế độ độc tài. Bỗng dưng, từ đầu năm 2012, như một

phép lạ, không khí chính trị ở đó thay đổi hẳn. Chính phủ công khai nhìn nhận số nợ nần họ phải gánh chịu (11 tỉ Mỹ kim). Rồi người ta tổ chức bầu cử (vào ngày 1 tháng 4). Chưa hết. Còn cho phép đảng đối lập của bà Suu Kyi vốn bị trấn áp cả chục năm nay, được phép tham gia cuộc tranh cử. Cũng chưa hết. Người ta còn cho phép các tổ chức nhân quyền của Liên Hiệp Quốc đến quan sát cuộc bầu cử ấy. Rồi người ta mời Bộ trưởng ngoại giao Mỹ, bà Hillary Clinton đến thăm. Rồi, bây giờ, người ta chủ trương cho dân chúng được quyền tự do ngôn luận.

Tại sao?

Tại kinh tế, sau mấy chục năm bị cấm vận, đã kiệt quệ rồi ư? Đó chỉ là một phần. Với những tên độc tài, nợ nần quốc gia hay sự cùng khổ của dân chúng, thật ra, ít khi là vấn đề. Dân chúng cùng khổ thì dân chúng ráng chịu. Nợ nần bây giờ trả không xong thì con cháu sẽ trả. Kiểu lập luận như thế, chúng ta rất dễ dàng nghe thấy đây đó, kể cả ở Việt Nam.

Tại các tên độc tài sợ hãi khi chứng kiến các cuộc cách mạng bùng nổ ở châu Phi và Trung Đông mà kết quả là cái chết thảm khốc của các bạo chúa từng có thời thét ra lửa ư? Có thể. Nhưng không phải ai cũng có thể phản ứng một cách hòa dịu và khôn ngoan như vậy trước các nỗi sợ hãi.

Lý do chính, theo nhiều nhà bình luận quốc tế, nằm ở một số cá nhân. Cụ thể là hai cá nhân: một người thức thời và một người dũng cảm.

Người dũng cảm chính là bà Aung San Suu Kyi, nhà lãnh đạo không biết mệt mỏi trong cuộc tranh đấu cho dân chủ tại Miến Điện trong suốt mấy chục năm qua. Trong dáng dấp nhỏ nhắn và dáng điệu từ tốn, hiền lành, bà có một sức chịu đựng và một nghị lực phi thường. Bà chấp

nhận tù tội, chấp nhận nguy hiểm, chấp nhận sống một cách cô đơn – đến độ không thể về Anh được lúc chồng hấp hối - để tiếp tục tranh đấu. Bây giờ dường như sự tranh đấu của bà đã bắt đầu có kết quả.

Tuy nhiên, kết quả đó khó đến được lúc này nếu không có một kẻ cầm quyền thức thời: tướng Thein Sein, người mới lên thay thế tướng Than Shwe trong vai trò Tổng thống vào tháng 3 năm 2011. Khác với người tiền nhiệm vừa độc tài vừa tàn bạo, khăng khăng bám víu quyền lực một cách mù quáng, bất chấp dân chúng cũng như cả dân tộc, Thein Sein biết lắng nghe người khác, biết không thể sử dụng bàn tay sắt để kìm kẹp dân chúng được nữa. Ông quyết định thay đổi. Và khi đã quyết định, ông thực hiện các quyết định ấy một cách nhanh chóng và quyết liệt.

Nếu sau này, vận mệnh của Miến Điện thay đổi - dân chủ và phát triển hơn, chắc chắn người ta sẽ nhớ mãi công lao và công ơn của hai con người vĩ đại này.

Nhưng không ít người băn khoăn: Liệu nhiệt tình và tâm huyết của họ có thể thành hiện thực?

Bản khoăn như vậy vì nhiều lý do, trong đó, lý do này là đáng kể nhất: Cả Thein Sein và Suu Kyi đều đã 66 tuổi và đều có sức khoẻ khá yếu. Thein Sein thì bị bệnh tim; Suu Kyi thì, sau mấy chục năm gian khổ, dường như đã yếu đi rất nhiều. Có lúc bà có vẻ như không chịu đựng được nữa. Nếu một trong hai người có vấn đề gì thì tương lai đất nước Miến Điện sẽ đi về đâu?

Qua các cuộc cách mạng ở Syria, Ai Cập, Yemen, Libya... vào năm ngoái, người ta đã nhận ra mấy đặc điểm nổi bật của các cuộc cách mạng thời đương đại, ở thập niên thứ hai của thế kỷ 21: thứ nhất, vai trò cực kỳ quan trọng của các phương tiện truyền thông xã hội; thứ hai,

của những con người bình thường, vô danh; và thứ ba, đáng kể hơn hết, sự vắng mặt của các lý thuyết gia và các nhà lãnh đạo.

Tuy vậy, cũng không thể phủ nhận vai trò của cá nhân đối với các biến chuyển của lịch sử. Các lý thuyết gia cộng sản trước đây đều đề cao vai trò của quần chúng và hạ thấp đến độ hầu như phủ nhận hoàn toàn vai trò của cá nhân. Nhưng trong thực tế, tất cả các cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa, lúc bắt đầu cũng như lúc kết thúc, đều gắn liền với hình ảnh của các cá nhân: Ở Liên Xô, xưa có Lenin và Stalin; sau này, có Gorbachev; ở Trung Quốc, trước có Mao Trạch Đông, sau, có Đặng Tiểu Bình. Ở Cuba thì có Castro và ở Việt Nam thì có Hồ Chí Minh, v.v... Ở Tây phương, cũng có một số người chống đối thuyết vĩ nhân về lịch sử (Great Men theory of history): Họ cho các yếu tố như kinh tế, văn hoá, xã hội và các thiết chế đóng vai trò quan trọng hơn cá nhân trong việc làm thay đổi lịch sử.

Ở đây, việc đề cao tuyệt đối hay phủ nhận tuyệt đối vai trò của cá nhân rõ ràng là không đúng. Lịch sử từng chứng minh, rất nhiều lần, số phận của cả một đất nước có lúc hầu như tùy thuộc hoàn toàn vào khả năng cũng như tính cách của một con người. Quyết định của người ấy có thể làm chuyển đổi cả dòng chảy của lịch sử khiến cho diện mạo của cả một đất nước, thậm chí, hoạ hơn, của cả thế giới, thay đổi hẳn, theo chiều hướng hoặc tốt hơn, hoặc xấu hơn.

Trường hợp của Thein Sein và Suu Kyi là như vậy.

Hiện nay, giới quan sát chính trị thế giới không phải chỉ theo dõi các phát ngôn cũng như các chính sách của họ mà còn theo dõi, với rất nhiều lo âu, cả từng cơn ho hay hơi thở mệt nhọc của họ nữa. ■

Lượm lặt đó đây...

(Tiếp theo trang 28)

những nước công nghiệp hóa không còn cảm nhận được. Vì thế mà đất là máu thịt của họ, là sinh mệnh của họ. Vì thế mà họ để tang đất. Đây là điều mà những kẻ cướp đất của họ không thể nào hiểu được, bởi lẽ đối với những người thu các lợi nhuận khổng lồ từ đất đai thì đất chỉ được nhìn như một phương tiện sinh lời mà thôi.

Người nông dân để tang đất, người ngư dân để tang biển, và những người Việt Nam đang trong thời kỳ để tang đất nước. Cứ nhìn cách mà chính phủ của một đất nước nhỏ bé như Philippines bảo vệ biển của họ, và cách mà chính phủ Việt Nam đang tiến hành trước mắt đe dọa hàng này, mắt đe dọa toàn diện của Phương Bắc, thì bất kỳ ai có chút ít óc phân tích và có

chút tình cảm với lãnh thổ này đều cảm thấy dâng lên trong lòng cảm giác tang tóc, cái cảm giác mà một người nông dân Văn Giang đã thốt lên thành lời trong cái ngày người ta cướp đất của ông: “thế này thì mất nước”.

Nông dân Vụ Bản, Nam Định mang tang giữ đất

Bản tin của đài RFI do đài Little Sài Gòn tiếp vận tại nam California sáng Thứ Hai, 14-5-2012 cho hay, ngay sau khi Bắc Kinh công bố lệnh cấm tất cả ngư dân trong vùng

biển đông không được phép đánh cá trong hai tháng rưỡi kể từ 16 tháng 4 cho đến đầu tháng 8 năm nay, ngay lập tức chính quyền Phi Luật Tân đã quyết liệt lên tiếng bác bỏ.

Trước thái độ cương quyết của Phi Luật Tân, nhà cầm quyền cộng sản Hà Nội cũng phải lên tiếng bác bỏ lệnh cấm này. Nhưng liệu Hà Nội có dám gửi tàu chiến ra biển để bảo vệ ngư dân của mình hay lại để mặc cho họ bị hải quân Trung Quốc “trùng phạt” vì vi phạm lệnh cấm?

Nhớ lại những thảm cảnh hàng trăm tàu đánh cá của ngư dân Việt Nam dọc theo bờ biển miền Trung bị tàu “lạ” săn đuổi, cướp phá, ngăn cản hành nghề trong mùa cá năm ngoái, có người ngậm ngùi nếu lên câu hỏi:

“Trong điều kiện như thế thì phải gọi những người đang nắm quyền sinh sát trên đất nước ta hôm nay là loại người gì cho chính danh?” ■

Câu chuyện nước Đức

(Tiếp theo trang 36)

thân và không chủ trương thống nhất đất nước bằng vũ lực (mà do đám Lê Duẩn, Lê Đức Thọ và Nguyễn Chí Thanh). Kể từ 1958 trở đi, phe hiếu chiến và thân Tàu do Lê Duẩn cầm đầu đã thắng thế và lấn lướt mọi quyền hành. HCM dần dần chỉ còn là một lãnh tụ hư vị, chỉ còn nhiệm vụ lâu lâu đi thăm các cháu nhi đồng và đi thăm các nước đồng chí anh em mà thôi, chứ ông chẳng còn nắm quyền điều hành quốc gia! Xem ra HCM vô tội trong mọi biến cố sắt máu và sai lầm, đưa đến hậu quả đen tối cho dân tộc Việt Nam ngày nay!

Dĩ nhiên quan điểm trên không phải là cái nhìn độc đáo gì của Großheim. Ông cũng chỉ tóm tắt quan điểm của một số tác giả mà ông tham khảo. Ông muốn đưa ra hình ảnh về một HCM không như hình ảnh mà Đảng của ông đã và đang tô

vẽ cho ông, vì nhu cầu tạo thần tượng (trước đây) và nhu cầu sống còn (hiện nay) của Đảng. Xem ra nhiều nhà nghiên cứu không hiểu được bản chất con người thật của HCM và đã không quan tâm đủ về vai trò của tuyên truyền trong thế giới cộng sản. Một mặt, họ nhìn Minh là con người ôn nhu, không hiếu chiến, yêu nước thương dân, tay không nhúng máu. Mặt khác họ lại khẳng định ông ta là người sẵn sàng đốt cả dãy Trường Sơn để đánh Mỹ và rất quyết tâm trong việc chiếm giữ quyền hành tuyệt đối cho Đảng của ông. Người ta khó hiểu HCM, đúng như Großheim viết, là vì ông ta giỏi tạo ra bí mật (Tarnung) bao lấy ông. Đúng là bậc thầy tuyên truyền. Mọi chế độ cộng sản đứng vững là nhờ vào khả năng tuyên truyền. Không có bộ máy tuyên truyền hữu hiệu, chẳng có bạo lực trấn át nào giữ vững được chế độ.

Như vậy, sách của Großheim có nên đọc không? Nên, vì đây là cuốn

sách tiếng Đức đầu tiên có cái nhìn phóng khoáng. Dù vẫn còn có những hạn chế, nhưng nó đưa ra những cái nhìn mới và khách quan hơn những tài liệu đang có. Großheim đã nói thẳng ra những gì ông tham khảo được, kể cả những điểm mà Hà Nội hiện vẫn tìm cách che dấu cho tới nay.

Vấn đề trước sau vẫn là: Liệu chúng ta có đồng í với cái nhìn được Großheim gói gém trên kia không: *HCM không phải là cộng sản giáo điều; ông là người vốn ôn nhu hiếu hòa nhưng đã bị thuộc hạ khống chế; và ngoài giai đoạn lãnh đạo cuộc kháng chiến chống Pháp ra, ông chẳng phải là một lãnh tụ nắm trong tay thực quyền gì cả?*

Muốn có câu trả lời cho những vấn nạn dị ứng này, cần phải đọc tác phẩm của Minh Võ: *Hồ Chí Minh. Nhận Định Tổng Hợp*.

Augsburg, lễ Lên Trời
17.05.2012

Câu chuyện chín năm

(Tiếp theo trang 49)

Người đầu bếp tên Kenji Fujimoto từng sửa soạn món sushi trong nhiều năm đã phải bỏ trốn vì sợ bị lãnh tụ Kim theo dõi trả thù.

Bây giờ thì Kim đã là một cô gái trưởng thành và hiểu rằng đất nước của cô chỉ là một nhà tù rộng lớn mà hàng trăm ngàn người đã chết trong các trại tập trung

Trận đói ở Bắc Hàn

Kể từ khoảng 1990, dân Bắc Hàn rơi vào thảm trạng chết đói. Cả năm, Kim chưa hề biết đến món mì. Nhà thương đóng cửa và nguồn lợi cung cấp sự sống còn cho gia đình Kim cũng cạn kiệt. Các tỉnh phía Bắc như vùng Hamgyong của gia đình Kim là chịu thảm khốc đói kém hơn cả. Các cửa hàng hợp tác xã đã ngưng bán cả sáu tháng nay. Điện không có, vì không có bóng đèn mà có bóng đèn thì nhà máy điện không đủ nhiên liệu cũng ngưng chạy. Nói chi đến sưởi? Chỉ trừ các hàng sĩ quan và viên chức cao cấp là được cung cấp thực phẩm.

Vì thế, sau năm năm đói kém thì từ năm 1995, gia đình Kim lần lượt chết dần chết mòn như sung rụng: Ông bà ngoại rồi đến bố Kim .. Phần Kim phải nghỉ học..

Từ nay còn lại ba người phụ nữ. Mẹ Kim phải đi ăn trộm ở những cánh đồng trồng bắp hoặc lúa hoặc rau... Vẫn không đủ ăn, họ phải đào các loại củ, nắm để ăn thêm. Rồi vào rừng chặt cành cây, kiếm củi để sống qua ngày. Chặt cây mà không có lấy một con dao chặt cây.

Đi đến con đường cùng, Mẹ Kim quyết định tháo gỡ khung ảnh lãnh tụ đáng kính xuống- bằng một thái độ cương quyết- chặt khung ảnh ra từng mảnh để bán làm củi. Còn hình ảnh thì lén lút đốt để tránh bị tố cáo tội bất kính với lãnh tụ có thể bị

kết án tử hình.

Đó là một cử chỉ tuyệt vọng của con người trước cái đói, cái khát. Cả nhà được một bữa ăn từ khung ảnh lãnh tụ.

Cuộc Lưu vong

Kể từ những tuần lễ cuối cùng của mùa đông 1997-1998, số phận của Kim đã đổi khác. Bị đẩy vào con đường cùng, không còn lối thoát nào khác, Mẹ Kim đã quyết định bằng mọi cách phải trốn ra khỏi Bắc Hàn đến một nơi xa lạ nào đó để cứu sống hai đứa con gái của bà.

Ở lại Bắc Hàn là để chờ chết. Một cái chết chắc chắn. Và không còn có chút hy vọng gì có thể sống còn. Vào khoảng tháng giêng- 1998, Kim được biết mẹ cô quyết định sẽ trốn sang Trung Quốc.

Vùng Eundeok chỗ Kim ở chỉ cách biên giới Trung Quốc khoảng một giờ. Đã có tin một số người Bắc Hàn đã đi thoát sang Trung Quốc. Đã có quyết định như thế rồi thì không gì có thể lay chuyển mẹ Kim. Bà nhận thức rõ nỗi nguy hiểm. Bà nay chỉ sống dựa theo bản năng sinh tồn thúc đẩy bất kể đến hiểm nguy. Bà sẽ trở thành kẻ đào tẩu, một kẻ phản quốc nếu bị bắt. Nhưng mặc kệ, bà bắt đầu chuẩn bị cho cuộc đào thoát.

Và rồi vào một đêm, cả ba mẹ con đào thoát, ra khỏi nhà. Mẹ Kim đóng cửa nhà lần cuối cùng. Mẹ Kim đã mượn người bạn quen một cái riu và cái cưa cho cuộc hành trình gian nan này. Cái riu, cái cưa sẽ giúp mẹ con kiếm củi độ nhật trong cuộc hành trình gian nan này.

Sau một thời gian đi bộ, họ đã tới được cái làng giáp giới với biên giới. Họ chờ đêm tối để tiến tới được con sông Tumen mà bên kia là tự do, là có cơm ăn, là hy vọng. Đêm nay là đêm quyết định sự sống của họ.

Nhưng đây là lần thứ hai họ

tính vượt sông. Lần trước là khoảng tháng tháng ba... Mùa xuân đang tới. Các mảng tuyết băng đá trên sông đang vỡ ra từng mảng. Họ đành thất vọng trở về chờ mùa đông năm tới. Nhưng mẹ của Kim quyết định trở lại năm tới...

Họ đã tới bờ sông, quan sát lính canh qua lại. Họ chờ đợi trong im lặng, trong kiên nhẫn qua đêm và đêm xem những lượt đổi gác, chờ cơ hội.

Vào khoảng nửa đêm, mẹ Kim ra hiệu vượt sông. Kim và chị đều không biết bơi. Mẹ Kim nắm chặt hai bên các con và dậm bước. Nước lạnh thấu xương... Nước đã đến đầu gối, lên đến bụng, rồi ngập đến cổ. Kim nghĩ rằng mình sẽ chết đuối.

Biết rằng không thể tiến thêm được nữa. Mẹ Kim đưa hai con về lại bờ. Nhưng bướng bỉnh và quyết tâm, bà thử đi một mình, tìm một ngõ thoát hiểm. Nhưng cũng chỉ một chút sùu nữa, bà đã chết đuối chỉ còn cách bờ sông phía Trung Quốc khoảng ba thước... bà thất vọng quay về, rét run lẩy bẩy, trình diện bố Bắc Hàn ở biên giới trong túi nhục.

Bà nói dối viên trưởng đồn canh là đi mót củi, lạc qua bờ sông. Nhưng lời nói dối chẳng qua mặt được ai... Viên trưởng đồn cho ba mẹ con ăn bắp và bắt ngồi với tấm lòng nhân đạo, đã thả cả ba mẹ con sáng hôm sau.

Không thể quay trở về làng, ba mẹ con quyết định đi đến cảng Rajin- Sonbong... Đó là ngày buồn thảm nhất đời đối với Kim. Mẹ Kim phải bán riu và cưa để có tiền ăn.

Họ phải trốn vào nhà vệ sinh xe lửa để đi lậu vé. Hai ngày hành trình vất vả như thế để tới được nhà người dì.

Nhưng hai ngày sau, ba mẹ con phải cuốn gói ra xe lửa đi chui về lại phía Bắc... Nạn đói xảy ra, không trừ một gia đình nào... Và nay thì họ

bắt buộc đi ăn mày, sống đầu đường xó chợ, chờ mùa đông năm tới.

Có khi cả tuần không tắm, rửa, rồi bệnh chấy rận và mỗi tối phải đi tìm một chỗ để ngủ, rồi cuối cùng không còn chỗ nào khác là gằm cầu.

Sang một giai đoạn bi đát hơn, Kim theo một người bạn trai tập tành ăn cắp, ăn cắp đủ thứ từ bắp ngô, cải bắp ngoài đồng... Người chủ bắt được đã đánh đập mẹ Kim, nhưng không báo cảnh sát.

Thế rồi mùa đông lại đến. Mặt nước sông Tumen đã đông cứng lại như đá.

Ba mẹ con trở lại dòng sông hy vọng... Lần này, may mắn có hai bố con một gia đình cùng đồng hành trong chuyến đi lưu dầy định mệnh. Họ nay 5 người chờ đợi đến 5 giờ sáng để khởi hành.

Và cuối cùng họ đã sang được phía bên kia bờ của Trung Quốc. Và đây phải chăng là một bình minh mới đang chờ đợi họ?

Sau một ngày nhịn đói, khát và lạnh. Họ bạo dạn gõ cửa một căn nhà. Như một phép lạ, một người đàn bà gốc Đại Hàn mở cửa và đón họ vào. Ở vùng biên giới này có nhiều người gốc Đại Hàn cư ngụ như thế. Rồi họ gặp một người đàn bà khác đón họ về và mỗi lái mẹ Kim cho một người nông dân Trung Quốc với nhiều hứa hẹn.

Mẹ Kim không có đường nào thoát đành miễn cưỡng nhận lời Ba ngày sau, hai người đàn ông nhà quê xuất hiện và rước ba mẹ con về nhà họ.

Tất cả ba đều đã được bán với giá 2000 Nhân Dân Tệ. Họ đi xe buýt đến một nơi vô định trong nhiều tiếng đồng hồ. Sau đó lại dùng xe bò để đi về một vùng quê thuộc tỉnh Sukhyun-Jin... Họ đến một doanh trại dơ dáy bẩn thỉu nghèo nàn. Người đàn ông Trung Hoa sống

chung đụng với bố mẹ và anh em.

Và ngay từ những ngày đầu tiên sang đất Trung Hoa, họ phải ra đồng làm việc, làm quen với sự khó nhọc.

Trong dân làng, họ cũng tìm cách che chở ba mẹ con khi có bóng công an xuất hiện.

Phần mẹ Kim thì phải làm thế nào sinh một đứa con cho người chồng mới. Đã hơn một năm rồi, chưa có dấu hiệu gì. Bà trở thành nạn nhân, bị đánh đập chửi bới, xỉ nhục bởi người chồng mới.

Cuối cùng không chịu đựng nổi nữa. Mẹ Kim quyết định trốn đi. Nhưng sau một đêm đi lạc loài, vô định, ba mẹ con lại quyết định quay trở về chốn cũ.

Nay tôi đã được 13 tuổi. Và mẹ tôi đã mang bầu. Tin đó đem lại một hy vọng mỏng manh là gia đình người chồng của mẹ Kim có thể nhờ đó đổi xử tử tế hơn với ba mẹ con và nhất là đó có thể hợp thức hóa vấn đề cư trú ở Trung Quốc.

Cuối cùng mẹ Kim đã sinh hạ được một đứa con trai vào tháng giêng 2001. Hình như mọi người đều vui mừng trước tin này.

Nhưng mùa đông năm 2002 thì một tai biến lớn xảy ra. Cảnh sát đến gõ cửa ban đêm và bắt cả ba mẹ con lên xe chở đi. Người đàn ông được coi là chồng của mẹ Kim tỏ ra bất lực và mặc kệ ba mẹ con.

Và ngày hôm sau, họ đã chở ba mẹ con đến cái nơi phải đến. Họ đang trở lại dòng sông Tumen. Hôm nay là 31 tháng 3, năm 2002, chúng tôi tất cả quay trở về Bắc Hàn. Những ngày đen tối sắp tới và tuyệt mọi hy vọng.

Họ bắt chúng tôi phải được “cải tạo” và vì thế mẹ và chị mỗi ngày phải đi lao động.

Nhưng số phận đã dành cho chúng tôi một lần nữa chút may mắn. Xe chở chúng tôi về nhà tù ở

Eundeok. Mẹ tôi nói với người đàn ông trách nhiệm chở chúng tôi đi là đó là quê cũ nên chúng tôi có thể đi lấy một mình. Đỡ tốn ba miệng ăn, người đàn ông đã để ba mẹ con tự về lả. Đó thật như một phép lạ.

Chúng tôi chỉ có một ý tưởng trong đầu là đào thoát sang Trung Quốc một lần nữa. Chúng tôi đã bán những bộ quần áo Trung Hoa để lấy tiền ăn đường và trở lại hướng Bắc về hướng biên giới. Lần này chúng tôi không được may mắn và bị lính bắt. Cuộc tra hỏi xong, chúng tôi lại bị bắt giải tới trại giam trước đây. Mẹ tôi khóc lóc vật vã và không chịu đi. Người chỉ huy động lòng và một lần nữa thả chúng tôi muốn đi đâu thì đi.

Ngay chiều hôm ấy, ba mẹ con lại quyết tâm vượt sông Tumen. Lại bị bắt rồi lại được thả.

Và ngay đêm đó, vào lúc 23 giờ đêm, ba mẹ con lại vượt qua sông Tumen. Và lần này không có lính canh. Chúng tôi đã vượt thoát sang phía biên giới Trung Hoa..

Chúng tôi đã vượt được biên giới sang Trung Quốc và sau ba ngày lang thang, chúng tôi quyết định thuê một xe taxi chạy về làng cũ của người chồng của mẹ tôi và hứa đến nơi sẽ trả tiền.

Chúng tôi lại được họ đón tiếp niềm nở để tiếp tục khai thác sức lao động của ba mẹ con.

Nay chị tôi đủ khôn lớn quyết vượt thoát để tự lập thân. Chị kiếm được chân bồi bàn ở một tiệm ăn ở thành phố nhỏ tên Yongil. 6 tháng sau, vào mùa đông 2002, tôi đã được 16 tuổi, chị tôi đã kiếm được cho tôi một chỗ làm ở tiệm bánh.

Thế là nay đến lượt tôi cất cánh ra đi để lại mẹ tôi một mình. Người chủ của tôi trả cho 300 Nhân Dân Tệ, tương đương với 25 Euro. Trong vòng 6 tháng, tôi đã có thể kiếm được 600 Nhân Dân tệ.

Tháng sáu 2003, tôi nhận được điện thoại của má tôi muốn bỏ trốn đi vì phải trốn lánh mỗi khi có cảnh sát vào làng. Người chồng của má tôi tìm đến cửa tiệm và dọa nạt. Tôi bắt buộc phải bỏ công việc ở tiệm bánh để tránh sự hăm dọa của người đàn ông - chồng của má tôi.

Đến lượt chị tôi cũng quyết đi xa hơn nữa để tránh thật xa người đàn ông đáng nguyên rủa kia. Và rồi cuối cùng cả ba mẹ con tập trung ở Yongilo và quyết tâm đi đến một thành phố lớn với 6 triệu dân: Thành phố Dalian.

Một lần nữa, chị tôi có cái nhìn xa hơn nữa: đi Thượng Hải và lần này chị tôi đi một mình.

Giấc mơ Nam Hàn

Tôi đã gọi điện thoại cho chị tôi để ngỏ ý muốn đi Thượng Hải. Và sau những đắn đo của chị, tôi đã đến Thượng Hải và tìm đến chỗ chị tôi làm việc. Đó là một siêu thị do người Đại Hàn làm chủ. Và đến lượt tôi cũng tìm được một việc làm ở một tiệm ăn Đại Hàn. Thượng Hải đang trên đà phát triển mạnh mẽ dầu còn nhiều đường phố nhỏ hẹp, dơ bẩn ..

Ở đây, lần đầu tiên, tôi có thể nói tiếng Hàn Quốc, xem TV Nam Hàn và hiểu được một phần đời sống ở Nam Hàn.

Cũng nhờ đó, tôi biết được đường giây có thể giúp trốn sang Nam Hàn. Việc mua giấy tờ giả ở đây thật dễ dàng. Đồng lương kiếm được không nhiều, nhưng vẫn có thể để dành dụm. Mẹ tôi cũng dứt khoát lên Thượng Hải và cũng kiếm được việc làm như quản gia cho hai người

đàn ông Nam hàn sang đây làm việc.

Dần dần giấc mơ về Nam Hàn mỗi ngày mỗi thôi thúc. Không có cách nào vào được tòa đại sứ Nam Hàn bị canh giữ rất kỹ. Cuối cùng, chúng tôi cũng tìm được đường giây có thể đưa về Hán Thành, nhưng với một giá rất đắt : 20,000 Nhân dân tệ, tức vào khoảng 2000 euro mà không có gì bảo đảm! Hoặc là quyết định liều, hoặc bỏ cuộc. Chị của Kim quyết định ở lại Trung Quốc vì nay đã có người tình nhân TQ.

Phần Kim, cô cương quyết phải ra đi kéo theo mẹ cô đi theo. Mà điểm hẹn là biên giới Mông Cổ và Trung Hoa.

Khi đến vùng “Nội Mông” tro trọi, lạc lõng có thể bị lính canh, cảnh sát Trung Quốc bắt giữ, ở nhà ga Erenhot, Kim đã điện thoại cho người môi giới.

Sau đó có hai người đàn ông đến đón họ đưa về một căn nhà tạm trú dơ bẩn và cũng có ba người phụ nữ Đại Hàn đang ở đó. Ba người phụ nữ này đã được tổ chức giáo hội Tin Lành Mỹ và Nam Hàn bảo trợ người Bắc Hàn trốn sang Nam Hàn.

Nhờ gặp gỡ những người phụ nữ này làm hai mẹ con thêm tin tưởng.

Đêm hôm sau, vào khoảng 10 giờ đêm, 5 người đàn bà và hai người môi giới đi vào đêm tối đoạn đường sa mạc dẫn đến biên giới Mông Cổ. Đi khoảng 5 tiếng đồ hồ thì tới địa điểm biên giới Trung Quốc và Mông Cổ.

Người môi giới lẳng lặng nói : đã đến nơi. Bây giờ là 3 giờ sáng. Hai người môi giới đưa ra một cái thang ngắn và 5 người lần lượt trèo

lên và tụt xuống bên kia. Và thật nhanh chạy đến biên giới Mông Cổ. Đây là sa mạc Gobi, một sa mạc hoang dã và khắc nghiệt. Và chỉ cần trèo qua một hàng rào cao khoảng 3 thước thì phía bên kia là biên giới Mông Cổ. Đây là sa mạc Gobi, một sa mạc hoang dã và khắc nghiệt nhất thế giới. Nó vừa hùng vĩ vừa đe dọa. Ba người phụ nữ đồng hành bèn quay vòng, quỳ xuống và cảm tạ Thiên Chúa của họ. Sau đó, họ bắt đầu cầm đầu cầm cổ chạy thẳng theo sự chỉ dẫn của hai người môi giới. Chỉ việc gặp quân lính Mông Cổ là họ sẽ dẫn đến tòa đại sứ Nam Hàn ở đây, trong tỉnh Oulan-Bator.

Chạy như thế khoảng 3 giờ không một bóng người, không một sự sống nào và mặt trời đã nắng rát. Nhưng từ xa, họ nhìn thấy một căn lều nhỏ và rồi xuất hiện hai người lính Mông Cổ, họ đã phát hiện ra đám 5 người và đang tiến lại gần.

Họ lục soát, dọa dẫm để kiểm tra. Sau đó, họ nhốt chung trong một khu nhà có khoảng gần 20 chục người Bắc Hàn đang ở đó và chờ chờ đến thủ đô Oulan-Bator.

Ở đây, lại chờ đợi và cuối cùng hàng loạt những cuộc phỏng vấn để tránh những gián điệp Bắc Hàn lọt vào Nam Hàn. Cả tháng trời tra hỏi, cuối cùng hai mẹ con Kim được lên máy bay đi Hán Thành. Một cuộc đời mới, một tương lai đang mở ra trước mắt họ sau hàng ngàn thử thách, đói khổ, nguy hiểm đoạn đường 9 năm trời...

Ngày thứ hai, 19 tháng 11, vào đúng 12 giờ 15 phút đêm, Kim hoàn tất cuộc hồi ký này. ■

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

Viết từ Canada

(Tiếp theo trang 21)

GIÁO HỘI KHẲNG ĐỊNH LẬP TRƯỜNG VỚI TÂN TỔNG THỐNG PHÁP

Theo tin báo Le Figaro ngày 16-5-2012, Đức Giáo Hoàng Bênêdictô 16 đã gửi một thông điệp chào mừng cho tân Tổng Thống Pháp Francois Hollande nhân ngày ông nhậm chức 15-5-2012. Ngoài phần chúc mừng thông thường theo phép xã giao, Đức Giáo Hoàng đã viết: “Tôi cầu xin Thiên Chúa giúp ngài để, trong sự tôn trọng những truyền thống cao đẹp về luân lý và tinh thần, đất nước của ngài sẽ can đảm theo đuổi những nỗ lực nhằm xây dựng một xã hội luôn luôn công bằng hơn, thân ái hơn, mở cửa ra thế giới và liên đới với những nước nghèo khó nhất”.

Đức Giáo Hoàng nói thêm: “Vì nước Pháp, ở giữa châu Âu và cộng đồng thế giới, luôn luôn là một yếu tố của hòa bình và liên đới năng động, trong việc tìm kiếm công ích, việc tôn trọng sự sống cũng như phẩm giá của mỗi con người cũng như của các dân tộc... Tôi hết lòng xin phép lãnh đạo từ trời đổ xuống trên ngài và trên toàn thể nhân dân nước Pháp” (1)

Chỉ trong vài hàng ngắn ngủi, Đức Giáo Hoàng đã xác định lập trường của Giáo Hội là tìm kiếm công ích, tôn trọng sự sống, tôn trọng phẩm giá của mỗi con người cũng như của các dân tộc. Ngài cũng nhắc tới những truyền thống luân lý và tinh thần của nước Pháp để nhắc nhở tân Tổng Thống nỗ lực xây dựng một xã hội công bằng và nhân ái hơn, mở rộng vòng tay giúp những nước nghèo đói. Thường thì thư chào mừng tân chức không nói nhiều và không nói những vấn đề “nặng ký” như vậy. Nhưng đây là trường hợp hơi khác thường. Tân nguyên thủ của nước Pháp thuộc đảng Xã Hội và được các nhóm khuynh tả ủng hộ. Người ta e ngại Tổng Thống Hollande sẽ phải chiều lòng những người ủng hộ cùng phe bằng cách xét lại tư cách công dân - giáo dân, để việc đạo không ảnh hưởng tới việc đời, cho phép chích thuốc an tử (euthanasia) cho người bệnh ở giai

đoạn cuối và chấp nhận hôn nhân đồng tính.

Giáo Hội rất quan tâm tới những vấn đề này. Linh mục Bernard Podvin, phát ngôn viên của Hội Đồng Giám Mục Pháp, nói thông điệp của Đức Giáo Hoàng gửi cho tân Tổng Thống Pháp Francois Hollande phải được chúng ta coi như kim chỉ nam. Không một người Công Giáo nào có thể chỉ bảo vệ một điều và loại trừ những điều khác. Giá trị của những nguyên tắc này có tính cách nhất quán (cohérence). Giáo Hội dành quyền tự do can thiệp vào những vấn đề của thời đại, dù với bất cứ chính quyền nào. Linh mục Podvin mời gọi mọi người “hoan hô những gì làm cho con người cao cả lên và từ chối những gì kéo thấp con người xuống” (à faire chorus à ce qui grandit l’homme et à refuser ce qui le degrade).

Ở những xã hội văn minh và tự do như Pháp, Mỹ, đức tin cũng cần được bảo vệ trước những biện pháp buông thả, tự do quá trớn, vi phạm những nguyên tắc của đức tin. Giáo Hội luôn luôn phải tỉnh thức để cảnh cáo những điều sai trái và hướng lái tinh thần của nhân loại đi theo con đường thiện hảo, phục vụ công ích, tôn trọng sự sống và phẩm giá của con người. Nếu cấp lãnh đạo của một giáo hội chỉ biết thi thụt đi lại với giới cầm quyền để tìm ích lợi nhỏ nhen trước mắt mà không dám can đảm lên tiếng chống những bất công, đàn áp, vi phạm nhân quyền, vi phạm tự do tôn giáo, thì giáo hội đó chỉ sống bằng cái xác lờ lợc nhưng thiếu vắng tâm hồn.

---

(1) “Je demande à Dieu de vous assister pour que, dans le respect de ses nobles traditions morales et spirituelles, votre pays poursuive avec courage ses efforts en vue de l’édification d’une société toujours plus juste et fraternelle, ouverte sur le monde et solidaire des nations les plus pauvres”.

“Puisse que la France, au sein de l’Europe et de la communauté internationale, demeurer un facteur de paix et de solidarité active, dans la recherche du bien commun, du respect de la vie ainsi que de la dignité de chaque personne et de tous les peuples... Sur votre personne et sur tous les habitants de la France, j’invoque de grand coeur l’abondance des benedictions divines” ■

Sống đạo giữa đời

(Tiếp theo trang 66)

từ chiếu, mây giang hồ, và nào trời thanh sắc, bông nhũ hương, niềm mực dục.

Vẫn chưa bura, chưa đã, chưa người được chỉ muôn sao!” (Xuân Như Ý).

Xung phong làm thi sĩ của đạo quân Thánh Giá

Từ sự chiêm ngưỡng quyền năng nhiệm mầu của Đấng Vô Thi Vô Chung”, Hàn Mặc Tử mạnh mẽ hiên ngang tự nhận mình là “thi sĩ của đạo quân Thánh Giá”:

*Đây, thi sĩ của đạo quân Thánh Giá
Nửa đêm nay vùng dậy để tung hô
Để sót cho cả xuân, xuân thiên hạ
Hương mến yêu là lộc của lời thơ* (Nguồn Thơm

– Xuân Như Ý)

Ông Gióp cuối cùng nhìn lại mình và nói lên lời thống hối thâm thiết:

Trước kia, con chỉ biết về Ngài
Nhờ người ta nói lại.
Nhưng giờ đây, chính mắt con chứng kiến.
Vì thế, điều nói ra con xin rút lại,
rên tro bụi, con sấp mình thống hối ăn năn (Gióp

42, 5-6)

Hàn Mặc Tử cũng ăn năn sám hối và cầu xin ơn tha thứ, nhưng không phải chàng thống hối vì đã trót nói lời xúc phạm tới Đấng Chí Tôn, mà là xin ơn tha thứ cho những câu thơ tội lỗi:

*Tôi van lơn thăm gọi Chúa Giêsu
Ban ơn xuống cho mùa xuân hôn phối
Xin tha thứ những câu thơ tội lỗi
Của bàn tay thi sĩ kẻ lên trăng* (Xuân Như Ý).

Ca tụng Mẹ...bằng hoa hương sáng láng

Có lẽ nhờ tấm lòng khiêm cung sám hối cũng như tâm tình hoàn toàn phó thác mà *Hàn Mặc Tử* đã được ơn linh ứng đặc biệt cả trong nguồn thi cảm lẫn trong thị kiến siêu phàm mà ít ai trên cõi đời này được ban cho.

Thử nghe lại một đoạn thơ của bài thơ *Thánh Nữ Đồng Trinh Maria*, ta có cảm tưởng như thể ơn xuất thân đã thực sự thâm nhập vào hồn nhà thơ khiến anh tuôn ra những dòng thiên thi siêu thoát:

*Như song lộc triều nguyên ơn phước cả,
Dâng cao dâng thần nhạc sáng hơn trăng
Thơ bay cho đến cõi thiên Đàng
Huyền diệu biến thành muôn kinh trọng thể
Và tổng lãnh Thiên Thần quỳ lạy Mẹ
Tung hô câu đường hạ ngọc châu sa
Hương xông lên lời ca ngợi sum hòa
Trí miêu duệ của muôn vì rất thánh...*

*Hỡi Sứ thần Thiên Chúa Gabriel
Khi Người xuống truyền tin cho Thánh Nữ,
Người có nghe xôn xao muôn tinh tú?
Người có nghe náo động cả muôn hoa?
Người có nghe thơ mầu nhiệm ra đời
Để ca tụng – bằng hoa hương sáng láng,
Bằng tràng hạt, bằng Sao Mai chiếu rạng,
Một đêm xuân là rất đổi anh linh.* (Xuân Như

Ý).

Nhận định về lòng sùng kính Đức Mẹ của nhà thơ *Hàn Mặc Tử* qua bài thơ *Ave Maria*, nhà văn Phạm Đình Khiêm quả quyết, *Hàn Mặc Tử* “không chỉ là một đứa con hiếu thảo của Mẹ, ông còn tỏ ra là một tông đồ nhiệt thành và một thiên thần thi nhân của Mẹ có lòng thương xót. Không gì bằng kiệt tác *Ave Maria* say sưa tình yêu và hy vọng, và bởi âm điệu du dương lời cuốn mọi tâm hồn hướng về Mẹ Thiên Quốc, và bởi ngôn ngữ như thêu hoa, dệt gấm nó sánh được với nhạc khúc của các Thiên Thần ...”

Vươn lên tới cõi thiên linh

Trong đớn đau, *Hàn Mặc Tử* không khóc lóc van nài, không kêu ca oán trách, trái lại tinh táo nguyện cầu bằng tất cả tâm tình tri ân, chúc tụng:

*Cho tôi thấp hai hàng bạch Lạp
Khô nghiêm trang sẽ dâng lên tràn ngập
Cả Hàn Giang, cả màu sắc thiên không
Lút trí khôn và ám ảnh hương lòng
Cho sót sáng, cho đẽ mê nguyện ước...* (Xuân

Như Ý)

Hoặc:

*Sáng vô cùng, sáng láng cả mọi miền,
Không u ám như cõi lòng ma quỷ,
Vì có Đấng Hằng Sống hằng ngự trị,
Nhạc thiêng liêng đồn thổi khắp hư linh!* (Ngoài

Vũ Trụ)

Một phé nhân bệnh cùi như *Hàn Mặc Tử* bị chôn sâu cuộc đời trong cô đơn tăm tối và đớn đau triền miên cả thể xác lẫn tinh thần, luôn đối diện với tử thần, “*run như run thần tử thấy long nhan*”, vậy mà trước mắt anh, trên môi miệng anh lúc nào cũng tràn ngập ánh sáng, thần nhạc, nhạc thiêng, muôn hoa và tinh tú... Và huyền diệu biết mấy

*Đang khi mầu nhiệm phủ ban đêm
Có thứ gì rơi giữa khoảng im
Rơi tự thượng tầng không khí xuống
Tiếng vang nhẹ nhẹ dội vào tim!* (Huyền Áo)

Khi trích dẫn những dòng thơ trên của *Hàn Mặc Tử*, nhà phê bình văn học Vũ Ngọc Phan vốn là một người không Công Giáo đã phải buột miệng thốt lên: “*Tinh tú đến thế là cùng, cảm động đến thế là cùng. Một người mang bệnh rất đau đớn mà có tâm thần thư thái, bình tĩnh như thế, thật cũng lạ!*”

Để kết thúc bài này, xin mượn nhận định của tác giả quyển “*Thi Nhân Việt Nam*”, ông Hoài Thanh, cũng là nhà phê bình văn học tên tuổi không Công Giáo, phát biểu như sau: “*Hàn Mặc Tử đã dựng riêng một ngôi đền*

*để thờ Chúa... Lòng tôi [dù] có dùng
dung, trí tôi làm sao không ngợp vì
cái vẻ huy hoàng sang trọng, lung
linh, huyền ảo của lâu đài kia [đền
thờ Chúa]? Có những câu thơ đẹp
một cách lạ lùng, đọc lên như rười
vào hồn một nguồn sáng láng”*

Lê Thiên & Lê Tinh Thông

1. Một số tài liệu cho biết, Hàn Mặc Tử bệnh hủi, nhưng không chết vì bệnh hủi mà chết vì kiệt lý cấp tính.
2. Thế Phong: Hàn Mặc Tử Nhà Thơ Siêu Thoát. Sài Gòn, 1957
3. Vũ Ngọc Phan: Nhà Văn Hiện Đại, tập 3.
4. Trọng Miên: Thơ Hàn Mặc Tử. Báo Người Mới, 23/11/1940

5. Hoài Thanh: Thi Nhân Việt Nam. Huế, 1942
6. Văn, số 179, ngày 01-6-1971. Sài Gòn
7. Xem chú thích 2: Vũ Ngọc Phan
8. Hoài Thanh: Thi Nhân Việt Nam. Huế, 1942 ■

Đòn thù đê hèn...

(Tiếp theo trang 60)

có trung thực để người đọc báo tin tưởng đó là chân lý của Đảng?”

Vậy trước hết hãy thấy tại Việt nam hiện do cộng sản cai trị hiện tất cả những tờ báo đang phổ biến đều là báo của đảng cộng sản, và của những tổ chức ngoại vi của đảng này, ngoài ra không có báo nào khác. Không những chỉ báo chí mà còn là mọi phương tiện truyền thông khác như thông tấn xã, đài phát thanh, đài truyền hình đều là của Đảng. Và thứ trưởng thông tin và truyền thông Đỗ quý Doãn đã tuyên bố ngày 10-7-2008 rằng “báo chí là vũ khí của Đảng”. Nói đến vũ khí tức báo đảng có thể quyết liệt “hạ sát” đối thủ mà báo Đảng tấn công. Nói hạ sát là nói cả về hai nghĩa, nghĩa bóng và nghĩa đen, nghĩa đen là báo Đảng có thể tố cáo để đưa đối thủ đến tội âm mưu lật đổ chế độ, một tội bị xử đến án tử hình, nghĩa bóng là báo Đảng có thể làm cho đối thủ bị thân bại danh liệt trước dư luận. Ở trên là nói về công dụng “tấn công”; còn nói về phòng thủ là như trường hợp vụ Hiệu trưởng một trường trung học ở Hà giang, dụ dỗ (hay cưỡng bức?) một số nữ sinh để “dâng lên” các quan chức trong tỉnh. Việc vỡ lở và báo chí đưa tin, Trường ban tư tưởng (tức cơ quan coi về tư tưởng, lý luận, chủ thuyết của Đảng) Tô huy Rúa, ngày 19-7-2010 ra lệnh cho báo chí “ngưng ngay việc đưa tin về vụ này”, tức giập tất những tin tức làm giảm hay mất uy tín của cán

bộ cao cấp Đảng và cả Đảng ta nữa. Cũng trong kỷ cương này, ngày 26-8-2011, bộ trưởng Đỗ quý Doãn lại vừa họp mọi cơ quan truyền thông tại Quảng bình để ra lệnh” nhiệm vụ chính của báo chí tại VN là “*tuyên truyền đường lối chủ trương của đảng và chính sách, pháp luật của nhà nước.*” Nói cách khác “phải nói, phải viết những gì đảng và nhà nước muốn có in trên mọi báo và các đài”

Ở trên là nói về thực trạng báo chí truyền thông trong nước, đang bị CS cai trị.

Dưới đây xin kể vài ba mẫu chuyện nhận xét tình hình báo chí ở Việt nam. Tổ chức “Phóng viên không biên giới” (tổ chức này đặt trụ sở tại Pháp), hôm 27-1-2011 báo tin “đã tổ chức một chiến dịch nhằm vào du khách tới 3 nước có vấn đề về tự do thông tin và ngôn luận gồm Việt nam, Thái lan và Mỹ tây cơ. Tổ chức này nói “*Du khách tới thiên đường du lịch Việt nam cũng nên biết đây là địa ngục cho nhà báo.*”

Riêng nói về tờ báo “trùm”, báo “chúa” tức tờ đặt tên là Nhân dân, lại cũng nhân dân, - nhân dân như công an nhân dân” giết dân như giết ruồi- là cơ quan ngôn luận của đảng Cộng sản ở VN, trước đây một phái viên của báo này có hỏi một nông dân già “Bác có đọc báo Nhân dân không? Bác có thích báo Nhân dân không? Không rõ cụ nông dân này có đọc hay không, chỉ thấy cụ trả lời “*Tôi thích báo của thầy lắm, giấy báo, không quá mềm, cũng không*

quá cứng, tôi thì hay thuốc rê Cẩm lệ cho nên dùng báo ấy mà quán thuốc thì tuyệt !”

Còn theo một bản tin của đài BBC ngày 11-4-2011, nhân dịp hội nghị toàn quốc tổng kết thực hiện chỉ thị số 11 của bộ Chính trị (đảng CS) về việc mua và đọc báo đảng, đài BBC đã có cuộc phỏng vấn ô. Bùi Tín. Dưới đây xin trích thuật vài đoạn :

Một nhân vật nguyên là lãnh đạo cao cấp của tờ báo này là ô, Bùi Tín, nguyên phó tổng biên tập, nói với BBC từ Paris rằng “*Ngay từ khi tôi còn ở trong nước, người ta đã nói là báo Nhân dân dùng để làm những việc phục vụ xã hội như để gói đồ là chính ...Thậm chí người ta còn dùng chữ để làm vệ sinh(tức dùng trong cầu tiêu) chứ không phải để đọc. ... Lúc đó tôi cũng tự ái”.*

BBC hỏi có phải báo Nhân dân là báo đảng ép đọc, Ô. Tín trả lời “*Họ (tức đảng) ra gần như mệnh lệnh bắt buộc chi bộ nào cũng phải dùng tiền nguyệt liễm, đồng hàng tháng của đảng viên để mua báo Nhân dân về đọc...Có cơ quan bắt buổi sáng hay buổi trưa có giờ đọc báo và tập trung tất cả đảng viên đọc báo”*

Theo BBC ô. Bùi Tín còn cho biết về sinh hoạt trong báo Nhân dân. Ô. Tín là phó tổng biên tập mà lương ngang với lương trung tướng, lại còn được cấp nhà, cấp xe, tài xế và thư ký riêng. Tòa soạn tờ báo quan trọng ngang hàng một Ban của Đảng hay một bộ lớn như bộ Công an của chính phủ. Ngân sách của báo

rất lớn, các vị lãnh đạo mà viết bài thì được trả tiền nhuận bút cao gấp 5 hay 6 lần bài của người khác. Báo Nhân dân còn có nhiều văn phòng đại diện tại những nước được coi là quan trọng, và văn phòng đại diện Báo cũng ngang như tòa đại sứ

NHỮNG CHUYỆN “ĐẠO LÝ”

Vì VC dùng báo để “tân công bà Hằng về mặt đạo lý” cho nên ta cũng nên tìm hiểu vấn đề đạo lý đối với cá nhân công dân cũng như đối với công quyền. Nói về trái đạo lý, theo nghĩa thông thường, có nghĩa làm những việc mà đạo lý ngăn cấm. Chẳng hạn bất trung với nước, bất hiếu đối với tổ tiên, cha mẹ, bất nghĩa đối với vợ, chồng, bầu bạn, v.v...tức làm những điều trái với luân thường đạo lý là điều mà xã hội nào cũng coi trọng.

Ở trên là nói đến trường hợp phạm tội của những cá nhân, dân chúng bình thường. Còn đối với sự phạm tội của những người có chức, có quyền, và sự phạm tội gây sự nguy hại cho cả một dân tộc, một quốc gia, thì không những chỉ là tội phản quốc, mà còn có thể là phản nhân loại nếu hậu quả của tội trạng đi hại không những về vật chất như đói rách, giết chóc mà còn về tinh thần như sự đồi bại xã hội, không những trong vài thế hệ mà trong trường kỳ lịch sử thì sao !?

Nói về căn bản tư tưởng của chế độ hiện nay ở VN thì là nói về chủ nghĩa Mác – Lê, thế mà trong bài viết về “Lênin và các dân tộc thuộc địa”, chủ tịch Hồ chí Minh đã ca tụng sự hữu hiệu tài tình của phương pháp mà Lênin đã dùng) rằng “*Với phương pháp khéo léo của mình Lênin đã lay động được quần chúng nhân dân chưa giác ngộ và lạc hậu nhất trong các nước thuộc địa*.” (“ Vì độc lập tự do, vì chủ

nghĩa xã hội”, NXB Sự thật, Hà nội 1970, trang 37). Hai chữ “lay động” nói theo kiểu nô nà là thuyết phục, dụ dỗ, mà thuyết phục dụ dỗ là có ý không thành thực, bởi nói thật thì dân dù ngu cũng không nghe, không theo. Như vậy chủ tịch Hồ chí Minh có dùng đến phương pháp này trong cuộc thiết lập chế độ còn tồn tại đến ngày nay tại đất nước khốn khổ VN hay không ? Hơn nữa, trong năm 1942 sau khi Hồ chí Minh, từ căn cứ Pác bó, trở lại Quảng tây để dò xem các đảng phái quốc gia đang lưu trú tại đây động tĩnh thế nào, chẳng may bị tướng Trung hoa dân quốc bắt giam tại một hang đá ở Liễu châu, về tội là CS hoạt động ở Quảng châu trong vụ TC nổi loạn ở đây. Được tin có người Việt bị bắt hai đảng viên Việt nam quốc dân đảng là Vũ hồng Khanh và Nghiêm ké Tổ vào thăm và can thiệp với nhà chức trách Tàu thả ra mà không biết tông tích người được can thiệp trả tự do. Hồ được đưa về tạm trú tại trụ sở đảng VN cách mạng đồng minh hội, cuối cùng Hồ phải thú thật mình là đảng viên CS. Từ đó hai bên Quốc Cộng bàn việc tổ chức khởi nghĩa, và ký kết một thỏa hiệp sẽ thành lập chính phủ liên hiệp sau khi khởi nghĩa thành công. Thế rồi, năm 1945, sau khi Nhật bản đầu hàng Đồng minh Mỹ-Anh-Hoa, nhóm CS ở VN, dưới danh hiệu Mặt trận Việt minh kéo về Hà nội mà nắm lấy chính quyền, hầu như chẳng vướng cản trở nào cả. Các đảng phái Quốc gia cũng về nước trong khi Hoa quân nhập Việt để làm nhiệm vụ giải giới quân Nhật. Bấy giờ một chính phủ liên hiệp mới được thành lập, do sự giàn xếp của mấy tướng Tàu với đôi bên Quốc-Cộng. Nhưng vào lúc quân Tàu sắp rút nhường quyền giải giới Nhật cho Pháp để đổi lấy đường xe lửa Hà nội – Vân nam và thu hồi tô giới của Pháp ở Tàu, thì chính phủ liên hiệp tan vỡ,

và trận đại khủng bố tiêu diệt các phần tử quốc gia chính công cũng như mọi kẻ có cảm tình, diễn ra dưới quyền chỉ huy của bộ trưởng nội vụ thật Võ nguyên Giáp (bộ trưởng nội vụ giả được Hồ mời Tiến sĩ Huỳnh thúc Kháng ngồi vào làm vị). Về chủ trương tạm liên hiệp Hồ nói “*Lênin có nói nếu có lợi cho cách mạng thì dù có phải thỏa hiệp với bọn kẻ cướp, chúng ta cũng thỏa hiệp*” (*Vì...trang 104*) Vậy thì nói về đạo lý đối với công quyền và kẻ cầm quyền thì câu trả lời xin để nhường quyền cho mọi đồng bào Việt nam, kể cả những đồng bào hiện còn đứng trong hàng ngũ của đảng CS ở VN. Tôi xin dùng chữ “ở” trong cụm từ “đảng CS ở VN” vì tôi cần nhấn mạnh sự kiện đảng CS ở đây không phải của toàn thể dân chúng VN mà chỉ là đảng của thiểu số người Việt theo CS. Cần nhấn mạnh như vậy vì chế độ hiện hành ở VN là chế độ “*vô sản chuyên chính*” mà theo Lênin thì chế độ chuyên chính là chế độ “*sự thống trị của một bộ phận xã hội đối với toàn bộ xã hội*” và cai trị “*trực tiếp dựa vào bạo lực*” (Lênin toàn tập, tập 30 trang 195 và tập 41 tr 454, NXB Tiến bộ Mát-xcơ-va 1978)

CÔNG QUYỀN VÀ ĐẠO LÝ

Năm 1945, sau khi Pháp đầu hàng Nhật rồi làm tay sai cho Nhật để bóc lột dân Việt mà cung phụng cho Nhật, rồi chính Nhật cũng đầu hàng Đồng minh Mỹ Anh, thì đất nước ta hầu như rơi vào cảnh vô chủ, ngoại trừ một đôn binh sĩ Khố xanh đóng ở thị xã Hà đông, ngăn cản một số người Việt đi theo chủ nghĩa Cộng sản (CS), bỗng dưng từ đâu đó xuất hiện, rồi hành động như là những người cầm quyền mới. Sự kháng cự của đôn Khố xanh khiến dân chúng bu quanh, còn đám người

lạ thì cứ tiến vào đồn có dân chúng đi theo. Thế là “bắn ai bây giờ?”. Đồn lính buông súng, sau này người đồn trưởng bị , ô. Đội Dương bị Việt minh đem bắn.

Chính quyền mới lập ra, gọi là chính phủ Việt nam dân chủ cộng hòa, do một người rất lạ đối với , cả quần chúng lẫn nhân sĩ, chính khách, và trí thức. Người lạ này có cái tên rất Tàu là Hồ chí Minh. Tuy mọi cái, như Mặt trận Việt minh, rồi khẩu hiệu “giải phóng dân tộc” cũng đều mới lạ cả, nhưng ngoại trừ quần chúng, đặc biệt là nông dân chưa học, ít quan tâm đến thể sự, còn thì mọi giới đều có vẻ yên tâm vì chính thể, thể hiện ở danh xưng của chính phủ là dân chủ cộng hòa, thì thế là được rồi. Chẳng những thế, tiêu ngữ của chế độ lại là “độc lập-tự do-hạnh phúc.” Tiêu ngữ này là của đảng Trung quốc quốc dân đảng, do BS Tôn Văn lập ra và bằng cách mạng Tân hội(1911) đã đánh đổ triều đại Mãn Thanh thối nát mà lập nên “Cộng hòa Trung quốc.”

Vậy tiêu ngữ kể trên là điều hứa hẹn rất đáng hoan nghênh của chế độ mới lập ở Việt nam. Bởi độc lập tức “dân tộc độc lập” vậy “dân tộc VN được độc lập hoàn toàn, không bị lệ thuộc vào bất cứ thế lực nào. Tự do tức “dân quyền tự do” nghĩa là “tự do là cái quyền đương nhiên của người dân” chính quyền phải tôn trọng. Đến như “dân sinh hạnh phúc” nghĩa là chế độ có nghĩa vụ xây dựng một nề kinh tế trù phú, một trật tự xã hội công bằng, để đời sống của nhân dân được hạnh phúc, vừa được ấm no vừa được tự do cả về tư tưởng lẫn ngôn luận.

Vững vàng là như trên chưa đủ. Chủ tịch nước Hồ chí Minh, ngay tháng 10 năm 1945, nghĩa là chỉ mới “tuyên ngôn độc lập” hôm mừng 2 tháng 9 năm 1945, trong lời gửi các ủy ban nhân dân các bộ, tỉnh

, huyện và làng đã nói một câu chí lý, làm nức lòng toàn dân. Chủ tịch nói “*Nếu nước độc lập mà dân không hưởng hạnh phúc tự do thì độc lập cũng không có nghĩa lý gì*” (“Vi độc lập tự do, vì chủ nghĩa xã hội” NXB Sự thật Hà nội Hà nội 1970, trang 58)

Rủi thay cho dân tộc VN, nền độc lập chỉ mới vừa tuyên xưng được chưa đầy năm thì bại tướng De Gaulle, chủ mới của nước Pháp thực dân hung bạo, nhờ nước Anh che chở đem quân trở lại VN và cuộc kháng chiến toàn quốc bùng nổ.

Gần như toàn dân, đứng sau chủ tịch Hồ quyết chiến chống Pháp. Trong cuộc kháng chiến này nông dân là thành phần chính đã hy sinh mạng sống. Thanh niên trí thức, kể cả thành phần xuất thân khoa bảng phong kiến, nhờ vốn học vấn đã là nòng cốt cho lực lượng sĩ quan từ cấp đại tá trở xuống, tức cấp gần sát binh sĩ và là mục tiêu của quân thù. Trong cuộc chiến này vì nước mới độc lập, lúc quân Nhật rút về có giúp lại quân ta một ít súng đạn, nhưng vì mặt trận quá rộng, năm 1950 Hồ chủ tịch, vì liên hệ với Quốc tế CS, đi Liên xô (LX) cầu viện. LX sợ làm mất lòng Tư bản Tây phương, nhất là Mỹ, không dám thừa nhận về ngoại giao, cũng không dám viện trợ quân sự, mà đẩy cho Trung cộng (TC), nước này vừa chiếm xong nước Tàu, lại đang cần LX giúp kỹ thuật, và cũng đang thừa võ khí do quân Tưởng giới Thạch bỏ lại, vì đó nhận lời làm đơn vị hậu cần cho VNDCCH. Đây là món nợ VN trả hoài, trả cả bằng đất đai và biển đảo, chưa biết đời nào mới hết! Món nợ đầu tiên phải trả ngay khi cuộc chiến chưa chấm dứt, năm 1953, là “cuộc đấu tố tiêu diệt địa chủ thân tócm toàn thể ruộng đất vào tay Đảng, với tên gọi là “nhân dân làm chủ tập thể” để tập thể sản xuất vsa2 toàn dân trở

thành vô sản, và để sống còn không có đường nào khác hơn là làm thuê cho Đảng!

Cuộc chiến cuối cùng cũng kết thúc và VN bị chia đôi, cũng như Cao ly và nước Đức. Cuộc chia đôi đất nước đã khiến gần một triệu đồng bào, vì không thể ở lại với CS, đành bỏ hết tài sản và mồ mả tổ tiên mà chạy về Miền Nam, có khuynh hướng dân tộc, rồi một chế độ cộng hòa non trẻ được thiết lập. Còn tại miền Bắc năm 1959 hiến pháp dân chủ đầu tiên bị thay thế bằng một hiến pháp mà CS gọi là “dân chủ nhân dân”, một bước quá độ lên xã hội chủ nghĩa, rồi CS chủ nghĩa. Về việc này Hồ chí Minh tuyên bố “*Việt nam dân chủ cộng hòa tiến dần từ dân chủ nhân dân lên chủ nghĩa xã hội*”. (Vi... trang 195) Rồi chế độ tập thể được thực hiện như lời chủ tịch Hồ tuyên bố “*Liên xô kiểu mẫu trước Việt nam bắt chước sau*” (Hồ chí Minh toàn tập, tập 6, trang 206, NXB Sự thật, Hà nội 1986) Từ đây miền Bắc lâm vào tình cảnh đói khổ, gia đình bị tan vỡ từ đầu tới 1953, tới đây rõ ràng là “quốc phá gia vong!”. Chưa hết 4 triệu mạng người đã thí bỏ trong cuộc “giải phóng miền Nam” bởi vì Quốc tế CS quyết tâm bành trướng. Ngay từ 18-1-1949, trong buổi bế mạc hội nghị cán bộ tại rừng Tuyên quang, Hồ chí Minh tuyên bố “*Ta là đảng Đông dương nhưng còn có nhiệm vụ giúp sức vào công việc giải phóng Đông nam châu Á nữa*” (Vi... như trên tr85) Trong khuôn khổ cuộc “giải phóng vĩ đại” này có cả Miền Nam, mà danh xưng là Việt nam cộng hòa tồn tại từ 1954, làm chủ từ vĩ tuyến 17 trở vào, làm chủ Hoàng sa và Trường sa để khai thác Trường sa và tìm thấy dầu lửa và khí đốt mà TC đâu dám hé môi, dù từ 14-9-1958 Phạm văn Đồng thừa lệnh Hồ thừa nhận bản đồ TC mới vẽ lại kiêm

luôn Hoàng sa Trường sa. Chính bộ quốc phòng do Giáp là bộ trưởng, theo báo TC, đã hai lần in bản đồ VN, mà ghi tên hai đảo bằng chữ Hán, Hoàng sa là Nam sa và Trường sa là Tây sa mà VC không dám đòi chính.

Như vậy, trong phần trình bày về đạo lý của công quyền trong lịch sử VN cận đại, rõ ràng là phần trên nói về công cuộc thực thi xây dựng chế độ mới được tô vẽ bằng những “hình ảnh” vô cùng hứa hẹn, để tạo sự tin tưởng và ủng hộ trong nhân dân, giúp Việt minh, tức đảng CS ở VN giữ vững được chính quyền.. Còn phần dưới là những âm mưu thâm độc để thực hiện nhiệm vụ tay sai cho một đế quốc đồ, đế quốc trước là Liên xô mà tên gọi là Quốc tế CS, đế quốc này, nhờ lãnh tụ cuối cùng sáng suốt đã tự giải thể năm 1991 bằng câu tuyên bố lịch sử “*Bỏ chủ nghĩa (CS) để cứu lấy nước Nga*”! Đế quốc kẻ vị có thể là TC, vì VC luôn cần một chủ soái chỉ huy, do tinh thần nô lệ của Đảng, gọi là *tính quốc tế* - một trong 3 tính mà người CS chân chính phải có, là *tính giai cấp, tính đảng và tính quốc tế*. Vậy thì ở VN người ta còn to mồm nói chuyện đạo lý được chăng ?!

ĐẾN LƯỢT BÁO CHÍ TẠO ĐẠO LÝ

Bỏ tù để hành hạ và hãm hại một người đàn bà lớn tuổi về tội yêu nước nhưng thất bại trước dư luận ngay trong nước như đã kể trên. Bây giờ VC đành dùng báo chí của họ “bôi nhọ” một con người cô độc. Như trên đã thuật, tại Hà nội, hai tờ báo của VC là tờ An ninh Thủ đô và tờ Hà nội mới, đã loan báo “*đã liên hệ với nhiều người thân trong gia đình để nêu lên những chuyện trái đạo lý của người phụ nữ này*”(tức bà Bùi Hằng)

Đối với người coi như phạm tội

, trong một nước cai trị bằng luật pháp, thì sẽ điều tra, lập hồ sơ rồi đưa ra tòa án xét xử. Nếu tòa xét thấy có phạm một tội nào đó thì sẽ xử phạt theo điều luật đã định về tội ấy. Tòa chỉ có quyền xử phạt tội mà người phạm tội đã ghi trong hồ sơ, và đã định trong luật.. Tòa không có quyền xét đến đời tư của phạm nhân để phạt thêm về những gì Tòa thấy phạm nhân đã làm trái với đạo lý. Đối với bà Hằng thì ở đây là VC tức một kiểu chính quyền không tuân theo tổ chức “tam quyền phân lập” tức nhà nước gồm ba quyền chính: hành pháp, lập pháp, tư pháp, ba quyền hoàn toàn độc lập đối với nhau. VC thì tất cả chỉ là một. Hai tờ báo kể trên đây đã sử dụng cái quyền “tất cả là một” để truy tố một tội đặc biệt, đó là tội “trái đạo lý”, mà trái đạo lý là gì thì cũng do cái tòa mời này định ra thôi. Vì VC cũng làm bộ như họ cũng có luật nhưng “bộ luật” của họ tuy gồm 76 trang cỡ 5x8 inc nhưng chưa (có lẽ sẽ có sau vụ này) điều nào quy định một tội về “trái đạo lý”. Rồi thì nếu chứng cứ phạm tội thu thập được từ những người này, do mua chuộc, (Đảng ta quá giàu mà!) do tỵ hiềm, bịa đặt, dọa nạt (báo cũng là công an, mà công an là hiện thân của thần chết) thì có đáng tin cậy hay không. Thật ra thì hai tờ báo trên chả cần phí xăng nhớt đi đâu xa. Hồ sơ trong viện bảo tàng của Đảng thiếu gì “phương pháp kiểu phương pháp Lênin mà chủ tịch Hồ đã ca tụng.. Xin kể ra đây chỉ hai đạo bùa cũng đủ dùng chán.

Vụ thứ nhất là vụ “một thiếu nhi tự tâm xăng khắp người rồi chạy mấy chục thước vào đồn địch mà đốt kho xăng! Thật là oanh liệt!

Vụ thứ hai là vụ ông Tôn đức Thắng, cựu chủ tịch nước đã từng giương cao lá cờ trên tàu hải quân của Pháp trong vụ nổi loạn phản chiến để

ngăn việc chống lại cuộc cách mạng tháng 10 của Nga của binh đội Tây phương hiện ở Hải hải..

Vụ thứ nhất, tác giả là Trần huy Liệu, chi bộ trưởng của chi bộ Việt nam quốc dân đảng đầu tiên tại Nam kỳ. (Hoàng văn Đào “Việt nam quốc dân đảng” NXB

Khai trí, Sài gòn 1964 và 1970, trang 50) Sau vụ VNQDD khởi nghĩa, bị Thực dân Pháp tàn sát dã man, một số không trốn thoát bị đày đi Côn đảo. Liệu căn bản chính trị không khá, đạo đức không vững, bị CS khuyến dụ bèn bỏ đảng. Sau 1945, Hồ cần một kẻ có vẻ quốc gia, dùng Liệu làm bộ trưởng bộ Thông tin tuyên truyền. Liệu bịa ra vụ thiếu niên đốt kho xăng địch, tung ra thành tin để kích thích thanh thiếu niên thi đua lập công yêu nước. Ngay lúc đó đài BBC đã tỏ lời hồ nghi” lẽ nào một cây đuốc phùng phùng có thể còn đủ sức để chạy xa mấy chục thước, để xông vào đồn địch mà đốt kho xăng. Dĩ nhiên bộ tuyên truyền của Liệu lờ đi “không đụng đậy”! Sau đó, chả biết y nghĩ sao, Liệu đem chuyện ra thổ lộ với sử gia Phan huy Lê, thú nhận chuyện Lê văn Tám là chuyện y bịa đặt vì “*thiếu cân nhắc về khoa học nên có chỗ chưa hợp lý*”. y cũng yêu cầu sử gia họ Phan nói lại giùm lờ khi đó y không còn nữa.

Về vụ trên đây, khi sử gia công bố lời nhắn của Trần huy Liệu một bác sĩ quân y VC quả quyết trên báo VC “Sài gòn giải phóng “rằng chính y biết rõ câu chuyện Lê văn Tám tự đốt để xông vào làm nổ kho đạn (khó hơn đốt xăng) là có thật!

Cũng về vụ này Phái viên BBC Quốc Phụng cho biết “*vừa trở về sau chuyến đi thu thập bài vở cho kỷ niệm bức tường Bá linh sụp đổ, nhân được e mail một bạn học cũ kể hồi học cấp hai, nhiều lần đọc cuốn sách ‘sổ tay đội viên’ về gương Kim*

đồng rồi Lê văn tám mà nước mắt mình dần dựa cả” nhưng sau khi đọc bài viết của GiaLo sư Phan huy Lê, bạn tôi viết ‘ các cậu ở nước ngoài có điều kiện lên tiếng, các cậu cần nói hộ chúng mình.Thực sự một sự đáng xấu hổ và không thể biện minh (BBC 18-10-2009).

Vụ thứ hai , cũng vẫn đài BBC , một đài mà theo ý người viết bài này, Xin vô vàn cảm tạ đài, trong nhiều năm rồi đã giúp người Việt thấy ra rất nhiều sự thật rất quan trọng đã bị ngụy quyền CS và bọn bồi bút của họ chôn vùi dưới đồng rác chữ nghĩa gọi là “ hiện thực xã hội chủ nghĩa”do Staline ra lệnh từ mấy thập niên trước nhưng vẫn được tuân thủ tại VN.Bản tin của BBC ngày 22-3-2008 cho biết :

Ngày 20-8-2003Việt nam có lễ kỷ niệm 115 năm ngày sinh của chủ tịch Tôn đức Thắng (1888-1980) đài BBC phỏng vấn GS Christoph Giebel, hiện dạy tại khoa sử đại học Washington, là chuyên gia nghiên cứu về Tôn đức Thắng.Thắng là người nói ngòi chủ tịch nước sau khi Hồ chí Minh chết.

Tại VN có nhiều sách báo viết về cuộc đời hoạt động cách mạng của ô. Tôn, như “Đồng chí Tôn đức Thắng , người chiến sĩ CS kiên cường, mẫu mực(NXB Sự thật 1982) ,”Người thủy thủ phản chiến ở Biển đen “NXB Thông tin lý luận , 1988.Tóm tắt những điểm chung trong các tài

liệu lịch sử chính thức thì ông Tôn đức Thắng là người khiêm tốn,giản dị, sống thật với bản chất lý tưởng của mình.

Trong các tài liệu lịch sử chính thức thì ông Tôn, trước là công nhân, sau khi sang Pháp trở thành một binh sĩ trong một tàu chiến của Pháp, và tàu này đã tham dự, với đồng minh phương Tây đến vùng Hắc hải năm 1919 nhằm tấn công để tiêu diệt chế độ CS vừa được thiết lập ở Nga sau cuộc cách mạng tháng 10.Nhưng con tàu mà trên đó có ông Tôn đức Thắng đã nổi loạn, không chịu tham gia cuộc tấn công chế độ Xô viết mới được thiết lập. Thậm chí tài liệu chính thức còn viết chính ô. Tôn đức Thắng còn là người đã cầm một lá cờ , không nói rõ cờ gì, màu gì. Còn theo tài liệu lưu trữ và những sách báo thời đó mà GS C. Giebel thì ông Tôn đức Thắng không hề có mặt tại Biển đen vào thời điểm đó, cũng chẳng cầm một cây cờ nào ở đâu cả.Ông chỉ nói ông là một người Mác xít, thế thôi.Còn có lẽ các tài liệu được viết ra sau “cách mạng tháng 8” muốn chứng tỏ đảng CS ở VN đã có gốc rễ thâm sâu, từ thành tích bảo vệ “ cách mạng tháng 10 Nga”. Cũng theo sách của GS C.Giebel thì vào thời điểm 1919 ô. Tôn đức Thắng không hề ở Hắc hải mà ở trên tàu chiến Pháp đậu tại bến Pháp Toulon !

Còn theo kẻ viết bài này sở dĩ

VC, hay chính Hồ dặn lại thì sau khi ông chết nên để ô. Tôn đức Thắng kế ngôi.Bởi lẽ, trước hết ô. Tôn là người miền Nam,lại hiền lành, chân chất, không thủ đoạn, không mưu đồ, nhất là Miền Nam hiện còn nằm trong tay” Ngụy” Đảng cần hết sức khéo léo để đề cao vai trò của Đảng ở miền Nam và tất cả đồng bào miền Nam, nếu muốn tạo thêm mãi điều kiện thuận lợi cho công cuộc giải phóng miền Nam và cũng là bước tiến, là bàn đạp vững chắc cho công cuộc giải phóng toàn miền Đông nam Á như Hồ đã nói. Vả lại ô. Thắng có ngôi vào ghế chủ tịch nước cũng chẳng hại gì vì theo luật đảng thì mọi việc, mọi quyết định đều do lãnh đạo tập thể, kè kè bên cạnh ô.Thắng đã có các đồng chí lãnh đạo sáng suốt Lê đức Thọ. Trường Chinh, Võ nguyên Giáp.

Đó, tôi xin công hiến hai thí dụ về phương pháp “ tạo sự thật theo phương thức “hiện thực xã hội chủ nghĩa” đã từng được sử dụng trong lịch sử xây dựng và bảo vệ Đảng , đã từng thu về kết quả lớn lao khiến Đảng và chế độ cùng mọi sách lược mà Đảng đã thực hiện thành công mỹ mãn cho đến ngày nay. Vậy hai báo”An ninh thủ đô và Hà nội mới “ cần tìm đâu xa những gì “ trái đạo lý của bà Hằng” để “đánh gục hẳn, đến hết thở” mù đàn bà cứng đầu ?!

Nguyễn Việt Mạ 15 ■

Tin mừng giữa dòng đời

(Tiếp theo trang 73)

cúng của Tiệp Ly. Nhưng Giuđa vẫn tin là kế hoạch của ông là đúng nhất và ông đã bỏ đi ra ngoài.

Gioan đã ghi lại một chi tiết làm chúng ta run sợ: lúc đó là đêm đen. Lúc đó bên ngoài là đêm đen, là gió lạnh, là cô đơn và lạc hướng. Bên trong là căn phòng ấm cúng, chan hòa ánh sáng, có tình thương

bao bọc, có Chúa Giêsu hiện diện, có tình bạn êm đềm. Giuđa đã lựa chọn từ bỏ căn phòng đầy ánh sáng để đi vào trong đêm đen vô định và vô ý nghĩa. Và trong cuộc sống đức tin, chúng ta cũng phải đối diện với sự lựa chọn đó mỗi ngày. Và cũng nhiều lần ta đã lựa chọn sai. Có thể vì tự ái, ích kỷ, đam mê ta thấy mình không thể chấp nhận được đường lối của Chúa, của tình yêu. Để rồi ta đã

lựa chọn bóng đêm, để thấy tâm hồn mình tan nát, không có niềm vui và lạc lõng bơ vơ trong cơn gió lạnh của tội lỗi, cho tới khi ta biết thống hối và trở về với tình thương của Ngài. ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Tàu Cộng tung tin...

(Tiếp theo trang 67)

thường. 4- Quân đội sẽ được Quốc Hữu Hóa”. Đây có thể là tung tin thăm dò dư luận. Có thể là phát xuất từ sự nóng lòng của những người có lòng. Đây cũng có thể chỉ là tin vịt.

Nhưng lời tuyên bố đúng nhất, thật nhất của Bí thư tỉnh ủy Quảng Đông, Uông Dương, người đã cho dân chúng làng Ô Khảm trực tiếp bầu ra những nhà quản trị của Làng mình, đưa ra hôm 09/05/12 rằng: “Nói đảng Cộng sản và chính quyền phục vụ dân là một điều sai quấy, cần phải dẹp đi”. “Chúng ta phải vất bỏ đi ý tưởng sai lầm cho rằng,

hạnh phúc của nhân dân là do đảng và chính phủ mang lại” Ấy thế mà cái đảng Việt cộng chết tiệt, trong khóa họp lần thứ 5 của Ban Chấp Hành Trung Ương – khóa XI về thay đổi Hiến Pháp 1992, vẫn giữ lại nội dung của Điều 4: “Đảng cộng sản Việt Nam... là lực lượng lãnh đạo nhà nước và xã hội”. “Đất đai... thuộc sở hữu toàn dân do nhà nước là đại diện sở hữu và thống nhất quản lý”. “Thành lập Ban Chỉ Đạo Trung Ương phòng chống tham nhũng trực thuộc Bộ Chính Trị do đồng chí Tổng Bí Thư là trưởng ban”. Có nghĩa là đảng trao cho Nguyễn Phú Trọng chiếc búa chống tham nhũng để trị chính phủ của Nguyễn Tấn Dũng.

Thối nát vẫn là thối nát. Trong khi đó tổng thống Mỹ, Barack Obama vừa ký lệnh mới chống cái ác, vi phạm nhân quyền. Ông cho đây là khuôn khổ Định Chế Hoá. Ông tuyên bố: “Chúng ta cần làm đủ mọi việc để ngăn ngừa và đáp ứng với những tội ác như vậy. Không thể nhân danh chủ quyền quốc gia để giết hại người dân”. Thời nhân danh chủ quyền quốc gia để đàn áp, bóc lột, giết hại dân lành đã chấm dứt. Hình như giới lãnh đạo Trung cộng đã hiểu được điều đó. Còn Việt cộng vì ngu, tham, ác, vẫn coi dân là kẻ thù để dễ bề đàn áp, bóc lột. Rồi sẽ bị đền tội chẳng sai. Hãy chờ xem!

Cha già của...

(Tiếp theo trang 85)

ngày ông chết, “cái thể chế tàn độc và phản bội” vẫn còn nguyên đó. Có lẽ thần linh không nghe lời cầu của ông vì ông có thành tích nói dối khiến thần linh cũng phải sợ.

Tôi không làm công việc phê bình văn chương tác phẩm “Đỉnh Cao Chói Lọi”, dù đôi khi tôi cũng thấy nản khi đọc những đoạn lý luận dài dòng và lảm cẩm trong tác phẩm. Lý luận quá thông thường đến độ tầm thường. Cách diễn tả lại không có gì đặc sắc để lôi cuốn người đọc. Đôi chỗ lại có những hạt sạn khá to như trong đoạn nói cháu Nghĩa, con gái ông Hồ, nếu không được lên tinh học hành, phải ở nhà quê làm ruộng thì sẽ trở thành “nông phu”. Đàn bà con gái mà gọi là “nông phu” sao được? Dương Thu Hương là một người viết văn chuyên nghiệp, bạo ăn bạo nói, có nhiều kinh nghiệm sắp xếp nhân vật và sự việc, nhưng chưa tự chứng tỏ là một nhà văn có tầm cỡ, xứng đáng với sự kiện có một số tác phẩm được dịch ra tiếng nước ngoài, được xuất bản tại ngoại quốc. Sách của bà có khá đông người đọc

vì tò mò, nhất là tò mò về một cây viết phụ nữ xuất phát từ đảng Cộng sản rồi quay lại chửi bới đảng không tiếc lời.

Việc Dương Thu Hương chửi đảng Cộng sản Việt Nam là chuyện không mới nhưng không thừa. Có viết thêm một ngàn cuốn sách vẫn chưa đủ để kể hết những tội ác mà đảng này đã gây ra cho đất nước và dân tộc Việt Nam. Có điều trong “Đỉnh Cao Chói Lọi”, Dương Thu Hương không nói hay nói rất ít tới trách nhiệm của ông Hồ Chí Minh liên quan tới những tội ác do đảng Cộng sản gây ra. Trái lại, Dương Thu Hương còn bênh vực ông. Dù chấp nhận quan điểm tác giả là “thượng đế” trong tác phẩm của mình, muốn tạo ra bao nhiêu nhân vật, bao nhiêu hoàn cảnh, muốn cho ai sống, ai chết, ai yêu, ai ghét, tùy ý, người đọc vẫn không quên lời giáo đầu của Dương Thu Hương là mọi cuốn sách bà viết đều xây dựng trên một câu chuyện thực. Như vậy “Đỉnh Cao Chói Lọi” phải được coi là một tiểu thuyết lịch sử, chính trị, nhân vật. Đã đi vào phạm trù này thì lương tâm người cầm bút không cho

phép tác giả dẫn người đọc đi xa sự thật khách quan.

Sự thật có phải như Dương Thu Hương viết là ông Hồ thương vợ thương con, thương nước thương dân, muốn dân được no ấm hạnh phúc, không muốn gây chiến tranh ở miền Nam? Sự thật có phải là ông Hồ bị đám đàn em bó tay nên phải đóng vai lãnh tụ bù nhìn, không thể lấy những quyết định như ông mong muốn? Dương Thu Hương tìm những lý do để biện minh cho ông Hồ. Nhưng hãy nhìn vào những sự kiện lịch sử có thật để xem những lý do biện minh đó có đứng vững hay không:

- Ông Hồ là người có trách nhiệm đầu tiên đưa chủ thuyết Mác Lê vào Việt Nam, thiết lập chế độ cộng sản theo sách lược của Staline và Mao Trạch Đông. Chính điều này đã gây chia rẽ dân tộc, gây hận thù giữa các tầng lớp nhân dân, cho tới nay vẫn chưa chấm dứt. Gia sản ông để lại là một guồng máy cai trị độc tài, đảng trị, lạc hậu, tham lam và tàn ác, nguyên cơ sinh ra mọi điều bất hạnh cho đất nước và dân tộc.

- Ông Hồ không chờ người ta tô

son điểm phần cho ông để suy tôn ông là lãnh tụ tài ba và đạo đức chưa từng có trong lịch sử Việt Nam, ông đã viết hai cuốn sách ký tên khác để tự ca tụng mình. Năm 1945, ông đã chấp nhận danh xưng “cha già dân tộc” dù lúc đó ông mới 55 tuổi (ông sinh năm 1900). Như vậy không thể nói ông là người không hám danh và không thích được suy tôn.

- Năm 1954, khi ra lệnh cho các cán binh gia tăng quan hệ với phụ nữ miền Nam, chôn dấu vũ khí và gài cán bộ nằm vùng tại miền Nam, ông Hồ và đảng Cộng sản đã có kế hoạch tái phát động chiến tranh ngay khi đặt bút ký hiệp định hòa bình. Năm 1959, khi cho thành lập Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, ông Hồ và đảng Cộng sản muốn có một tổ chức bù nhìn để núp dưới danh nghĩa đó tiến hành cuộc xâm chiếm miền Nam, gây tàn phá đất nước và làm thiệt mạng hàng triệu đồng bào cả nước. Ông Hồ là chủ tịch đảng và chủ tịch nước trong những thời điểm này.

- Năm 1955, khi phát động cuộc cải cách ruộng đất, gây chết chóc cho hàng vạn nông dân vô tội, làm đảo lộn xã hội, luân lý và truyền thống của dân tộc, ông Hồ đang là chủ tịch đảng và chủ tịch nước.

- Năm 1957, khi cô Nông Thị Xuân, người đầu gối tay ấp với ông, người con gái Tày xinh đẹp kém ông 40 tuổi, hết lòng tin cậy và trao phó cuộc đời của mẹ con cô cho ông, đã bị ông ngoảnh mặt làm ngơ, mặc cho đàn em hãm hiếp và đập chết một cách dã man. Lúc đó ông đang là chủ tịch đảng và chủ tịch nước.

.....

Không thể nói khi những sự việc trên xảy ra, ông đã già cả, bệnh hoạn, bị bao vây và bị tước quyền. Năm 1954, ông mới 64 tuổi. Lúc cô Xuân bị nạn, ông mới 67 tuổi, sức khỏe còn dồi dào, quyền uy còn đầy

áp. Ông có thể lấy những quyết định ngược với những điều ông đã cho phép xảy ra. Ông phải hoàn toàn chịu trách nhiệm về những thảm họa này. Ông còn tự chứng tỏ là một người không tinh cảm, vô ân bạc nghĩa. Vũ Thư Hiên viết trong “Đêm Giữa Ban Ngày” kể chuyện mẹ ông, bà Vũ Đình Huỳnh, đến gặp ông Hồ để nhờ can thiệp cho chồng mình bị phe Duẫn, Thọ bắt oan. Ông Vũ Đình Huỳnh là một đàn em thân tín của ông Hồ, được ông giao chức Giám đốc Lễ Tân Phủ Chủ tịch (Giám đốc Nha Nghi lễ). Ông Hồ đã từng ăn dầm ở dề nhà ông Huỳnh và bà Huỳnh đã nhiều lần vui vẻ phục vụ cơm bưng nước rót. Vậy mà khi nghe bà Huỳnh nhờ ông can thiệp cho chồng, ông đã nói lảng sang chuyện khác, không một lời an ủi, không một lời hứa hẹn. Bà Huỳnh thất vọng ra về, thề sẽ không bao giờ nhìn lại mặt ông Hồ.

Theo sự diễn tả của Dương Thu Hương, ông Hồ có hồi hận và tự vấn vào lúc... gần chết. Khi chờ ông Vũ tại nhà nghỉ trên núi, ông tự đặt câu hỏi cho mình: *“Sao bỗng nhiên ta rơi vào tình trạng oái oăm này? Trước đây vài năm, tất thấy còn khác biệt.”* Như vậy là chỉ cách đó ít năm, ông còn đầy quyền uy, nhưng ông đã không hành động theo những gì Dương Thu Hương ca ngợi nơi ông. Liên đó ông tự nhủ: *“Ta chẳng có cách lựa chọn nào khác”*, rồi ông nghe một tiếng nói khác phát ra từ trong lòng: *“Không phải là không có những con đường khác. Nhưng vấn đề là người không đủ can đảm để lựa chọn một con đường khác”*. Ngay ông Vũ, người thân tín nhất của ông, cũng toan gọi điện thoại cho ông để nói trắng ra rằng: *“Anh cả ơi, anh chớ tưởng anh là người khôn ngoan, chín chắn. Anh không biết rằng anh chính là một thằng ngu, đại đại ngu”*. Ông Vũ bực mình

nên trách “anh cả” ngu. Thật ra ông không ngu. Bà vợ lằng loàn của ông Vũ lại tỏ ra hiểu “anh cả” hơn chồng khi bà nói: *“Đã là cha già dân tộc, ông cụ không thể sống như những người bình thường. Đã ‘no phần xôi thì thôi phần thịt’ chứ”*. Rõ là đàn bà có óc thực dụng và nhìn thấy nhiều chi tiết hơn đàn ông. Ông cụ đã được ăn no phần xôi, tức là được đóng vai “Cha già dân tộc”, “Lãnh tụ anh minh”, được thỏa mãn sinh lý với đủ thứ hạng người mà không bị kết án là hoang dâm, thì phải nhường phần thịt cho người khác. Phần thịt đây là quyền hành sinh sát, kể cả sinh sát vợ con ông, và quyền tích lũy tài sản trên xương máu của nhân dân. Ông cứ nhắm mắt để vừa được ăn, vừa được nói, vừa được thờ. Cái khôn (mà không ngoan) của ông là như vậy!

Qua “Đỉnh Cao Chối Lợi”, Dương Thu Hương đã cho người đọc nhìn thấy sự thối tha của guồng máy đảng Cộng sản Việt Nam, đã kéo thần tượng Hồ Chí Minh từ địa vị thánh sống xuống tầm mức con người, nhất là về phương diện tình dục, để làm nhẹ tội nhiều vợ nhiều bồ của ông. Tuy nhiên, có lẽ vì bị ấn tượng quá sâu về hình ảnh lãnh tụ giải phóng dân tộc và sự khôn ngoan của ông Hồ, Dương Thu Hương đã tách ông Hồ ra khỏi trách nhiệm của những tội ác tàn phá đất nước và con người. Dương Thu Hương chẳng những đã đặt ông Hồ ở “Đỉnh Cao” mà còn “Chối Lợi”. Sự suy phục cá nhân đến độ chỉ nhìn thấy ưu điểm mà không thấy khuyết điểm của đối tượng có phải là giá trị và tư cách cần có của một nhà văn đã tự khẳng định *“Tôi vốn không đủ khả năng sáng tác hoàn toàn dựa vào trí tưởng tượng. Mọi cuốn sách tôi viết đều xây dựng trên một câu chuyện thực”*?

MẶC GIAO ■

Nhóm Lm NKĐ

(Tiếp theo trang 89)

đảm đòi hỏi tự do tôn giáo, cũng như đối với Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam là cộng đoàn tu trì có đường lối thẳng thắn cổ vũ cho các giá trị nhân quyền và dân chủ.

6- Tha thiết kêu gọi toàn thể Đồng bào Việt Nam, toàn thể Kitô hữu Việt Nam, toàn thể các chính phủ và các cơ quan nhân quyền quốc tế tiếp tục đòi lại tự do và công lý cho các sinh viên sắp bị

đưa ra tòa và cho 13 thanh niên sinh viên còn lại (trong đó một giáo dân Thanh Hóa và một tín đồ Tin Lành). Chúng ta không thể để cho đảng và nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam tiếp tục khinh bỉ nhân quyền, chà đạp công lý, trấn áp nhân dân, coi thường công luận.

Nguyễn xin Thiên Chúa là Chủ tế lịch sử và Thẩm phán tối cao ban ơn hoán cải cho những ai đang vi phạm nhân quyền và ban ơn trợ giúp cho những ai đang cổ vũ nhân quyền tại Việt Nam.

Làm tại Việt Nam ngày 21 tháng 05 năm 2012

Đại diện Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền

- Linh mục Têphanô Chân Tín, Dòng Chúa Cứu Thế, Sài Gòn

- Linh mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế.

- Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi, Giáo phận Bắc Ninh với sự hiệp thông của Linh mục Tadêô Nguyễn Văn Lý, đang bị cầm tù tại Nam Hà. ■

Thôi bỏ đi tám

(Tiếp theo trang 91)

vào ngày 10 tháng 2 năm 2007, bên trong chính điện của ngôi chùa này thờ tượng đức Phật, vua Hùng Vương và... Chủ tịch Hồ Chí Minh! (đã hiển thánh - như thánh Trần; thánh Tiên). Bên ngoài là khu giải trí có vườn thú, biên nhân tạo, và khu khách sạn năm ngàn phòng – giá thuê rẻ rẻ hà 1.000 phòng được thiết kế theo kiểu cung điện với giá 5-200 USD/phòng/đêm, 4.000 phòng còn lại có giá 5-30 USD/phòng/đêm!

Tượng thờ Hồ Chí Minh trong Đại Nam Quốc Tự. Ở đâu có mật là có ruồi. Rồi ra, dĩ điểm ở bên Ninh Kiều, cũng như ở khắp mọi nơi sẽ

đổ về nhiều (hơn dân) là cái chắc. Dù có tượng Phật (làm vì) bên trong chính điện, với cái thứ chùa chiền tào lao và ứ ập (với sở thú, khu ăn chơi, phòng ngủ và dĩ điểm kê bên) như thế, người Việt có tên gọi dành riêng cho nó là dâm từ. Dâm từ, theo Việt Nam Tự Điển – Khai Trí Tiến Đức là «đền thờ thần bất chính». Còn theo Đại Nam Quốc Âm Tự Vị của Huỳnh - Tịnh Paulus Của (Imprimerie Rey, Curol & Cie : Sài Gòn 1895, trang 219) là miếu thờ yêu quái. Ở dâm từ, dân gian hay thờ cúng những... dâm thần! Hồ Chí Minh vốn vẫn thường bị coi là một tay gian thần. Nay, thêm tước vị dâm thần nữa thì e (hơi) quá tải.

“Who controls the past, controls

the future; who controls the present, controls the past.” Khi viết dòng chữ này, trong tác phẩm Nineteen Eighty - Four, vào năm 1948, George Orwell đã có thể hình dung ra được những thủ đoạn ma mãnh (của những chế độ toàn trị) trong việc ngụy tạo lịch sử.

Điều mà George Orwell không ngờ tới là kỹ thuật truyền thông tân tiến sẽ dẫn dắt nhân loại bước vào Thời đại Thông tin. Ở thời đại này, mọi cố gắng đánh tráo dĩ vãng chỉ tạo ra được những trò hề lộ bịch mà thôi. Thôi Bỏ Đi Tám!

Tương Năng Tiến

(* chuyển dịch bởi Phạm Minh Ngọc. ■

Vấn những trò...

(Tiếp theo trang 98)

vực công nghệ thông tin,...

Anh Hải không đồng ý ký biên bản và không có ý kiến.”

Những lời thay cho kết luận:

Trong những năm qua cũng đã có nhiều phụ nữ Việt Nam dám đứng cảm đứng lên, chấp nhận đương đầu với mọi hiểm nguy để đòi Nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam phải tôn trọng các quyền dân sinh, dân chủ,

dân quyền và đòi bảo toàn đất tổ. Tiêu biểu trong số đó là cụ bà Lê Hiền Đức, là các chị: Dương Thu Hương, Hồ Thị Bích Khương, Tạ Phong Tần, Bùi Thị Minh Hằng và các bạn trẻ: Phạm Thanh Nghiên, Huỳnh Thục Vy, Trịnh Kim Tiên,... Họ xứng đáng được nhiều người Việt Nam ở cả trong và ngoài nước cùng bạn bè thế giới ca ngợi và thán phục. Bằng những việc làm yêu nước của mình, những người phụ nữ Việt Nam anh hùng ấy cũng đã phải

chịu đòn thay cho nhiều vị đàn ông con trai, khi mà số người này vẫn vô cảm trước những nỗi đau của đồng bào và thờ ơ trước vận mệnh của Tổ Quốc đang lâm nguy.

Viết đến đây, tôi nhớ đến câu nói của ông Mác (Karl Marx 1818 – 1883): *Chỉ có súc vật mới thờ ơ trước những nỗi đau của đồng loại để chăm sóc cho bộ lông da của mình!* ■

Chào Mừng ĐẠI HỘI GIỚI TRẺ VIỆT NAM 2012

VIETNAMESE YOUTH CONVENTION 2012

VYC IV

ĐẠI HỘI GIỚI TRẺ VIỆT NAM 2012

WALK WITH ME !

Cùng Thầy Sánh Bước !

Psalm 119:105

Friday - Sunday

JULY 27, 28 & 29 2012

California State University Fullerton
Southern California --USA

VYC IV

VYC Contact Info.

Tel: 714-868-6772 • Fax: 714-893-3443

www.vyc4.org; email: registration@vyc4.org

What is Vietnamese Youth Convention (VYC)

VYC 2012 brings together Vietnamese Catholic Youths and Young Adult from over 50 states in the US and all over the world to learn about their faith and celebrate it. It is characterized by the happiness of youth being with Christ and with each other. At VYC 2012, participants will learn how Vietnamese American Catholics live their faith and also experience life here

Đại Hội Giới Trẻ Việt Nam 2012

VYC 2012 quy tụ giới trẻ Việt Nam khắp Hoa Kỳ và mọi quốc gia trên thế giới để cử hành đức tin được thừa hưởng từ Các Anh Hùng Tử Đạo Việt Nam cũng như để chia sẻ kinh nghiệm hội nhập đức tin vào các môi trường văn hóa khác biệt

Who can participate and what will participants do during VYC 2012 ?

All participants must be 16 and over to participate. Participants under 18 years of age will require a signed parent consent form. Participants will meet other youths who share the same faith and will take part in a weekend-long spiritual journey with a chance for youth from around the world to meet, make friends, and learn from each other.

Tham dự viên VYC 2012

VYC dành cho mọi người trẻ từ 16 tuổi trở lên (dưới 18 tuổi cần có phép của phụ huynh). Tham dự viên trong 3 ngày cùng nhau thể hiện cuộc hành trình thiêng liêng, kết thân... rồi khi trở về nhà trở nên nhân chứng của Chúa Kitô.

www.vyc4.org

VYC Contact Info.

VYC OFFICE: 14971 Chestnut St., Suite B, Westminster, CA 92683
(714) 868-6772 - www.vyc4.org - Email: registration@vyc4.org

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân chủ Quảng cáo dưới đây

Á Đông Super Market	87	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Ana Pharmacy	96	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
BS Trần Thị Thành Hoài	61	Nhà Hàng \$ 1.99	34
BS David Phạm Nam Huân	68	Paracel Seafood Restaurant	Bìa 4
BS Dương Khổng Tước	96	Phở Tàu Bay	45
BS Joseph H. Nguyễn & Associates.....	68	Phở 14 Washington DC	86
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52	Roofing & Solar Power	82
Bolsa Ward Medical Clinic Inc.....	Bìa 4	Sách mới: Tâm Sự Nước Non II	97
Bún Bò Huế Gia Hội	Bìa 4	Sách mới: Một Thời Để Nhớ	97
Cali Home Finance	53	Sách mới: Chứng Từ Của Một Giám Mục	97
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61	Saigon City Market Place	44
Đồng Nai Pharmacy	35	Seafood World	76
East West Bank	69	Sunrise Window Tinting	52
Manna Pharmacy	96	Tổ Hợp Luật Sư George S. Henderson	120
Mile Square Dentistry	35	Tổ hợp Luật Sư Tăng Kiệt & Quyền Kiệt	Bìa 3
Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics	Bìa 3	Tobia Casket	53

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$50 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : \$45 (Canada \$50; Châu Âu \$70; Á và Châu Úc \$80 US)

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số : .....

Muốn có các số cũ (nếu còn): .....

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sút mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHẸ NHÀNG - TẬN TÂM

Tổ Hợp Luật Sư

GEORGE S. HENDERSON & ASSOCIATES

Với sự cộng tác của nhiều Luật Sư Hoa Kỳ có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn
NHIỀU NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Attorney At Law

14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu mái ngói xanh, trên lầu chợ Thanh Phát,
góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Đã đòi được bồi thường trên hai triệu (\$2,000,000) cho một thân chủ

Xin liên lạc Phụ Tá Pháp Lý

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp Đại học tiểu bang California

Bus (714) 636-1228 - Beeper (714) 285-5991

sau giờ làm việc xin gọi: (714) 962-6348

- * **TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ RIÊNG, SIÊU THỊ, TỘI PHẠM, BẤT CẦN Y TẾ v.v...**
- Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý cị có thể tham khảo trực tiếp.
- Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.
- Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.